

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1987

Την φετινή έναρξη λειτουργίας των κατασκηνώσεων της ΕΛ.ΑΣ. κήρυξε ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Αντώνης Δροσογιάννης σε ειδική τελετή που έγινε στις εγκαταστάσεις του Αγ. Ανδρέα Αττικής. Στις φωτογραφίες στιγμιότυπα από την εκδήλωση και τη ζωή των παιδιών στις κατασκηνώσεις.

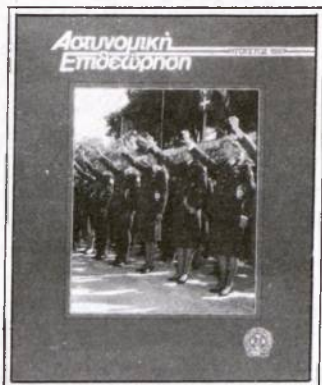
Αστυνομική Επιδεώρηση

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Διευθυντής Σύνταξης
Υπαστυνόμος Α' Νίκος Πολύμερος
Επιμέλεια Ύλης
Ανθυπαστυνόμος Κων. Καραγιάννης
Π.Υ. Μαρία Ροδοπούλου
Σύνταξη
Ανθυπαστυνόμος Δημήτρης Κάσσιος:
Υπηρεσιακά Νέα – Αυτοκίνητο
Ανθυπαστυνόμος Γιώργος Λεκάκης:
Δικά μας – Αστυνομία στον κόσμο
Ανθυπαστυνόμος Λευτέρης Σαρδιάκης:
Ματιές στα γεγονότα
Π.Υ. Αντώνης Γαλανόπουλος:
Αλληλογραφία – Ψυχαγωγία
Π.Υ. Φώτης Μακροζαχόπουλος:
Αθλητισμός – Οδοιπορικά
Π.Υ. Αγγέλα Ρήγα:
Τέχνη και Λόγος – Παράξενα
Π.Υ. Μαρία Ροδοπούλου:
Καταναλωτής
Π.Υ. Κάτια Σαββίδου:
Επαρχιακός τύπος – Ανταποκρίσεις
Π.Υ. Κώστας Σπηλιωτόπουλος
Νομολογίες
Διεκπεραίωση
Αρχιφύλακας Πέτρος Θωμάκος
Αρχιφύλακας Λευτέρης Μουταώκος
Διαχείριση
Ανθυπαστυνόμος Γιάννης Γουργούλης
Φωτογραφική κάλυψη
Φωτογραφικό συνεργείο Υ.Δ.Τ.
Εκδοτικές εργασίες
Β. Οικονόμου
Δημαράκη 20 – Ρουφ
τηλ. 6430 903, 3459 878
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
Διεύθυνση 8655 505
Επιμέλεια ύλης – Σύνταξη:
8654 654, 8674 230, 8671 360
Διαχείριση – Διεκπεραίωση
8677 074, 8622 411 (εσωτ. 200)

- 592 Η Οργάνωση των εξετάσεων των μαρτύρων στην ανάκριση του εγκλήματος
- 595 Η ηλεκτρική απάτη
- 600 Παρεκκλίνουσα συμπεριφορά
- 603 Η αποπλάνηση παιδιών
- 606 Πώς να διοικείται καλά
- 610 Κύπρος
- 614 Η ελπίδα μας
- 616 Παραχάραξη. Το έγκλημα του «λευκού κολλάρου»
- 620 Ναρκωτικά και ενημέρωση
- 623 Στην πρωτεύουσα της Φθιώτιδας
- 630 Τα δικά μας
- 633 Η τεχνική της αμυντικής σκοποβολής στην υπηρεσία του αστυνομικού
- 638 Γόνιμες διακοπές
- 640 Η αστυνομία στον κόσμο
- 642 130 χρόνια από τον θάνατο του Διονύσιου Σολωμού
- 646 Πώς πρέπει να τρεφόμαστε
- 648 Νομολογίες
- 649 Υπηρεσιακά νέα
- 654 Ματιές στα γεγονότα
- 656 Επαρχιακός τύπος
- 658 Ειδικές ανταποκρίσεις
- 660 Η αποστολή του επιστήμονα και του ποιητή
- 662 Λόγος και τέχνη
- 663 Αυτοκίνητο
- 664 Αθλητισμός
- 667 Διαβάστε βιβλία
- 668 Οι καλύτερες ώρες
- 670 Αλληλογραφία

Το εξώφυλλό μας: Ορκωμοσία των νέων υπαστυνόμων Β'

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Του Στέργιου Αλεξιάδη
Καθηγητή της Νομικής Σχολής Α.Π.Θ.

Κατά το άρθρ. 178 εδ. ε' του κώδικα ποινικής δικονομίας οι μάρτυρες αποτελούν ένα από τα κυριότερα αποδεικτικά μέσα στην ποινική διαδικασία. Παρόλο που με την πρόοδο της τεχνολογίας η αποκαλούμενη «επιστημονική απόδειξη» παίζει όλο και σημαντικότερο ρόλο στην ανάκριση του εγκλήματος, ωστόσο η «εμάρτυρη απόδειξη» έχει απέναντί σ' εκείνην ένα μεγάλο πλεονέκτημα, ότι δηλ. επιτρέπει την άμεση και ζωντανή αναζήτηση της αλήθειας.

Οι μάρτυρες «αφηγούνται» στην ανάκριση, «συζητούν» με τον ανακριτικό υπάλληλο ή το δικαστή, «απαντούν» σε ερωτήσεις, «αποσαφηνίζουν» τα σκοτεινά σημεία της κατάθεσής τους· ενδεχόμενα, «ανακαλούν» προηγούμενη αναληθή κατάθεσή τους. Η εξέταση των μαρτύρων είναι εκείνη που μεταβάλλει την ποινική δίκη σε ζωντανή διαδικασία.

Ταυτόχρονα, ωστόσο, η εξέταση των μαρτύρων αποτελεί ένα από τα πιο δύσβατα μονοπάτια της ανάκρισης. Μέσα απ' αυτό πρέπει να περάσει μόνος του ο ανακριτικός υπάλληλος, στηριζόμενος αποκλειστικά στις δικές του δυνάμεις και γνώσεις, χωρίς τη βοήθεια ειδικών εμπειρογνομόνων και χωρίς τη σιγουριά που δίνουν οι μέθοδοι των θετικών επιστημών ή την άνεση που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία.

Ενόψει τέτοιων πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων, η οργάνωση της εξέτασης των μαρτύρων αποτελεί σταθερά αντικείμενο έρευνας και προβληματισμού. Έτσι πολλών αιώνων παρατηρήσεις και μελέτη οδήγησαν στη διαμόρφωση κάποιων κανόνων – οδηγιών, η γνώση των οποίων μπορεί να προσφέρει πολύτιμη βοήθεια στον ανακριτικό υπάλληλο, πλουτίζοντας και ενισχύοντας την προσωπική του εμπειρία.

Είναι, βέβαια, αυτονόητο, ότι στην ανάκριση των μαρτύρων σημαντική βοήθεια προσφέρει η καλή γνώση των παραγόντων που επηρεάζουν την ακρίβεια

του περιεχομένου της μαρτυρίας. Η ανάπτυξη, όμως, του θέματος τούτου (που αποτελεί αντικείμενο του κλάδου της δικαστικής ψυχολογίας) βρίσκεται έξω από τα όρια αυτού εδώ του δημοσιεύματος. Εδώ δεν ενδιαφέρει το **γιατί** ή το **πότε** οι μάρτυρες μπορεί να παραποιούν την αλήθεια με όσα καταθέτουν. Ενδιαφέρει κυρίως το **πώς** πρέπει να ενεργήσει ο ανακριτικός υπάλληλος για να ξεπεράσει τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσει σ' αυτό το ρόλο του. Ενόψει τούτων, παραθέτονται στη συνέχεια με την επιτρεπόμενη δυνατή συντομία, ορισμένοι κανόνες – οδηγίες, που αποβλέπουν στην ορθή διαχείριση του αποδεικτικού μέσου των μαρτύρων κατά την ανάκριση (προκαταρκτική εξέταση, αστυνομική ανάκριση κ.λπ.) του εγκλήματος.

Ο ελληνικός κώδικας ποινικής δικονομίας, θέλοντας να διευκολύνει τον ανακριτικό υπάλληλο (: αστυνομικό, πταισματοδίκη, δικαστή) κατά την ανάκριση των μαρτύρων κατέγραψε συγκεκριμένους κανόνες, από τους οποίους σημαντικότεροι είναι οι παρακάτω:

– Οι μάρτυρες πρέπει να εξετάζονται από τον ίδιο τον ανακριτικό υπάλληλο που έχει την ευθύνη της ανάκρισης και ο οποίος πρέπει να ελέγχει προσωπικά την ταυτότητα του μάρτυρα (για να αποφεύγονται οι πλαστοπροσωπείες· π.χ. έγκυος γυναίκα εμφανίστηκε στη θέση της μηνύτριας για να θεβαιωθεί το «γεγονός» της εγκυμοσύνης).

– Κάθε μάρτυρας πρέπει να εξετάζεται χωριστά, για την αποφυγή της επιρροής της κατάθεσης ενός πάνω στους άλλους μάρτυρες.

– Ο μάρτυρας πρέπει να αφήνεται ελεύθερος να καταθέτει όσα γνωρίζει χωρίς να διακόπτεται, για να μη διαταράσσεται ο ειρμός των σκέψεών του. Αφού τελειώσει την αφήγησή του, ο ανακριτικός υπάλληλος του απευθύνει ερωτήσεις προς συμπλήρωση τυχόν κενών της ή προς αποσαφήνιση των σκοτεινών σημείων της.

– Σημαντικό μέτρο που αποθλήπει στον έλεγχο της αντικειμενικότητας του περιεχομένου της κατάθεσης του μάρτυρα είναι η υποχρέωσή του να φανερώνει, πως περιήλθαν σε γνώση του τα όσα κατέθεσε. Κι αν ο μάρτυρας δηλώσει, ότι τα όσα κατέθεσε τα γνωρίζει εξ ακοής οφείλει να κατονομάσει εκείνους από τους οποίους τα άκουσε.

– Αναφορικά με τη διατύπωση της μαρτυρικής κατάθεσης, ο ανακριτικός υπάλληλος οφείλει να καταγράψει κατά το δυνατόν αυτολεξεί τα όσα καταθέτει ο μάρτυρας, ο οποίος πάντως έχει το δικαίωμα να υπογορεύει την κατάθεσή του (όχι όμως να διαβάσει από πριν γραμμένο κείμενο, εκτός αν πρόκειται για λογιστικά θέματα ή υπάρχουν ειδικοί λόγοι που δικαιολογούν κάτι τέτοιο).

Ἰ Αν ο μάρτυρας είναι ανήλικος στην έκθεση πρέπει να αναγράφονται αυτολεξεί και οι ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν ώστε να μπορεί να ελεγχθεί μήπως η κατάθεσή του είναι προϊόν υποβολής του κ.ά.

Αλλ' οι παραπάνω νομοθετικοί κανόνες δεν είναι δυνατό – παρά τη χρησιμότητά τους – να λύσουν τα καθαρά πρακτικής υφής προβλήματα, που παρουσιάζει η καθημερινή πράξη.

Προς υποβοήθηση, λοιπόν, του ανακριτικού υπαλλήλου υποδεικνύονται κάποιοι κανόνες – οδηγίες, που ακολουθώντας τους θα μπορέσει να αντιμετωπίσει ιδιόρρυθμα ζητήματα ή προβλήματα, όπως τα παρακάτω:

– Η εξεύρεση μαρτύρων: Όσο κι αν από πρώτη άποψη ξενίζει, το πιο βασικό ίσως πρόβλημα, που συχνά αντιμετωπίζεται και που από αυτό εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η τύχη της ανάκρισης, είναι εκείνο της εξεύρεσης μαρτύρων. Από δικονομική άποψη τούτο αντιμετωπίζεται – ψυχρά θα έλεγε κάποιος – με την εξέταση του μηνυτή ως πρώτου μάρτυρα και των ατόμων που αυτός υποδεικνύει. Αλλά η ρύθμιση αυτή δεν λύνει βέβαια το πρόβλημα, αφού ο μηνυτής έχει προσωπικό συμφέρον από την έκβαση της ανάκρισης, συνεπώς μπορεί να προτείνει μόνον άτομα ευνοϊκά διατεθειμένα απέναντί του ή απλά μπορεί να μη συγκέντρωσε ή να μη γνωρίζει τα στοιχεία των μαρτύρων. Το πρόβλημα επιτείνεται από τη συνηθισμένη πια απροθυμία των τρίτων να προσέρχονται μάρτυρες σε ποινικές υποθέσεις, στις οποίες είναι από πριν γνωστή και βέβαια η ταλαιπωρία την οποία θα υποστούν. Το βάρος πέφτει τότε στον ανακριτικό υπάλληλο (–αστυνομικό όργανο), που κατά κανόνα επεμβαίνει αμέσως μετά το έγκλημα. Ο τελευταίος αυτός μπορεί να ανατρέψει την αρνητική διάθεση για μαρτυρία των ατόμων στην αντίληψη των οποίων υπέπεσε η τέλεση του εγκλήματος, αν συμπεριφερθεί με περίσκεψη και με τον κατάλληλο για τις περιστάσεις και το είδος του εγκλήματος τρόπο:

– Η επισημάνση των ουσιαστών μαρτύρων: Μετά την κατάρτιση ενός καταλόγου των μαρτύρων, που έχουν προταθεί ή θρεθεί προς εξέταση, ο ανακριτικός υπάλληλος πρέπει να επισημαίνει εκείνους οι οποίοι είναι ουσιαστές για την υπόθεση που τον απασχολεί. Τούτο είναι χρήσιμο αφενός για να μη σπαταλήσει το χρόνο του με το σχηματισμό μιας ογκώδους δικογραφίας με

άχρηστες πληροφορίες κι αφετέρου για να μπορέσει να αφιερώσει τον αναγκαίο χρόνο, ώστε μάρτυρες που από πρώτη άποψη φαίνονται επουσιώδεις να του αποκαλύψουν όλα όσα γνωρίζουν γύρω από τα κρίσιμα σημεία της υπόθεσης. Το έργο τούτο γίνεται δυσχερέστερο, γιατί οι μάρτυρες που θέλουν να αποκρύψουν κάποιες πληροφορίες οχυρώνονται ύστερα πίσω από τη δικαιολογία: «Μα, δεν με ρώτησε ο ανακριτής».

– Ο τρόπος υποβολής των ερωτήσεων: Οι ερωτήσεις που ο ανακριτικός υπάλληλος θα υποβάλει στο μάρτυρα πρέπει να είναι συγκεκριμένες ως προς το αντικείμενό τους αλλά γενικά διατυπωμένες (λ.χ. «Τι γνωρίζετε για το τάδε γεγονός;» ή «Πώς θυμάστε, ότι... κ.λπ.»). Οπωσδήποτε, πρέπει να αποφεύγονται οι ερωτήσεις που οδηγούν αναγκαστικά στην παραδοχή δύο μόνων εκδοχών (ενώ δεν αποκλείεται και μια τρίτη) ή οι ερωτήσεις που η απάντησή τους στηρίζεται σε περιστατικά που δεν κατέθεσε προηγουμένως ο μάρτυρας: αυτές είναι παραπειστικές ερωτήσεις. Είναι, βέβαια, αυτονόητο, ότι οι ερωτήσεις πρέπει να είναι απλές και να υποβάλλονται έτσι που να γίνονται κατανοητές από το μάρτυρα. Ο ανακριτικός υπάλληλος οφείλει να έχει υπόψη του, ότι οι μάρτυρες δεν είναι αναγκαστικά μορφωμένοι ή έξυπνοι ή ώριμοι ή υγιείς ψυχοδιανοητικά, για να αντιλαμβάνονται ό,τι ο ίδιος θεωρεί απλό ή ευκολονόητο.

– Οι ξαφνικές ασθένειες ή αδιαθεσίες των μαρτύρων: Συχνά συμβαίνει, όταν καλούνται για εξέταση ταυτόχρονα δύο μάρτυρες, να εμφανίζεται μόνον ο ένας, ενώ ο δεύτερος ειδοποιεί ότι είναι ασθενής. Το τέχνασμα αυτό επιχειρείται, για να δοθεί καιρός στο δεύτερο μάρτυρα να ενημερωθεί από τον πρώτο σχετικά με τα σημεία στα οποία επιμένει ο ανακριτικός υπάλληλος, τις ερωτήσεις που υποβάλλει κ.λπ. Στην περίπτωση αυτή ο ανακριτικός υπάλληλος πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα και να έχει ακριθώς υπόψη του το ενδεχόμενο της προσυνεννόησης των μαρτύρων. Εξάλλου, εξίσου συνηθισμένο καταφύγιο των μαρτύρων, όταν έρχονται σε δύσκολη θέση, είναι η ξαφνική αδιαθεσία (νευρική κρίση, στομαχικοί πόνοι κ.ά.δ.) ή λιποθυμία, που ελπίζουν ότι θα τους δώσει τον απαραίτητο χρόνο να σκεφθούν τις θα απαντήσουν. Η θέση του ανακριτικού υπαλλήλου τότε είναι πολύ δύσκολη, αφού στο κάτω – κάτω δεν αποκλείεται η αδιαθεσία να είναι αληθινή και να προκλήθηκε από την ψυχολογική ένταση του μάρτυρα ή να οφείλεται σε πραγματική πάθηση του. Ο γιατρός που πρέπει να κληθεί, οπωσδήποτε θα καθυστερήσει κάπως, κι έτσι το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα θα έχει κιόλα επιτευχθεί. Το εάν επιτρέπονται ή όχι κάποια τεχνάσματα από τον ανακριτικό υπάλληλο για να αποκαλυφθεί ενδεχόμενη υπόκριση του μάρτυρα αποτελεί μάλλον ηθικό θέμα (π.χ. ο GROSS αναφέρει την περίπτωση αθιγγάνου, ο οποίος ενώ εξεταζόταν καταλήφθηκε ξαφνικά από σπασμούς: συνήλθε όμως αμέσως, όταν άκουσε τον ανακριτή να λέγει στο γραμματέα του ότι πρέπει να τον στείλουν στο ψυχιατρείο για να τον υποβάλουν σε ψυχρολουσίες).

– Οι περιγραφές και αναγνωρίσεις προσώπων: Όταν ο μάρτυρας είδε το δράστη του εγκλήματος, πρέπει να καταβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή κατά την περιγραφή των χαρακτηριστικών του ή στον τρόπο με

τον οποίο θα γίνει η αναγνώρισή του. Στο θέμα τούτο η προσφυγή στη βοήθεια εγκληματολογικού εργαστηρίου με αρχείο φωτογραφιών, δυνατότητες για περιγραφική ή συνθετική εικόνα, ιχνογράφιση κ.λπ. κρίνεται πολύ χρήσιμη. Πάντως, ο ανακριτικός υπάλληλος καλόν είναι να έχει υπόψη του ότι κατά κανόνα το σχήμα του προσώπου και το χρώμα των μαλλιών δεν περιγράφονται σωστά, το ανάστημα υπερεκτιμάται (συνήθως κατά 20 – 12 εκ. μ.), ενώ η ακρίβεια του προσδιορισμού της ηλικίας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ηλικία του μάρτυρα ο οποίος υπολογίζει επιτυχέστερα την ηλικία των περίπου συνομηλίκων του παρά των νεαροτέρων ή των μεγαλύτερων του: οι ανήλικοι, μάλιστα, άτομα ηλικίας 30 – 40 χρόνων τα χαρακτηρίζουν ενίοτε «γέρο».

– Οι μάρτυρες που φοβούνται να καταθέσουν: Δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις, όπου ο ανακριτικός υπάλληλος διαισθάνεται ή διαπιστώνει ότι ο μάρτυρας φοβάται να καταθέσει, λ.χ. για να μη προκαλέσει εκδίκηση από μέρους του δράστη ή συγγενών ή φίλων του. Σε παρόμοιες περιπτώσεις κρίνεται σκόπιμο – ιδιαίτερα για το στάδιο της έρευνας του εγκλήματος από την αστυνομία – να του τονίζεται ιδιαίτερα, ότι:

– η εκδίκηση είναι πολύ σπάνιο φαινόμενο για περιπτώσεις όπου ο μάρτυρας είναι καλόπιστος και δεν ενεργεί από εγωιστικά κίνητρα (οικονομικό συμφέρον, έχθρα, εκδίκηση κ.ά.ο).

– αν αποκαλυφθούν στοιχεία τέτοια που να αποδεικνύουν ικανοποιητικά την ενοχή του δράστη, ίσως κριθεί περιττή η χρήση της δικής του μαρτυρίας.

– κι αν ακόμα καταστεί αναγκαίο να καταθέσει στο ακροατήριο θα καλυφθεί πίσω από τη νομική υποχρέωσή του για δόση της μαρτυρίας του και τις συνέπειές της τυχόν άρνησής της.

– στο τέλος – τέλος, ότι αν χρειαστεί, θα του παρασχεθεί αστυνομική προστασία.

Πέρα απ' αυτά, είναι σκόπιμο να τονίζεται, ότι ο ανακριτικός υπάλληλος δεν ζητεί τίποτε περισσότερο από ό,τι θα ζητούσε από οποιονδήποτε άλλον πολίτη, αν ο ίδιος ο μάρτυρας ή μέλος της της οικογένειάς του ήταν το θύμα του εγκλήματος: άλλωστε, το καθήκον του ως πολίτη του επιβάλλει να συνδράμει τις ανακριτικές αρχές στο δύσκολο έργο της αποκάλυψης του εγκληματία.

– Οι απρόθυμοι μάρτυρες: Μια άλλη κατηγορία μαρτύρων, που η εξέτασή τους απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή και προσπάθεια για να επιτευχθεί η συνεργασία τους, είναι εκείνοι που κρατούν μια εντελώς αρνητική στάση κατά την ανάκριση. Οι λόγοι της στάσης τους αυτής μπορεί να είναι είτε ειδικοί (λ.χ. προστασία του δράστη) είτε γενικότερης φύσης (λ.χ. αντικοινωνική ή απλώς αντι-αστυνομική διάθεση). Κατά κανόνα οι εν λόγω μάρτυρες ισχυρίζονται ότι ούτε αντελήφθησαν ούτε γνωρίζουν τίποτε σχετικά με τη συγκεκριμένη υπόθεση. Σε τέτοιες περιπτώσεις, όταν η πειθώ αποτυγχάνει, ασφαλής μέθοδος θεωρείται το σπάσιμο του δεσμού (πίστης, υποταγής, συναδελφικότητας κ.ά.) που συνδέει το μάρτυρα με το δράστη του εγκλήματος. Τα προτεινόμενα όμως για την προκείμενη περίπτωση τεχνάσματα (λ.χ. η προσποίηση του ανακριτικού υπαλλήλου, ότι από την αρνητική στάση

του μάρτυρα του γεννήθηκε η υποψία ότι τούτος είναι ο δράστης του εγκλήματος κ.ά.), αφενός δεν παρέχουν καμιά εγγύηση ότι ο μάρτυρας δεν θα αναγκαστεί έτσι να καταθέσει ψευδή περιστατικά και αφετέρου προσκρούουν στην ηθική τάξη που πρέπει να διέπει τη δράση των οργάνων της διαχείρισης της ποινικής δικαιοσύνης.

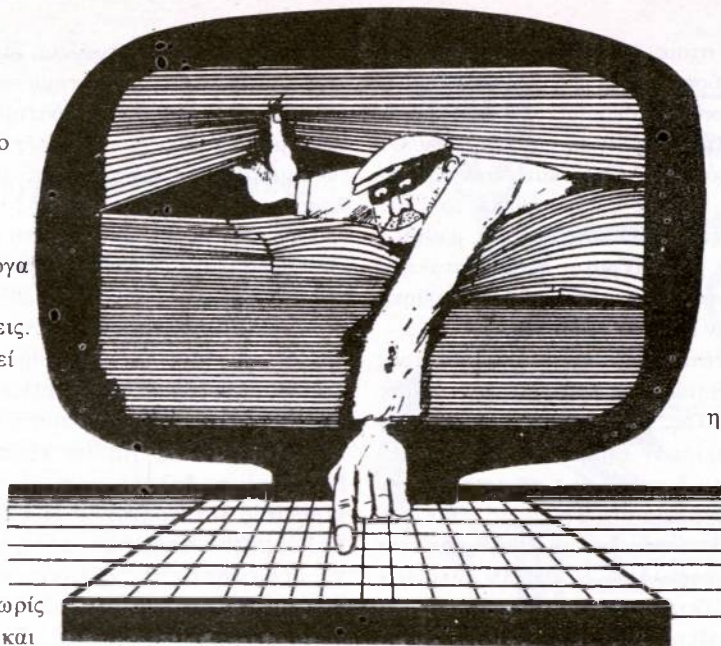
◀ **Ο**ποιους κανόνες κι αν τηρεί τελικά ο ανακριτικός υπάλληλος, καλόν είναι να έχει συνέχεια στο μυαλό του, ότι οι καταθέσεις των μαρτύρων είναι πολύ πιθανό να μην αποδίδουν την πραγματική εικόνα των όσων συνέβησαν και γι αυτό το λόγο πρέπει να προβαίνει σε διαρκείς ελέγχους και επαληθεύσεις. Ιδιαίτερα επιφυλακτικός πρέπει να γίνεται, όταν οι μάρτυρες δίνουν πανομοιότυπες καταθέσεις. Κάτι τέτοιο σημαίνει είτε προσυνεννόηση είτε δασκάλεμα των μαρτύρων είτε επηρεασμό τους από γενικότερης φύσης παράγοντες, όπως η κοινή γνώμη, ο ημερήσιος τύπος κ.λπ. Κάτι τέτοιο μπορεί να αποκαλυφθεί με υποβολή ερωτήσεων πάνω σε ασήμαντα για την ουσία της υπόθεσης ζητήματα, στα οποία κατά κανόνα δεν δίνεται σημασία, κι έτσι οι μάρτυρες πέφτουν σε αντιφάσεις.

Συνεχείς επαληθεύσεις πρέπει να γίνονται και σε θέματα που από τη φύση τους γεννιούνται δυσκολίες και αμφιβολίες για την αντικειμενικότητα της μαρτυρικής κατάθεσης, όπως λ.χ. κατά τον υπολογισμό της ταχύτητας αυτοκινήτου, αποστάσεων, χρονικής διάρκειας ενός γεγονότος, προσδιορισμού ημερομηνίας κ.ά.ο. Σε τέτοιες περιπτώσεις επιβάλλεται ο έλεγχος αυτών που κατέθεσε ο μάρτυρας με επιτόπια μετάβαση (εφόσον είναι δυνατή), με δοκιμασίες της αντίστοιχης κριτικής ικανότητας του μάρτυρα κ.ά. Τούτο είναι σκόπιμο να γίνεται και για έναν άλλο λόγο, επειδή δηλ. δεν αποκλείεται ο ίδιος ο δράστης του εγκλήματος να εμφανίζεται ως μάρτυρας είτε γιατί δεν πρόφτασε να απομακρυνθεί από τον τόπο του εγκλήματος, οπότε η ιδιότητά του του μάρτυρα του προσφέρει κάλυψη – «άλοθι», είτε γιατί έκανε την πονηρή σκέψη να παρακολουθεί από κοντά την πορεία της ανάκρισης και να την εκτρέπει από την ορθή της κατεύθυνση.

Πάντως, ο καλύτερος έλεγχος είναι η διαρκής σύγκριση των όσων καταθέτει ο μάρτυρας με τις προηγούμενες καταθέσεις και με τα στοιχεία που υπάρχουν διαθέσιμα. Στηριζόμενος σ' όλα αυτά ο ανακριτικός υπάλληλος θα επιχειρεί την ανασύνθεση της υπόθεσης λεπτομέρεια με λεπτομέρεια, κομμάτι με κομμάτι, για να διαπιστώνει αν όλα τα στοιχεία που αποκτά ταιριάζουν μεταξύ τους και το καθένα στη θέση του. Τυχόν παράδοξα περιστατικά και περιέργες συμπτώσεις πρέπει να τον καθιστούν περισσότερο προσεκτικό. Εξίσου, όμως, πρέπει να είναι προσεκτικός, ώστε να μη πέσει στην παγίδα της σύνθεσης στο μυαλό του ενός «σενάριου» της υπόθεσης, που θα προσπαθήσει να το αποδείξει κατόπιν κατευθύνοντας προς αυτό και προσαρμόζοντας ανάλογα τις μαρτυρικές καταθέσεις.

* Το άρθρο στηρίζεται στις αναπτύξεις που περιέχονται στο βιβλίο του συγγραφέα «Ανακριτική» (θεσσαλονίκη, 1986), όπου παρατίθεται και η σχετική βιβλιογραφία.

Το κόστος για τις αμερικάνικες επιχειρήσεις αυξάνει χρόνο με το χρόνο και συνολικά υπολογίζεται από είκοσι έως εκατό εκατομμύρια δολάρια ετησίως, ανάλογα με τις πηγές στις οποίες στηρίζονται οι εκτιμήσεις. Έχει πλέον παρουσιασθεί στο προσκήνιο ένα εντελώς νέο είδος εγκλήματος. Τα πιθανότερα θύματα αυτού του νέου είδους εγκληματικότητας είναι οι επιχειρήσεις με διεθνή δράση, χωρίς βέβαια να αποκλείονται και

χρειάζεται να βρίσκεται στον τόπο του εγκλήματος για να διαπράξει το αδίκημα και η δεύτερη ότι τα ηλεκτρονικά εγκλήματα δεν έχουν σύνορα. Κάθε οργανισμός, που έχει ηλεκτρονικό υπολογιστή με εξωτερική σύνδεση, μπορεί κάλλιστα να πέσει θύμα του ηλεκτρονικού εγκλήματος. Και στον πονοκέφαλο της εξιχνίασης ενός εγκλήματος που απαιτεί υψηλές γνώσεις λειτουργίας των Η/Υ, έρχε-

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΑΠΑΤΗ:

Το έγκλημα του μέλλοντος

Του BRUCE GOLDSTEIN

Απόδοση απ' τα αγγλικά: ανθ/μος Κώστας Δανούσης

οι μικρότερες. Είναι μια εγκληματική πράξη, που μπορεί να λάβει χώρα σε χρόνο μικρότερο των τριών χιλιοστών του δευτερολέπτου. Πρόκειται για το έγκλημα που διαπράττεται με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή (Η/Υ).

Το ηλεκτρονικό έγκλημα είναι τόσο ασυνήθιστο, ώστε έχει δημιουργήσει νέους όρους για την περιγραφή των τρόπων διάπραξης του, όπως «Δούρειος ίππος», «Τακτική σαλαμιού», «Αδρανή δοσμένα», κ.ά.² Τα περιοδικά και οι εφημερίδες συχνά μιλούν για κλέφτες που χρησιμοποιούν κομπιούτερς. Οι στόχοι του εγκληματία ποικίλουν όπως τα ηλεκτρονικά εγκλήματα αυτά καθ' αυτά.

Μερικά από τα αντικείμενα κλοπής (ή και καταστροφής) είναι:

- Χρήματα που μεταφέρονται με κομπιούτερς (ηλεκτρονική μεταφορά κεφαλαίων).
- Πληροφορίες υψηλής διαβάθμισης (εμπορικά μυστικά, εφευρέσεις που δεν έχουν ακόμη κατοχυρωθεί, κ.ά.).
- Εκπαιδευτικές καταγραφές που έχουν καταχωρηθεί σε Η/Υ (αναφορές προσόδου, βαθμολογίες, κ.ά.).

Τα ηλεκτρονικά εγκλήματα έχουν δύο κύριες διαφορές από τα συνηθισμένα. Η πρώτη είναι ότι ο δράστης δεν

ται να προστεθεί και το ζήτημα της αστυνομικής δικαιοδοσίας. Εάν για ένα έγκλημα διαπράττεται στην Καλιφόρνια από ένα σύστημα Η/Υ που βρίσκεται στην Νέα Υόρκη, θα αναλάβει την εξιχνίασή του η Αστυνομία της Καλιφόρνιας ή της Νέας Υόρκης, ή πρόκειται για παράβαση ομοσπονδιακού ενδιαφέροντος που ανήκει στην δικαιοδοσία του FBI;

Γνωστές περιπτώσεις:

Το Νοέμβριο του 1980, τέσσεροι νεαροί μαθητές στο σχολείο DALTON στη Νέα Υόρκη χρησιμοποιώντας τον σχολικό ηλεκτρονικό υπολογιστή μπήκαν στο δίκτυο τηλεπικοινωνιών των Η/Υ του Καναδά. Ο διευθυντής της επεξεργασίας δεδομένων του καναδικού παραρτήματος της PEPSI COLA δήλωσε κάποια στιγμή ότι δεν ήταν σε θέση να χρησιμοποιήσει τον Η/Υ της επιχείρησης. Αμέσως απευθύνθηκε στην Καναδική Αστυνομία και με τη συνεργασία ειδικών της PEPSI COLA κατάρτισαν ένα

πρόγραμμα που επέτρεπε στους πιθανούς δράστες να πιστέψουν ότι χρησιμοποιούσαν τον Η/Υ της επιχείρησης. Αυτό έδωσε στην Καναδική Αστυνομία το χρόνο και τη δυνατότητα να εντοπίσει την προέλευση των κλήσεων. Οι κλήσεις προέρχονταν από τις Η.Π.Α. και εξαιτίας του διεθνούς χαρακτήρα της πράξης ειδοποιήθηκε το FBI, του οποίου οι πράκτορες έφτασαν στους νεαρούς μαθητές του σχολείου DALTON. Η ανάκριση, όμως, κατάληξε πως οι δράστες ήταν ανήλικοι και έτσι δεν ασκήθηκε δίωξη κατά των μοντέρνων αυτών παραβατών.

Όμως όλοι οι παραβάτες της νομοθεσίας για τους Η/Υ δεν είναι νεαροί μαθητές. Για παράδειγμα, ο Μαρκ Στάνλεϋ, 32 ετών, σύμβουλος πληροφορικής, είχε εργαστεί στην Τράπεζα Ασφαλίσεων Ειρηνικού στο Λος Άντζελες. Μια μέρα μετά τη διακοπή της εργασιακής του σχέσης επισκέφθηκε τα γραφεία της Τράπεζας, πήρε τον κώδικα ηλεκτρονικής μεταφοράς λογαριασμών και έτσι έδωσε εντολή μεταφοράς κεφαλαίων 10.200.000 δολαρίων στο λογαριασμό, στην ελβετική τράπεζα, ενός ρώσου εμπόρου διαμαντιών. Η πράξη έλαβε χώρα σε όσο χρόνο χρειάστηκε να διαβάσετε αυτές τις γραμμές και ίσως δε θα αποκαλυπτόταν ποτέ, αν ο δράστης δεν κόμπαζε για το κατόρθωμά του σε κάποιο διαμαντοπώλη του Λος Άντζελες.

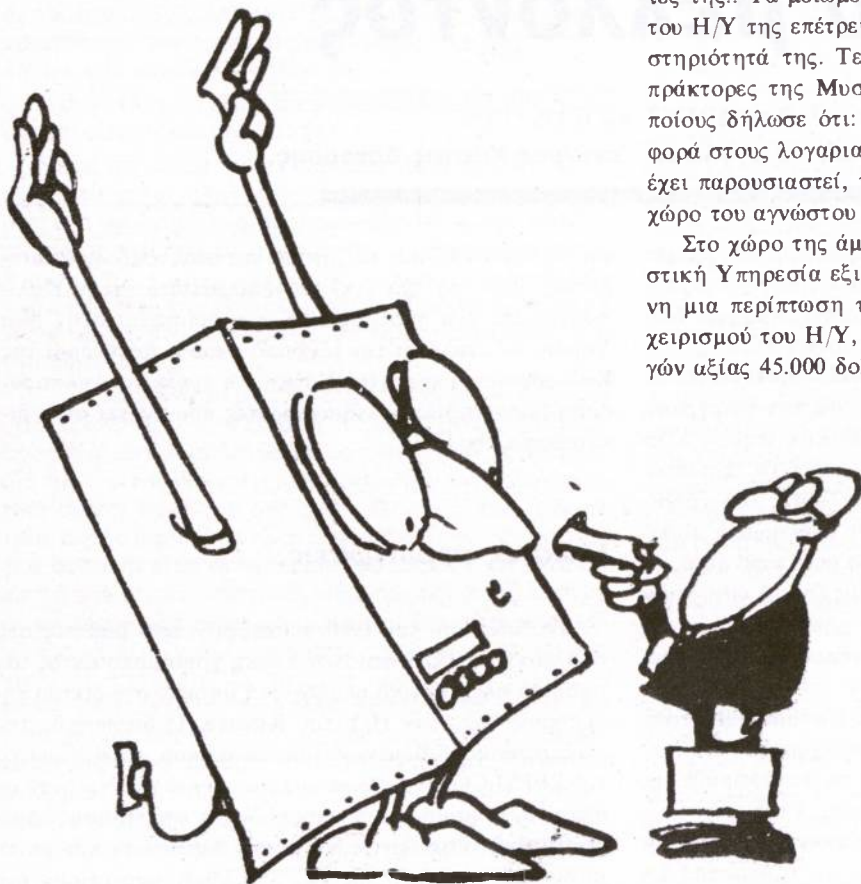
Η απάτη αυτή ήταν η μεγαλύτερη μέχρι την περίπτωση της Τράπεζας WELLS FARGO, όπου έλαβε χώρα κατάχρηση 21.000.000 δολαρίων. Ένας από τους διευθυντές της Τράπεζας αυτής σε μια περίοδο δύο χρόνων καταγρά-

σθηκε συστηματικά κεφάλαια διαφόρου ύψους, καλύπτοντας το ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου των λογαριασμών με πλαστά στοιχεία. Το σύστημα ελέγχου των λογαριασμών με Η/Υ έλεγχε την κίνησή τους μεταξύ των υποκαταστημάτων της Τράπεζας και έτσι ο διευθυντής κατόρθωσε να έχει 80 λογαριασμούς στον αέρα!!! ταυτόχρονα, τροφοδοτώντας τον υπολογιστή με πλαστά στοιχεία. Κάποια μέρα έφυγε από την Τράπεζα για μεσημεριανό φαγητό και, φυσικά, δε γύρισε ποτέ!!!

Το 1973 μια Εταιρεία Ασφαλείων, η E.F. χρησιμοποίησε τους Η/Υ για να καταρτίσει 64.000 πλαστά ασφαλιστήρια συμβόλαια, προκειμένου να καλύψει ένα άνοιγμα στα βιβλία της. Τα κεφάλαια της εταιρείας παραποιήθηκαν χονδροειδώς για να εξαπατήσουν τους ελεγκτές. Προκειμένου δηλαδή να εμφανιστεί ισοζύγιο στις ηλεκτρονικές καταγραφές, ο Η/Υ χρησιμοποιήθηκε για τη δημιουργία ανύπαρκτων ασφαλισμένων. Μετά τον έλεγχο, οι διευθυντές της Εταιρείας εμπνεύστηκαν την ιδέα να πωλήσουν τα ασφαλιστήρια σε άλλες επιχειρήσεις. Το ποσόν αυτό της απάτης λέγεται ότι ανήλθε στα 2.000.000.000 δολάρια!! Δύο χρόνια αργότερα τρία βιβλία είχαν γραφεί για την απάτη και μια κινηματογραφική ταινία («The billion dollar bubble») την είχε για θέμα της.

Αλλά και η ομοσπονδιακή κυβέρνηση έχει τα προβλήματά της. Στα 1981 μια υπάλληλος των Κοινωνικών Ασφαλίσεων στη Βαλτιμόρη υπήρξε ο ήρωας ηλεκτρονικής απάτης. Η δεσποινίς Β είχε τη δυνατότητα να «κατασκευάζει» ψεύτικα ονόματα δικαιούχων επιδομάτων ανικανότητας και να τα προσθέτει στους νόμιμους. Αυτοί οι επιπλέον δικαιούχοι ήταν η δεσποινίς Β και οι συνεργάτες της!! Τα μειωμένα μέτρα ασφαλείας του συστήματος του Η/Υ της επέτρεψαν να αναπτύξει την παράνομη δραστηριότητά της. Τελικά η δεσποινίς Β συνελήφθη από πράκτορες της Μυστικής Υπηρεσίας³, ένας από τους οποίους δήλωσε ότι: «Αν δεν παρουσιαζόταν κάποια διαφορά στους λογαριασμούς, και μπορούσε κάλλιστα να μην έχει παρουσιαστεί, η δεσποινίς Β θα εκινείτο ακόμη στο χώρο του αγνώστου για τις αρχές».

Στο χώρο της άμεσης απάτης με χειρισμό Η/Υ η Μυστική Υπηρεσία εξιχνίασε και παρέπεμψε στη δικαιοσύνη μια περίπτωση ταμιά, ο οποίος ανέπτυξε ένα τρόπο χειρισμού του Η/Υ, που του επέτρεψε την έκδοση επιταγών αξίας 45.000 δολαρίων στο δικό του και σε ονόματα

συνεργατών του. Όλοι οι κατηγορούμενοι παραπέμφθηκαν για πλαστογραφία, κλοπή και κατάχρηση.

Εκπαιδευτικά προγράμματα - Πηγές:

Στα 1981 το Γραφείο Δικαστικής Στατιστικής, τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, επιχορήγησε την «KOBA ASSOCIATES» για την καταγραφή περιπτώσεων αδικημάτων με Η/Υ σε επιχειρήσεις των ΗΠΑ, και την έκδοση δύο εγχειριδίων, ενός για ειδικούς στους Η/Υ που εξετάζονται σαν μάρτυρες και ενός με τη σχετική νομοθεσία για το προσωπικό που ασχολείται με τα αδικήματα που διαπράττονται με κομπιούτερς.

Επί πλέον έγιναν πολλά σεμινάρια για την εγκληματικότητα με Η/Υ, τόσο με πρωτοβουλία του ιδιωτικού τομέα όσον και από τις επιχειρήσεις κατασκευής (ή και εκπόνησης προγραμμάτων) Η/Υ. Τα τελευταία πέντε χρόνια υπολογίζεται ότι πάνω από 1.000 άτομα παρακολούθησαν τα σεμινάρια αυτά και τα σχετικά εργαστήρια.

Τέλος πέντε σημαντικές μελέτες έχουν γραφεί για τα αδικήματα αυτά και είναι οι ακόλουθες:

- Computer Crime Wave of the Future, του Jack Bologna (Assets Protection, San Francisco, 1981).
- Computer Fraud and Counter - measures, των L. Krauss και A. MacGahan (Prentice Hall, New York, 1979).
- Computer crime, του August Bequai (Lexington Books, Massahussets, 1978)⁴.
- Computer capers, του Thomas Whiteside (Crowell Co., New York, 1978)⁵ και
- Crime by computer, του Donn Parker (Scribner and Sons, New York, 1976).

Στο τέλος της δεκαετίας του 1970 ένα σπουδαίο ντοκουμέντο γράφηκε από τον κ. JAN BECKER, διευθυντή του Εθνικού Κέντρου για την εγκληματικότητα με κομπιούτερς, με τίτλο: «Η εξιχνίαση των αδικημάτων που σχετίζονται με Η/Υ». Εκτός όμως απ' αυτό, σχεδόν κάθε περιοδικό και εφημερίδα στις ΗΠΑ παρουσίασε και ένα τουλάχιστον άρθρο για το νέο αυτό είδος της εγκληματικότητας.

Το είδος της εγκληματικότητας αυτής, πήρε τέτοιες διαστάσεις, που απασχόλησε τα νομοθετικά σώματα στα 1975. Οι γεροισιαστές RIDICOFF και KENNEDY παρουσίασαν στην Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση ένα νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση του ηλεκτρονικού εγκλήματος. Το νομοσχέδιο τελικά δεν πέρασε, πλην όμως η εισηγητική του έκθεσε (179 σελίδες) περιείχε σημαντικές μαρτυρίες και απόψεις. Συμπεριλαμβάνονταν οι απόψεις του FBI, της Ένωσης Κατασκευαστών Η/Υ, της Ένωσης για την ηλεκτρονική μεταφορά κεφαλαίων, και άλλων σχετικών με το θέμα Υπηρεσιών και Οργανώσεων.

Μια άλλη θεώρηση του προβλήματος:

Η μοναδική αντίθετη φωνή ακούστηκε από έναν ευφύεστατο και λαμπρό προγραμματιστή της I.B.M., τον

JOHN K. TABER. Στη μαρτυρία του στην υποεπιτροπή της Γερουσίας ο κ. TABER συμπέρανε, ότι το νομοσχέδιο ήταν επικίνδυνα ασαφές και αόριστο, επέτρεπε καταχρήσεις και ως ένα μεγάλο βαθμό δεν ήταν αναγκαίο. Αρνήθηκε, ότι τα ποσά των χρημάτων που χάνονται σε περιπτώσεις εγκλημάτων με Η/Υ ανέρχονται σε εκατομμύρια δολάρια και στήριξε τη δήλωσή του κατά ένα μέρος στην επανεκτίμηση της αναλογίας της πραγματικότητας και του μύθου στις περιπτώσεις της τράπεζας WELLS FARGO και της Ασφαλιστικής Εταιρείας E.F., ισχυριζόμενος παράλληλα ότι δεν πρόκειται για εγκλήματα Η/Υ αλλά κοινά ποινικά αδικήματα (απάτη, υποκλοπή, κ.ά.).

Ο κ. TABER μετά επιτέθηκε κατά της μελέτης του Ερευνητικού Ινστιτούτου STANFORD (1973) και δικαιολόγησε τη θέση του αυτή, λέγοντας ότι ο κύριος όγκος του υλικού, πάνω στο οποίο στηρίχθηκε η μελέτη, προερχόταν από δημοσιεύματα του τύπου για εγκλήματα με Η/Υ. Επιπλέον δήλωσε ότι από τις 381 περιπτώσεις της μελέτης αυτής πολλές ήσαν κατάχρηση ανταλλακτικών των Η/Υ και άλλες αυτό που θα μπορούσε κάποιος εύκολα να ονομάσει παιδική αταξία. Φυσικά οι περιπτώσεις αυτές δε θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνονται στη μελέτη. Καταλήγοντας ο κ. TABER δήλωσε, ότι οι απόψεις του ίδιου και των συναδέλφων του είναι ριζοσπαστικά αρνητικές πάνω στο πνεύμα του νομοσχεδίου.

Σε μια συνέντευξη με τον κ. TABER στις 16 - 10 - 1983 στο εργαστήριο της I.B.M. στην Αγία Θηρεσία, ο συγγραφέας του άρθρου αυτού τον ρώτησε σχετικά με τη δεοντολογία του επαγγέλματος των προγραμματιστών Η/Υ και τα ηλεκτρονικά εγκλήματα. Απαντώντας σε μια

ερώτηση σχετικά με τη σκόπιμη διακοπή λειτουργίας ενός συστήματος Η/Υ από ένα προγραμματιστή, ο κ. TABER δήλωσε: «Ο προγραμματιστής που έκαμε κάτι τέτοιο είναι παρανοϊκός» και συνέχισε λέγοντας ότι η πίεση των συναδέλφων του θα ανάγκαζε σε άμεση παραίτηση του προγραμματιστή εκείνο που θα καταχράτο ένα σύστημα Η/Υ.

Ο κ. TABER αμέσως όμως πρόσθεσε ότι όλοι οι προγραμματιστές δε θα συμφωνούσαν μαζί του και συνέχισε λέγοντας: «Ένας προγραμματιστής αρέσκεται συχνά στη σκέψη ότι είναι υπερβολικά έξυπνος άνθρωπος και θα μπορούσε να κάνει ό,τι θα έβαζε στο μυαλό του».

Φυσικά ο κ. TABER δεν ήταν δυνατόν να μιλήσει για τις δεκάδες χιλιάδες άλλων συναδέλφων του.

Ομοσπονδιακό ενδιαφέρον για το ηλεκτρονικό έγκλημα:

Τον Απρίλιο του 1980 σε ένα συνέδριο για την ασφάλεια των ομοσπονδιακών συστημάτων πληροφορικής ο κ. E.C. SPRINGER, του Γραφείου Διεύθυνσης και Προϋπολογισμού, είπε: «Δύσκολα περνάει μια μέρα που να μη βρούμε στον τύπο ένα τουλάχιστον άρθρο για την ηλεκτρονική απάτη, το έγκλημα αυτό θα εξακολουθήσει να διαβρώνει την εμπιστοσύνη του κόσμου στα συστήματα Η/Υ». Στόχος του κ. SPRINGER ήταν η εκμείευση του ομοσπονδιακού ενδιαφέροντος για το θέμα αυτό, για την ανάγκη ελέγχου των συστημάτων Η/Υ, την ασφάλεια των συστημάτων αυτών και την αύξηση της επαγρύπνησης από πλευράς εκείνων που χρησιμοποιούν τα συστήματα Η/Υ. Επίσης αναφέρθηκε στην ανάγκη για ποινικές κυρώσεις των καταχραστών συστημάτων Η/Υ και κλείνοντας δήλωσε: «Ενώ όλα αυτά είναι σημαντικά, είναι επίσης καταφανές ότι η απόλυτη προστασία κατά της ηλεκτρονικής απάτης και άλλων φθορών των Η/Υ αποτελεί ανέφικτο στόχο».

Σε μια αναφορά που απευθύνθηκε στο Κογκρέσο από

το Γραφείο Ελέγχου συστημάτων Η/Υ διαπιστώνονται τα ακόλουθα δύο γεγονότα:

1) Πάρα πολλές τέτοιες απάτες παραμένουν ανεξιχνίαστες, και

2) Εκείνοι που συλλαμβάνονται να διαπράττουν απάτες αυτού του είδους σπάνια πάνε φυλακή.

Η αναφορά συνεχίζει με το ότι στην πιο πιθανή περίπτωση το άτομο που διαπράττει απάτη με σύστημα Η/Υ θα ξαναγυρίσει στην εργασία του μετά από αυστηρή επίπληξη. Συχνά επιβάλλονται και κάποια πρόστιμα στους παραβάτες.

Σύμφωνα με υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Δικαιοσύνης το νομοσχέδιο για τα εγκλήματα με Η/Υ, ή οποιαδήποτε άλλη σχετική νομοθετική ρύθμιση, παραπέμφθηκε στις καλένδες. Τέλος πολλοί δημόσιοι κατήγοροι διατυπώνουν τη γνώμη ότι προς το παρόν η υπάρχουσα νομοθεσία είναι επαρκής για τη δίωξη εγκλημάτων που διαπράττονται σε (ή με) Η/Υ. Η παράνομη είσοδος στα κυκλώματα επικοινωνίας Η/Υ θα μπορούσε θαυμάσια να αντιμετωπισθεί με τη νομοθεσία για την ασφάλεια των επικοινωνιών. Κλοπές κεφαλαίων που μεταφέρονται με κλειστά ή τηλεφωνικά κυκλώματα θα μπορούσαν να καλυφθούν από την ποινική νομοθεσία για τις απάτες και τη νομοθεσία για την ασφάλεια των επικοινωνιών. Άλλες παραβάσεις, όπως η αποκάλυψη πληροφοριών για κάποιο άτομο, μπορούν να καλυφθούν από τη νομοθεσία για το «απόρρητο», κ.ά. Η νομοθεσία που προαναφέρθηκε προβλέπει ποινικές κυρώσεις για τα αδικήματα που διαπράττονται με (ή σε) Η/Υ.

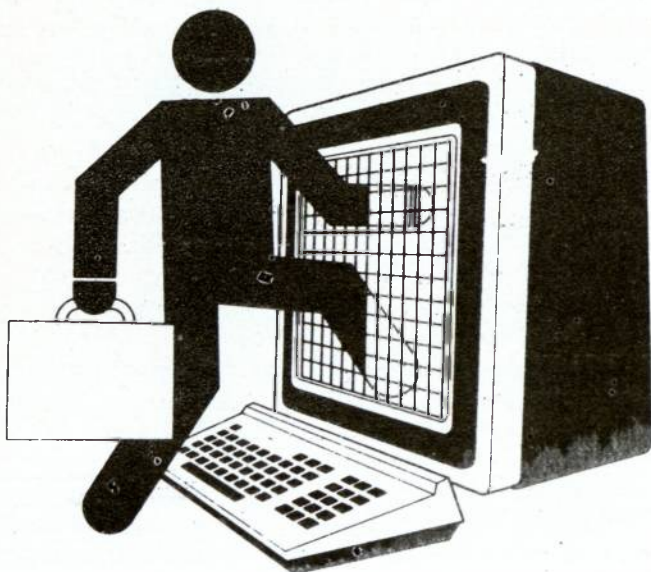
Ενδιαφέρον Υπηρεσιών Ασφαλείας:

Οι Υπηρεσίες Ασφαλείας είχαν τα δικά τους προβλήματα με την αντιμετώπιση της πολυπλοκότητας της μοντέρνας αυτής μορφής εγκληματικότητας. Ειδικά μαθήματα έχουν σχεδιαστεί και διδάσκονται για την επιμόρφωση των ανακριτικών υπαλλήλων που ασχολούνται με τα εγκλήματα με (ή σε) συστήματα Η/Υ. Πρώτο στον τομέα αυτό υπήρξε το FBI στα 1973. Τα πρώτα μαθήματα που παρακολούθησαν πράκτορες του αναφέρονταν στη λειτουργία των Η/Υ, στην τεχνική των προγραμμάτων τους (διάφορες γλώσσες), στην τεχνική των ηλεκτρονικών απατών και στις λογιστικές μεθόδους με τη χρησιμοποίηση Η/Υ. Η πρώτη αυτή εκπαίδευση είχε διάρκεια τεσσάρων εβδομάδων.

Το FBI έχει σχεδιάσει δύο ειδικές κατηγορίες μαθημάτων σχετικά με το είδος της εγκληματικότητας αυτής. Η μία αναφέρεται στο προσωπικό μικροτέρων αστυνομικών τμημάτων και η άλλη για εισαγγελείς. Έχουν επίσης εκπονηθεί προγράμματα εκπαίδευσης για το προσωπικό Υπηρεσιών Ασφαλείας που δεν μπορεί να μετακινηθεί, καθώς και για το προσωπικό άλλων σχετικών με το αντικείμενο Υπηρεσιών.

Δυσκολίες στα εκπαιδευτικά προγράμματα, κυρίως ως προς τους δημοσίους κατηγορούς, παρουσιάζονται από τη στενότητα του προϋπολογισμού.

Η Μυστική Υπηρεσία εκπαίδευση επίσης μια επελεγ-

μένη ομάδα πρακτόρων της στην εξιχνίαση εγκλημάτων με (ή σε) Η/Υ, χρησιμοποιώντας ένα μοντέλο εκπαίδευσης σχεδόν όμοιο με εκείνο του F.B.I., πλην όμως μεγαλύτερης διάρκειας. Ο κύριος στόχος των προγραμμάτων αυτών ήταν να εξοικειώσουν τους αρμόδιους ανακριτικούς υπαλλήλους με τους Η/Υ και να τους μάθουν πώς τα εγκλήματα που σχετίζονται μ' αυτούς διαφέρουν από τα παραδοσιακά.

Στο παρελθόν η μόνη Υπηρεσία που είχε αναγκαστεί να εξιχνιάσει αδικήματα, που διαπράχθηκαν με Η/Υ, ήταν το Υπουργείο Άμυνας. Μια από τις σημαντικές ιδιαιτερότητες του χώρου που καλύπτει το Υπουργείο αυτό είναι ότι ο ανακριτικός υπάλληλος δεν αρκεί μόνον να έχει ειδικές γνώσεις για τον Η/Υ αλλά να είναι και εξουσιοδοτημένος για το χειρισμό θεμάτων υψηλού βαθμού ασφάλειας. Προβλήματα όμως έχει αντιμετωπίσει μόνον με τους εξωτερικούς συνεργάτες. Ο έλεγχος, για να αποφασιστεί αν θα επιτραπεί να γίνουν δεκτοί, ξεπερνάει τον ένα χρόνο και κοστίζει στο κράτος πάνω από 2.000 δολάρια το άτομο.

Ο Στρατός έχει αρκετές Υπηρεσίες επανδρωμένες με υψηλής εξειδίκευσης προσωπικό στον τομέα αυτό. Ειδική όμως μονάδα για την εξιχνίαση αδικημάτων με (ή σε) Η/Υ έχει μόνον η Αεροπορία.

Ο ιδιωτικός τομέας:

Θα περάσει αρκετός καιρός πριν αποφασίσει ο ιδιωτικός τομέας να καταγγέλει εγκλήματα με κομπιούτερς. Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν εξειδικευμένο προσωπικό για το σκοπό αυτό (ελεγκτές, ασφάλεια συστημάτων Η/Υ, κλπ.), που είναι σε θέση να ανακαλύψουν κάποια δυσλειτουργία των Η/Υ τους. Σύμφωνα με τη γνώμη αρκετών ειδικών, οι ιδιωτικές επιχειρήσεις φοβούμενες το «χειρότερο», προτιμούν να καλύψουν αδικήματα που έγιναν σε βάρος τους με (ή σε) Η/Υ παρά να δώσουν την ευκαιρία στους ανακριτικούς υπαλλήλους να εισχωρήσουν στο χώρο των εργασιών τους. Αυτός είναι ο λόγος, που σε συνδυασμό με το γεγονός ότι θα μπορούσε να ανοίξει πιο εύκολα ο δρόμος για την επέμβαση των οικονομικών υπηρεσιών (εφορίες, κλπ.), αναγκάζει τις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα να σιωπούν. Κατά τη γνώμη μου μονάχα οι Τράπεζες απαιτείται να αναφέρουν τέτοια αδικήματα μέσα σε 48 ώρες στις αρμόδιες αρχές.

Δικαστικά προβλήματα:

Από δικαστικής πλευράς υπάρχουν τα ακόλουθα προβλήματα:

- Επίβαρμένο πινάκιο των δικασίμων.
- Περιορισμένες πηγές, αποδείξεις κλπ.
- Μικρή η απειλούμενη ποινή για τον εγκληματία, και τέλος
- Δίκες με δικαστές, εισαγγελείς, υπεράσπιση και πολιτική αγωγή που έχουν συνήθως άγνοια της τεχνολογίας των Η/Υ.

Συμπεράσματα:

Καθώς η χρήση των Η/Υ αυξάνει στις επιχειρήσεις, στη μόρφωση και την έρευνα, θα αυξάνουν ανάλογα και τα εγκλήματα που διαπράττονται μ' αυτούς, καθώς όλο και περισσότερο η μεταφορά κεφαλαίων θα γίνεται ηλεκτρονικά.

Βρίσκεται σε εξέλιξη ένα πείραμα που είναι γνωστό σαν «έξυπνη κάρτα». Η κάρτα αυτή περιέχει ένα μικροϋπολογιστή και σε κάθε αγορά τα αντίστοιχα ποσά μεταφέρονται απ' αυτόν στον Η/Υ του καταστήματος.

Το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο είναι πλέον δημοφιλές και πολλές επιχειρήσεις αποφάσισαν να χρησιμοποιούν τηλεφωνικές γραμμές και Η/Υ για να διακινούν πληροφορίες από το ένα παράρτημα στο άλλο.

Στο μέλλον το χαρτί θα θεωρείται είδος απαρχαιωμένο με την εγκατάσταση Η/Υ σε κάθε νοικοκυριό που έχει τηλεόραση. Ένα τέτοιο περίπου σύστημα εφαρμόζεται τώρα στο Οχάϊο, όπου οι άνθρωποι μπορούν να χρησιμοποιούν ένα συνδυασμό Η/Υ και τηλεοράσεων για να επικοινωνούν μεταξύ τους.

Τι θα φέρει όμως το μέλλον στο χώρο της ποινικής δικαιοσύνης; Φαντάζομαι ότι κάποια μέρα η Αστυνομία θα εξειδικεύει τον κάθε αστυφύλακα στην τεχνολογία των κομπιούτερς και οι εισαγγελείς θα έχουν μόνιμους παραματογνώμονες, ειδικευμένους στους Η/Υ, για την άσκηση των καθηκόντων τους. Η βιομηχανία των κομπιούτερς έχει επινοήσει από μια βραχυγραφία για τα πάντα. Γιατί λοιπόν να θεωρηθεί απίθανο να ακούμε στο κοντινό μας μέλλον τη φράση «κομπιου-μπάτσου» (compu-cops) για τα αστυνομικά όργανα που θα ασχολούνται με την ενιχνίαση εγκλημάτων με (ή σε) ηλεκτρονικούς υπολογιστές;

Από το περιοδικό I.C.P. REVIEW,

No 391, σ.σ. 214, 219.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Προτυποδημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Police Chief», τον Ιούνιο 1983.
2. «Δούρειος ίππος» συνίσταται στην προσθήκη εκείνη στο πρόγραμμα του Η/Υ που τον αναγκάζει να κάνει κάτι που το αρχικό πρόγραμμα δεν προέβλεπε. «Τακτική σαλαμού»: πράξη κατά την οποία μικρά ποσά μεταφέρονται από ένα μεγάλο αριθμό λογαριασμών στο λογαριασμό του δράστη. «Αδρανή δεδομένα»: πράξη κατά την οποία η είσοδος στη σύστημα του υπολογιστή χρησιμοποιείται με το σκοπό της παράνομης απόσπασης κεφαλαίων ή πληροφοριών.
3. Η Μυστική Υπηρεσία των ΗΠΑ είναι ένα Ομοσπονδιακό σώμα υπεύθυνο κατά κύριο λόγο για την ασφάλεια του Προέδρου και κατά δεύτερη με την προστασία του εθνικού νομίσματος.
4. Το άρθρο αναδημοσιεύτηκε στο περιοδικό International Police Criminal Review, Nr 338 (May 1980).
5. Αναδημοσιεύτηκε στο ίδιο περιοδικό Nr 389 (June - July 1985).

ΠΑΡΕΚΚΛΙΝΟΥΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΤΟΥ Γιάννη Πανούση, αντιπρύτανη του
Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Η κοινωνική συμπεριφορά και οι κοινωνικές σχέσεις συνδέονται άμεσα. Κοινωνία δεν είναι μόνο άνθρωποι που ζουν μαζί. Το βασικό γνώρισμα της κοινωνίας είναι η αλληλεπίδραση των μελών της, η κοινή τους δραστηριότητα, επικοινωνία, συνεργασία και αμοιβαία αλληλεγγύη. Το πιο ουσιαστικό χαρακτηριστικό της κοινωνικής ζωής είναι το καθήκον να συμπεριφερόμαστε μ' ένα ορισμένο τρόπο. Χωρίς το καθήκον μιας ορισμένης συμπεριφοράς δεν υπάρχουν κοινωνικές σχέσεις. Μ' άλλα λόγια, η κοινωνικά σημαντική συμπεριφορά είναι συμπεριφορά που διευθετείται από κοινωνικούς κανόνες και οδηγείται από τα συμφέροντα της κοινωνίας. Δεν μπορούν και δεν θα έπρεπε να υπάρχουν κοινωνικοί κανόνες που έρχονται σε αντίθεση με τα συμφέροντα της κοινωνίας. Οι κοινωνικοί κανόνες υποστηρίζουν και δυναμώνουν τις κοινωνικές σχέσεις, που είναι μια αντικειμενική ανάγκη για την εξέλιξη της κοινωνίας.

Η βάση των κοινωνικών σχέσεων είναι η κοινωνική δραστηριότητα των ανθρώπων, η συμπεριφορά τους. Έτσι το περιεχόμενο των κοινωνικών σχέσεων μπορεί να οριστεί σαν την κοινωνικά σημαντική συμπεριφορά, στην οποία περιλαμβάνονται όλοι οι τύποι της κοινωνικής συμπεριφοράς.

Η κοινωνία περιμένει από τα μέλη της το είδος συμπεριφοράς που δυναμώνει τις κοινωνικές σχέσεις. Μη υιοθετώντας αναγκαία συμπεριφορά, ένα άτομο έρχεται σε σύγκρουση με τις κοινωνικές σχέσεις. Οι άνθρωποι οι ίδιοι υπόκεινται σε κανόνες συμπεριφοράς. Αλλά επίσης οι ίδιοι παραβιάζουν αυτούς τους κανόνες. Αυτό συμβαίνει κυρίως επειδή τα συμφέ-

ροντα των ξεχωριστών ατόμων και αυτά της κοινωνίας δεν συμπίπτουν πάντα. Πράγματι, αυτή η αντίθεση παράγει την ανάγκη για κοινωνική ρύθμιση της συμπεριφοράς. Αυτό οφείλεται στην παρουσία των αντιθέσεων ανάμεσα στα συμφέροντα της κοινωνίας και σ' αυτά ορισμένων από τα μέλη της. Στην επισημάνση αυτού του γεγονότος πρέπει να προσθέσουμε ότι οι κοινωνικές σχέσεις διαταράσσονται χωρίς τους κοινωνικούς κανόνες που τις ρυθμίζουν· οι κοινωνικές σχέσεις δεν ταυτίζονται με τους κοινωνικούς κανόνες αλλά συναρτώνται με τη συμπεριφορά. Οι κοινωνικοί κανόνες είναι επιθυμητή συμπεριφορά, ή μάλλον, απαιτήσεις, επιταγές για μελλοντική συμπεριφορά. Στην πραγματοποίηση των κοινωνικών σχέσεων σε αναφορά με τους κανόνες που τις ρυθμίζουν τα συμφέροντα της κοινωνίας και του ατόμου πρέπει να συμπίπτουν. Διαφορετικά οι κοινωνικοί κανόνες και οι κανόνες της κοινωνικής συμπεριφοράς παραβιάζονται. Αυτή η παραβίαση καλείται παρεκκλίνουσα συμπεριφορά.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Η αναγκαστική φύση της κανονικής συμπεριφοράς σταθεροποιείται με ένα κοινωνικό κανόνα, ο οποίος είναι μια επιταγή που επεξεργάζεται από μια συχνά επαναλαμβανόμενη σχέση και καταγράφεται με τη μορφή ενός νομικού κανόνα. Οι κοινωνικοί κανόνες είναι τα πιο σπουδαία μέσα που διαπλάθουν την ανθρώπινη συμπεριφορά και συνεπώς την ανθρώπινη προσωπικότητα.

Οι νομικοί κανόνες είναι ένα σημαντικό μέρος των κοινωνικών κανόνων. Ουσιαστικά είναι κοινωνικοί κα-

νόνες. Αλλά οι νομικοί κανόνες επικυρώνονται από την πολιτεία και σχηματίζουν το δίκαιο. Το δίκαιο διαρκώς απορροφά και ενσωματώνει τους πιο σπουδαίους από τους κοινωνικούς κανόνες, γιατί ο χειρισμός των νομικών κανόνων υποστηρίζεται από το χειρισμό άλλων κοινωνικών κανόνων και συνδέεται μαζί τους. Με τη σειρά του ο χειρισμός των κοινωνικών κανόνων υποστηρίζεται από το δίκαιο.

Έτσι, το δίκαιο είναι μια πραγματική αντανάκλαση της κοινωνικής ζωής. Οι νομικοί κανόνες είναι πάντα «κοινωνιολογικοί» γιατί αποτελούν μέρος του συστήματος των κοινωνικών σχέσεων. Επιβλέποντας την ανθρώπινη δραστηριότητα, ρυθμίζοντας την ανθρώπινη συμπεριφορά, το δίκαιο γίνεται μέρος της πραγματικής διαδικασίας της δραστηριότητας της ζωής, γίνεται ένα στοιχείο υπαρκτών αντικειμενικών κοινωνικών επαφών. Αυτό είναι το βασικό στοιχείο στο χαρακτηρισμό του δικαίου ως ενός αντικειμενικού κοινωνικού φαινομένου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Καμιά ύπαρξη δεν μπορεί να επιβιώσει αν οι ανάγκες της απαιτούν πιο πολλά απ' όσο μπορούν να της παραχωρηθούν (από τη φύση ή την κοινωνία).

Στο ζώο, υπό κανονικές συνθήκες τουλάχιστον, αυτή η ισορροπία δημιουργείται με αυτόματη αντίδραση γιατί το ζώο εξαρτάται από καθαρά υλικές συνθήκες. Όλες οι ανάγκες του οργανισμού, η ενέργεια που χρειάζεται για τη διαδικασία της ζωής θα πρέπει περιοδικά να ανανεώνεται με ισοδύναμες ποσότητες.

Αυτή όμως δεν είναι η περίπτωση του ανθρώπου γιατί οι περισσότερες από τις ανάγκες του δεν εξαρτώνται από το σώμα του ή τουλάχιστον όχι στον ίδιο βαθμό. Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι η ποσότητα των εφοδίων που χρειάζονται για τη φυσική διατήρηση της ανθρώπινης ζωής είναι υποκείμενο υπολογισμού. αν και αυτό είναι λιγότερο ακριβές απ' ό,τι στην προηγούμενη περίπτωση και ένα πιο ευρύ πλαίσιο μένει για ελεύθερους συνδυασμούς της θέλησης.

Αλλά πώς καθορίζεται η ποσότητα της ευημερίας, άνεσης και πολυτέλειας που νόμιμα επιθυμείται από ένα ανθρώπινο ον;

Τίποτα δεν φαίνεται στον οργανισμό του ανθρώπου ή στην ψυχολογική του δομή που να βάζει όριο σε τέτοιες τάσεις. Η λειτουργία της ατομικής ζωής δεν απαιτεί να σταματήσουν σ' αυτό το σημείο ή στο άλλο. Αν και η ανθρώπινη φύση είναι ουσιαστικά ίδια ανάμεσα στα άτομα (στις βασικές ιδιότητές τους) είναι ανικανοποίητες οι ανάγκες όσο εξαρτώνται από το άτομο μόνο, γιατί δεν είναι η ανθρώπινη φύση που μπορεί να διαγράψει τα μεταβλητά όρια των αναγκών της. Μη σεθόμνη καμιά εξωτερική ρυθμιστική δύναμη, η ικανότητά μας για «περισσότερα» είναι η ίδια μια ακόρεστη και απύθμενη άβυσσος.

Αλλά αν τίποτα εξωτερικό δεν μπορεί να περιορίσει αυτήν την ικανότητα, μπορεί να μετατραπεί σε μια πηγή δυστυχίας για την ίδια. Απεριόριστες επιθυμίες είναι ακόρεστες εξ ορισμού, και η ακορεστότητα εξ-

ετάζεται ακριβώς σαν σημείο νοσηρότητας. Όντας αντικανοποίητες, διαρκώς ξεπερνούν τα μέσα εκπλήρωσής τους. Η ανθρώπινη δραστηριότητα προσβλέπει πέρα από τα εκχωρητά όρια και θέτει ίδια ανέφικτους στόχους. Όμως, δεν εξελίσσεται κανείς όταν βαδίζει προς ασαφή σκοπό. Το να επιδιώκουμε ένα στόχο που είναι εξ ορισμού ανέφικτος είναι σαν να καταδικάζουμε κάποιο σε μια κατάσταση διαρκούς δυστυχίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΣΜΟΣ

Στην πραγματικότητα, σε κάθε στιγμή της ιστορίας υπάρχει μια αντίληψη, στην ηθική συνείδηση των κοινωνιών, σχετικά με την αξία των διαφόρων κοινωνικών υπηρεσιών. Σύμφωνα με τις αποδεκτές ιδέες, για παράδειγμα, ένας ορισμένος τρόπος ζωής θεωρείται το ανώτατο όριο στο οποίο ένα άτομο μπορεί να φιλοδοξεί με τις προσπάθειές να βελτιώσει την ύπαρξή του και υπάρχει ένα άλλο όριο κάτω από το οποίο δεν του επιτρέπεται να πέσει εκτός και αν έχει σοβαρά υποβιβάσει τον εαυτό του.

Κάτω από αυτή την πίεση, καθένας στη σφαίρα του, πραγματοποιεί το ανώτατο όριο που θέτει πάνω απ' όλες τις φιλοδοξίες και τις θλέςψεις του. Τουλάχιστον αν σέβεται τις ρυθμίσεις και είναι πειθήνιος στη συλλογική αρχή, αυτό είναι γιατί έχει μια ολοκληρωμένη ηθική υπόσταση και αισθάνεται ότι δεν είναι σωστό να ζητήσει περισσότερα. Έτσι, ένα τέλος και ένας σκοπός τίθενται στα πάθη. Πράγματι, δεν υπάρχει τίποτα άκαμπτο ούτε απόλυτο για ένα τέτοιο ορισμό. Το οικονομικό ιδανικό ορίζει από μόνο του τους περιορισμούς του, στους οποίους οι επιθυμίες μπαίνουν σε ελεύθερη – αλλά όχι ατέρμονη – σειρά. Κάθε άτομο είναι τότε τουλάχιστον σε αρμονία με την κατάστασή του, και επιθυμεί μόνο όσα μπορεί νομότυπα να ελπίσει όπως επίσης και την κανονική αμοιβή του για τη δραστηριότητά του. Το μέσο επίπεδο αναγκών για κάθε κοινωνική συνθήκη ρυθμίζεται όχι μόνο από την κοινή γνώμη αλλά από κανόνες, που ποικίλουν στο χρόνο και τον χώρο.

Αν βέβαια καθένας άρχιζε τη ζωή του με ίσους όρους και αν ο ανταγωνιστικός αγώνας δινόταν στη βάση μιας τέλει ισότητας, κανένας δεν θα θεωρούσε τα αποτελέσματά της άδικο. Καθένας ενστικτωδώς θα αισθανόταν ότι τα πράγματα είναι όπως θα έπρεπε. Πράγματι, όσο πιο κοντά πλησιάζουμε προς αυτή την ιδανική ισότητα, τόσο λιγότερο κοινωνικός περιορισμός χρειάζεται.

Σε κάθε περίπτωση ο κοινωνικός(νομικός)παρεμβατισμός είναι χρήσιμος μόνο αν συναινούν οι πολίτες. Όταν διατηρείται μόνο από το έθιμο και τη βία, η ειρήνη και η αρμονία είναι πρόσκαιρες και οι επιφανειακά περιορισμένες ορέξεις έτοιμες να ξεσπάσουν. Έτσι, όταν λέμε ότι μια αρχή είναι απαραίτητη για να επιβάλλει αυτή την τάξη στα άτομα, βέβαια δεν εννοούμε ότι η βία είναι το μέσο για να την αποκαταστήσουμε. Από τη στιγμή που αυτή η ρύθμιση είναι για να περιορίσει τα ατομικά πάθη, πρέπει να προέρχεται από μια δύναμη που κυριαρχεί στα άτομα, αλλά αυτή η δύναμη πρέπει να υπακούεται από σεβασμό, όχι φόβο.

Δεν είναι αλήθεια ότι η ανθρώπινη δραστηριότητα μπορεί να απελευθερωθεί από κάθε περιορισμό. Κάθε ύπαρξη όντας ένα μέρος της παγκοσμιότητας δεν εξαρτάται μόνο από την ίδια αλλά και από άλλα όντα, που συχνά την περιορίζουν. Το χαρακτηριστικό προνόμιο του ανθρώπου είναι ότι τα «δεσμά» του δεν είναι συνήθως σωματικά αλλ' ηθικά, κοινωνικά. Δεν κυβερνάται από ένα υλικό περιβάλλον σκληρά επιβεβλημένο σ' αυτόν, αλλά από μια συνείδηση ανώτερη από τη δική του, την ανωτερότητα της οποίας αισθάνεται και αποδέχεται.

Σε περίπτωση όμως κρίσης (π.χ. οικονομικό κραχ) ορισμένα άτομα βρίσκονται σε χαμηλότερη κατάσταση από την προηγούμενη. Τότε πρέπει να μειώσουν τις απαιτήσεις τους, να περιορίσουν τις ανάγκες τους, να κάνουν μεγαλύτερο αυτοέλεγχο.

Όταν οι συνθήκες της ζωής αλλάζουν, το πρότυπο σύμφωνα με το οποίο οι ανάγκες ρυθμιζόνταν δεν μπορεί να παραμείνει το ίδιο, γιατί ποικίλει στους κοινωνικούς όρους από τη στιγμή που καθορίζει το μερίδιο κάθε κοινωνικής τάξης. Αυτή η κλίμακα ανατρέπεται αλλά μία νέα κλίμακα δεν μπορεί να σχεδιαστεί αμέσως. Όσο οι απελευθερωμένες κοινωνικές δυνάμεις δεν έχουν αποκτήσει ισορροπία, οι αξίες τους είναι απροσδιόριστες και όλη η ρύθμιση δεν ισχύει για καιρό. Τα όρια είναι άγνωστα ανάμεσα στο δυνατό και το αδύνατο, στο τι είναι δίκαιο και τι άδικο. Όταν τροποποιούνται οι κοινωνικές ανάγκες, οι ιδέες που εκφράζουν αυτές τις σχέσεις πρέπει να αλλάξουν. Όταν οι παραδοσιακοί κανόνες χάσουν την αξία τους, το υψηλότερο τμήμα που προσφέρεται στις φιλοδοξίες, κάνει τα άτομα πιο απαιτητικά και τον έλεγχο αδύνατο. Η κατάσταση της απορρύθμισης ή ανομίας επιπλέον αυξάνεται από πάθη που δεν είναι καθόλου πειθαρχήσιμα.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΘΕΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Από τη στιγμή που ο αγώνας για ένα ανέφικτο στόχο δεν μπορεί να δώσει άλλη ικανοποίηση από αυτή του αγώνα του ίδιου (αν υπάρχει τέτοιος), ο αγώνας γίνεται πιο βίαιος και επίπονος, επειδή δεν ελέγχεται και επειδή ο συναγωνισμός είναι μεγαλύτερος και επεκτείνεται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα με διαφορετικές όμως συνέπειες. Η φτώχεια π.χ. προστατεύει ενάντια στην αυτοκτονία γιατί είναι ένας περιορισμός η ίδια. Όσο λιγότερα έχει κανείς τόσο λιγότερο μπαίνει στον πειρασμό να επεκτείνει τις ανάγκες του ατέλειωτα. Έλλειψη δύναμης, αναγκαστικές τροποποιήσεις συνηθίζουν τους ανθρώπους σ' αυτές, ενώ τίποτα δεν υποκινεί φθόνο αν κανείς δεν έχει περίσσειμα. Ο πλούτος, απ' την άλλη, με τη δύναμη που απονέμει, μας εξαπατά με το να πιστεύουμε ότι εξαρτιόμαστε μόνον από τους εαυτούς μας. Μειώνοντας την αντίσταση που συναντάμε από τα αντικείμενα, θεωρούμε εφικτή την επίτευξη της απεριόριστης επιτυχίας. Όσο λιγότερο περιορισμένος αισθάνεται κανείς, τόσο δεν ανέχεται κανένα περιορισμό. Πιέζοντας σε διαρκή αυ-

τοπειθαρχία, η φτώχεια μας ετοιμάζει να δεχθούμε τη συλλογική πειθαρχία με ηρεμία, ενώ ο πλούτος, εξυψώνοντας το άτομο, μπορεί πάντα να προκαλέσει το πνεύμα αλαζονείας το οποίο είναι η πηγή της ανηθικότητας. Αυτό βέβαια δεν είναι λόγος του γιατί η ανθρωπότητα δεν θα έπρεπε να θελτώσει την υλική της κατάσταση. Αλλά να μην ξεχνάμε τον ηθικό κίνδυνο που παραφυλάει σε κάθε αύξηση της ευημερίας. Αν η ανομία δεν έχει ποτέ εμφανιστεί, παρά μόνο στις παραπάνω περιστάσεις, σε εξάρσεις και οξείες κρίσεις, μπορεί να είχε προκαλέσει την «κοινωνική αυτοκτονία», αλλά δεν θα ήταν διαρκής παράγοντας. Όμως στη σφαίρα της κοινωνικής ζωής – που έχει να κάνει με τις συναλλαγές – είναι πράγματι μία χρόνια κατάσταση.

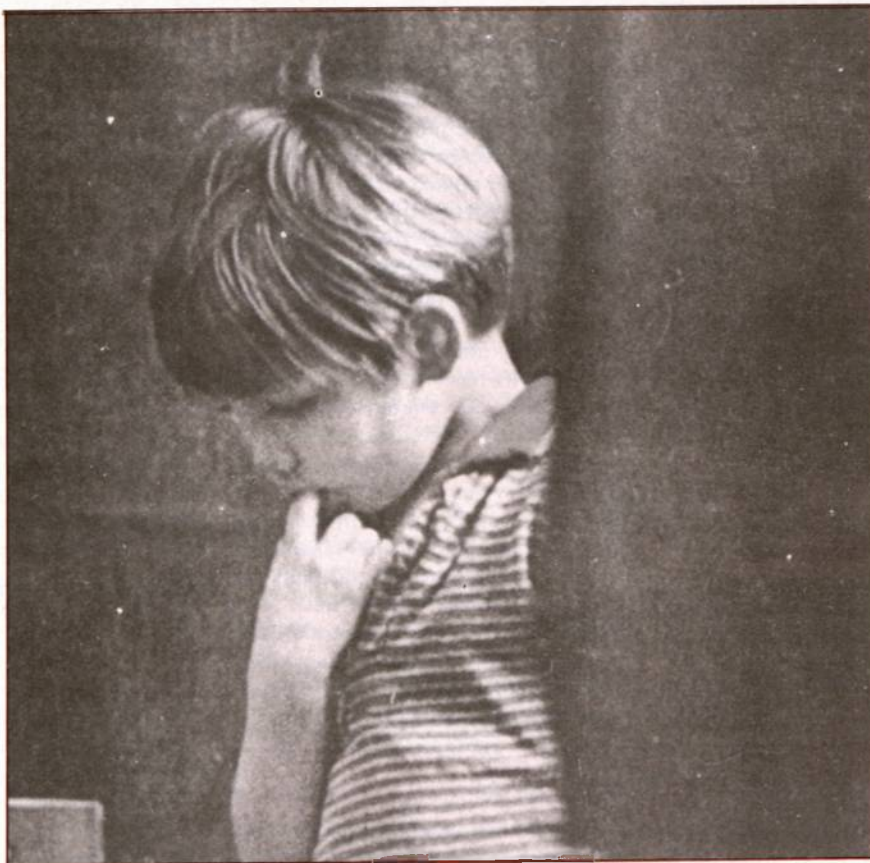
Η πολιτεία, αντί να ρυθμίσει την οικονομική ζωή, έχει γίνει εργαλείο και υπηρέτης της. Οι πιο αντίθετες σχολές, οι ορθόδοξοι οικονομολόγοι και οι σοσιαλιστές, ενώνονται να περιορίσουν την πολιτεία στο ρόλο ενός λιγότερο ή περισσότερο παθητικού μεσολαβητή ανάμεσα στις διάφορες κοινωνικές λειτουργίες. Οι πρώτοι εύχονται απλά να την κάνουν ένα φύλακα των ατομικών συμφωνιών, οι δεύτεροι της αναθέτουν την αποστολή να κάνει τη συλλογική καταγραφή των παραγωγικών δυνάμεων και των κοινωνικών απαιτήσεων. Όλα τα κράτη έχουν δηλώσει ως ομαδικό ή κύριο σκοπό, την επίτευξη ευημερίας. Έτσι οι ορέξεις έχουν απελευθερωθεί από οποιαδήποτε περιοριστική αρχή. Αυτή η αποθέωση της ευημερίας την έχει «νομιμοποιήσει» πάνω από κάθε ανθρώπινο νόμο.

Τέτοια είναι η πηγή της διέγερσης της ανάγκης για ικανοποίηση, ώστε η κατάσταση της κρίσης και ανομίας είναι διαρκής, και φυσιολογική. Η πραγματικότητα φαίνεται χωρίς αξία σε σύγκριση με τα «οράματα ηδονής», με αποτέλεσμα η πραγματικότητα να εγκαταλείπεται. Μια δίψα παρουσιάζεται για νεωτερισμούς, ασυνήθιστες ευχαριστήσεις, ακατανόμαστες αισθήσεις. Αλλά ο άνθρωπος που έχει τοποθετήσει όλες του τις ελπίδες στο μέλλον και ζει με τα μάτια καρφωμένα σ' αυτό δεν έχει τίποτα από παρελθόν σαν ανακούφιση ενάντια στις οδύνες του παρόντος.

Το δόγμα της πιο ανηλεούς και γοργής προόδου έχει γίνει ένα άρθρο πίστης. Αλλά άλλες θεωρίες εμφανίζονται παράλληλα με εκείνες που επαινούν τα πλεονεκτήματα της ευμάρειας που, γενικοποιώντας την κατάσταση η οποία τις δημιουργεί, δηλώνουν τη ζωή σαν κακό, ισχυρίζονται ότι είναι πλουσιότερη σε θλίψη παρά σε χαρά και ότι θέλγει τους ανθρώπους μόνο λόγω λαθεμένων «προσδοκιών».

Από το βιβλίο του «Οι κοινωνικές σχέσεις ως αναγκαίοι όροι της εγκληματογένεσης»

Επιμέλεια: Ντίνος Καραγιάννης

Η ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ (Παιδεραστία *)

του Χρ. Ε. Τσουραμάνη
Δικηγόρου

1. Προσδιορισμός

Η αποπλάνηση παιδιών (ή παιδεραστία) σύμφωνα με το α' 339§1 Π.Κ. αφορά τη διενέργεια οποιασδήποτε ασελγούς πράξης¹ σε άτομο νεότερο των 15 χρόνων ή την παραπλάνησή του στο να ενεργήσει ή να υποστεί το ίδιο τέτοια πράξη. Μαζί με την «αιμομειξία» (που περιγράφεται στο α' 345 Π.Κ.) αποτελούν τις δύο βασικές μορφές σεξουαλικής «εκμετάλλευσης» των παιδιών από άτομα που ανήκουν στο στενό οικογενειακό τους, συνήθως, περιβάλλον.

Σκοπός της παρούσας εργασίας εί-

ναι η σκιαγράφηση της εικόνας της εγκληματικής αυτής πράξης, με την παράθεση στοιχείων (ιστορικών, στατιστικών, ερευνητικών).

2. Ιστορικά στοιχεία

Οι ρίζες της πράξης αυτής φθάνουν μέχρι την ελληνική προϊστορία. Έτσι σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, ο Μίνως την είχε καθιερώσει στη Κρήτη για δημογραφικούς λόγους δηλ. με σκοπό να εμποδίσει την αύξηση του πληθυσμού. Η «αποπλάνηση παιδιών» τόσο στους

Κρήτες όσο και στους Δωριείς ήταν τόσο κοινωνικά όσο και θρησκευτικά αποδεκτά. Στην αρχαία Αθήνα, εξάλλου, παρόλο που δεν αποδοκιμαζόταν δεν ήταν ωστόσο και ιδιαίτερα διαδεδομένη ενώ συνδυαζόταν συχνά με τη σωστή ανατροφή και την πολεμική εκπαίδευση των νέων. Ακόμα, σημαντική ήταν η διάδοσή της και στους Ανατολικούς λαούς, με μοναδική όμως, εξαίρεση τους Εβραίους. Στη Ρώμη, με τη χαλάρωση των ηθών, ήταν ιδιαίτερα διαδεδομένη. Στους πρώτους χριστιανικούς χρόνους, όμως, αλλά και μετέπειτα στο Βυζάντιο, η έντονη πολεμική που της άσκησε η χριστιανική εκκλησία, συνετέλεσε στην αισθητή παρακμή της.

3. Στατιστικά στοιχεία

Με δεδομένο ότι η πράξη της αποπλάνησης παιδιών δεν αναφέρεται σε πολλές περιπτώσεις στις δικτικές αρχές, εξαιτίας του φόβου – όχι, δυστυχώς αδικαιολόγητου – που διακατέχει

τους γονείς του ανήλικου θύματος μετά την αποκάλυψή της σ' αυτούς, ότι αυτή θ' αποτελέσει ένα ηθικό, αλλά και ευρύτερα κοινωνικό «στίγμα» τόσο ειδικά για το παιδί τους όσο γενικά και για την προς τα έξω εικόνα της οικογένειάς τους, θα πρέπει να πούμε ότι τα διάφορα στατιστικά στοιχεία που θα παραθέσουμε δίνουν μια όχι απόλυτα συγκεκριμένη εικόνα των ποσοτικών διαστάσεων του εγκλήματος που μας απασχολεί.²

Από τις δικαστικές στατιστικές των τελευταίων 8 ετών (1976-83) για τη χώρα μας που έχουν δημοσιευθεί στα αντίστοιχα τεύχη της «Στατιστικής της Δικαιοσύνης» της Ε.Σ.Μ.Ε., διαμορφώνεται ένας πίνακας που δείχνει τον αριθμό των ατόμων, με βάση το φύλο τους, που καταδικάστηκαν τελεσίδικα για το έγκλημα που εξετάζουμε, σε σχέση με το σύνολο των ατόμων που καταδικάστηκαν για όλα τα «εγκλήματα κατά των ηθών» (Βιασμό, Αιμομειξία, Μαστροπία κτλ.) και για τα οποία δημοσιεύονται τα σχετικά στοιχεία.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Καταδικασθέντες για εγκλήματα κατά των ηθών και για αποπλάνηση παιδιών 1976-83

ΕΤΟΣ	Εγκλήματα ηθών		Αποπλ. παιδιών	
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες
1976	281	33	93	—
1977	249	21	82	—
1978	262	22	74	—
1979	207	20	63	—
1980	195	7	38	—
1981	189	14	45	1
1982	207	16	76	—
1983	141	7	38	1
ΣΥΝΟΛΟ	1731	140	509	2

Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε.

Από τα στοιχεία του παραπάνω Πίνακα 1, διαπιστώνουμε τα εξής:

α) Οι καταδικασθέντες για αποπλάνηση παιδιών, που είναι συνολικά 511, (509Α+2Γ), αποτελούν το 27,31% του συνολικού αριθμού, που είναι 1871 (1731Α+140Γ) των ατόμων που καταδικάστηκαν για κάποιο από τα εγκλήματα κατά των ηθών.

β) Οι καταδικασθέντες για αποπλάνηση παιδιών ήσαν στη συντριπτική πλειοψηφία τους (509 έναντι 2 ή 99,60% έναντι 0,40%) άνδρες και

γ) Οι αριθμοί των καταδικασθέντων τόσο για όλα τα εγκλήματα κατά των ηθών όσο και για την αποπλάνηση παιδιών μόνο, εμφανίζουν ανάλογα περίπου ποσοστά μείωσης, δηλ. 52,86% οι μιν και 59,13% οι δε, αντίστοιχα για την χρονική περίοδο 1976-83.

4. Ερευνητικά δεδομένα

Από τα στοιχεία που έχουμε μέχρι στιγμής αναφέρει έχουμε πάρει μια γενική, μάλλον, και με πολλά κενά όσον αφορά τον δράστη, το θύμα και την ίδια την πράξη εικόνα, της αποπλάνησης παιδιών. Ειδικότερα όμως, και αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία, γι' αυτήν, που καλύπτουν πολλά από τα παραπάνω κενά μας, προσφέρονται από εμπειρικές έρευνες που την είχαν ως θέμα τους και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σε χώρες του εξωτερικού. Ας δούμε, λοιπόν, στη συνέχεια ορισμένα από τα πορίσματα των ερευνών αυτών.

Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποιήσαν στις Η.Π.Α. οι Revich και Weis³ η αποπλάνηση παιδιών στην οποία ο δράστης ήταν άνδρας και το θύμα κορίτσι («ετεροφυλοφιλική») συναντήθηκε σε διπλάσιες περιπτώσεις, από αυτές που εξέτασαν, από εκείνες στις οποίες δράστης και θύμα ανήκουν στο ίδιο φύλο («ομοφυλοφιλική»). Σε άλλη έρευνα ο McCaghy⁴ διεπίστωσε ότι στα 3/4 των περιπτώσεων που εξέτασε στα θύματα δεν ασκήθηκε καμμία μορφής βία. Το είδος εξάλλου των «ασελγών» πράξεων που γίνονται ανάμεσα στο δράστη και στο θύμα όπως παρατηρεί ο Curt B. Bartol⁵ εξαρτάται από: α) τις ανάλογες προηγούμενες εμπειρίες του δράστη β) την ηλικία και των δύο και γ) το βαθμό σχέσης και γνωριμίας τους. Ακόμα σε έρευνα που έγινε από τον Cohen και τους συνεργάτες του⁶ οι δράστες που εξέτασαν χωρίστηκαν σε τρεις κατηγορίες (τύπους) με κριτήριο τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς τους. Στην πρώτη από αυτές, ανήκαν οι λεγόμενοι

«ανώριμοι» δράστες. Τα άτομα αυτά δεν είχαν καταφέρει ποτέ να έχουν μια ώριμη σχέση με συνομηλίκους τους άνδρες ή γυναίκες. Αντίθετα αισθάνονταν άνετα στις σχέσεις τους με τα παιδιά και ζητούσαν αφορμή για να βρίσκονται διαρκώς μαζί τους. Οι κοινωνικές δραστηριότητες τέλος ήσαν ιδιαίτερα περιορισμένες.

Στη δεύτερη κατηγορία, ανήκαν οι λεγόμενοι «οπισθοδρομικοί» δράστες. Τα άτομα αυτά διαπιστώθηκε ότι είχαν μια φυσιολογική εφηβεία και καλές σχέσεις με τους συνομηλίκους τους και των δύο φύλων. Από κάποιο σημείο και μετά, όμως, στη ζωή τους εμφάνισαν αισθήματα αμφισβήτησης του εαυτού τους, σεξουαλική ανεπάρκεια και άρχισαν να παραμελούν τις οικογενειακές, κοινωνικές και επαγγελματικές τους υποχρεώσεις. Αφορμή για τη στάση τους αυτή αποτέλεσε η διάρρηξη της σχέσης τους με τη σύζυγο ή τη φιλέντα τους. Τα άτομα που ανήκαν στην κατηγορία αυτή διαπιστώθηκε, ότι σε αντίθεση με τα προηγούμενα, προτιμούσαν θύματα που δεν γνώριζαν από πριν και που κατοικούσαν μακριά από την γειτονιά τους και τα οποία ήσαν πάντοτε κορίτσια.

Στην τρίτη κατηγορία ανήκαν οι λεγόμενοι «επιθετικοί» δράστες. Τα άτομα αυτά διαπιστώθηκε πως ήσαν και τα πιο επικίνδυνα γιατί συνδύαζαν στοιχεία επιθετικότητας και έντονης σεξουαλικότητας ενώ στην πλειοψηφία τους είχαν και ποινικό παρελθόν. Η προτίμησή τους ήταν στα μικρά αγόρια, η συμπεριφορά τους απέναντι σ' αυτά χαρακτηριζόταν από σαδισμό που έφτανε σε αρκετές περιπτώσεις στον τραυματισμό ή και στο θάνατό τους.⁷ Οι δράστες της κατηγορίας αυτής διαπιστώθηκε ακόμα πως ήσαν υπεύθυνοι για πολλές απαγωγές παιδιών τα οποία αφού τα βίαζαν στη συνέχεια τα σκότωναν.

Σχετικά με την ηλικία των δραστών ο Henn και οι συνεργάτες του⁸ σε σχετική έρευνα που έκαναν⁹ διαπίστωσαν πως αυτοί ήσαν στα 3/4 των περιπτώσεων που εξέτασαν άνω των 30 ετών, ενώ όσον αφορά το επάγγελμά τους ο Gebhard και οι συν. διαπίστωσαν ερευνητάς το θέμα αυτό μεταξύ άλλων ότι οι περισσότεροι δράστες ήσαν επαγγελματικά ανειδίκευτοι ή ημιειδίκευμένοι.⁹

Τέλος, σε έρευνα σχετικά με τα θύματα του εγκλήματος που εξετάζουμε που πραγματοποιήθηκε από το M. Virkkunen στην ψυχιατρική κλινική του Helsinki University Central Hospital στη Φινλανδία¹⁰, ο ερευνητής συνοψίζοντας τα συμπεράσματά του αναφέρει σε γενικές γραμμές τα εξής: (σελ. 179): «Ο

σκοπός της μελέτης μου ήταν να διευκρινίσω τα τυπικά χαρακτηριστικά των περιπτώσεων παιδεραστίας στις οποίες η έναρξη της πράξης, οφειλόταν στην προκλητική συμπεριφορά του θύματος... (Στις περιπτώσεις αυτές), οι δράστες διαπιστώθηκε πως είχαν χαμηλό νοητικό που οφειλόταν σε κάποια ψυχική ασθένεια κυρίως χρόνια σχιζοφρένεια, από την οποία υπέφεραν. Επίσης δεν εμφανίζαν άλλου είδους εγκληματική συμπεριφορά και ειδικά αυτήν που σχετιζόταν με εγκλήματα κατά της παρουσίας. Τα θύματα γνώριζαν συχνά, πριν από την πράξη το δράστη ο οποίος για να την επιτύχει τους έκανε, συνήθως, μικρά δώρα... Τα θύματα ήσαν συχνά θύματα για περισσότερες από μια φορές και ο ίδιος δράστης συχνά είχε αρκετά θύματα... Επιθετική συμπεριφορά στις πράξεις παιδεραστίας στις οποίες υπήρχε η παραπάνω πρόληψη του θύματος δεν διαπιστώθηκε...».

5. Αντιμετώπιση

Η ποινική αντιμετώπιση του δράστη αποπλάνησης παιδιών έχει ως κριτήριο διαβάθμισης των ποινών που επιβάλλονται σ' αυτόν την ηλικία του θύματος. Έτσι: α) αν το θύμα είναι μέχρι 10 χρόνων, η πράξη χαρακτηρίζεται κακούρηγμα και ο δράστης αντιμετωπίζει ποινή πρόσκαιρη κάθειρξης από 10-20 χρόνια (ά. 339 § 1, α. Π.Κ.). β) αν το θύμα είναι από 10-13 χρόνων και πάλι έχουμε κακούρηγμα και ο δράστης τιμωρείται με πρόσκαιρη κάθειρξη 5-10 χρόνων (ά. 339 § 1, β'. Π.Κ.).

γ) αν το θύμα ήταν από 13-15 χρόνων, η πράξη θεωρείται πλημέλλημα και τιμωρείται με φυλάκιση από 10 ημέρες μέχρι 5 χρόνια (ά. 339 § 1, γ'). Αν όμως, ο δράστης στην περίπτωση αυτή όταν τέλεσε την πράξη του ήταν μέχρι 17 χρόνων, τότε το δικαστήριο μπορεί να του επιβάλλει μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα (ά. 339 § 2 Π.Κ.).

δ) Αν, τέλος, η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο του θύματος στον δράστη επιβάλλεται πρόσκαιρη κάθειρξη 13-20 χρόνων ή ισόβια κάθειρξη (ά. 340 Π.Κ.). Τέλος, αν μεταξύ του δράστη και του θύματος τελέστηκε γάμος, δεν ασκείται ποινική δίωξη και αν είχε ασκηθεί δεν συνεχίζεται. Η ακύρωση του γάμου αυτού και όχι η λύση του με διαζύγιο, έχει ως συνέπεια την άσκηση ή τη συνέχιση της ποινικής δίωξης που είχε ήδη, ασκηθεί (ά. 339 § 3 Π.Κ.).

Όσον αφορά την προληπτική αντιμετώπιση της εγκληματικής αυτής πράξης θα πρέπει να τονίσουμε πως το κύριο θά-

ρος της πέφτει στους γονείς ή σε οποιονδήποτε ασκεί την επιμέλεια και έχει την επίβλεψη του προσώπου ενός υποψήφιου θύματος-ανήλικου. Ο συνεχής και διακριτικός – και όχι καταπιεστικός έλεγχος όλων των σχέσεων του ανήλικου αυτού με πρόσωπα μεγαλύτερά τους είναι ένα σωστό προληπτικό μέτρο. Η ψυχική, τέλος, επαφή των γονιών με τα παιδιά τους και η αντιμετώπιση με πνεύμα κατανόησης όλων των καθημερινών προβλημάτων τους θα τα βοηθήσει να μην αναζητήσουν τη στοργή που σε διαφορετική περίπτωση θα τους λείπει σε κάποιο τρίτο πρόσωπο που θα τους την προσφέρει μεν αλλά με αντάλλαγμα την σεξουαλική τους εκμετάλλευση.

Παρατηρήσεις – Σχόλια

1. Όπως παρατηρεί και ο Η. Γάφος (βλ. σχ.τ. «Ποινικόν Δίκαιον – Ειδικό Μέρος – Τεύχος Ε' – Αθήναι, 1965, σελ. 6). «Κατά την κρατούσαν εις την επιστημονικήν διδασκαλίαν και νομολογίαν άποψιν άσελγείς είναι αι πράξεις εκείναι αίτινες σχετίζονται προς την γενετήσιον σφαίραν και προσβάλλουν εντόνως το αίσθημα της αιδούς και της γενετηρίου ηθικής προερχόμεναι από ηδονιστικήν πρόθεσιν». Επομένως στην προκειμένη περίπτωση περιλαμβάνεται τόσο η φυσιολογική συνουσία όσο και κάθε πράξη που θα μπορούσε με βάση τον παραπάνω ορισμό να χαρακτηριστεί ως «σελήγη».

2. Για τις εγκληματολογικές στατιστικές γενικά βλέπε Κ. Δ. Σπινέλη, «Εγκληματολογία-Σύγχρονες και παλαιότερες κατευθύνσεις», Αθήνα - Κομοτηνή 1985, σελ. 50 επ. Στ. Αλεξιάδου, «Εγκληματολογία-1. Θεο/νίκη, 1985, σελ. 145 επ. Μ. Slattery, «Official Statistics», London - New York 1986, σελ. 54 επ. Gr. M. Sykes, «Criminology», Μ.Υ. 1978 σελ. 75 επ.

3. Βλ. σχ.τ. Revitch E. - Weis R.G. «The pedophilic offender», Diseases, of the Nervous System, 1962, 23, σελ. 73-78.

4. Βλ. σχ.τ. McCaghy C.H., «Child molesters: A study of their careers as deviants», στο M. Clinard - B. Quinney (Eds), «Criminal behavior systems: A typology», New York, 1967.

5. Βλ. σχ.τ. Curt R. Bartol, «Criminal behavior», Engl. Eliffs, N.J. 1980, σελ. 258 επ.

6. Βλ. σχ.τ. Cohen M., Seghorn T., Calmas W., «Sociometric study of the sex offender», J. of Abnormal Psychology, 1969, 74, σελ. 249-255.

7. Χαρακτηριστικό παράδειγμα του τύπου αυτού στις Η.Π.Α. ήταν ο Albert Fish, ο επωνομαζόμενος «Moon Maniac» ο οποίος όταν συνελήφθη ομολόγησε πως είχε 400 θύματα μέσα σε 20 χρόνια. Από αυτά είχε σκοτώσει τουλάχιστον τα 6. Ο επικίνδυνος αυτός εγκληματίας τέλειωσε τη ζωή του στην ηλεκτρική καρέκλα το 1936, καταδικασμένος σε θάνατο για το φόνο ενός μόνο από τα ανήλικα θύματά του.

8. Βλ. σχ.τ. Henn F.A., Herganic M., Vanderpearl R.H., «Forensic psychiatry: Diagnosis of criminal responsibility», The J. of Nervous and Mental disease, 1976b, 162 σελ. 423-429.

9. Βλ. σχ.τ. Gebhard, P.H., Gagnon J.H., Pomeroy W.B., Christenson C.N. «Sex offenders», New York 1965.

10. Βλ. σχ.τ. M. Virkkunen, «Victim - presipitated pedophilia offenses», British J. of Criminology Vol. 15, No 2, 1975, σελ. 175-180.

* Η δημοσίευση αυτή είναι βασισμένη στην εισήγησή του στο Α' Παιδαγωγικό Συνέδριο του Ελληνικού Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που έγινε στον Πειραιά στις 16-5-1987.

Ζαλισμένοι προϊστάμενοι

Οι στατιστικές αποδεικνύουν ότι οι περισσότεροι επιχειρηματίες περνούν όλο τον καιρό τους σαν σθούρες. Διαπιστώνεται ότι το ηγετικό στέλεχος μιας επιχειρήσεως εργάζεται συνήθως 50 έως 60 ώρες την εβδομάδα και παίρνει και εργασία στο σπίτι του, όπου συνήθως έχει ν' αντιμετωπίσει μια σύζυγο, που αγωνίζεται να τον πείσει να ζει σαν «άνθρωπος», χωρίς, φυσικά, να το κατορθώνει. Την επομένη, ξαναρχίζει με την ίδια εργασία, συχνά ατέλειωτη, σ' ένα γραφείο όπου υποτίθεται ότι έχει μια ώρα την ημέρα «δική του» κι όμως διακόπτεται κάθε ολτώ λεπτά, κατά μέσον όρο, συνήθως από υφισταμένους, που ζητούν οδηγίες και συμβουλές.

Αφιερώνει 80% του καιρού του σ' «επικοινωνία» μ' άλλους ανθρώπους και μόνο 18,5% σε «δημιουργική εργασία». Μ' άλλα λόγια περνά περισσότερο καιρό μιλώντας, παρά σκεπτόμενος, παρα-

σύρεται από την εργασία του, αντί να την κατευθύνει κι ελέγχει το περιβάλλον του περίπου τόσο, όσο και μια μπάλα του «πινγκ-πονγκ».

Είναι σοφό αυτό; Οι καρδιολόγοι υπενθυμίζουν πως δεν είναι. Μήπως είναι τουλάχιστον αναγκαίο; Αυτό πια είναι θέμα προσωπικής αποφάσεως, αλλ' ίσως ν' αξίζει ν' αφιερώνατε καμιά από εκείνες τις οκτάλεπτες διακοπές, που μένετε μόνος, για ν' αποφασίσετε συνειδητά εάν είσθε όντως σκλάβος της επιχειρήσεως και των υφισταμένων σας

**«Προτού οργανώσετε
τους άλλους, οργανωθείτε
ο ίδιος»**

κι αν δεν μπορεί να γίνει κάτι για να διορθωθεί κάπως η κατάσταση.

Αν δεν την καταστρώσετε, η εργασία θα σας κατατρώει

Αν ο ρυθμός παραγωγής στην επιχείρησή σας έδειχνε μια κάμψη, τι θα κάνατε; Προφανώς θ' αρχίζατε μια έρευνα για να διαπιστώσετε τι φταίει και ν' ανακαλύψετε πού χάνεται πολύτιμος χρόνος. Αλλά τίνος είναι ο πιο πολύτιμος χρόνος μέσα στην επιχείρηση; Ασφαλώς ο δικός σας. Κι όμως, πραγματοποιήσατε ποτέ έρευνα σχετικά με το πώς τον καταναλίσκετε;

Φυσικά, λίγο ή πολύ, έχετε μια γενική ιδέα του πώς περνάτε τον καιρό σας. Όμως, αν αναλύατε όλη αυτή την καθημερινή διαδρομή προσεκτικά και διαπιστώνατε, κατά τμήματα, σε τι τον έχετε αφιερώσει, είσθε βέβαιος πως θα θέλατε να εξακολουθείτε να τον καταναλίσκετε κατά τον ίδιο τρόπο; Ο

Πώς να διοικείτε καλά

Του Έρικ Γουέμπστερ

Τζωρτζ Κόουπμαν, στο περιοδικό «Μπίζνες», ανέλυσε τα χρονοδιαγράμματα, που είχαν συμπληρώσει 58 ανώτατα ηγετικά στελέχη επιχειρήσεων (από τα οποία οι μισοί ήσαν διευθυντές σύμβουλοι ή γενικοί διευθυντές) και κατέληξε στο εξής συμπέρασμα: «Μια μείωση κατά το ένα τέταρτο ή το ένα πέμπτο του χρόνου, που ένας προϊστάμενος καταναλίσκει κάθε βδομάδα σε προσωπικές επαφές, αλληλογραφία, τηλεφωνήματα, ανάγνωση υπομνημάτων και λοιπά, θα σήμαινε διπλασιασμό του διαθέσιμου χρόνου για δημιουργική εργασία κι ίσως να διπλασίαζε και την αποδοτικότητα του ως ηγετικού στελέχους».

Εφόσον άλλοι συνάδελφοί σας βρήκαν την όλη διαδικασία κάπως διδακτική, ίσως άξιζε τον κόπο ν' αναλύσετε και σεις και να κατατάξετε τις κυριότερες δραστηριότητές σας, και κατόπιν να συντάξετε έναν ωριαίο απολογισμό, τουλάχιστον για ένα μήνα. Κατόπιν η γραμματέας σας, μπορεί ν' αθροίσει τα διάφορα σύνολα και ν' αναλύσει τ' αποτελέσματα. Αυτό θα σας δώσει μια, λίγο ή πολύ, ακριθή εικόνα σχετικά με το πού καταναλώθηκε ο χρόνος σας και θα σας επιτρέψει, επίσης, ν' αναρωτηθείτε πώς θα μπορούσατε να τον είχατε ξοδέψει καλύτερα.

Αν οι έρευνες, που έχουν γίνει ως τώρα, μπορεί να σας χρησιμεύσουν σαν οδηγός (κι οι περισσότεροι συμπίπτουν στα πορίσματά τους) κατά πάσα πιθανότητα θ' ανακαλύψετε ότι:

- 1) Εργάζεσθε πολύ.
- 2) Δεν αποδίδετε αρκετά.
- 3) Πολλά από τα όσα κάνετε θα

ήπρεπε να γίνουν από κάποιον άλλον κι άλλα ίσως δεν θα ήπρεπε να γίνονται καθόλου

Επιλέγετε σεις το τί κάνετε και το πώς ενεργείτε

Είναι περιττό να υπενθυμίσουμε ότι, τώρα θ' αντιμετωπίσετε ένα πρόβλημα, που κανένας ποτέ δεν έλυσε απόλυτα κι ίσως και ποτέ να μη μπορέσει να λύσει. Αλλά, ακριβώς, γι' αυτό το λόγο, υπάρχει πάντα περιθώριο βελτιώσεως στην προσωπική μας αποδοτικότητα. Είναι μια πρόκληση, αλλά μια πρόκληση ευχάριστη.

Ας προσπαθήσουμε ν' αντιμετωπίσουμε το θέμα κάτω από διάφορα πρίσματα. Οι περισσότεροι απ' όσους κατέχουν ηγετικές θέσεις μοιάζουν ν' αφήνουν την εργασία να τους κυβερνά. Τα γεγονότα κι οι εξωτερικές πιέσεις καθορίζουν τις ώρες εργασίας. Πόσες ώρες τη βδομάδα, στ' αλήθεια, θά ήπρεπε να εργάζεσθε; Γιατί δε δοκιμάζετε να επιβάλλετε τη θέλησή σας στα γεγονότα; Ο Πάρκινσον μας λέει ότι η κάθε εργασία πάντοτε επεκτείνεται, ώστε να καλύπτει όλο τον διαθέσιμο χρόνο. Αλλά, κατά τον ίδιο συλλογισμό, ισχύει και τ' αντίθετο. Η εργασία μπορεί να συμπυκνωθεί, ώστε ν' απελευθερώσει μη διαθέσιμο χρόνο. Άλλωστε η αξία σας δεν αποτιμάται από το χρόνο εργασίας, αλλ' από τα πραγματικά αποτελέσματα.

Ας υποθέσουμε ότι αποφασίζετε να εφαρμόσετε μια βδομάδα των 40 ωρών. (Θα μπορούσατε να διευθύνετε την επιχείρησή σας καλύτερα, σε λιγότερο ακόμη χρόνο, αλλά δεν θα το πιστέψετε πως είναι δυνατόν, αν δεν το δοκιμάσετε). Πώς ακριβώς θα θέλατε, λοιπόν να κατανείμετε αυτό το χρόνο; Αυτό εξαρτάται από το πώς αντιλαμβάνεσθε τα καθήκοντά σας και τί είδος επιχείρηση διευθύνετε. Αλλά, ας υποθέσουμε και πάλι ότι γενικά κατανέμετε, τον διαθέσιμο χρόνο ως εξής:

- 1) Προγραμματισμός.
- 2) Διοίκηση.
- 3) Προώθηση πωλήσεων.
- 4) Επαγγελματική ενημέρωση.

Ο προγραμματισμός εκφράζει τη διορατικότητα εκείνη, που εξασφαλίζει το μέλλον της επιχείρησής, ενώ οι διοικητικές σας ενέργειες κι ο χρόνος, που αναλίσκετε σ' αυτές, διασφαλίζουν το παρόν. Η προώθηση εμπεριέχει τη δική σας προσωπική συνεισφορά στη διαμόρφωση της όλης εικόνας της επιχείρησής, όπως: κοινωνικές εκδηλώσεις επαγγελματικού χαρακτήρα, δημόσιες εμφανίσεις, δημοσιότητα, καλλιέργεια σχέσεων με τους μετόχους, επαγγελματικά σωματεία κ.ο.κ. Συνήθως τα στοιχεία 2 και 3 καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος του διαθέσιμου χρόνου, ενώ είναι ενέργειες τις οποίες μπορείτε πολύ ευκολότερα να μοιραστείτε μ' άλλους, παρά εκείνες που αναφέρονται με τα στοιχεία 1 και 4. Όλες οι έρευνες αποδεικνύουν ότι οι διευθυντές των επιχειρήσεων εμπλέκονται πολύ περισσότερο απ' ό,τι πρέπει στην καθημερινή διοικητική ροή της επιχείρησής. Αυτό ίσως να οφείλεται στο ότι τους αρέσει να κάνουν τη δουλειά μόνοι τους και δεν είναι απολύτως ικανοί ν' αναθέτουν σ' άλλους ή και ν' ανευρίσκουν τα κατάλληλα πρόσωπα, στα οποία να την αναθέσουν.

Είστε κυβερνήτης, όχι θερμαστής

Κι όμως, ο υπεύθυνος μιας επιχείρησης, όπως κι ο κυβερνήτης ενός σκάφους, έχει κυρίως την ευθύνη να χαράξει την ορθή πορεία και να εξασφαλίσει την τήρησή της. Αν πηγαίνοέρχεται ανάμεσα στη γέφυρα και τις μηχανές μπορεί να πετύχει μια μεγαλύτερη απόδοση στο μηχανοστάσιο, αλλά

«Όσο περισσότερο διασπάται η μέρα, τόσο χειρότερα χρησιμοποιείται»

μπορεί να καταλήξει στο να κινείται το σκάφος συνεχώς γύρω-γύρω.

Αν λοιπόν παραδεχθούμε ότι τώρα έχετε μια ανάλυση του πού ακριβώς αφιερώνετε το χρόνο σας, καθώς επίσης κι ένα υπόμνημα προς τον εαυτόν σας σχετικά με το πώς θα θέλατε σεις να τον χρησιμοποιήσετε, τότε, με τι τρόπο, θα κινηθείτε από τις σημερινές σας ατέλειες προς την αυριανή σας τελειότητα;

Το πρόβλημα, για ένα μέσο προϊστάμενο, είναι να περικόψει τις ώρες εργασίας κατά 15 ώρες τη εβδομάδα, να μειώσει τις διακοπές κατά 50%, να μειώσει το χρόνο, που σπαταλά σε τηλεφωνήματα, κατά 50% και το χρόνο, που αφιερώνει στην αλληλογραφία, κατά 30%, να διπλασιάσει το χρόνο, που πρέπει ν' αφιερώνει σε προγραμματισμό και σκέψη και να προβλέπει επίσης μισή ώρα την ημέρα, τουλάχιστον, την οποία θα κρατά ελεύθερη για να μη σκέπτεται τίποτα το συγκεκριμένο.

Και μόνο, με το να τοποθετήσετε έτσι το πρόβλημα, αποδεικνύει πόσο ισχυρός θα πρέπει να 'ναι εκείνος, που θα εκτελέσει, δηλαδή και πάλι σεις.

Η καθολική σας επίθεση μπορεί ν' αναλυθεί στα παρακάτω στοιχεία:

- 1) Οργάνωση
- 2) Ανάλυση
- 3) Απομόνωση
- 4) Αυτοσυγκέντρωση
- 5) Μηχανοποίηση
- 6) Απλοποίηση

Να υπερκάμψετε την υπερκόπωση

Ίσως η μεγαλύτερη αιτία της ελλείψεως αποδοτικότητας στ' ανώτατα κλιμάκια να είναι η υπερβολική εργασία, που αποτρέπει τον προγραμματισμό και την ιεράρχηση των θεμάτων.

1. Έτοιμοι για αθαρρία!

Θα πρέπει να διαγράψετε πια την εργασία σας έτσι, ώστε να διατηρείτε μόνο ό,τι είναι αναγκαίο. Αν κι αυτό είναι πάρα πολύ, κι δεν υπάρχει γύρω σας κανένας άλλος ο οποίος ν' αναλάβει την επιπλέον εργασία, θα πρέπει να προσλάβετε κάποιον.

Καθορίστε εγγράφως τα καθήκοντα του ανώτερου προσωπικού σας, ώστε να ξέρετε, μια και καλή, ποιοί είναι ελεύθεροι ν' αποφασίζουν με δική τους πρωτοβουλία και πότε πρέπει να συμβουλευόναί κάποιον και ποιον ακριβώς.

Σκεφθείτε τι άλλο θα μπορούσε να χειρισθεί ένας προσωπικός σας βοηθός. Αν δεν έχετε προσωπικό βοηθό, ίσως θα 'ταν σκόπιμο να προσλάβετε κάποιον ή

να προβιβάσετε τη γραμματέα σας και να προσλάβετε μιαν άλλη γραμματέα για να τη βοηθά.

Προγραμματίστε την εργασία σας σε συνεργασία με τη γραμματέα σας. Εάν έχει όλα τα προσόντα, μπορείτε να την ασκήσετε να οργανώσει την όλη εργασία, να την κατατάξει σε διάφορες κατηγορίες και ν' αποτρέπει κάθε παρεμβολή, όσο είσθε απασχολημένος. Μια καλή γραμματέα θα μπορεί ν' απαντήσει σ' όλη την τρέχουσα αλληλογραφία και να συντάξει τις απαντήσεις που πρέπει, ώστε σεις να μην έχετε παρά μόνο να διαβάσετε και να υπογράψετε. Στα πιο περίπλοκα θέματα μπορεί να υποβάλει ένα μνημόνιο ή να ελέγξει διάφορες παραπομπές ή περικοπές, που χρειάζονται την προσοχή σας. Μπορεί να προετοιμάσει, να σημειώσει και να κατατάξει διάφορα στοιχεία χρήσιμα για τα έγγραφα που πρέπει να συνταχθούν και τα υπομνήματα, που έχετε να συντάξετε, καθώς και να προετοιμάσει τη μελέτη σας, που σχετίζεται με την επαγγελματική σας ενημέρωση. Γενικά, θα έχει πια αντιληφθεί, ότι καθήκον της είναι να σας απαλλάσσει από όσον το δυνατόν περισσότερη εργασία και να φροντίζει, ώστε η ημέρα σας να είναι τακτική κι αποδοτική.

2. Μην καταπονείσθε με τα όσα θα μπορούσατε ν' αναθέσετε σε κάποιον άλλο!

Ο ρόλος ενός ηγετικού στελέχους

δεν μπορεί να είναι σαν το λαιμό μιας μπουκάλας. Φροντίστε εγκαίρως, ώστε να μη συγκεντρώνονται όλα τα προβλήματα σε σας κι αυτό το καθορίζετε μόνο όταν τ' αναθέσετε σε κάποιον άλλο. Αλλά αυτή η ανάθεση πρέπει να είναι ενδελεχής, συστηματική και αμείλικτη. Αλλιώς, τα προβλήματα, τα οποία διαβιβάζετε σε κατώτερα κλιμάκια, επανέρχονται σε σας χωρίς να το καταλάβατε.

Αυτό οφείλεται σε πολλά αίτια. Ελάχιστοι είναι οι άνθρωποι, που έχουν το προσόν της αναλήψεως μιας ευθύνης. Αλλά, ακόμη κι εκείνοι που έχουν αυτά τα προσόντα, δεν παίρνουν ευθύνες αν δεν αισθάνονται ασφάλεια και δεν έχουν

πλήρη και σαφή επίγνωση των ορίων της δικαιοδοσίας τους. Όσο πιο ανασφαλές αισθάνονται οι ανώτεροι συνεργάτες σας, τόσο σκληρότερα θα πρέπει να εργάζεσθε ο ίδιος και τόσο πιο ανασφαλές θα αισθάνονται εκείνοι. Αντίθετα, όσες μεγαλύτερες ευθύνες επωμίζεται ένα στέλεχος, τόσο αυξάνει η αποδοτικότητά του, ενώ όσο περισσότερο κηδεμονεύεται, τόσο μεώνεται η αντοχή του.

Για να μπορείτε ν' αναθέσετε τα προβλήματα σ' άλλους, πρέπει νά 'χετε το κατάλληλο προσωπικό, την κατάλληλη οργάνωση και την κατάλληλη ιδιοσυγκρασία. Μην περιμένετε ποτέ να εκτελείται κάτι που αναθέσατε σ' έναν άλλον με το τρόπο που θα το εκτελούσατε εσείς. Εκείνο που πρέπει να σταθμίσετε είναι εάν η ενέργεια είναι ορθή. Εάν δεν είναι, φροντίστε να επαναληφθεί. Αλλά, για κανένα λόγο, μην επιτρέψετε να επανέλθει το θέμα στο δικό σας γραφείο!

Ενθαρρύνετε κάθε πρωτοβουλία, που τείνει να σας εξοικονομήσει χρόνο ή κόπο, υπό τον όρο, ότι οι κίνδυνοι, τους οποίους αντιμετωπίζετε, είναι περιορισμένοι. Φροντίστε να υπάρχει μια συνέπεια ψυχικής καταστάσεως κι εξωτερικής συμπεριφοράς απέναντι στους όσους αναθέτετε καθήκοντα. Όσο περισσότερο οι συνεργάτες σας μπορούν να προβλέψουν τις ενέργειές σας, τόσο μπορούν να ενεργούν για λογαριασμό σας με περισσότερη εμπιστοσύνη. Στα γνωστά πειράματα του Παυλώφ, όταν οι σκύλοι δεν ήξεραν - με τη βοήθεια κάποιου ήχου ή κάποιας άλλης ενδείξεως - εάν επρόκειτο ν' ανταμειφθούν ή να τιμωρηθούν, πάθαιναν νευρικές κρίσεις. Το ίδιο πείραμα θα μπορούσε να γίνει και με τους ανώτερους υπαλλήλους, αλλά θα 'ταν κάπως δαπανηρό.

Όλοι όσοι ασχολούνται με τη διοίκηση των επιχειρήσεων, θα μπορούσαν να σας διαβεβαιώσουν, ότι σ' ελάχιστες επιχειρήσεις υπάρχει ένα σωστό σύστημα διαδοχής. Αυτό προδίδει μιαν αμέλεια, σαν νά 'χετε παραλείψει να κάνετε τη διαθήκη σας. Σ' ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να υπάρχουν σοβαροί λόγοι γι' αυτό. Πάντως, ιδανικό θα ήταν όλοι να γνωρίζουν πως, όταν αποσυρθείτε από την εργασία σας, θα προβιβασθούν κατά ένα βαθμό. Όσο περισσότερο προετοιμάζετε αυτή την κατάσταση, χωρίς να καθιστάτε πρόωρα τον εαυτό σας «υπεράριθμο», τόσο θα βελτιώσετε την κατάσταση στην επιχείρηση, αλλά και θα ελαφρωθείτε από αρκετά προσωπικά σας βάρη.

3. Μόνωση χωρίς απομόνωση

Όταν θέλετε να συγκεντρωθείτε πρέπει πρώτα να απομονωθείτε. Φραγ-

μός θα 'ναι η γραμματέας σας, που θα παίρνει όλα τα τηλεφωνήματα και θα κρατά τους πάντες σε μίαν απόσταση, δηλώνοντας ότι δεν είστε εκεί. Όλοι πρέπει να συνηθίσουν να τηλεφωνούν στη γραμματέα σας και ν' αφήνουν παραγγελίες, παρά να τηλεφωνούν σε σας. Τουλάχιστον 50% των τηλεφωνημάτων, μπορεί ν' αντιμετωπισθούν μ' αυτό τον τρόπο. Σπουδάστε επίσης το πώς θα μπορούσατε, χωρίς να φανείτε αγενείς, να μειώσετε τη διάρκεια των τηλεφωνημάτων, που δέχεσθε ή κάνετε. Προσπαθήστε επίσης να συγκεντρώσετε όλα τα εξερχόμενα τηλεφωνήματα, κατά το δυνατόν, σε μίαν ορισμένη περίοδο της ημέρας.

Θα πρέπει να μειώσετε στο απόλυτο ελάχιστο (το πολύ 5 έως 10) τον αριθμό των ανωτέρων υπαλλήλων, που μπορούν να σας πλησιάσουν χωρίς να κλείσουν από πριν ένα ραντεβού μέσω της γραμματέας σας. Μπορείτε να διατηρήσετε την επαφή σας με το προσωπικό, κάνοντας ανεπίσημες επισκέψεις, όταν έχετε λίγο καιρό διαθέσιμο ή συγκαλώντας μίαν ομάδα για μια συζήτηση κατά τη διάρκεια της μεσημερινής διακοπής ή της διακοπής για τον πρωινό καφέ ή το απογευματινό τσάι.

Πρέπει να εξασκήσετε τους υπαλλήλους, που σας επισκέπτονται, να είναι σαφείς και να χρησιμοποιούν καλά τον χρόνο που τους αφιερώνετε. Όταν ζητήσουν να γίνουν δεκτοί, θα πρέπει να υποβάλουν εκ των προτέρων κι έναν κατάλογο των θεμάτων στα οποία θ' αναφερθούν. Αν έχετε αυτόν τον κατάλογο μπροστά σας, μπορείτε ν' αποφεύγετε άσκοπες συζητήσεις.

Υπάρχουν ηγετικά στελέχη, που έχουν διαμορφώσει έναν ειδικό κώδικα: Κάτι στη ματιά τους, κάθε τόσο, υποδηλοί ότι η ώρα, που είναι διατεθειμένοι ν' αφιερώσουν σ' ένα επισκέπτη τους, έχει εξαντληθεί. Υπάρχει, πράγματι, μια στιγμή που ο επισκέπτης καταλαβαίνει ότι η ώρα του παρήλθε. Κάτι τον ωθεί ήδη προς την έξοδο, μια αδιόρατη πίεση στην οποία μόνο πολύ σκληροτράχηλοι τύποι μπορούν ν' αντισταθούν. Η αποχαιρετηστήρια ματιά είναι πάντοτε ένα πλεονέκτημα. Προσπαθήστε να τ' αποκτήσετε.

Διαλέξτε επίσης δυο διαφορετικές ώρες αφίξεως στο γραφείο σας: την επίσημη και την ανεπίσημη. Η επίσημη είναι, ας πούμε, η 10 π.μ., σεις όμως πρέπει να φθάνετε από τις εννέα και να μην επιτρέπετε καμιά ενόχληση μέχρι τις δέκα.

Φροντίστε επίσης, σ' ορισμένες ημέρες, να λείπετε για όλους και χρησιμοποιήστε αυτές, τις δήθεν απουσίες, για την αντιμετώπιση των πιο πολύπλο-

κων προβλημάτων. Η γραμματέας σας, φυσικά, θα γνωρίζει σε ποιό γραφείο εργάζεσθε και θα μπορεί να συνεννοηθεί μαζί σας σε περίπτωση ανάγκης.

4. Συγκέντρωση

Τ' ανώτερα ηγετικά στελέχη ασχολούνται μ' οκτώ διαφορετικές δραστηριότητες, κατά μέσον όρο, στη διάρκεια μιας ημέρας, ενώ οι διευθυντές των επιμέρους τμημάτων ασχολούνται σχεδόν με δέκα. Όσο περισσότερο διασπάζεται η ημέρα, τόσο χειρότερα χρησιμοποιείται. Αυτή η συνεχής απόσπαση μπορεί κάποτε να καταστρέψει τη δυνατότητα να συγκεντρωθείτε σ' ένα πράγμα, για ένα διάστημα μεγαλύτερο από πέντε λεπτά, κάθε φορά. Αν αυτό συμβεί, τότε το μόνο που χρειάζεσθε, είναι μια μακρά περίοδος αναπαύσεως. Άρα, θα πρέπει να συγκεντρώνετε τις εργασίες σας κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτυγχάνετε τον μέγιστο βαθμό συνέπειας και να μη χρειάζεσθε συνεχώς ν' «αλλάζετε ταχύτητα».

Πάντοτε πρέπει ν' αποχωρίζετε απόλυτως τη δημιουργική από τη διοικητική εργασία. Οι δυο αυτές δραστηριότητες επενεργούν αρνητικά η μια στην άλλη. Όσο είναι δυνατόν, συμπληρώστε πρώτα τη δημιουργική εργασία, που έχετε να κάνετε και μετά αντιμετωπίστε τα διοικητικά προβλήματα.

5. Μηχανοποίηση

Ίσως νά 'χετε προοδεύσει αρκετά σ' αυτό το σημείο, αλλ' είστε βέβαιος, πώς π.χ. έχετε συμβουλευθεί κι έναν ειδικό εργονομικό για τη μελέτη της διατάξεως του δικού σας γραφείου και των δικών σας συνθηκών εργασίας; Είναι πραγματικά εκπληκτικό πόσο ένα γραφείο, σχεδιασμένο σύμφωνα με τις δικές σας ειδικές ανάγκες, θα σας βοηθήσει πραγματικά στη διεκπεραίωση της εργασίας.

Έχετε εγκαταστήσει ένα τέλειο σύστημα εσωτερικής επικοινωνίας; Μήπως θα βοηθούσε εάν ορισμένα βασικά στελέχη ήσαν εφοδιασμένα με φορητά ραδιοτηλέφωνα; Είναι το υπηρεσιακό σας αυτοκίνητο εξοπλισμένο με ραδιοτηλέφωνο; Μήπως θα 'ταν προτιμότερο να 'χετε δυο μαγνητόφωνα, ένα σπίτι σας κι ένα στο γραφείο, ώστε το μόνο που θα χρειάζεται να μεταφέρετε στην τσάντα σας να 'ναι οι ταινίες;

6. Απλοποίηση

Τέλος, σκεφθήκατε πόση από την εργασία σας μπορείτε ν' εξαλείψετε εντε-

λώς. Πολλά θέματα λύνονται από μόνα τους, όταν εξακολουθείτε να τ' αναβάλλετε για ένα χρονικό διάστημα. Φυσικά μια τέτοια πρακτική δεν θα 'πρεπε να την ενθαρρύνετε ανάμεσα στους υφισταμένους σας, αλλά εκείνο που θα 'ταν ανόητο γι' αυτούς, ίσως να 'ναι σοφό στη δική σας περίπτωση. Ακόμη και οι πιο ικανοί προϊστάμενοι σπαταλούν πολύτιμες ώρες, μέσα σε μια βδομάδα, ασχολούμενοι μ' εφημερα και περιττά μικροπροβλήματα, που δεν αποδίδουν κανένα αξιόλογο αποτέλεσμα, είτε για τους ίδιους, είτε για τις επιχειρήσεις τους. Συνεχώς να ρωτάτε τον εαυτόν σας «αν δεν το πράξω αυτό σήμερα μήπως σ' ένα μήνα θα ευχόμουν να το 'χα πράξει;». Αν η απάντηση είναι όχι, διαγράψτε το από το πρόγραμμά σας.

Προσέχετε ιδιαίτερα το συνωστισμό, στο ημερολόγιό σας, διαφόρων επαγγελματικών συγκεντρώσεων, συνεδρίων, γευμάτων και λοιπά. Η παρουσία σε πολλές απ' αυτές τις εκδηλώσεις είναι άλλο ένα παράδειγμα του πόσο, η ελπίδα να επιτύχετε κάτι, ενίκησε και πάλι την πείρα σας, ότι δεν πρόκειται να πετύχετε τίποτα.

Επιθεωρείτε τον εαυτό σας τακτικά

Όταν συμπληρώσετε τη μελέτη της ατομικής σας παραγωγικότητας θα πρέπει, από καιρό σε καιρό, να την υποβάλλετε σε τακτικές ενημερωτικές επιθεωρήσεις.

Φυσικά αυτό προϋποθέτει μια συνεχή εντατική προσπάθεια. Κι όμως, ο ίδιος σύντομα θα διαπιστώσετε μια σαφή πρόοδο. Δεν θα 'σθε πια ένας «συνήθης» επιχειρηματίας κινούμενος μέσα στο φρενήρες πήγαινε-έλα της μυρμηγκοφωλιάς, που χαρακτηρίζει τις «συνήθειες» επιχειρήσεις. Θα 'σθε ένας ήρεμος, πρoός προϊστάμενος και θα 'χετε φθάσει, στα Ολύμπια, και, ουσιαστικά, πιο παραγωγικά ύψη «του σπάνιου επιχειρηματία». Τότε, όχι μόνο θα σας μένει αρκετός καιρός διαθέσιμος, αλλά κι η υγεία σας θα βελτιωθεί και το μυαλό σας θα ξεκαθαρίσει και θα 'χετε την ευκαιρία ν' απολαύσετε, γύρω σας, την ωραία θέα για πολλά κι ευήμερα χρόνια. Αν τα 'χετε κατορθώσει όλ' αυτά, θα 'χετε πια καθιθρύνει το υπέρτατο δικαίωμά σας να θρίσκεσθε στην κορυφή και να παραμένετε.

(Από το βιβλίο του «Πώς να κερδίσετε τις μάχες των επιχειρήσεων», Αθήνα 1971, μρφρ. Βασίλη Α. Καλαντζή. Εαυδομοσιεύτηκε στο περιοδικό «Οργάνωση και Οικονομία», αρ. τ. 22/1985).

ΚΥΠΡΟΣ

**«Η Κύπρος μας εφώναξε.
Ας της απαντήσουμε όλοι μας με μια
φωνή
και τη φωνή αυτή ας την ακοντίσουμε
παντού κι ολούθε».**

Ἄγγελος Σικελιανός
Δελφοί, 27 Οκτωβρίου 1931*

Στο σταυροδρόμι του κόσμου η Κύπρος. «Μήλο της Έριδος» για τους μεγάλους της γης. Αραξοδόλι κάθε λογής κατακτητή από τα βάθη των αιώνων. Μέσα στις σελίδες του διβλίου της 3.000χρονης ιστορίας της αναδεικνύεται η αδάμαστη θέληση αυτού του λαού να αγωνιστεί για τη λευτεριά του.

Από το 1.500 π.Χ. που κατοίκησαν στα φιλόξενα χώματά της τα πρώτα ελληνικά φύλα, αναπτύχθηκε εκεί πλούσιος και πολύμορφος, γνήσια ελληνικός, πολιτισμός. Την εξέλιξη αυτού του πολιτισμού, διαχρονικά, δεν κατάφεραν να ανακόψουν οι αλλεπάλληλες κατακτήσεις και κατοχές του νησιού από Φοίνικες, Ασσύριους, Αιγύπτιους, Πέρσες, Άραβες, Φράγκους, Τούρκους και Άγγλους.

Σταθμοί στη νεώτερη ιστορία της: ο αγώνας εναντίον

της αγγλικής αποικιοκρατίας για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, η φυσιογνωμία του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και η τουρκική εισβολή και κατοχή του 40% του εδάφους της από τις ορδές του «Αττίλα». Χιλιάδες οι μάρτυρες-ήρωες, οι θυσίες, οι νεκροί, οι πρόσφυγες, κάτω από την απειλητική σκιά της αγχόνης ή στο στόχαστρο του κανονιού που ξερνούσε αδιάκοπα φωτιά.

Φέτος συμπληρώνονται τριάντα χρόνια από το ολοκαύτωμα του ήρωα του αντιαποικιακού αγώνα Γρηγόρη Αυξεντίου, δεκατρία από την εισβολή και δέκα από το θάνατο του Προέδρου Μακαρίου. Στα γεγονότα αυτά και στους αγώνες που σημάδεψαν ανεξίτηλα με τη δράση τους οι δύο μορφές, θα αναφερθούμε, χρέος εθνικής μνήμης και γνώσης, με την ελπίδα πως η επιστροφή των ξεριζωμένων στις εστίες τους δεν μακρύνει πολύ.

Γρηγόρης Αυξεντίου: ο σταυραιγός του Μαχαιρά

«Δέκα ώρες είναι πάρα πολλές για όλα
όταν έχεις ένα ντουφεκί, κάμποσες σφαίρες και το δίκιο με το μέρος
σου,
όταν έχεις δικά σου 29 χρόνια και μπορείς να τα διαθέσεις μόνος σου,
όταν έχεις το θάνατό σου δικό σου...»¹

Το 1878 οι Τούρκοι πούλησαν την Κύπρο στους Άγγλους κι αυτοί με τη σειρά τους την μετέτρεψαν σε αποικία τους. Συμμετέχοντας σ' όλους τους εθνικούς αγώνες οι Κύπριοι, από το 1821 και τους Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι τις δύο παγκόσμιες αναμετρήσεις και την Εθνική Αντίσταση, δεν έπαψαν παράλληλα ούτε στιγμή να δηλώνουν την έντονη αντίθεσή τους προς την αγγλική κατοχή. Στο χρονικό αυτό διάστημα εκδηλώθηκαν πλήθος εξεγέρσεις μικρής ή μεγάλης εμβέλειας με αποκορύφωμα τον αντιαποικιακό αγώνα 1955-1959 που η λήξη του δρόμκε την Κύπρο ανεξάρτητο κράτος. Όλοι μάχονταν τότε στην Κύπρο. Τα βουνά έγιναν κρουαφίγεται αγωνιστών ενώ στις πόλεις οι μαθητές με πρωτόφαντο κουράγιο, έφτιαχναν αυτοσχέδιες γαλανόλευκες τις νύχτες, έγραφαν συνθήματα κι επιστρατεύοντας όσο απόθεμα ειρωνίας διέθεταν «έστηναν καθημερινά στον τοίχο» τη σκλαδιά και τους δεσμώντες, γελοιοποιώντας τους. Γυναίκες, γέροι, μικρά παιδιά διαδήλωναν τον πόθο τους για λευτεριά. Βαρύ το τίμημα των πράξεών τους. Συλλήψεις, βασανιστήρια, θάνατος στην κρεμάλα. Τον θρόγχο της αντιμετώπισης ατρόμητοι ο Καραολής, ο Δημητρίου, ο Παλληκαρίδης, ο Πατάσος, ο Ζάκος, ο Μιχαήλ, ο Παναγίδης, ο Κουτσόφτας και ο Μαυρομάτης, όλοι τους νέοι και παλληκάρια. Σαν τον απόηχο του «Μολών Λαβέ» του Λεωνίδα έμοιαζαν οι φωνές του Κυριάκου Μάτση και του Γρηγόρη Αυξεντίου που έγιναν ολοκαύτωμα, αρνούμενοι να παραδοθούν. Χιλιάδες άλλοι, επώνυμοι κι ανώνυμοι, έπεσαν στα πεδία των μαχών.

«Γρηγόρης Αυξεντίου, εκ Λύσης, έφεδρος αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού, ετών 29. Η πλέον θρυλική μορφή του Αγώνα. Ήταν ο υπαρχηγός της Ε.Ο.Κ.Α. Αγωνιστής καταπληκτικής ευτολμίας εγένετο ολοκαύτωμα δια να μη παραδοθεί εις τους Άγγλους. Κυκλωθείς υπό 5 περίπου χιλιάδων βρετανών στρατιωτών, κατόπιν προδοσίας, εις τα όρη του Μαχαιρά, και πολεμήσας μόνος επί 11 ώρας εναντίον ολοκλήρου βρετανικής στρατιάς εκάη δια θενζίνης ριφθείσης άνωθεν υπό των Άγγλων δι' ελικοπτερόν την 3-3-1957» (Το βιογραφικό του ήρωα όπως είναι γραμμένο και βρίσκεται στο Μουσείο Αγώνα της Λευκωσίας μαζί με τα προσωπικά του αντικείμενα).

«Κ' έλεγα μέσα μου: δε φτάνει το τραπέζι, μήτε κάμποσος παράς στην τσέπη,
μήτε και το ψωμί και το φιλή, – δε φτάνει
Ο άνθρωπος είναι πιο τρανός απ' την καθημερινή την έγνοια του.
Κ' έλεγα πάλι που ο άνθρωπος αρχίζει από την έγνοια του για το ψωμί
κι όλο τραβάει πιο πέρα απ' τη σκλαδιά του,
από σκλαδιά σε σκλαδιά, από ξεσκλάβωμα σε ξεσκλάβωμα,
απ' το ξεσκλάβωμα της πατρίδας, στο ξεσκλάβωμα του κόσμου,
ώσπου να νιώσει, μπαίνοντας ίσα στον ουρανό,
ν' αχίζει το φεγγάρι στον κόρφο του,

ώσπου να κλάψει μια νύχτα από αγάπη για όλο τον κόσμο. Έτσι άφησα

σ' ένα χαντάκι τ' αμάξι μου. Πήρα τ' όπλο. Κι ανέβηκα στο βουνό...»¹

Στις αρχές του 1955 ο Αυξεντίου, οδηγός ταξί στο επαγγέλμα, «αποχαιρετάει» το σπίτι του, δγαίνει στο βουνό και αναλαμβάνει την θέση του τομεάρχη στην περιοχή Αμμοχώστου. Ο πρωταγωνιστικός ρόλος που παίζει στον αντιαποικιακό αγώνα είναι γνωστός με αρκετές λεπτομέρειες στους Άγγλους, γι' αυτό και τον επικηρύσσουν έναντι 250 λιρών. Στα επόμενα δύο χρόνια η επικήρυξη αυτή ανανεώθηκε αρκετές φορές και η αμοιβή ανέδθηκε σε 5.000 λίρες. Οι συντονισμένες προσπάθειες του βρετανικού στρατού για την ανακάλυψή του στέφονται από αποτυχία, ως τη στιγμή που ένας βοσκός, ανοίγει την «Κερκόπορτα» και οδηγεί τα αποσπάσματα στο κρησφύγετο. Όταν και η τελευταία ελπίδα διαφυγής του έχει χαθεί ο 29χρονος μαχητής διώχνει από τη σπηλιά τον συναγωνιστή που τον συντρόφευε. Είναι τώρα μόνος.

«... Ποτέ δεν θα μπορούσα να πιστέψω πως η στενότητα μιάς σπηλιάς μπορούσε να 'χει τόσο ευρυχωρία' μπορούσε να χωρέσει την

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου, με τη στολή του έφεδρου ανθυπολοχαγού του ελληνικού στρατού.

πατρίδα με τις ελιές της, τ' ακρογιάλια της, τα βάσανά της, με τα καίκια της μ' ολάνοιχτα πανιά στον αντρίκιον αγέρα της, τον κόσμο με τα φλάμπουρά του, τα όνειρά του, τις καμπάνες του και τα μικρά αγριόχορτα.

Ανισαίνω, μέσα σ' αυτή την πέτρινη σήραγγα που η έξοδός της είναι το ίδιο το στόμιο του ήλιου. Το ξέρω: από δω, κατευθείαν, θα περάσω νεκρός μες τον κόσμο.

Μην κλαίτε: Και ξέρω τώρα, όσο ποτέ, πως είναι δυνατή η ελευθερία...»¹

«... ως κι εκείνος που πήρε τα 5.000 αργύρια
θα πιεί κάποιο θραδάκι ένα ποτήρι στην υγεία μου
σε μια ταβέρνα της Πάφου
και θ' απογείρει να κλάψει μέσα στο ποτήρι του,

γιατί είμουν φίλος καλός
κι ίσως να γίνει φίλος μας κι αυτός μια μέρα...»¹

Μάχεται με λύσσα, ένας με μυριάδες, έντεκα ολόκληρες ώρες μέχρι τα χαράματα της Κυριακής. Το σπηλιάράκι του περιδρέχουν με δενζίνη οι Άγγλοι και ανάδουν τη φωτιά της θυσίας του.

Την επόμενη το πρωί το καμμένο σώμα του Αυξεντίου μεταφέρεται στις κεντρικές φυλακές της Λευκωσίας και θάβεται πλαίι στους απαγχονισμένους αγωνιστές, στο νεκροταφείο τους, γνωστό σαν «φυλακισμένα μνήματα». Τον φυλακίζουν νεκρό αφού δεν μπόρεσαν να τον συλλάβουν ζωντανό.

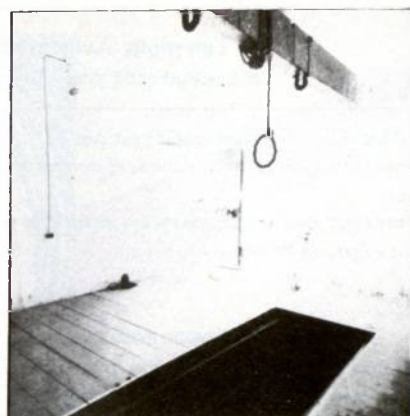
«... Όλες οι καμπάνες της Γης σήμαναν με μιάς.
Όλα τ' ανθρώπινα μέτωπα ψηλά. Όλες οι καρδιές μεσίτιστες.
Στο χωριό Λύση, ανάμεσα Λευκωσία και Αμμόχωστος, η μάνα του έσφιξε το μαύρο της τσεμπέρι κάτω απ' το δυνατό σαγόνι της κι είπε ακριβώς τα λόγια που περίμενε ο γιός της: «Είμαι περήφανη. Κάλιο μια φούχτα τιμημένη στάχτη, παρά γονατισμένος ο λεβέντης μου».
Ο πατέρας του πάλι, σαν πήγε στο στρατιωτικό νοσοκομείο της Λευκωσίας, αναγνώρισε το καμμένο παιδί του απ' τις χοντρές ελληνικές κοκκάλες του κι από 'κείνο το χρυσό κωνσταντίνατο που άχνιζε στον κόρφο του και στον κόρφο του κόσμου».¹

**«... Είμαι ο Μακάριος.
Δεν είμαι νεκρός...»**

Μ' αυτά τα λόγια άρχιζε το μήνυμά του προς τον Κυπριακό λαό ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος λίγες ώρες μετά το προξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974 που στόχο είχε τον ίδιο και τη δημοκρατία και έφερε τους τούρκους εισβολείς στο νησί πέντε μέρες αργότερα. Το «νέο» μεταδόθηκε από τον μικρό, βοηθητικό, ραδιοφωνικό σταθμό της Πάφου και συγκλόνισε τους συμπατριώτες του που τον θεωρούσαν νεκρό. Αρκετές ώρες αργότερα κι ενώ τα τεθωρακισμένα πλησίαζαν απειλητικά προς την «πόλη της Αφροδίτης» πείσθηκε από τους επιτελείς του να εγκαταλείψει την Κύπρο. Με τη βοήθεια των Ηνωμένων Εθνών αναχώρησε από τις αγγλικές βάσεις του Ακρωτηρίου με αεροπλάνο, για το Λονδίνο. Στην Κύπρο επέστρεψε θριαμβευτικά στις 7 Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου. Τρία χρόνια αργότερα η λιονταρίσια καρδιά του «ράγισε» και η πολυκύμαντη ζωή του έκλεισε οριστικά τον κύκλο της (Αύγουστος 1977).

Ο Μιχάλης Μούσκος, όπως ήταν το κοσμικό όνομά του γεννήθηκε στην Παναγιά της Πάφου το 1936. Ήταν ζωηρό παιδί, γεμάτο ειλικρίνεια και τιμιότητα. Λάτρευε τη φύση, το παιχνίδι, τις κοινωνικές εκδηλώσεις, μα πάνω απ' όλα είχε μιαν ασίγαστη περιέργεια να μαθαίνει το κάθε τι. Από πολύ μικρός έκλινε προς τα θεία και ήταν από τους πρώτους στην εκκλησία. Ακόμα και τα παιδικά του παιχνίδια έμοιαζαν με θρησκευτική τελετή, αφού έφελνε και θυμιάτιζε με θυμιατήρι από νεροκολοκύθα που έφτιαχνε μόνος του. Το 1925 μπαίνει, δόκιμος μοναχός στο Μοναστήρι του Κύκκου. Είναι η μόνη δυνατότητα που δίνεται στον μικρό να μορφωθεί και να διατρέψει στα γράμματα, κάτι που το επιθυμούσε και ο ίδιος πολύ. Εφτά χρόνια έμεινε εκεί υπηρετώντας όλους και ξεχωρίζοντας για τη φιλομάθεια και την

**Η αγχόνη και
ο θάλαμος
εκτελέσεων.**

καλωσύνη του. Το 1933 φοίτησε στην Δ' τάξη του Παγκύπριου Γυμνασίου και τρία χρόνια αργότερα αποφοίτησε με άριστα. Επί δύο χρόνια δίδαξε στη Μονή Κύκκου και το 1938 χειροτονήθηκε διάκονος. Το ίδιο έτος του χορηγείται υποτροφία για να συνεχίσει τις σπουδές του στη Θεολογική Σχολή Αθηνών. Παίρνει με διάκριση το δίπλωμά του το 1942 ενώ ταυτόχρονα υπηρετεί σαν διάκονος στην εκκλησία της Αγίας Ειρήνης. Μην μπορώντας να γυρίσει στην Κύπρο, περνά στην πρωτεύουσα τα δύσκολα χρόνια της γερμανικής κατοχής σπουδάζοντας και Νομικά. Το 1946 χειροτονείται πρεσβύτερος και αργότερα αρχιμανδρίτης. Το χρόνο αυτό το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών του χορηγεί υποτροφία για να παρακολουθήσει μαθήματα κοινωνιολογίας της θρησκείας στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης. Μέσα από ιδιαίτερα δύσκολες οικονομικές συνθήκες περνούν τα χρόνια αυτά μέχρι το 1948 όταν αναγκάζεται να διακόψει τις σπουδές του, μετά την πανηγυρική του εκλογή σαν Μητροπολίτη Κιτίου, και να γυρίσει στην πατρίδα του. Από το μετερίζι του αυτό ανέπτυξε έντονη κοινωνική και εθνική δράση και αναδείχθηκε γρήγορα σε εμπνευστή του λαού. Το 1949 εισηγείται να γίνει Δημοψήφισμα στην Κύπρο για την ένωση της με την Ελλάδα και η εισήγησή του γίνεται αποδεκτή. Έτσι το 1950 με πρωτοβουλία της Εκκλησίας καλείται ο λαός να εκφράσει τη θέλησή του. Μέσα στο κλίμα καταπίεσης που ασκεί η αποικιοκρατία, το 96% όσων υπογράφουν αξιώνουν την ένωση με την Ελλάδα. Υπέρ της ένωσης τάχθηκαν και πολλοί τουρκοκύπριοι.

Ο θάνατος του αρχιεπισκόπου οδηγεί τον Μακάριο χωρίς συνυποψήφιο στον κενό θρόνο. Η ζωή του από δω και μπρος είναι ένας αδιάκοπος αγώνας για την μόρφωση του λαού, για την λευτεριά του, για την διαφώτιση της κοινής γνώμης πάνω στο Κυπριακό ζήτημα. Πρωτοστατεί στην ίδρυση της ΕΟΚΑ και φέρνει το Κυπριακό στον ΟΗΕ. Μετά το ξέσπασμα του απελευθερωτικού αγώνα, οι Άγγλοι τον συλλαμβάνουν και τον εξορίζουν στις Σεύχελλες. Αναγκάζονται να τον απελευθερώσουν δεκατρείς μήνες αργότερα αλλά δεν του επιτρέπουν να επιστρέψει στο νησί του πριν το 1959, μετά την υπογραφή των συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου. Στις πρώτες προεδρικές εκλογές εκλέγεται Πρόεδρος του νεοσύστατου κράτους και στους ώμους του πέφτει το βαρύ έργο της οικοδόμησης της Κυπριακής Πολιτείας. Επανεκλέγεται Πρόεδρος το 1968 και το 1973, με μεγάλη πλειοψηφία. Προσδίδει πάντα στο δίκαιο και στις αρχές της ειρήνης, στις αρχές του ΟΗΕ, και αναδεικνύεται σε μεγάλη μορφή του Κινήματος

Το Αββαείο του Μπέλλαπαϊς (Αββαείο της Ειρήνης), το ωραιότερο μεσαιωνικό μνημείο της Κύπρου, ερειπωμένο και κατεχόμενο.

Τουρκοκρατούμενη Κυρήνεια. Από δω άρχισε η εισβολή.

των Αδεσμεύτων. Στο εσωτερικό της Κύπρου ρίχνεται σ' έργα ειρηνικά, που ανεβάζουν το βιοτικό επίπεδο και δρομολογούν σταθερά βήματα οικονομικής ανάπτυξης και προόδου.

Στο πρόσωπό του βλέπουν το μεγαλύτερο εχθρό τους όλες εκείνες οι σκοτεινές δυνάμεις που εξυφαίνουν τον διχασμό και την υποδούλωση του νησιού. Και προσπαθούν με μύριους τρόπους να τον εξοντώσουν.

Το 1970 συνομώτες ταμπουρωμένοι στη βιβλιοθήκη που δρίσκεται απέναντι από το αρχιεπισκοπικό μέγαρο πυροβολούν το ελικόπτερό του με το οποίο επρόκειτο να πάει στη Μονή Μαχαιρά, για το μνημόσυνο του Γρηγόρη Αυξεντίου. Χάρη στην ψυχραιμία του πιλότου που αν και τραυματισμένος κατόρθωσε να προσγειώσει το ελικόπτερο σώθηκε ο Αρχιεπίσκοπος και τέλεσε το μνημόσυνο χωρίς ούτε στιγμή να δειλιάσει. Μια δεύτερη, λιγότερο μεγάλη, απόπειρα έγινε και στην Κακοπετριά αλλά αποκαλύφθηκε έγκαιρα.

Αυτό όμως που δεν πέτυχαν τότε το αποπειρώνται ξανά το 1974. Ο Μακάριος διασώζεται και οι Τούρκοι εισβάλλουν στην Κύπρο και καταλαμβάνουν με τον «Αττίλα 1» και «2» το 40% του νησιού. Χαλάσματα, νεκροί, σκατεμένοι, ορφανά, αγνοούμενοι, παντού σκηνές της προσφυγιάς τον «υποδέχονται» με αγωνιώδη σκιρτήματα στον πικρό γυρισμό του. Τα προειδοποιητικά μηνύματα

που η «τραυματισμένη» καρδιά του του στέλνει δεν στέκονται ικανά να τον αποτρέψουν ούτε για μια στιγμή από το χρέος του πλάϊ στους δοκιμαζόμενους αδελφούς του. Στο «κύκναιο άσμα» του, την ομιλία του στο Παγκύπριο συλλαλητήριο για την 3η επέτειο της εισβολής θα θυμίσει πως: «ο αγώνας μας δεν στρέφεται κατά των Τουρκοκυπρίων. Είναι και αυτοί θύματα της Τουρκικής εισβολής και δεν είναι αντίδικοί μας. Αντίδικός μας είναι η Τουρκία. Αυτή είναι ο εισβολέας που θέλουμε να διώξουμε, για να λυτρωθούμε Έλληνες και Τούρκοι της Κύπρου. Για τις τυχόν διαφορές μας με τους συνοίκους Τούρκους εύκολα βρίσκουμε διευθέτηση, αν λείψουν οι ξένες επεμβάσεις...».

13 χρόνια μετά την εισβολή

Η εικόνα της Κύπρου σήμερα, δέκα τρία χρόνια μετά την εισβολή, χωρίς προσφυγικούς καταυλισμούς και χαλάσματα στο ελεύθερο κομμάτι της, μοιάζει μ' ένα παράδεισο της δημιουργίας. Η ζωντάνεια, η εργατικότητα, η πίστη του λαού της που δεν έπαψε ποτέ να προσδίδει στο μέλλον μ' αισιοδοξία έχουν μεταβάλει τον «κρανίου τόπο» που άνοιξαν οι νατάλμ σε όαση χαράς, ομορφιάς, παραγωγικότητας. Καλαίσθητα κι άριστα οργανωμένα τα χωριά και οι οικισμοί των προσφύγων πλάϊ πολλές φορές, στην «πράσινη γραμμή» αντικρύζουν τα ερημωμένα τουρκοκρατούμενα σπίτια, τα χέρσα χωράφια και την εγκατάλειψη. Ο εποικισμός και η στρατιωτικοποίηση των κατεχομένων, η συνεχιζόμενη καταστροφή των αρχαιολογικών θησαυρών και μνημείων από τα κατοχικά στρατεύματα, η εγκατάλειψη της τουριστικής και αγροτικής οικονομίας που «παρέλαθαν» σε πλήρη άνθηση από τους ξεριζωμένους οι εισβολείς, σκιαγραφούν με μελανά χρώματα την αντίπερα όχθη. Οι 2.000 και πλέον αγνοούμενοι εξακολουθούν να λείπουν από τις εστίες τους σπλητεύοντας την «ευαισθησία» του ελεύθερου κόσμου.

Πλάι στα χαρακώματα της «πράσινης γραμμής», με την πρωτεύουσά τους κομμένη στα δυο, οι Κύπριοι παλεύουν, κόντρα στον άνεμο, για το δίκιο τους, διατηρώντας αναλόγως την εθνική τους συνείδηση και το όραμα της επιστροφής των προσφύγων στα χώματά τους.

Σημείωση

*Ο Άγγελος Σικελιανός ύμνησε στο έργο του την πρώτη εξέγερση των Κυπρίων ενάντια στην αγγλική κατοχή και υπέρ της Ένωσης που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 1931.

1. Ο ποιητής της Ρωμοσύνης Γιάννης Ρίτσος εμπνευσμένος από τη θυσία του Αυξεντίου έγραψε το Μάρτη του 1957 το ποίημα «Αποχαιρετισμός». Στα αποσπάσματα που δημοσιεύουμε περιγράφεται ανάγλυφα η θυσία του σταυραητού του Μαχαιρά.

2. Βιογραφικά στοιχεία του Εθνάρχη Μακαρίου πάρθηκαν από το διβλίο του Γαβρίλιου Μούσκου «Ο Μακάριος όπως τον έζησα», την Πολιτιστική Επιθεώρηση Τέχνης κλπ.

3. Οι φωτογραφίες από τα κατεχόμενα είναι πρόσφατες, τραηγημένες από τουρίστες που επισκέφθηκαν τη Βόρεια Κύπρο.

Επιμέλεια: Κάτια Σαββίδου

Η ΕΛΠΙΔΑ ΜΑΣ

Του Αρχιμ. Ευσεβίου Πιστολή
προϊσταμένου θρησκευτικής
υπηρεσίας ΕΛ.ΑΣ.

Ολόκληρος ο μήνας Αύγουστος είναι αφιερωμένος στην Παναγία μας. Η γλυκειά μορφή της λάμπει σαν επτάφωτη λυχνία και μας ειρηνεύει την ψυχή με τη γαλήνη του Υιού της. Μας προσκαλεί να ανέβουμε σε υψηλότερους κόσμους, να ξεφύγουμε απ' την καθημερινότητα και να εντείνουμε τον αγώνα της αρετής προς κατάκτηση της αγιότητας. Παρόλο που τον ορίζοντα της κοινωνίας μας θολώνουν σύννεφα ηθικής κατάπτωσης, εγκλημάτων, ναρκωτικών, ποικίλης κακίας και στη ζωή μας δοκιμάζουμε θλίψεις, δοκιμασίες. Της Παναγίας μας, η μοναδική προσωπικότης της κατ' εξοχήν αγιότητας και τελειότητας, έρχεται να μας διαλύσει τα σκοτάδια και να μας δώσει ελπίδα.

Σήμερα όλοι οι άνθρωποι απομακρυνθήκαμε από τον Θεόν, είμεθα αδιάφοροι και περιφρονούμε και αυτές ακόμη τις υποσχέσεις του Θεού στο ανθρώπινο γένος κι έτσι αντί να εμπιστευόμεθα το παρόν και το μέλλον της ζωής μας στο Χριστό την μεγάλη ελπίδα του κόσμου, καταπονιζόμεθα στο πέλαγος της μοναξιάς, της απελπισίας, ζούμε «ως ελπίδα μη έχοντες και άθεοι εν τω κόσμω», κατά τον Απόστολο των Εθνών Παύλο.

Όμως η «ελπίς των απηλπισμένων» μετά την γέννηση του Σωτήρα γίνεται πρότυπό μας αφού μετά τη θαυμαστή γέννηση του Υιού της Ιησού, έβαλε στην καρδιά της και εκρατούσε στη μνήμη και στη ψυχή της τις υποσχέσεις και τους λόγους του Κυρίου, και τους συνέκρινε με εκείνα, τα οποία από την ώρα του Ευαγγελισμού της είχε πει ο Άγγελος, περί του παιδιού εμβαθύνουσα, όταν θα ερχόταν η αναπόφευκτη και τρομερά εκείνη δοκιμασία πάνω στο Γολγοθά αντικρύζοντας τον Υιό της γυμνόν, αιμόφυρτο, «χωρίς είδος και κάλλος». Η μητρική καρδιά της, πονεί, πάσχει, οδυνάται. Δεν λυγίζει, υπομένει με καρτηρία τη σκληρή δοκιμασία. Δείχνει αφάνταστο ηρωισμό, γενναιότητα και υπομονή, υπερθαύμα στο ψυχικό μεγαλείο.

Και από τότε που η Μητέρα έφερε στη γη τον Αυτρωτή και σε όλους μας την πίστη, φέρνει στις καρδιές μας την ελπίδα από τις θλίψεις και τις δοκιμασίες που δοκιμάζουμε καθημερινά στη ζωή μας. Είναι η μεγάλη μάνα όλου του κόσμου, το αποκούμπι των πιο σκληρών στιγμών του ανθρώπου, το καταφύγιο του στοχασμού και της

ελπίδας. Της ελπίδας που ομορφαίνει τη ζωή μας που μας δίνει φτερά γιατί ας μη ξεχνάμε, ότι άνθρωπος χωρίς χριστιανική ελπίδα ζει και κινείται στο χώρο της αβεβαιότητας και της ταραχής, του φόβου και της μοναξιάς. Ενώ αντιθέτως ο πιστός ζώντας σύμφωνα με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου ζει και κινείται στη ζωή του Θεανθρώπου. Ζει τις πνευματικές καταστάσεις που τον χειραγωγούν στην οδό της Σωτηρίας. Ενεργεί και πράττει. Γνωρίζει να εμπιστεύεται στο φιλόανθρωπο Κύριο το παρόν και το μέλλον της ζωής του. Στο παρόν με τα μυστήρια της Εκκλησίας μας αγιάζει την ανθρώπινη εικόνα. Ανεβαίνει τα σκαλοπάτια της χάριτος. Για το μέλλον η ελπίδα, η εμπιστοσύνη στον Ιησού αποτελεί το ακαταμάχητο όπλο στο συνεχή πνευματικό του αγώνα.

Προπάντων η καταφυγή στην «ελπίδα και το στήριγμά» μας τη Παναγία μας τον μαθαίνει να υπομένει με γενναιότητα και καρτηρία τον πόνο, να σηκώνει με ηρωισμό, χωρίς γογγυσμούς και απαισιόδοξα φρονήματα, τον καθημερινό σταυρό της ζωής.

Φίλε μου,

Στο σύγχρονο κόσμο που φυγαδεύτηκε η γαλήνη της ζωής μας, που γύρω υπάρχουν άμπολλα ερείπια συνειδήσεων, χαρακτήρων, ηθικών αξιών, που δοκιμάζουμε καθημερινά θλίψεις και δοκιμασίες η Παναγία μας φέρνει στις καρδιές μας την ελπίδα, ο καθένας μας έχει την δυνατότητα να της μιλήσει, να την παρακαλέσει, να στυλώσει το βλέμμα του στη στοργική και πολυδιάστατη μορφή της και εκείνη η μεγάλη μάνα θα ανοίξει την υπερκόσμια, ατέλειωτη και ζεστή αγκαλιά της και θα κλείσει μέσα της όλες τις προσδοκίες μας, όλα τα δάκρυά μας, θα γίνει το παρήγορο καταφύγιο μας.

Ας την παρακαλέσουμε ένα θράδυ του Δεκαπενταύγουστου μαζί με τον υμνωδό στον παρακλητικό κανόνα της «και που λοιπόν άλλην ευρήσω αντίληψιν; τίνα θερμήν έξω βοηθόν, θλίψει του βίου και ζάλαις, οίμοι! κλονούμενος; εις σε μόνην ελπίζω και θαρρῶ και καυχῶμαι και προστρέχω τη σκέψη σου· σώσον με».

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΗ

Μερική άποψη νομισματοκοπείου.

Το έγκλημα ΤΟΥ «Λευκού κολλάρου»

Έρευνα: Λευτέρης Σαριδάκης

Η παραποίηση ή νόθευση ελληνικού ή ξένου νομίσματος, χάρτινου ή μεταλλικού, με σκοπό να τεθεί σε κυκλοφορία σαν γνήσιο, καθώς και η προμήθεια, παραποιημένου ή νοθευμένου νομίσματος για τον ίδιο σκοπό, αποτελούν τα στοιχεία του εγκλήματος της παραχάραξης.

Ο Π.Κ. στο ειδικό μέρος και στο ένατο κεφάλαιο («εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα») προβλέπει σειρά άρθρων, που καλύπτουν κάθε εγκληματική ενέργεια σχετική με το νόμισμα, καθώς και τις απειλούμενες για κάθε περίπτωση ποινές.

Αν και το έγκλημα, διαπράττεται

χωρίς την χρήση βίας και ο δράστης δεν παρουσιάζει ιδιαίτερη εγκληματική φυσιογνωμία, εν τούτοις οι απειλούμενες ποινές είναι αυστηρές (κάθειρξη και χρηματική ποινή, όπως και σε ελαφρές περιπτώσεις φυλάκιση), γιατί κλονίζει την ασφάλεια της πίστης των συναλλαγών.

Με ανάλογη αυστηρότητα τιμωρείται η κυκλοφορία παραχαραγμένων νομισμάτων όπως και οι προα-
παρασκευαστικές πράξεις του εγκλήματος.

Ειδική περίπτωση αποτελεί η κίβδηλια νομισμάτων, που συνιστάται στην ελάττωση της εσωτερικής αξίας ενός νομίσματος «με κοπή, τρύπημα ή ρίνισμα, ή με άλλο τρόπο» με σκοπό να τεθεί σε κυκλοφορία σαν γνήσιο, καθώς και η προμήθεια κίβδηλου νομίσματος για τον ίδιο σκοπό.

Τόσο η παραχάραξη όσο και η κίβδηλια, είναι εγκλήματα που στρέφονται κατά της νομισματικής αξιοπιστίας ενός κράτους στην εσωτερική και διεθνή οικονομία, γι' αυτό και εκτός της νομικής κάλυψης για κάθε κράτος χωριστά, αποτέλεσαν αντικείμενο ειδικής διεθνούς σύμβασης, που υπογράφηκε στις 20-4-1929 στην Γενεύη.

Η χώρα μας, για να διασφαλίσει την αξιοπιστία της στην εσωτερική και διεθνή αγορά, πέτυχε ύψιστο βαθμό ασφαλείας των χαρτονομισμάτων και γενικά των αξιών της, χάρις στην νομική κάλυψη του θέματος, αλλά και των ιδιαιτεροτήτων της έκδοσης κάθε τραπεζογραμμάτιου.

Παρά τα «δρακόντεια» όμως μέτρα που έχουν ληφθεί, υπήρξαν περιπτώσεις όπου ορισμένοι «αετονύχηδες» επιχείρησαν – χωρίς να το κατορθώσουν – να «μιμηθούν» την τεχνική έκδοσης, και εκδίδοντας έτσι **παραχαραγμένα** πλαστά χαρτονομίσματα, προσπάθησαν να τινάξουν την «αγορά» στον αέρα. Με αφορμή την εξάρθρωση και σύλληψη τριμελούς σπείρας παραχαράκτων, που αποτέλεσε την σημαντικότερη επιτυχία των αστυνομικών αρχών στα ποινικά χρονικά της χώρας, θρεθήκαμε στις κατεξοχήν αρμόδιες υπηρεσίες, κάνοντας μία μικρή έρευνα για την πρωτοφανή αυτή στα ελληνικά δεδομένα υπόθεση.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Υπεύθυνη υπηρεσία δίωξης των δραστών αυτών, είναι το 4ο τμήμα

Οικονομικών Εγκλημάτων της Υπο-
δ/σης Δημόσιας Ασφάλειας Αττικής, ο Προϊστάμενος του οποίου, Αστυν. Δ/ντής ΓΛΥΜΗΣ Ευθύμιος ανταποκρινόμενος στην προσπάθεια ενημέρωσης των αναγνωστών μας, είπε:

ΕΡΩΤ.: Μπορείτε να μας δώσετε την ταυτότητα της υπηρεσίας σας;

ΑΠΑΝΤ.: Το Τμήμα των Οικονομικών Εγκλημάτων, είναι μια νεοσύστατη υπηρεσία που προήλθε από την συγχώνευση διαφόρων επί μέρους υπηρεσιών, όπως Απάτης, Πλαστογραφίας, Συναλλάγματος, οι οποίες προϋπήρχαν της ενοποίησης των Σωμάτων. Απαρτίζεται από ένα έμπειρο έμπυχο υλικό και είναι σε θέση να αντιμετωπίζει με επιτυχία κάθε έκνομη ενέργεια που επιπίπτει στον κύκλο των αρμοδιοτήτων της.

Για να φέρουμε σε πέρας την αποστολή μας, αφ' ενός εργαζόμαστε σκληρά επί 24ώρου βάσεως και αφ' ετέρου έχουμε σύμπνοια και συνεργασία. Αναπόφευκτα εμπλεκόμαστε, και ως εκ τούτου συνεργαζόμαστε, και με άλλες αστυνομικές και μη υπηρεσίες, ανάλογα με την ιδιαιτερότητα του εγκλήματος. Παράδειγμα: Όταν το έγκλημα αφορά το συνάλλαγμα, έχουμε συνεργασία με την Τράπεζα Ελλάδος. Στην Πλαστογραφία συνεργαζόμαστε με τις υπηρεσίες που σχετίζονται με το αδίκημα όπως, στην πλαστή άδεια κυκλοφορίας ενός οχήματος με το Υπουργείο Συγκοινωνιών, σε ένα πλαστό τίτλο σπουδών με το Υπουργείο Παιδείας κ.λ.π.

ΕΡΩΤ.: Πρόσφατα είχατε μια σημαντική επιτυχία με την σύλληψη σπείρας παραχαράκτων. Μπορείτε να μας μιλήσετε γι' αυτήν και να μας πείτε αν σας απασχολούν συχνά παρόμοιες περιπτώσεις;

ΑΠΑΝΤ.: Πραγματικά η εξάρθρωση και η σύλληψη της σπείρας των παραχαράκτων ήταν σημαντική, γιατί αποτρέψαμε ένα γεγονός που πιθανόν να είχε τραγικές συνέπειες για την χώρα. Σ' αυτό συνετέλεσαν δύο αποφασιστικοί παράγοντες. Η συμπαράσταση και η συ-

νεργασία με τους πολίτες και η ταχύτητα δράσης της υπηρεσίας μας. Αν οι πολίτες αδιαφορούσαν ή η υπηρεσία μας αδρανούσε, θα ήταν δύσκολη δουλειά η αποκατάσταση της κοινής γνώμης και του κλονισμού της πίστης, προς το νόμισμα, αφού στην αγορά θα είχαν «πλασαρισθεί» εκατό εκατομμύρια δραχμές, δηλαδή είκοσι χιλιάδες πλαστά χαρτονομίσματα ονομαστικής αξίας 5.000 δραχ. το καθένα. Την σπείρα αποτελούσαν οι: ΜΠΟΥΡΙΚΑΣ Σπυρίδων, ΠΑΠΠΑΣ Ηλίας και ΤΣΟΓΚΑΣ Παναγιώτης.

Οι δυο τελευταίοι ήταν ειδικοί για την περίπτωση, αφού ο ΠΑΠΠΑΣ είναι λιθογράφος και ο ΤΣΟΓΚΑΣ γραφίστας. Αυτοί, με την βοήθεια και της ανεπτυγμένης τεχνολογίας της εποχής μας, τύπωσαν «τέλεια» για τον μέσο άνθρωπο πεντοχίλιαρα και τα έρριξαν στην αγορά. Στάθηκαν όμως άτυχοι γιατί ταυτόχρονα θρεθήκαμε στα ίχνη τους και έτσι κατόρθωσαν να διοχετεύσουν περίπου 80 χαρτονομίσματα, τα οποία θρέθηκαν και αποσύρθηκαν, τα δε υπόλοιπα κατάστρεψαν οι ίδιοι σε πυρά. Ομολογουμένως ήταν μια από τις πιο τέλειες παραχαράξεις που έγιναν ποτέ στη χώρα μας και ήταν δύσκολο για τον πολύ κόσμο να τα διακρίνει, εκ πρώτης όψεως. Βέβαια διέφεραν στο χαρτί, δεν είχαν γραμμή ασφαλείας και το υδατογράφημα ήταν υποτυπώδες. Αυτά όμως μπορούσε να τα διαπιστώσει κανείς, με επισημασμένη και προσεκτική παρατήρηση.

Είναι σκόπιμο να σας πω, ότι ευτυχώς στην χώρα μας δεν παρατηρείται συχνά το έγκλημα της παραχάραξης. Κατά το παρελθόν είχαμε μια προσπάθεια παραχάραξης του χαρτονομίσματος των χιλίων δραχμών, που όμως ήταν τελείως αποτυχημένη λόγω των «χονδρών» ατελειών που είχε. Η παραχάραξη ενεργείται από τους δράστες στα «σκληρά» όπως χαρακτηρίζονται χαρτονομίσματα, όπως είναι το δολάριο, το μάρκο, η λίρα και όπως απεδείχθη το πεντοχίλιaro. Η προτίμηση αυτή των δραστών είναι αυτονόητη αφού κάθε τεμάχιο από τα παραπάνω χαρτονομίσματα επιφέρει περισσότερο χρηματικό όφελος στον παραχαράκτη.

ΕΡΩΤ.: Ύστερα από την εμπειρία σας, μπορείτε να μας πείτε τις δυσκολίες και τις ιδιαιτερότητες που αντιμετωπίζουν οι παραχαράκτες;

ΑΠΑΝΤ.: Είμαι βέβαιος ότι η παραχάραξη σε κάθε Ελληνικό Τραπεζογραμμάτιο είναι καταδικασμένη. Η βεβαιότητά μου αυτή στηρίζεται στο γεγονός, ότι το Ελληνικό χαρτονόμισμα είναι από τα πλέον τέλεια του κόσμου, τόσο από την τελειότητα και το ακατόρθωτο αντιγραφής και πλαστογράφησης της καλλιτεχνικής σύνθεσης, όσο και από την μοναδικότητα ειδικού χάρτου πάνω στον οποίο τυπώνεται το χαρτονόμισμα της χώρας μας, που είναι εισαγωγής, ύστερα από σύμβαση του Ελληνικού Δημοσίου.

Αυτές είναι οι αξεπέραστες δυσκολίες για τον παραχαράκτη. Θα πρέπει να διευκρινήσω εδώ ότι το έγκλημα της παραχάραξης δεν είναι αδίκημα με την πλατιά έννοια του όρου, δηλαδή της βίας και θαναυσότητας που χαρακτηρίζουν τα διάφορα κοινά εγκλήματα. Δίκαια ίσως χαρακτηρίστηκε ως έγκλημα του «λευκού κολλάρου» γιατί εδώ ο δράστης δεν χρησιμοποιεί βία ή φονικά όργανα για να φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα, αλλά αναπτύσσει σε μέγιστο βαθμό την ικανότητα, την ευφυΐα και το μυαλό του. Μειώνει τις μυικές του δυνάμεις και αναπτύσσει τις πνευματικές του δυνάμεις. Η ανάπτυξη της τεχνολογίας, είχε και τις αρνητικές της επιπτώσεις όπως στην προκειμένη περίπτωση. Η αναπτυγμένη τεχνολογία που έχει σήμερα σύμμαχο ο «προικισμένος» με ορισμένα φυσικά χαρίσματα εγκληματίας, δυσκολεύει τις διωκτικές αρχές να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους. Έτσι, λοιπόν, η Αστυνομία είναι υποχρεωμένη να κινείται με την αυτή ταχύτητα του κακοποιού, μέχρις ότου τον εξουδετερώσει. Γιατί είναι βέβαιο ότι κάπου θα πάθει «λάστιχο», κάπου θα κάνει το μοιραίο λάθος.

ΕΡΩΤ.: Στο έργο σας έχετε την συμπάρσταση άλλων υπηρεσιών;

Διαλογή και αναζήτηση κακεκτύπων.

Παραγωγή κερμάτων. Τύπωση στεφάνη στο κέρμα των 20 δρχ.

Μηχανή κοπής τραπεζογραμμάτων.

ΑΠΑΝΤ.: Η υπηρεσία μας στελεχώνεται από άτομα που εκτός των νομικών γνώσεών τους, έχουν και οικονομικές γνώσεις, αφού ορισμένα έχουν πτυχίο Ανωτάτων Οικονομικών Σχολών. Δυστυχώς δεν φτάνει μόνο αυτό και τούτο γιατί όταν θρεθεί ένα αμφισβητούμενο

χαρτονόμισμα τίθεται το ερώτημα: Είναι γνήσιο ή πλαστό; Την απάντηση σ' αυτή την περίπτωση, θα δώσει με έκθεσή του, ειδικός επισημόνας συνάδελφος της Υποδ/σης Εγκληματολογικών Ερευνών (Σήμανση). Πολλές φορές είναι αποφασιστικής σημασίας η συμβο-

λή της Υ.Ε.Ε., δεδομένου ότι και τα εργαστήρια της σημάσεως είναι από τα πλέον σύγχρονα αλλά και τα άτομα που την πλαισιώνουν είναι γραφολόγοι, χαράκτες, γραφίστες και άλλοι επιστήμονες διαφόρων ειδικοτήτων.

ΕΡΩΤ.: Έχετε να συστήσετε κάτι στους αναγνώστες μας;

ΑΠΑΝΤ.: Ναι. Θα ήθελα να παρακαλούσα τους πολίτες να παρατηρούν και να μελετούν το κάθε νέο χαρτονόμισμα αλλά και το κέρμα. Ίσως υπάρχουν πολλοί που δεν γνωρίζουν τις παραστάσεις ή και το χρώμα των χαρτονομισμάτων. Υπάρχουν πολλά αδιάβλητα χαρακτηριστικά στα χαρτονομίσματα όπως η γραμμή ασφαλείας, το υδατογράφημα, το πάχος του χαρτιού κλπ., που θα δυσκολέψουν την εξαπάτηση του απλού πολίτη. Τελειώνοντας θα ήθελα να διαβεβαιώσω τους φίλους μας τους πολίτες, ότι εμείς θα προσπαθήσουμε να κρατήσουμε ακλόνητη την πίστη τους στο νόμισμα. Στόχος μας είναι να μη χαθεί η εμπιστοσύνη στο χρήμα, και να πατάξουμε κάθε αντίθετη προσπάθεια. Το παρελθόν, μας έχει διδάξει, ότι η εμπιστοσύνη στο χρήμα εύκολα χάνεται και δύσκολα ανακτάται και δυστυχώς ό-ταν συμβεί, το Κράτος καταρρέει.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΟ

Υπεύθυνη υπηρεσία για την εκτύπωση του ελληνικού χαρτονομίσματος, είναι το «ΙΕΤΑ» (Ίδρυμα Εκτυπώσεως Τραπεζογραμμάτων και Αξιών της Τραπεζής της Ελλάδος), ή απλά Νομισματοκοπείο, που στεγάζεται στο «Χολαργό». Οι τεράστιες κτιριακές εγκαταστάσεις του, εξοπλισμένες με τα πλέον σύγχρονα μέσα, της τεχνολογίας είναι στελεχομένες από ένα έμπυχο δυναμικό που ξαφνιάζει, τόσο από γνώσεις όσο και από τεχνική κατάρτιση. Ολόκληρο το συγκρότημα θυμίζει απόρρητο φρούριο.

Βρεθήκαμε εδώ για να γνωρίσουμε τον τρόπο κατασκευής και να μάθουμε τον βαθμό ασφάλειας,

ως προς την αντιγραφή και παραχάραξη, των τραπεζογραμμάτων.

Ο δ/ντής του ΙΕΤΑ ύστερα από την υποδοχή και μια καρποφόρα συζήτηση, μας παραπέμπει σ' έναν από τους καλλιτέχνες της υπηρεσίας του, τον χαράκτη ΑΓΓΕΛΟ-ΠΟΥΛΟ Γιώργο προϊστάμενο του καλλιτεχνικού τμήματος.

Βρίσκεται σκυμμένος με πάθος στο γραφείο του και μέσα από ένα μικροσκόπιο «φιλοτεχνεί» το νέο τραπεζογραμμάτιο των χιλίων δραχμών, σκαλίζοντας σε μεταλλική πλάκα μια «μινιατούρα», ένα έργο τέχνης, στις πραγματικές διαστάσεις του χαρτονομίσματος.

Διακόπτουμε τον καλλιτέχνη από το δημιουργικό έργο του και κά-νουμε μια χρήσιμη κατά την γνώμη μας κουθέντα γύρω από τον σκοπό της επίσκεψής μας.

ΕΡΩΤ.: Ποιά είναι η σημασία της χαλκογραφικής χάραξης στην αισθητική και ασφάλεια του τραπεζογραμμάτιου;

ΑΠΑΝΤ.: Η δουλειά μας εδώ είναι κοπιαστική, εξαντλητική θα έλεγε κανείς, και άγνωστη για τον περισσότερο κόσμο. Υπάρχει μια ομάδα αξιολόγων συνεργατών που μέσα από τον μόχθο και την πείρα τους, βγαίνει το κάθε τραπεζογραμμάτιο που χρησιμοποιεί ο Ελληνικός πληθυσμός στις καθημερινές του συναλλαγές. Οι προσπάθειές μας στοχεύουν σ' ένα τρίπτυχο θα έλεγα. Στην δυνατότητα όπως το τραπεζογραμμάτιο που ετοιμάζεται να είναι: α) καλαίσθητο, β) εξασφαλισμένο από πιθανές παραχαράξεις και γ) τεκμηριωμένο θεματολογικά.

Τις δύο πρώτες ανάγκες καλύπτει με τον πιο ιδανικό τρόπο, η χρησιμοποίηση της χαρτογραφικής χάραξης, επειδή οι ιδιότητες της τεχνικής αυτής προσφέρουν υψηλή αισθητική και ασφάλεια, ως προς τις πιθανές απόπειρες παραχάραξης.

ΕΡΩΤ.: Ποιά η προσφορά σας σαν τεχνίτη και πώς μετουσιώνεται αυτή πάνω στο χαρτονόμισμα;

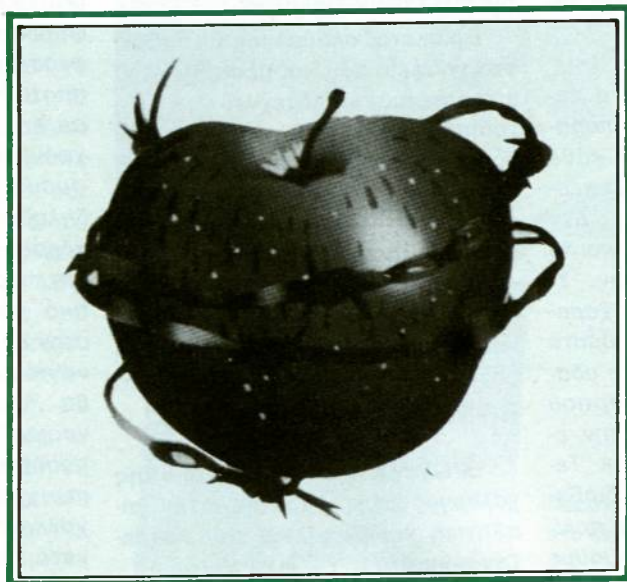
ΑΠΑΝΤ.: Ο χαράκτης, πρέπει να «μεταφράσει» το ζωγραφικό έργο σε γραμμές παράλληλες ή διασταυ-

ρούμενες, κουκίδες, ρόμβους ή τετράγωνα. Πρέπει δηλαδή ν' αποφασίσει ποιά θα είναι η «λύση των γραμμών» ώστε να αποδώσει πιό τέλεια το ζωγραφικό σχέδιο. Για την επιλογή των ιδανικών λύσεων γίνονται μελέτες στο πρωτότυπο, πάνω στις ιδιαιτερότητες που παρουσιάζει. Το καλέμι θα επανέλθει άπειρες φορές στις ίδιες γραμμές, ώσπου να φτάσει ο καλλιτέχνης στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Πρέπει να σημειώσουμε ότι η χάραξη απαιτεί κόπο και χρόνο πολύ και ότι γίνεται πάντα σε φυσικό μέγεθος, στις διαστάσεις δηλαδή του τραπεζογραμμάτιου. Η χάραξη δίνει το «στίγμα» του χαράκτη και αποτελεί σπουδαίο ανασταλτικό παράγοντα και «τροχοπέδη» στον υποψήφιο παραχαράκτη. Εκείνο που διακρίνει αμέσως κι εύκολα θα λέγαμε ένα πλαστό τραπεζογραμμάτιο από ένα γνήσιο είναι η ποσότητα μελανιού που μένει πάνω στο χαρτί, κατά την εκτύπωση της χαλκογραφικής πλάκας, κι είναι δυνατό να γίνει αντιληπτό, ακόμη και με την αφή. Κανένα είδος εκτύπωσης δεν παρέχει αυτή την δυνατότητα και είναι σχεδόν ακατόρθωτο να βρεθεί αντικατάστατο του τρόπου αυτού, γιατί μέχρι σήμερα, όσο κι αν προσπάθησε η τεχνολογία κι όσο κι αν ζούμε στον «αιώνα της μηχανής» δεν βρέθηκε μέθοδος, που να μπορεί να ανταποκριθεί στις προδιαγραφές που απαιτούνται, κυρίως στο τομέα της ασφάλειας.

Όπως ανάγλυφα φάνηκε από την παραπάνω μικρή μας έρευνα, η παραχάραξη είναι ένα από τα σοβαρότερα οικονομικά εγκλήματα, για την διάπραξη του οποίου συμβάλλει αποφασιστικά, η εξυπνάδα και η ικανότητα του επίδοξου παραχαράκτη, στην αντιγραφή του πρωτοτύπου. Επίσης διαφάνηκε η βεβαιότητα, ότι το ελληνικό τραπεζογραμμάτιο δεν προσφέρεται για απομίμηση, λόγω της μοναδικότητας της πρώτης ύλης του απ' ενός και της υψηλής ασφαλείας που προσφέρει η καλλιτεχνική σύνθεσή του απ' ετέρου.

Αυτές οι αξεπέραστες δυσκολίες, ήταν και θα είναι οι δικλίδες ασφαλείας, που κάνουν κάθε προσπάθεια μάταιη και ουτοπική.

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΑΝΑΓΚΗ, ΚΙΝΔΥΝΟΣ ή ΟΥΤΟΠΙΑ;

του Ιατροδικαστή
Δημοσθένη ΜΠΟΥΚΗ

Το ερώτημα αυτό απασχολεί όσους ασχολούνται υπεύθυνα με τον τομέα της πρόληψης κατά της μαστιγας της εποχής μας, των ναρκωτικών. Και το τελευταίο θα πρέπει να το τονίσει κανείς ιδιαίτερα, γιατί δυστυχώς η πλειονότητα των ανθρώπων, που «μιλάνε» για τα ναρκωτικά, ξεκινά από τη δύναμη της πέννας, τη μαγεία του μικροφώνου ή την «άνεση» που τους παρέχει μια κάποια θέση εξουσίας. Έτσι συνήθως, ο άσχετος με το θέμα γιατρός, εκπαιδευτικός, ιερέας, θεολόγος, αστυνομικός, δικηγόρος, αυτοαποκαλούμενος «ειδικός», «διαφωτίζει» το κοινό που με το στόμα ανοικτό ακούει για το αθλαβές του χασίς, την «εις θάνα-

τον» καταδίκη των τοξικομανών, που παρουσιάζονται σαν μιάσματα της κοινωνίας, την απειλή από το «πύρ το εξώτερο» που πέφτει πάνω στα κεφάλια αυτών, που πρωτόκάνισαν ή την γκιλοτίνα των 5 χρόνων φυλακής, όταν συλληφθεί κάποιος για χρήση και μικροκατοχή.

Άμεσα διαφαίνεται, ότι έπρεπε έγκαιρα να σταματήσει αυτή η νέα λαίλαπα σωτηρίας, που προερχόταν από τέτοιους διαφωτιστές και σωτήρες που έστηναν τεράστια φρικιαστικά πανώ (σκελετοί, σύριγγες κ.α.) και ομοιώματα νέων, που πεθαίνουν με χιλιάδες χάπια γύρω τους και πρόβαλαν αμερικάνικες ταινίες, αμετάφραστες, που εύκολα λειτουργούσαν σαν προώθηση

των ναρκωτικών, αφού οι νέοι που κατά χιλιάδες έτρεχαν να μη χάσουν το θέαμα, αναρωτιόντουσαν «γιατί να μη τα παίρνουμε, αφού τα παιδιά στις ταινίες τη βρίσκουν ωραία» (βλέπετε καταλάβαιναν τα επιφωνήματά τους στις ταινίες). Σε πρόσφατη παρουσίαση γνωστού παιδιάτρου στον Πειραιά, τρεις φοιτητές με πλησίασαν λέγοντάς μου «πείτε κάτι, αυτά που ακούγονται είναι απαράδεκτα».

Δεν μπορεί βέβαια να ελέγξει κανείς όλους αυτούς που για κοινωνική προβολή ή πίεση για «πολιτιστικό έργο», προσπαθούν, καλοπροαίρετα πάντα, να δώσουν το «κάτι άλλο», αλλά η άγνοια του θέματός τους φέρνει στον αντίποδα. Η άγνοια και η έλλειψη υπευθυνότητας είναι επίσης οι κύριοι παράγοντες, που φέρνουν πάλι αρνητικό αποτέλεσμα σε πολλές δημοσιογραφικές καμπάνιες. Έτσι το καλοπροαίρετο και η κούραση χάνονται μπροστά στον αρνητισμό και την περιέργεια που προκαλούν. Και είναι κρίμα, γιατί ποιός θέλει το κακό των νέων, που πέφτουν στο λούκι; Ούτε ακόμη και μερικοί συγγραφείς ενημερωτικών φυλλαδίων, όπως αυτά που κατά καιρούς γράφονται από θεολόγους, κοινωνιολόγους ή άλλους «καλοπροαίρετους εθελοντές» συγγραφείς (όπου διαβάζει κανείς ότι: «άπαξ και δοκιμάσεις = θάνατος!!) και που, αν είναι δυνατόν, κυκλοφορούν σε σύγχρονα παιδιά, προκαλώντας πανικό, αποστροφή ακόμη και στο είναι τους, στα πιστεύω τους, στις αξίες και τους ειδήμονες, αφού μετά από τέτοια «ενημέρωση» ή θα γελάνε με τους συγγραφείς ή θα πανικοβάλλονται απορρίπτοντας το κάθε τι, που στοιχειωδώς τουλάχιστον πιστεύανε.

Άλλος κίνδυνος επίσης προέρχεται από την ταυτόχρονη ανάπτυξη του φάσματος του προβλήματος της εξάρτησης από δυο διαφορετικές θέσεις, κυρίως πολιτικές. Είναι ευνόητο, ότι ο στόχος μιας ενημέρωσης σε γονείς είναι η γνώση του προβλήματος (φύση, έκταση, απόψεις, διεθνής χώρος, οικονομία, πολιτική, δίκαιο, νομική, πάντα βέβαια σε επίπεδο στοιχειώδους ενημέρωσης για να μη κουράζεται το

ακροατήριο), η αλλαγή νοοτροπίας και η συμβολή τους στο πρόβλημα, από παθητική μέχρι ενεργητική. Όταν όμως μια παρουσίαση δίνει στοιχεία:

- πανικού και αβεβαιότητας
- αμπελοφιλοσοφιών
- απόρριψης των πάντων
- υποσχετικά επιγείων παραδεισών από διάφορα πολιτικοοικονομικά συστήματα και το κυριότερο όταν

- ότι ο/η παρουσιαστής είναι μονομερής και εμπαθής, τότε το αποτέλεσμα είναι αρνητικό, επιζήμιο με απρόβλεπτες, θα έλεγα, προεκτάσεις. Γιατί, σκεφθείτε τον γονιό, που σπεύδει σε μια ενημερωτική ομιλία να πάρει απαντήσεις σε καυτά ερωτήματα πάνω στο πρόβλημα, και αντί αυτών φεύγει με ένα αίσθημα απογοήτευσης, απελπισίας, οργής και απόρριψης των πάντων, αλλά και των εξαρτημένων παιδιών, που τελικά δεν απομυθοποιούνται μετά από ορισμένες ομιλίες(!). Καμιά ελπίδα, κανένας ορίζοντας για συζήτηση και επαφή, ανθρώπινη προσέγγιση, που είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της πρόληψης. Όταν μάλιστα προηγούνται ομιλίες στα Γυμνάσια και Λύκεια, τα παιδιά γυρίζουν «ενημερωμένα» στο σπίτι, και τότε οι γονείς περνούν «μαύρες ώρες».

Ορθά προτείνεται να προηγείται η ενημέρωση των γονέων και να έπεται των παιδιών, ή να γίνεται ταυτόχρονα, διότι όπως ανέφερα, το αποτέλεσμα είναι το αντίθετο, από ότι περιμέναμε.

Εδώ πρέπει να δούμε τα στοιχεία της ανωριμότητας της κοινωνίας μας. Οι μεν μαθητές ενημερώνονται συνήθως σε ώρες διδασκαλίας, άρα παίρνει η συζήτηση την έννοια του «χάσαμε μια ώρα» (!) οι δε γονείς, δεν πηγαίνουν στις συγκεντρώσεις των Συλλόγων, γιατί συνήθως διακατέχονται σαν νεοέλληνες από την νοοτροπία του παντογνώστη. «Τι παραπάνω θα μάθω από αυτόν!» Ίσως υπάρχει ένα επιχείρημα υπέρ της νοοτροπίας αυτής, που πηγάζει από τον μέχρι πρότινος τρόπο ομιλίας των διαφόρων ομιλητών, δηλ. με πακέτο σημειώσεων, που με στόμφο ανέπτυσαν το θέμα χωρίς ανάσα (!) και

που μετά το χειροκρότημα* έφευγαν αφήνοντας το ακροατήριο παγωμένο και με πληθώρα αναπάντητων ερωτημάτων. Αυτό όμως δεν δικαιολογεί την απαράδεκτη απουσία των γονέων από συγκεντρώσεις στον χώρο των Συλλόγων, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των άλλων Πολιτιστικών Φορέων. Ποτέ δεν καλύπτεται ποσοστό παρουσιών πάνω από 10%, αλλά αυτό είναι και το ποσοστό του ενδιαφέροντος για την πρόοδο των παιδιών τους, όπως συνήθως ακούω. Πραγματική απογοήτευση. Πως νομίζουμε όμως ότι προοδεύουν άλλοι λαοί; Ο ειδικός πάει να ακούσει τον άλλο ειδικό, για να προσθέσει κάτι στις πολλές ήδη γνώσεις του. Στην χώρα μας, όλοι τα λύνουμε εύκολα «κάνε με Υπουργό, να δεις!»), ή αδιαφορούμε για τα πάντα (ωχαδελφισμός). Αναλογιστήκαμε ποτέ ότι τα σήματα αυτά τα παίρνουν τα παιδιά μας; Γιατί αγανακτούμε όταν το παιδί μας απορρίπτει κάποιο πρόσωπο ή μια πράξη; Μήπως εμείς, εθελημένα ή μη, δώσαμε το πράσινο φως για μια τέτοια αποδοκιμασία;

Ένα θήμα λοιπόν ωριμότητας είναι και η αυτογνωσία, η μετριοπάθεια και η έφεση για πρόοδο και επιμόρφωση. Έτσι ανεβαίνουν ο καθένας για τον εαυτό του, για την οικογένειά του και το σύνολο γίνεται και «χαρακτηρίζεται» ολοένα και περισσότερο πιο πολιτισμένο.

Κίνδυνος λοιπόν προέρχεται από ανεύθυνη, μη σωστή και επισημονικά τεκμηριωμένη ενημέρωση. Μήπως όμως είναι ουτοπία; Μήπως ο νέος είτε του τα εξηγήσεις είτε όχι αυτός θα τρέξει για φυγή ή λύση; Πιστεύω όπως και σεις θα συμφωνήσετε, ότι εάν ξέρω ένα πρόβλημα, όσο γίνεται καλύτερα, από τη σωστή σκοπιά, το έχω επεξεργαστεί μέσα μου με πολλές προεκτάσεις, έχω θρεί απαντήσεις σε βασικά υπαρξιακά ερωτήματα (σαν έφηβος) η δοκιμή θα έρθει στην ώρα, εάν έρθει, αλλά η συνέχιση θα σταματήσει γιατί ξέρω:

- τους κινδύνους
- ότι δεν κερδίζω τίποτα
- τη σημασία της εξάρτησης
- τον εξευτελισμό του εαυτού μου στον καθρέφτη

τον εξευτελισμό του εαυτού μου στην οικογένεια

- τους κινδύνους της σύλληψης, φυλάκισης, κ.ά.

που σε τελευταία ανάλυση θα με ταλαιπωρήσουν. Η σύγχρονη θεωρηση του εξαρτημένου (και όχι τοξικομανή) νέου που χρειάζεται βοήθεια, συμπαράσταση, σωστή κατεύθυνση, θεραπεία και όχι προπηλάκιση, διασυρμό, φυλακή ή «διαφήμιση» στον τύπο, είναι το πρώτο βήμα για μια ελεύθερη θέση των νέων, παράλληλα με τα κυβερνητικά μέτρα για αποθεραπεία, από τον Σ.Σ., το Νταού Πεντέλης, τη Σίνδο και όχι τον Κορυδαλλό, χωρίς νομιμή εμπλοκή δηλαδή, και τις δυνατότητες μιας τέτοιας ουσιαστικής βοήθειας στα ιδρύματα αυτά, αφού γνωρίζουν τις διαφορές εξάρτησης και δράσης των κατηγοριών των εξαρτητικών ουσιών πάνω στο ανθρώπινο οργανισμό (ΔΔ χασίς, όπιο, ΔΔ χάπια, οινόπνευμα, κ.ά.). Θα πρέπει εδώ, τέλος, να υπογραμμίσω άλλες μικρολεπτομέρειες που μπορεί, αν δεν

γίνονται γνωστές στους νέους, έγκαιρα, να αποθούν μοιραίες, όπως:

- η άγνωστη δόση που πρωτοπαίρνουν
- το άγνωστο έκδοχο
- το φαινόμενο της συνέργειας π.χ. αλκοόλ+χάπια
- η επιπλοκή από ενδοφλέβια χρήση
- τα προβλήματα από το LSD ή γενικά τα ψευδαισθησιογόνα, αλλά και
- τα προβλήματα από το χασίς στο οδήγημα κ.ο.κ.

Μήπως χρειάζονται και άλλα σημεία να πειστούμε ότι πρέπει να ενημερώνονται τα παιδιά από τότε που το ζητούν και μετά, αλλά το βασικότερο: Να ενημερώνονται οι γονείς από τις πρώτες ημέρες που φέρνουν στο κόσμο ένα παιδί, πως να το μεγαλώνουν με υπευθυνότητα, συνέπεια, αίσθημα ασφάλειας, διάλογο, αναγνώριση των σφαλμάτων και από τις δυο μεριές. Έτσι όταν στα 17 έλθει το ερώτημα: «Πατέρα τώρα, τι κάνουμε;» Να

μην πούμε το γνωστό: «Δεν μπορώ να επικοινωνήσω με το γυιό μου, παιδιά είναι τα τωρινά;» Μήπως εδώ θα έπρεπε να αναλογισθούν ευθύνες, όλοι αυτοί που με σύμπλεγμα κατωτερότητας (λόγω στερήσεων, κατοχής κλπ.) χορηγούν αφειδώς τα πάντα στα παιδιά, απομακρύνοντάς τα από την δυνατότητα κρίσης, διευκολύνοντάς τα στην άνετη και ανεύθυνη ζωή, ενώ δεν παρουσιάζουν την πραγματική τους εικόνα σ' αυτά.

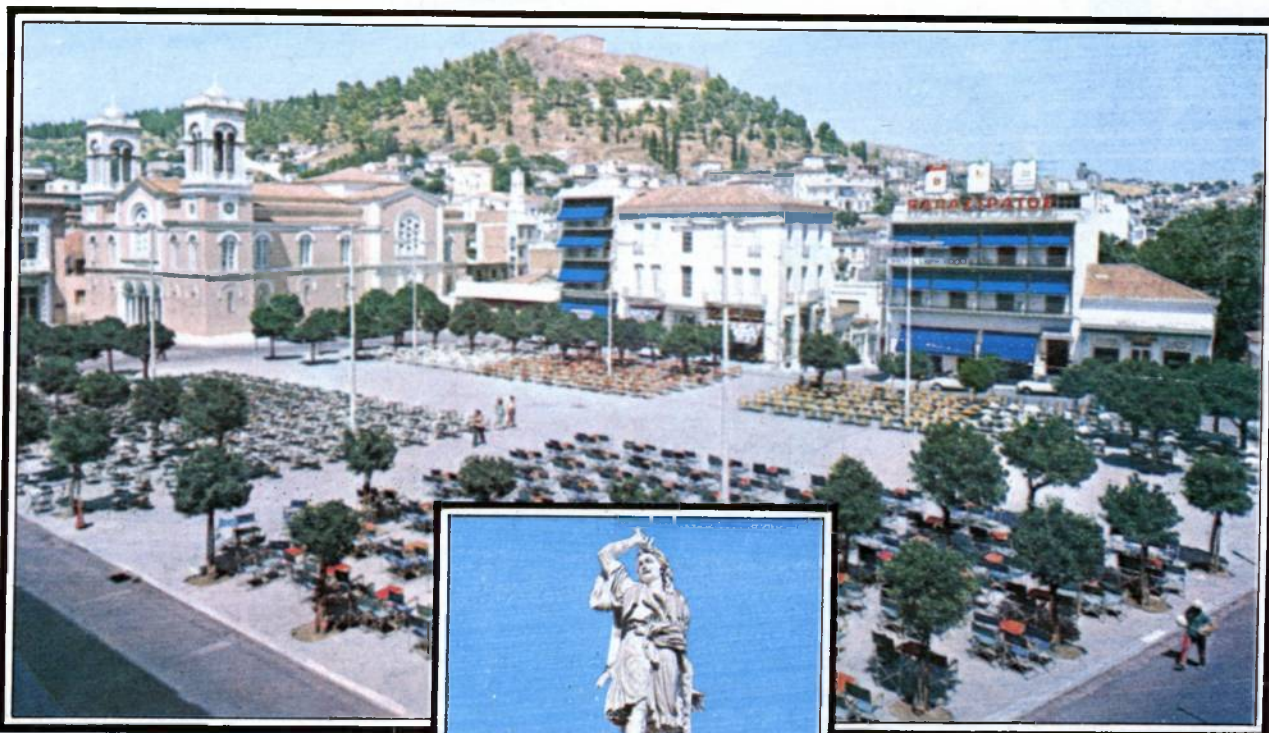
Θα έλθει μια εποχή, που ο Έλληνας θα αποβάλλει το προσωπείο του ανθρώπου που θα ήθελε να ήταν και θα «φορέσει» τον ίδιο του τον εαυτό. Τότε, όπως τόσοι άλλοι πολίτες πιο πολιτισμένων λαών της γης, θα νοιώθουν και οι γονείς, και τα παιδιά, πιο ελεύθεροι, πιο άνετοι, πιο ώριμοι και πολύ λιγώτερο αδύνατοι και επιρρεπείς σε κάθε είδους εξάρτηση, όπως αυτή των ναρκωτικών.

Συμπερασματικά: Από υπεύθυνα, σωστά, έμπειρα χείλη, θα έπρεπε να γίνεται η ενημέρωση σε επίπεδα τοπικής αυτοδιοίκησης, συλλόγων γονέων και λοιπών πολιτιστικών συλλόγων. Οι ελάχιστες μελέτες στην Ελλάδα, όπως των Πανεπιστημίων Ιωαννίνων, Θεσσαλονίκης και των Υπουργείων Υγείας Πρόνοιας και Νέας Γενιάς, που έδωσαν στοιχεία για την φύση, έκταση, κατανομή του προβλήματος στη χώρα μας, έδειξαν ότι πρέπει να γίνεται ενημέρωση και σε επίπεδα Λυκείων ή Γυμνασίων, αλλά από ειδικούς που θα δίνουν στοιχεία για οργάνωση του ατόμου, της οικογένειας, συνεργασίας του σπιτιού με το σχολείο, την εκκλησία, τον κοινωνικό λειτουργό και τον οποιοδήποτε που κρατάει στα χέρια του την τύχη των νέων, ώστε και τα προβληματικά άτομα να βοηθούνται και ο λοιπός πληθυσμός να ζει με συνεργασία και αίσθημα σιγουριάς, αυτοσεβασμού και αυτοπεποίθησης.

Μήπως αυτό δεν είναι πρόληψη;

Ο συντάκτης του άρθρου έχει συγγράψει το βιβλίο «Τα Ναρκωτικά σήμερα» και έχει κάνει 90 επιστημονικές εργασίες στον ελληνικό και ξένο τύπο και πάνω από 200 διαλέξεις στο θέμα «Ναρκωτικά και Πρόληψη»

...ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Πλατεία Ελευθερίας

ΣΥΝΤΟΜΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗ ΛΑΜΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Η «Α.Ε.» θέλοντας να προβάλλει όσο το δυνατό περισσότερο τη δραστηριότητα των υπηρεσιών της αστυνομίας, στις επαρχιακές πόλεις, έστειλε δυο συντάκτες, στην πρωτεύουσα της Ρούμελης, με την ευκαιρία των εγκαίνίων της Πανελληνίας Έκθεσης Λαμίας.

Το περιοδικό ευχαριστεί θερμά το προσωπικό της Αστυνομικής Διεύθυνσης Φθιώτιδας γιατί χωρίς τη συμπαράστασή του, θα ήταν αδύνατη η ολοκλήρωση του ρεπορτάζ αυτού.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Η Λαμία, πρωτεύουσα της Φθιώτιδας και της Ρούμελης, είναι χτισμένη στις πλαγιές δυο λόφων, του Κάστρου και

του Αγίου Λουκά και αγναντεύει τον εύφορο κάμπο του Σπερχειού, εδώ και 2.500 χρόνια.

Η αρχαία πόλη είχε κτιστεί, κατά την παράδοση, απ' το Λάμιο, το γιο του Ηρακλή.

Ρεπορτάζ:

Ν. Πολύμερος – Δ. Κάσσιος

Ιστορικά, η Λαμία, αναφέρεται για πρώτη φορά στα τέλη του 5ου π.Χ. αιώνα, με αφορμή τον καταστροφικό σεισμό του 426 που έπληξε τη Θεσσαλία, την Εύβοια και τη Λαμία με τη γύρω περιοχή της. Με αφορμή το Λαμιακό πόλεμο του 323 π.Χ., γίνεται ακόμα περισσότερο γνωστή, στην αρχαία Ελλάδα.

Απ' τον τουρκικό ζυγό η πόλη (γνωστή πλέον σα «Ζητούν»), ελευθερώθηκε το 1832. Είχε προηγηθεί βέβαια η επανάσταση του Δουσβουνιώτη (8.4.1821) και ο μαρτυρικός θάνατος του Αθανάσιου Διάκου (24.4.1821).

Μετά την απελευθέρωση η Λαμία έγινε το κέντρο της αγροτικής περιοχής με αξιόλογη εμπορική και βιομηχανική κίνηση.

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει για τον επισκέπτη η σημερινή Λαμία. Βρίσκεται στο κέντρο της οδικής και σιδηροδρομικής σύνδεσης της Βόρειας και της Νότιας Ελλάδας. Απ' τη Λαμία διέρχονται η νέα και η παλιά εθνική οδός Αθήνας - Θεσσαλονίκης και απ' τη Λαμία ξεκινάνε οι δρόμοι για την Άμφισσα

- Δελφούς και για τη Δυτική Ελλάδα (Αγρίνιο) μέσω Καρπενησίου.

Η πόλη έχει αποκτήσει σύγχρονη όψη αλλά διατηρεί ακόμα πεισματικά

ενάντια στον καταλύτη χρόνο, τις παλιές της συνοικίες που έχουν να επιδείξουν τη δική τους ξεχωριστή φυσιογνωμία.

Ο επισκέπτης της Λαμίας, με μονήμερες εξορμήσεις, μπορεί να επι-

Απ' τους πευκοφυτεμένους λόφους, του Κάστρου και του Αγίου Λουκά, αγναντεύει κανείς τον κάμπο του Σπερχειού και τα περήφανα Ρουμελιώτικα βουνά, Οίτη, Καλλίδρομο Γκιώνα και Βελούχι.

Στολίδια της πόλης οι τέσσερις πλα-

σκεφτεί τις κοντινές λουτροπόλεις

Καμμένα Βούρλα, Υπάτη, Πλατύστομο και Θερμοπύλες, τη Στυλίδα (το επίνειο της πόλης), τις Ι. Μονές Αγάθωνα, Δαμόστας κ.τ.λ.

τειες της, έχουν η κάθε μια, ξεχωριστό ενδιαφέρον για τον επισκέπτη.

Η πλατεία Λαού με τα τρεχούμενα νερά, η πλατεία Ελευθερίας, με την Ι. Μητρόπολη και τη Νομαρχία, η πλατεία Αθανασίου Διάκου με τον ανδριάντα του ομώνυμου ήρωα και η πλατεία Πάρκου με το χαρακτηριστικό ανδριάντα του τσολιά που με το αγέρωχο παράστημα προειδοποιεί τον κάθε επιβουλέα για την αποφασιστικότητα του Έλληνα μαχητή...

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΛΑΜΙΑΣ

Η παρουσία μας στη Λαμία, συνέπεσε με την τελετή των εγκαίνιων της 21ης Πανελλήνιας Έκθεσης Λαμίας.

Η Πανελλήνια Έκθεση Λαμίας (ιδρύθηκε το 1966), αποτελεί σήμερα μια καταξιωμένη πραγματικότητα και μια αναγκαιότητα, όχι μόνο για την περιοχή της Φθιώτιδας αλλά και για τον ευρύτερο ελλαδικό χώρο.

Σε μια έκταση 167.000 τ.μ. παρουσίασαν τα προϊόντα τους, απ' τις 31 Μαΐου μέχρι τις 10 Ιουνίου, περισσότεροι από 220 εκθέτες.

Στόχος της Έκθεσης ήταν και παραμένει, να βοηθήσει όσο το δυνατό περισσότερους επιχειρηματίες, κατασκευαστές, εμπόρους, αντιπροσώπους, αγρότες, στις μεταξύ τους γνωριμίες και να τους δώσει την ευκαιρία να ενημερωθούν και να ενημερώσουν πάνω στα αντικείμενα που τους ενδιαφέρουν.

Γεωργικά μηχανήματα και φάρμακα, λιπάσματα, είδη εξοχής και κατασκευής, ηλιακά συστήματα, αυτοκίνητα, είναι ορισμένα απ' τα προϊόντα που παρουσιάστηκαν.

Ιδιαίτερη θέση, στον εκθεσιακό χώρο, κατείχαν με αντιπροσωπευτικά περίπτερα, ο ΕΟΜΜΕΧ, ο Οργανισμός Προωθήσεως Εξαγωγών, η ΠΑΣΕΓΕΣ και πολλοί άλλοι γεωργικοί και ελαιουργικοί συνεταιρισμοί. Αξιόλογη παρουσία πραγματοποίησε η Αγροτική Τράπεζα με δύο περίπτερα που την παρουσίαζαν τόσο σαν πιστωτικό ίδρυμα όσο και σαν ασφαλιστική εταιρεία.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Στην άψογη λειτουργία της Π.Ε.Λ., αναμφίβολα συνέβαλε, σε μεγάλο

Είναι κοινή η διαπίστωση ότι χάρη στα μέτρα που παίρνει η αστυνομία, ο επισκέπτης αισθάνεται ασφαλής και φεύγει ικανοποιημένος αφού οι μέρες παραμονής του στη Λαμία περνάνε χω-

με τον επόπτη - συντονιστή των αστυνομικών υπηρεσιών Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας, ταξίαρχο Αθανάσιο Μορφάκη, στο γραφείο του, που βρίσκεται στο ίδιο αστυνομικό μέγαρο που στεγά-

Πλατεία Πάρκου.

βαθμό και η αστυνομία της πόλης που με τη διαρκή παρουσία της στο χώρο της έκθεσης, διευκόλυνε τους χιλιάδες επισκέπτες, και προστάτεψε τα εκθέματα από τυχόν έκνομες ενέργειες.

Κατά τη διάρκεια της Έκθεσης, κινητοποιήθηκε όλη η αστυνομική δύναμη και έδωσε τη δική της μάχη για να μπορέσει να κρατήσει την τάξη και την ασφάλεια στα επιθυμητά επίπεδα.

Οι τροχονόμοι, σ' ολόκληρο το μήκος του βασικού οδικού δικτύου μέχρι τις πύλες της Έκθεσης, καθοδήγησαν και διευκόλυναν στο παρκάρισμα τα χιλιάδες αυτοκίνητα των επισκεπτών.

Το προσωπικό του Τμήματος Τάξης με τα μέτρα που πήρε, εξασφάλισε την ομαλή λειτουργία της Έκθεσης και απ' το αστυνομικό περιίπτερο πληροφόρησε και καθοδήγησε τους επισκέπτες.

Οι άνδρες της Ασφάλειας νύχτα και μέρα, με το δυναμικό τους παρόν αποθάρρυναν τους κακοποιούς από τυχόν έκνομες ενέργειες και εξασφάλισαν έτσι την ασφαλή διακίνηση και περιήγηση του κόσμου.

Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία, κάθε χρόνο, επισκέπτονται την Έκθεση πάνω από 150.000 άτομα.

Ο κόσμος αυτός, που διανυκτερεύει στην πόλη, κινείται στους δρόμους της και ψωνίζει στο εμπορικό κέντρο, απαιτεί διευκολύνσεις στην κίνησή του, παροχή καλών υπηρεσιών απ' τους επαγγελματίες και προστασία απ' τους κακοποιούς και κερδοσκόπους.

ρίς απρόοπτα.

Εξάλλου, το διοικητικό συμβούλιο της Π.Ε.Λ., σε Δελτίο Τύπου που εξέδωσε, αναφέρεται στην «ουσιαστική συμβολή της Ελληνικής Αστυνομίας από πλευράς τροχαίας κίνησης και αστυνόμευσης, τόσο κατά την προσέλευση των επισήμων όσο και καθ' όλη τη διάρκεια της φετινής λειτουργίας της Έκθεσης και γι' αυτό το Δ.Σ., υποβάλει τις θερμές του ευχαριστίες προς την Ελληνική Αστυνομία για την αμέριστη βοήθειά της».

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ Σ' ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΝΟΜΟ...

Πολλά είναι τα καθήκοντα με τα οποία απασχολείται το ανθρώπινο δυναμικό της αστυνομίας, σ' ολόκληρο το νομό.

Η Δημόσια Ασφάλεια, χάρη στην αφοσίωση των αστυνομικών οργάνων στα καθήκοντά τους, διατηρείται σε άριστο βαθμό. Στις ποικίλλες συγκεντρώσεις, αθλητικές συναντήσεις, στις επίσημες τελετές, στις αφίξεις προσωπικοτήτων, η αστυνομία δίνει με επιτυχία το δικό της παρόν.

Τέλος, χάρη στη φιλότιμη προσπάθεια των τροχονόμων, η τροχαία κίνηση τόσο στην πόλη της Λαμίας, όσο και στο μεγάλο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο, βρίσκεται «υπό έλεγχο».

Πριν συναντήσουμε το διευθυντή της Αστυνομίας Φθιώτιδας και τους διοικητές των Τμημάτων, επισκεφτήκα-

Ο αστυν. υποδιευθυντής Παντελής Μάργαρης.

Ο αστυνόμος Α' Ιωάννης Λεπίδας.

ζεται και η Αστυνομική Διεύθυνση.

Ο κ. επόπτης, αφού αναφέρθηκε σε γενικές γραμμές, στο σπουδαίο ρόλο που διαδραματίζει η αστυνομία στο νομό Φθιώτιδας, στη συνέχεια μας μίλησε για την αρμονική σχέση που υπάρχει μεταξύ πολιτών και αστυνομικών, που είναι αποτέλεσμα του κλίματος αμοιβαίας κατανόησης και εμπιστοσύνης και κατέληξε:

«Με γνώμονα το συμφέρον του πολίτη, βασική μας επιδίωξη είναι, ο αστυνομικός, να βρίσκεται κοντά του, να κατανοεί τα προβλήματά του και να ενεργεί πάντα μέσα στα πλαίσια της νομιμότηας».

Στη συνέχεια, οι μεστές και ευγενικές του υποδείξεις μας διευκόλυναν στο σχηματισμό μιας ολοκληρωμένης εικόνας για την εν γένει παρουσία της αστυνομίας στο χώρο της Φθιώτιδας.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Μετά τις πρώτες επαφές που είχαμε με την αστυνομική δύναμη του χώρου της έκθεσης, επισκεφτήκαμε τις τοπικές αστυνομικές υπηρεσίες για μια σύντομη, σφαιρική, ενημέρωση γύρω απ' την οργάνωσή και δραστηριότητά τους.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι ο περιορισμένος χρόνος μας δεν επέτρεψε να επισκεφτούμε άλλα αστυνομικά τμήματα του νομού.

Επιλέξαμε όμως και επισκεφτήκαμε μια απ' τις μικρότερες υπηρεσίες της Διεύθυνσης, τον Αστυνομικό Σταθμό Πύργου, οι ιδιαιτερότητες του οποίου, μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα, αντιπροσωπεύουν δεκάδες όμοιες «μικρές» αστυνομικές υπηρεσίες σ' ολόκληρη τη χώρα.

Η Αστυνομική Διεύθυνση Φθιώτιδας συστεγάζεται με τα τμήματα που περιλαμβάνει: Τάξης, Ασφάλειας, Τροχαίας

Τροχονόμος του Τ.Τ. Λαμίας, ρυθμίζει την κυκλοφορία στο κέντρο της πόλης.

και Διοικητικής Υποστήριξης, σε πολώροφο κτίριο της οδού Πατρόκλου.

Αστυνομικά Τμήματα Τάξης, της ίδιας Αστυνομικής Δ/σης υπάρχουν στις πόλεις Αταλάντη, Αμφίκλεια, Δομοκό, Καμμένα Βούρλα, Μακρακώμη, Μώλο, Σπερχειάδα, Στυλίδα και Υπάτη.

Απ' ευθείας στην Αστυνομική Δ/ση υπάγονται οι Αστυνομικοί Σταθμοί Θερμοπυλών, Μοσχοχωρίου, Μπράλλου και Παύλιανης.

Στο Α.Τ.Τ. Αταλάνης υπάγονται οι Αστυν. Σταθμοί Καλαποδίου, Λάρυμνας, Λιβανατών, Μαλεσίνας και Μαρτίνου, στο Α.Τ.Τ. Αμφίκλειας, οι Α.ΣΤ. Ελάτειας και Κ. Τιθορέας, στο Α.Τ.Τ. Δομοκού, οι Α.ΣΤ. Εκκάρας, Ν. Μογαστηρίου, Ομβριακής και Μελιταίας, στο Α.Τ.Τ. Καμ. Βούρλων, ο Α.ΣΤ. Αγ. Κωνσταντίνου, στο Α.Τ.Τ. Μακρακώμης, οι Α.ΣΤ. Αγ. Γεωργίου και Τυμφρηστού, στο Α.Τ.Τ. Στυλίδας οι Α.ΣΤ. Πελασγίας και Ραχών και στο Α.Τ.Τ. Υπάτης, ο Αστυνομικός Σταθμός Πύργου.

«Η Λαμία είναι το διοικητικό και οικονομικό κέντρο της περιοχής, με μεγάλη εμπορική και τουριστική κίνηση. Το προ-

σωπικό της Διεύθυνσης καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, με αποκλειστικό σκοπό, την εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας στους κατοίκους. Η επιτυχία των προσπαθειών του εξαρτάται και απ' το αίσθημα ευθύνης που πιστεύω ότι σε κάθε αστυνομικό είναι αναπτυγμένο».

Έτσι άρχισε τη συζήτηση που είχαμε μαζί του, ο προσ. διευθυντής της Διεύθυνσης Αστυνομίας, αστυν. υποδιευθυντής Παντελής Μάργαρης, ο οποίος και συνέχισε:

«Δεν αντιμετωπίζουμε έλλειψη δύναμης γιατί η υπάρχουσα αριθμητική δύναμη είναι αυτή που προβλέπεται. Ιδιαίτερα προβλήματα στην περιοχή ευθύνης μας δεν υπάρχουν. Τα καθημερινής μορφής προβλήματα που ανακύπτουν, επιλύονται με σύνεση και αποφασιστικότητα. Εξάλλου το προσωπικό είναι πεπειραμένο και έχει αποκτήσει τις απαιτούμενες ειδικότητες.

Καταβάλλονται υπεράνθρωπες προσπάθειες στον τομέα της πρόληψης και καταστολής του εγκλήματος για να διατηρηθεί ο δείκτης εγκληματικότητας, σ' ολόκληρο το νομό, στα σημερινά ανεκτά επίπεδα.

Οι κάτοικοι είναι φιλήσυχοι και πιστεύουν στον προστατευτικό ρόλο της αστυνομίας. Όμως, για τις επί μέρους δραστηριότητες των υπηρεσιών, περισσότερα στοιχεία θα σας δώσουν οι διοικητές των Τμημάτων...».

ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Αθόρυβα, διακριτικά αλλά και μεθοδικά, δίνει το δυναμικό του παρόν σ' όλες τις καθημερινές εκδηλώσεις, το Αστυνομικό Τμήμα Λαμίας.

Είναι ο δέκτης των αιτημάτων και των προβλημάτων των πολιτών. Μ' ένα τηλεφώνημα, οποιαδήποτε στιγμή του εικοσιτετράωρου, μέσα σ' ελάχιστο χρόνο, ο πολίτης έχει δίπλα του τον αστυφύλακα, πρόθυμο να ακούσει με κατανόηση κάθε του αίτημα, να επιλύσει κάθε του πρόβλημα και γενικά να του διασφαλίσει κάθε νόμιμο δικαίωμα.

Στη δραστηριότητα της υπηρεσίας του αναφέρθηκε ο διοικητής του Αστυν. Τμήματος, αστυνόμος Α' Κωνσταντίνος Βούλγαρης:

«Εκτός απ' τα μέτρα τάξης που παίρνουμε στις διάφορες εκδηλώσεις ή συγκεντρώσεις, τα Σαββατοκύριακα όλη η δύναμη είναι απασχολημένη με τη διεξαγωγή των ποδοσφαιρικών αγώνων στο Εθνικό Στάδιο Λαμίας και σε δέκα μικρότερα γήπεδα της περιοχής μας.

Στην υπηρεσία μας λειτουργεί γραφείο αγορανομίας με ειδικευμένο προ-

σωπικό, του οποίου η παρουσία στον εμπορικό χώρο της πόλης γίνεται καθημερινά όλο και πιο έντονη. Η νοθεία και η ακαταλληλότητα τροφίμων και ποτών, η είσπραξη υπερβολικού κέρδους και η μη ύπαρξη τιμολογίων είναι απ' τις παραβάσεις εκείνες που οι αστυνομικοί δίνουν ιδιαίτερη προσοχή.

Ο αγορανομικός κώδικας εφαρμόζεται απ' την υπηρεσία μου και κατά μήκος του εθνικού δικτύου καθώς και στις άλλες πόλεις του νομού όπου, ομάδες αστυνομικών προβαίνουν σε τακτικούς και έκτακτους ελέγχους, προστατεύοντας έτσι το καταναλωτικό κοινό απ' την κερδοσκοπία.

Στον ευαίσθητο τομέα της Δημόσιας υγείας, συμμετέχουμε ενεργά, συνεργαζόμενοι με τους υγειονομικούς επόπτες. Οι σχέσεις μας με τη Διεύθυνση Εμπορίου της Νομαρχίας, τη Διεύθυνση κτηνιατρικής καθώς και με τις δικαστικές και λοιπές αρχές, είναι πολύ αρμονικές.

Οι μεταγωγές, τέλος, απασχολούν μεγάλο μέρος της δύναμης του Τμήματος αφού μεταφέρονται εδώ κρατούμενοι απ' τις φυλακές της Άμφισσας για να

προωθηθούν στη συνέχεια, για τις φυλακές Χαλκίδας ή της Αθήνας».

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η συμβολή των αστυνομικών οργάνων στον τομέα της εδραίωσης του αισθήματος ασφαλείας των πολιτών, φαίνεται απ' τις σημαντικές επιτυχίες που είχε το Τμήμα Ασφαλείας Λαμίας στις διάφορες μορφές εγκληματικότητας.

Οι κλοπές που διαπράχθηκαν, εξιχνιάστηκαν σέ ποσοστό 61% και 87% κατά τα έτη 1968 και 1987 αντίστοιχα.

Στον τομέα των ναρκωτικών οι επιτυχίες του Τμήματος αυξάνουν με γεωμετρική πρόοδο κατά την τελευταία τετραετία. Τέσσερις συλλήψεις σημείωσε το 1983, έξι το 1984, δώδεκα το 1985 και τριάντα μία το 1986.

Για τη δραστηριότητα του Τμήματος Ασφαλείας, ο διοικητής του, αστυνομός Α' Ιωάννης Λεπίδας, μας είπε τις δικές του απόψεις:

«Μετά τις τελευταίες διαταγές του υπουργείου μας για την ευαισθητοποίηση των υπηρεσιών ασφαλείας, στον τομέα των ναρκωτικών, δόσαμε και μεις μεγαλύτερη θαρύτητα στο αντικείμενο αυτό.

Γενική άποψη του χωριού. (Η φωτογραφία πάρθηκε απ' το ημερολόγιο του «Συλλόγου των εν Αθήναις και Πειραιεί Πυργιωτών Υπάτης» - εδρεύει στην Αθήνα - που είναι απ' τους αρχαιότερους συλλόγους της Φθιώτιδας, με έτος ίδρυσης το 1932).

Οι περιπτώσεις που μας απασχολήσαν, μπορούμε να πούμε, ότι είχαν σαν κίνητρο το μμητισμό. Σύμφωνα με τα στοιχεία που τηρούμε, απ' τους συλληφθέντες για παραβάσεις του νόμου περί ναρκωτικών, ένα ποσοστό 70% ήταν νεαρά, κυρίως, άτομα, ηλικίας 18 έως 24 χρόνων, ενώ το υπόλοιπο 30% ήταν ηλικίας 24 χρόνων και άνω.

Στη δεύτερη περίπτωση, οι περισσότεροι απ' αυτούς ήταν παλιοί τοξικομανείς. Το ευτύχημα είναι ότι μέχρι σήμερα δε μας έχουν καταγγελλεί περιπτώσεις χρήσεις ναρκωτικών στους χώρους των σχολείων.

Η Λαμία είναι σταυροδρόμι και γι' αυτό οι ευθύνες μας είναι πολύ αυξημένες. Ο «ξένος» κακοποιός μπορεί μέσα σε δυό ώρες, απ' τη στιγμή που θα διαπράξει κάποιο αδίκημα στην πόλη μας, να βρίσκεται στην Αθήνα, επιλέγο-

ντας τον οδικό άξονα που θα κάνει πιο εύκολη τη διαφυγή του.

Οι πολίτες θα πρέπει να παίρνουν και μόνοι τους τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας ώστε να εξασφαλίζουν την περιουσία τους. Εμείς τους διαβεβαιώνουμε ότι καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια, νύχτα και μέρα, για τη δική τους ασφάλεια και ειρηνική διαβίωση».

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Η εύρυθμη, άνετη και ασφαλής κυκλοφορία στο εθνικό οδικό δίκτυο και στους δρόμους της πόλης καθώς και η προανακριτική έρευνα των οδικών τροχαίων ατυχημάτων, αποτελούν τα βασικότερα αντικείμενα του Τμήματος Τροχαίας Λαμίας.

Το πρόβλημα της κυκλοφορίας των οχημάτων μέσα στην πόλη αποτελεί πονοκέφαλο για τους αρμόδιους αφού ο αριθμός των οχημάτων αυξάνει αλματωδώς και το οδικό δίκτυο της πόλης δεν προσφέρεται να απορροφήσει τη μεγάλη κυκλοφορία, ενώ οι χώροι στάθμευσης είναι ελάχιστοι.

Ο διοικητής του Τμήματος Τροχαίας, αστυνόμενος Α' Ιωάννης Γεωργίου, οριοθέτησε, σε γενικές γραμμές, ως εξής το πρόβλημα αυτό:

«Η Γεωγραφική θέση της Λαμίας (κτισμένη στις πλαγιές δύο λόφων) και η έλλειψη κατάλληλου ρυμοτομικού σχεδίου, σε συνδυασμό με την ταχεία αύξηση των κυκλοφορούντων οχημάτων, που συρρέουν καθημερινά απ' όλο το νομό, οξύνουν το κυκλοφοριακό πρόβλημα της πόλης. Το παλιό ρυμοτομικό σχέδιο δεν είχε προβλέψει παράλληλους δρόμους και δρόμους εξόδου. Οι υπάρχοντες στενοί δρόμοι διέρχονται όλοι μέσα από το εμπορικό κέντρο της πόλης στο οποίο συνυπάρχουν και όλες σχεδόν οι Δημόσιες υπηρεσίες, σε έκταση ενός περίπου τετραγωνικού χιλιομέτρου.

Στην περιοχή ευθύνης του Τ.Τ. Λαμίας υπάγεται η νέα εθνική οδός απ' το 117 έως το 257 χιλιόμετρο. Η αστυνόμευση απ' τους τροχονόμους είναι διαρκής και σε 24ωρη βάση. Ιδιαίτερα επιτηρούνται τα σημεία μεγάλης επικινδυνότητας που βρίσκονται στις εξής χιλιόμετρικές θέσεις: 121, 124, 128 (στροφή Μαλεσίνας), 134, 148, 155, 160, 167, 170, 183, 184, 185, 210 (πλησίον Αλαμάνας), 225, 228, 239, 254, 257 και 258.

Στα σημεία αυτά έχουν γίνει πολλά τροχαία ατυχήματα και θα πρέπει οι οδηγοί να προσέχουν ιδιαίτερα. Απ' την υπηρεσία μας έχουν γίνει όλες οι σχετικές ενέργειες προς τις αρμόδιες υπηρεσίες για την άρση των αιτίων της επι-

κινδυνότητας, πολλές δε απ' τις προτάσεις μας βρίσκονται στο στάδιο της υλοποίησης.

Επιπλέον, με την «τεχνική αστυνόμευση» που ασκούμε στο εθνικό δίκτυο, εκτός απ' τις επικίνδυνες θέσεις, επισημαίνουμε τις λακούβες ή την καθίζηση του οδοστρώματος, την έλλειψη πινακίδων ή διαγραμμίσεων, τις κατακρημνίσεις και αναφέρουμε - ανάλογα - στις αρμόδιες υπηρεσίες.

Όπως είναι γνωστό, η ροή στο εθνικό δίκτυο είναι συνεχής και σε περίπτωση βροχής έχουμε να αντιμετωπίσουμε πρόσθετα προβλήματα, επειδή το οδοστρώμα παρουσιάζει μεγάλη ολισθηρότητα.

Σε περίπτωση χιονοπτώσεων έχουμε ιδιαίτερα προβλήματα σε δύο τμήματα, απ' το Μαρτίνο μέχρι τις Λιθανάτες και απ' τα διόδια Πελασγίας μέχρι τη 257 χιλ. θέση. Στα τμήματα αυτά η κυκλοφορία γίνεται πολύ δύσκολα και πολλές φορές διακόπτεται.

Πρέπει να τονίσουμε ότι διατηρούμε άριστες σχέσεις με τις συναρμόδιες υπηρεσίες (ΔΕΚΕ Λάρισας) κτλ. και τις «οδικές βοήθειες» με τις οποίες συνεργαζόμαστε για την απομάκρυνση των αυτοκινήτων και την ελευθέρωση του δρόμου σε περίπτωση ατυχήματος.

Το 1986, σ' ολόκληρο το οδικό δίκτυο του νομού, συνέβησαν 42 θανατηφόρα ατυχήματα με 44 νεκρούς, 64 σοβαρών σωματικών βλαβών με 89 σοβαρά τραυματισμένους και 282 ελαφρών σωματικών βλαβών, με 586 ελαφρά τραυματισμένους.

Απ' τα ατυχήματα αυτά, 18 θανατηφόρα, 36 σοβαρών και 95 ελαφρών σωματικών βλαβών συνέβησαν στη Ν.Ε.Ο. την ευθύνη της οποίας έχει αναλάβει,

σε μήκος 140 χιλιομέτρων, το Τ.Τ. Λαμίας.

Με τους αδιάκοπους τροχονομικούς ελέγχους και με την εκμετάλλευση των διαθέσιμων τεχνικών μέσων, το Τμήμα Τροχαίας προσπαθεί να δημιουργήσει πνεύμα ομαδικής πειθαρχίας στους δρόμους.

Παράλληλα, είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένο στον τομέα των τροχαίων ατυχημάτων και γι' αυτό προγραμματί-

ζει και διενεργεί σειρά διαλέξεων στα σχολεία της περιοχής με παράλληλη διανομή διαφωτιστικών φυλλαδίων που αναφέρονται στους κανόνες οδικής κυκλοφορίας και στην προστασία των πεζών.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΥΡΓΟΥ - ΥΠΑΤΗΣ

Η Κοινότητα Πύργου, απέχει απ' τη Λαμία 50 χιλιόμετρα, βρίσκεται σε υψόμετρο 740 μέτρα και έχει εδαφική επιφάνεια 10 τετραγ. χιλιομέτρων.

Οι κάτοικοι, που όλοι τους είναι μεσήλικες και υπερήλικες, ασχολούνται με την κτηνοτροφία. Συνολικά το χωριό έχει 80 κάτοικους το χειμώνα και 130 περίπου το καλοκαίρι.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Γ. Βουρτσέλα (βλ. βιβλίο του «ΦΘΙΩΤΙΣ» έκδοση 1905) το Σμόκοβο, έτσι το έλεγαν το χωριό παλιότερα, το 1810, είχε 20 φαμελιές, δηλαδή 100 κατοίκους περίπου. Στις μεταγενέστερες απογραφές πληθυσμού οι Σμοκοβίτες έφτασαν τους 458, το 1896, τους 572, το 1929 αλλά στις επόμενες δεκαετίες άρχισε η μείωση, 431 το 1951 και 403 κάτοικοι το 1961.

Ο πρόεδρος του χωριού και μέλη του κοινοτικού συμβουλίου, μερικοί συντοπίτες τους, δυο - τρεις κοντοχωριανοί τους, απ' τη γειτονική Δάφνη, που τυχαία βρέθηκαν στο χωριό και οι συνάδελφοι του Αστυνομικού Σταθμού, μας περίμεναν στην πλατεία.

Συγκινητική ήταν η εγκάρδια υποδοχή τους και η επιμονή τους να μας κεράσουν κάτι... Εδώ στη Ρουμελιώτικη ύπαιθρο η φιλοξενία βρίσκεται στην πρώτη θέση. Το διαπιστώνεις απ' την πρώτη στιγμή που θα πατήσεις το πόδι σου στα χωριά της.

Ανεθήκαμε την εξωτερική σκάλα του παλιού δώροφου κτιρίου για να μπούμε στο γραφείο του Αστυνομικού Σταθμού.

Πρώτη μας έκπληξη το ηλεκτρικό, που ήταν κομμένο. Κόβεται συχνά, θα μας πει, σε λίγο, ο αρχιφύλακας - σταθμάρχης.

...Καθήσαμε κοντά στο παράθυρο για να κρατήσουμε τις σημειώσεις μας κάτω απ' το φως της... ημέρας.

Ο αρχιφύλακας Νικόλαος Τσούμας (διοικητής) και ο αστυφύλακας Δημήτριος Κωνσταντάκος είναι η «δύναμη» του Σταθμού. Ο τρίτος αστυφύλακας, Ευάγγελος Καρακώστας, υπηρετεί με απόσπαση στο Α.Τ. Κύμης...

— Πες μας αστυνόμε, ρωτήσαμε, πώς περνάτε σ' αυτό το χωριό και ποιά είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζετε;

— «Τέσσερα χωριά έχουμε ακόμα στην εδαφική δικαιοδοσία μας, το Περιστέρι, το Μεσοχώρι, το Νεοχώρι και τη Δάφνη. Δεν υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στην αστυνόμευση αφού οι κάτοικοι είναι ελάχιστοι και φιλήσυχτοι. Προβλήματα υπάρχουν μόνο στη διαβίωσή μας.

Όπως βλέπετε και μόνοι σας, το κτίριο είναι ετοιμόρροπο, οι σοβάδες πέφτουν και το χειμώνα μας περονιάζει το κρύο».

«Δεν έχουμε γιατρό, διακόπτει ο αστυφύλακας Κωνσταντάκος που είναι παντρεμένος και έχει ένα κοριτσάκι 14 μηνών. Η τηλεόραση δεν πιάνει. Έχουμε νοικιάσει ένα σπίτι που βρίσκεται σε πολύ κακή κατάσταση. Τα θράδυα κάθονται... επιφυλακή, μήπως κατέβει απ' τους τοίχους κανένας σκορπιός και ταιμπήσει το παιδί. Πηγαίνουμε στη Λαμία μια φορά το μήνα και εφοδιαζόμαστε με τρόφιμα για να περάσουμε».

Το κοριτσάκι του αστυφύλακα - συμπληρώνουμε εμείς - είναι το μοναδικό στο χωριό γι' αυτό και έχει... υιοθετηθεί απ' τους κατοίκους που όταν το δουν, τρέχουν να το σηκώσουν στην αγκαλιά τους...

Το χειμώνα ο αποκλεισμός του χωριού απ' τα χιόνια είναι μόνιμο φαινό-

Στην πλατεία του χωριού...

μενο, ενώ πρόβλημα αποτελεί η συνεχής διακοπή του ηλεκτρικού και της τηλεφωνικής επικοινωνίας. Δεν υπάρχει δυνατότητα μίσθωσης κατάλληλης οικίας για τους έγγαμους ενώ η ψυχαγωγία για το προσωπικό – έγγαμο και άγαμο – είναι ανύπαρκτη.

Ο αρχιφύλακας Τσούμας, που υπηρετεί τρία χρόνια στο Σταθμό, είναι ανύπαντρος και τα προβλήματα διαμονής τεράστια...

Αφού οι καλωσυνάτοι συνάδελφοι μας είπαν λίγα λόγια και για την ιστορία της περιοχής, κατεθήκαμε να συναντήσουμε τον πρόεδρο της κοινότητας.

Ο πρόεδρος της κοινότητας κ. Μιχάλης Γιαννόπουλος μας συνόδεψε ευγενικά στο γραφείο του. Απ' την πρώτη στιγμή της συζήτησής μας, ήταν κατηγορηματικός στα λόγια του:

«Θα κάνουμε τα πάντα για να μη φύγει ποτέ η αστυνομία απ' το χωριό μας. Ό,τι και να πούμε για τα παιδιά του Σταθμού θα είναι λίγα. Τους έχουμε συνηθίσει τόσο πολύ που όταν κάποιος φεύγει σε άδεια, νομίζουμε ότι λείπει κάποιο δικό μας πρόσωπο.

Σε κάθε πρόβλημα που παρουσιάζεται, θα τρέξουν πρώτοι, θα προσφέρουν

προσωπική εργασία, θα βοηθήσουν και θα δώσουν λύσεις. Το χειμώνα, όλοι οι κάτοικοι νιώθουμε πιο ασφαλείς με την αστυνομία στο πλευρό μας. Ό,τι και να συμβεί, είτε λόγω καιρικών συνθηκών, είτε λόγω ατυχήματος, οι αστυνομικοί πρόθυμα θα δώσουν τη βοήθειά τους σ' όποιον τη χρειαστεί.

Ήθελα να είσαστε εδώ το χειμώνα που αποκλειστήκαμε απ' τα χιόνια και να βλέπατε τον αστυνόμο ανεβασμένο στις σκεπές των σπιτών με το σκεπάρνι στο χέρι, να καρφώνει τους τσίγκους και τις σανίδες. Και οι τρεις τους, μας έχουν βοηθήσει πάρα πολύ... Μη ξεχνάτε ακόμα ότι συναισθηματικοί λόγοι μας συνδέουν με το Σταθμό αφού πρωτόρχισε να λειτουργεί το 1924!».

Φύγαμε απ' τον Πύργο με ανάμικτα αισθήματα χαράς και συγκίνησης. Χαράς, γιατί μας δόθηκε η ευκαιρία να επισκεφτούμε τον Αστυνομικό Σταθμό και συγκίνησης επειδή πολλοί από μας υπηρετούν ή έχουν υπηρετήσει σε παρόμοιες υπηρεσίες του Σώματος...

Να απέχεις 40 και 50 και 60 χιλιόμετρα χωματόδρομο μακριά απ' το κέντρο, χωρίς ψυχαγωγία, να ζεις με «ξηρά τροφή», χωρίς μέσα συγκοινωνίας, να περπορείς ατέλειωτες ώρες, μόνος μεταξύ λίγων, να μη βρίσκεις γιατρό σε ώρα ανάγκης, να μην έχεις άμεση τη-

λεφωνική επικοινωνία, την ώρα που τη θες, να μην έχεις ηλεκτρικό...

Να φοράς όμως περήφανα τη στολή του έλληνα αστυνομικού, να προσφέρεις – έτσι με τα μέσα που διαθέτεις – τις καλές σου υπηρεσίες στον κάτοικο της υπαίθρου, να βρίσκεται δίπλα του, να μοιράζεσαι μαζί του τις αγωνίες και τους προβληματισμούς του, να δέχεσαι και να δίνεις καλωσύνη και χαμόγελα.

Γιατί εκεί, στην ελληνική ύπαιθρο νιώθεις από κοντά την απέραντη καλωσύνη και τα αυθόρμητα συναισθήματα των κατοίκων της σα θάλασμο στη ψυχή. Εκεί αισθάνεσαι ακόμα πιο ζεστές τις ανθρώπινες σχέσεις...

Στο γυρισμό περάσαμε για λίγο απ' την Ι. Μονή Αγάθωνα, που είναι τόπος προσκυνήματος και αναψυχής. Ήταν χρέος μας να προσκυνήσουμε την εικόνα της Παναγίας της Αγάθωνης και να ζητήσουμε την ευχή του ηγούμενου πατέρα Γερμανού Δημάκου που, όταν έμαθε την ιδιότητά μας, μας είπε:

«Η παρουσία της αστυνομίας, στο χώρο της Ι. Μονής, είναι διαρκής και γίνεται ιδιαίτερα αισθητή στις θρησκευτικές πανηγύρεις που η πραγματοποίησή τους, χωρίς τη συνδρομή της αστυνομίας, θα ήταν δύσκολη αν όχι αδύνατη».

ΟΡΚΙΣΤΗΚΑΝ 199 ΝΕΟΙ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΙ Β΄

Στις 10-7-1987 και ώρα 10.00΄ στις Αστυνομικές Σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Αντώνης Δροσογιάννης απένειμε τα πτυχία σε 199 νέους Υπαστυνόμους Β΄ που αποφοίτησαν από τη Σχολή Αξιωματικών, μετά από φοίτηση τριών ετών.

Η Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας είναι ισότιμη με τις Σχολές των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της Χώρας και η φοίτηση σ' αυτή έχει σαν σκοπό τη συμπλήρωση της επαγγελματικής και ευρύτερης μόρφωσης του αστυνομικού προσωπικού για να μπορούν να ανταποκρίνονται ευχερέστερα στα πολύπλοκα καθήκοντα του Αξιωματικού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Στην ημερήσια διαταγή του ο Διοικητής της Σχολής, Αστυνομικός Δ/ντής κ. Αρκαδόπουλος Φώτιος, απευθύνοντας συμβουλές και παραινέσεις προς τους νεοεξελεθόντες Αξιωματικούς, τόνισε μεταξύ των άλλων

«Νέοι υπαστυνόμοι,

...Με τον όρκο που δώσατε σήμερα τερματίζεται η κοπιαστική και γόνιμη εκπαίδευσή σας και αρχίζει η σταδιοδρομία σας στις τάξεις των αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας.

Κατά την διάρκεια της τριετούς φοίτησής σας, σάς παρασχέθηκε επιστημονική και τεχνική κατάρτιση ώστε ν' ανταποκριθείτε με άριστο τρόπο στις απαιτήσεις του κοινωνικού συνόλου, παράλληλα δε διαμορφώσατε μια ολοκληρωμένη δυναμική και ηθική προσωπικότητα.

Είναι απαραίτητο και αναγκαίο να συνειδητοποιήσετε ότι η μορφωτική προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί σ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας σας. Ενημερωθείτε και συμπορευτείτε με την τεχνολογική εξέλιξη διότι η κοινωνία θρίσκεται σε διαρκή κίνηση και μεταβολή.

Δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι τα αστυνομικά προβλήματα της εποχής μας είναι δύσκολα αλλά και πολύπλοκα, γι' αυτό επιβάλλεται:

- Να έχετε ως κατευθυντήρια αρχή στις δραστηριότητές σας τον όρκο που δώσατε σήμερα.**
- Να προσπαζέστε με αυταπάνηση την έννομη τάξη και τα δικαιώματα του πολίτη.**
- Να κινείσθε χωρίς τον παραμικρό συμβιβασμό στα πλαίσια της ηθικής της τιμιότητας και της αμεροληψίας.**
- Να γίνετε θεματοφύλακες των συνταγματικών ελευθεριών και του πολιτεύματος.**
- Κατά την άσκηση της εξουσίας να είστε αυστηροί αλλά δίκαιοι και να σέβεστε πάντοτε το τρίπτυχο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και του ανθρωπισμού.**

Με τις σκέψεις και προτροπές αυτές και με την βεβαιότητα ότι θα ανταποκριθείτε απόλυτα στην αποστολή σας, σας προπέμπω στον επαγγελματικό αλλά και κοινωνικό στίβο με τις καλύτερες ευχές για ατομική, επαγγελματική και οικογενειακή ευδοκίμηση».

Στην εκδήλωση παρέστησαν εκ μέρους του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος ο Επίσκοπος Βρεσθένης Δημήτριος, ο Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μιχάλης Στεφανίδης, ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Δήμος Παπαδημητρίου, ο Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης κ. Παναγιώτης Μορφωτός, εκπρόσωποι των Πολιτικών Κομμάτων, η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων με επικεφαλής τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ Πτέραρχο κ. Νίκο Κουρή, η ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας, ο Αρχηγός του Λιμενικού και του Πυροσβεστικού Σώματος, εκπρόσωποι των Αρχών, καθηγητές των Σχολών και συγγενείς των νεοεξελεθόντων Υπαστυνόμων Β΄.

Ίτυχία σε υπαστυνόμους θ' του Τμήματος Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης ανθ/μων

Στη διάρκεια ειδικής τελετής, που έγινε στις 16-6-87, στις εγκαταστάσεις των αστυνομικών σχολών στο Μαρούσι, απονεμήθηκαν τα πτυχία σε ογδόντα (80) ανθυπαστυνόμους, που μετά από επτάμηνη εκπαίδευση, αποφοίτησαν ευδόκιμα από το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθ/μων εκπαιδευτικής περιόδου 1986-1987.

Τα πτυχία επέδωσε ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Αντώνης Δροσογιάννης, ενώ παραβρέθηκαν ακόμα ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Παναγιώτης Μορφωπός, ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντ/γος Νίκων Αρκουδέας, οι α' υπαρχηγοί αντιστράτηγοι Χαράλαμπος Μπαχάς, ο προϊστάμενος της θρησκευτικής υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ. αρχιμανδρίτης π. Ευσέβιος Πιστολής, οι διοικητές των σχολών, άλλοι ανώτατοι και ανώτεροι αξ/κοί, καθηγητές και άλλοι επίσημοι.

Στην αρχή της εκδήλωσης, μίλησε προς τους αποφοιτήσαντες ο διοικητής της Σχολής Αστυφυλάκων αστ. υπο/ντής Κων/νος Ευθυμιόπουλος, ο οποίος απηύθυνε παραινήσεις και συμβουλές προς τους υπαστυνόμους θ', για την καλύτερη εκτέλεση των καθηκόντων τους, ενώ ευχαρίστησε τους καθηγητές της Σχολής, για τις άοκνες προσπάθειες που κατέβαλαν για την επαγγελματική επιμόρφωση των μετεκπαιδευθέντων.

Από μέρους των αποφοιτησάντων μίλησε ο αρχηγός της τάξης

υπαστυνόμος θ' ΦΩΚΑΣ Κυριάκος, ο οποίος ευχαρίστησε την πολιτική και υπηρεσιακή ηγεσία για τις προσπάθειες και το αμέριστο ενδιαφέρον που έδειξαν για την όσο το δυνατόν καλύτερη επαγγελματική εκπαίδευσή τους, με την επιλογή σύγχρονης διδακτικής ύλης καθώς και άριστων καθηγητών και αξ/κών της ΕΛ.ΑΣ.

Τέλος αφού ευχαρίστησε τους καθηγητές, για τις πολύτιμες γνώσεις που τους προσέφεραν, τη Διοίκηση της Σχολής για την εύρυθμη λειτουργία του προγράμματος εκπαίδευσης, διαβεβαίωσε τους παριστάμενους, ότι θα ανταποκριθούν πλήρως στα καθήκοντα του νέου τους βαθμού, με αίσθημα ευθύνης και υπηρεσιακής συνειδήσης.

Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε τέλος και ο κ. υπουργός, ο οποίος αφού συνεχάρη τους αποφοιτήσαντες από τη Σχολή, τους τόνισε την ιδιαιτερότητα και λεπτότητα της αποστολής τους μέσα στο κοινωνικό σύνολο, τους παρότρυνε να είναι άψογοι και αμερόληπτοι στην εκτέλεση των καθηκόντων τους, και τους διαβεβαίωσε ότι η πολιτική ηγεσία του υπουργείου, θα σταθεί συμπαραστάτης στο μέτρο του δυνατού, στην επίλυση των προβλημάτων τους.

Η όλη τελετή έκλεισε με δεξίωση προς τιμήν των νέων υπαστυνόμων θ', μέσα σε ιδιαίτερα ευχάριστη και θερμή ατμόσφαιρα.

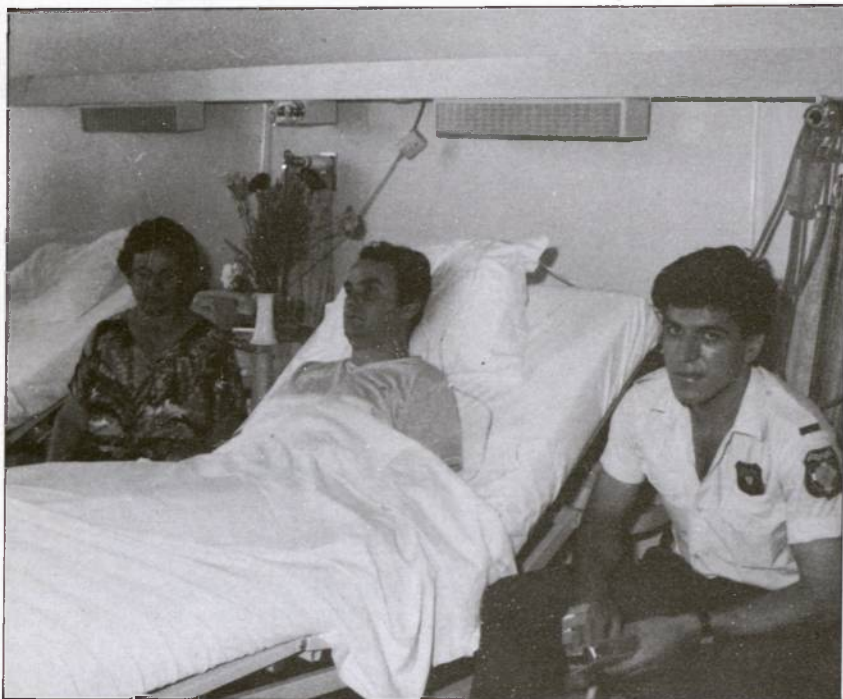
Πολλοί μαθητές σχολείων και ανώτερων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων επισκέπτονται συχνά το κέντρο Άμεσης Δράσης Αττικής και ενημερώνονται από Αξωματικούς για την λειτουργία, την δραστηριότητα και την προσφορά της υπηρεσίας. Από τις επισκέψεις αυτές είναι και τα φωτογραφικά μας στιγμιότυπα.

Επίσκεψη στο εγκληματολογικό μουσείο

Στα πλαίσια των ενημερωτικών επαφών, ογδόντα (80) δόκιμες λιμενοφυλακίνες, επισκέφτηκαν στις 6-5-87, το εγκληματολογικό μουσείο της Δ/νσης Ασφάλειας Αττικής, που βρίσκεται στο αστυνομικό μέγαρο της Λ. Αλεξάνδρας.

Την ξενάγηση και την ενημέρωση γύρω από τη λειτουργία και τα ευρήματα του μουσείου, έκανε ο υπεύθυνος του μουσείου, αστυνόμος θ' Γιώργος Μπουλαλάς.

Άγρια συμπλοκή στην Πλάκα

Με καλοστημένη κινηματογραφική σκηνή, έμοιαζε η άγρια συμπλοκή που ξέσπασε απρόσμενα το μεσημέρι της 3-6-87 στα στενά της Πλάκας, μεταξύ οδηγού μοτοποδηλάτου και πληρώματος περιπολικού αυτοκινήτου.

Θύμα της απροσδόκητης εγκληματικής ενέργειας, ο εκπρόσωπος της «έννομης» τάξης αρχιφύλακας Θωμάς Καραμέρης και ο 35χρονος «Ρίγκο» της Πλάκας Γιώργος Κιούσης.

Από την ενεργηθείσα προανάκριση και τα υπάρχοντα στοιχεία, το νέο τραγικό συμβάν εξελίχθηκε κάτω από τις παρακάτω συνθήκες:

Ήταν περίπου 4 το απόγευμα της Τετάρτης 3 Ιουνίου, όταν οι άνδρες περιπολικού αυτοκινήτου που εκτελούσε απογευματινή «βάρδια» στην περιοχή του Β' Α/Τ Αθηνών, με οδηγό τον αστυφύλακα Δημήτρη Τσαμέλη και αρχηγό πληρώματος τον αρχιφύλακα Θωμά Καραμέρη, σταμάτησαν για έλεγχο τον οδηγό του υπ' αριθ. Β.Β. 2026

δίκυκλου μοτοποδηλάτου Γιώργο Κιούση, στο ύψος της οδού Αδριανού 120 στην Πλάκα.

«Υποψιαστήκαμε ότι το μηχανάκι ήταν κλεμμένο, γι' αυτό και σταματήσαμε τον οδηγό για έλεγχο. Μας είπε πως το μηχανάκι ανήκει σε κάποιον Γιάννη και ζητήσαμε να μας δώσει για έλεγχο τα υπόλοιπα δικαιολογητικά. Αφού δεν έφερε μαζί του ούτε ένα έγγραφο που να μπορούσε να αποδείξει την ταυτότητα ή την ιδιοκτησία του μοτοποδηλάτου, τον καλέσαμε να επιβιθασθεί στο περιπολικό για να πάμε στο Αστυνομικό Τμήμα για εξακρίβωση στοιχείων. Αυτός όμως αντί να συμμορφωθεί στις υποδείξεις μας, τράβηξε από μια θήκη που κρατούσε ένα μαχαίρι και το κάρφωσε στην κοιλιά του αρχιφύλακα»... δήλωσε αμέσως μετά την αιματηρή συμπλοκή, ο οδηγός αστυφύλακας που σώθηκε από την δολοφονική μανία του διώκτη τους, καλυπτόμενος πίσω από την πόρτα του ασυρματοφόρου αστυνομικού αυτοκινήτου.

Ο αρχιφύλακας Καραμέρης, βαριά τραυματισμένος από την μαχαιριά και καθώς έπεφτε ανίσθητος στην άσφαλτο, τράβηκε το υπηρεσιακό του περιστροφικό και πυροβό-

λησε εναντίον του αιμοχαρούς κακοποιού, καθώς με το ματωμένο μαχαίρι επιτέθηκε ξανά.

«Ζήτησα από τον μοτοποδηλάτη τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και τον ρώτησα να δικαιολογήσει την παρουσία του εκεί. Αφού δεν μπορούσε και δεν είχε την ευχέρεια να δικαιολογηθεί, του συνέστησα να μπει στο περιπολικό για να μεταβούμε στο Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής, ώστε να εξακριβωθούν τα στοιχεία του. Αντί να συμμορφωθεί τράβηξε ένα μαχαίρι και το κάρφωσε στην κοιλιά μου. Διπλώθηκα και οπισθοχωρώντας έβγαλα το περιστροφικό μου και τον απείλησα να πετάξει το μαχαίρι, γιατί διαφορετικά θα πυροβολούσα.

Αδίστακτος όμως αυτός όπως ήταν, όρμησε πάλι καταπάνω μου και κρατώντας το ματωμένο μαχαίρι προσπάθησε να με ξανακτυπήσει. Πυροβόλησα πριν δεχθώ το δεύτερο κτύπημα και τον τραυμάτισα»... μας είπε ο άτυχος αρχιφύλακας όταν τον επισκεφτήκαμε στο Νοσοκομείο όπου νοσηλεύονταν. Οι δηλώσεις των δυο συναδέλφων συμπίπτουν απόλυτα με τις καταθέσεις των μαρτύρων που βρέθηκαν την στιγμή εκείνη θεατές της αιματηρής συμπλοκής της οδού Αδριανού.

Στη συνέχεια η υπόθεση παραπέμφθηκε στον 16ο τακτικό Ανακριτή ο οποίος εξέδωσε σε βάρος του Κιούση το υπ' αριθμ. 18 από 16/687 ένταλμα συλλήψεως.

Η σχηματισθείσα δικογραφία διαβιβάσθηκε στον αρμόδιο εισαγγελέα, ο οποίος άσκησε ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος, σε βάρος του 35χρονου κακοποιού Κιούση για: «Απόπειρα ανθρωποκτονίας, παράνομη οπλοφορία και οπλοχρησία».

Πέρα όμως από την ποινική αντιμετώπιση του θέματος, πρέπει εδώ να επισημανθούν οι κίνδυνοι, οι δυσκολίες καθώς και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ασκούν τα καθήκοντά τους οι αστυνομικοί υπάλληλοι, προσπαθώντας να φέρουν σε πέρας τη δύσκολη αποστολή τους, σε μια κοινωνία απρόσωπη και πολλές φορές ψυχρή.

Ημιαυτόματο πιστόλι με διαμέτρημα
κάννης 9 mm.

Περίστροφο 0,357 MAGNUM με κοντή
κάννη κατάλληλο για υπηρεσίες Ασφα-
λείας.

Περίστροφο 0,357 Marum με κανονικό
μήκος κάννης για υπηρεσιακή χρήση.

Περίστροφο 0,38 SPECIAL με κοντή κάν-
νη.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

του αρχιφύλακα Αθανάσιου ΠΕΡΔΙΚΗ
από το βιβλίο του «Αμυντική Σκοποβολή»

Βασικές στάσεις βολής

Ο σύγχρονος αστυνομικός έχει απορρίψει τους κανόνες σκοποβολής σαν άθλημα, για να μπορέσει ν' αντιμετωπίσει τους αντιπάλους του «επί ίσους όρους».

Σε κάθε στάση, όπου απαιτείται σκοπευμένη βολή, το όπλο στηρίζεται κατά τον ένα ή άλλο τρόπο, ενώ ταυτόχρονα ο αστυνομικός αναζητεί τρόπους για να μειώσει το στόχο που προσφέρεται στον αντίπαλό του.

Οι θέσεις βολής της Σκοποβολής Μάχης προσφέρονται για κάλυψη πίσω από κάθε εμπόδιο ικανό να σταματήσει τα φονικά πυρά του αντιπάλου. Επιτρέπουν ταχύτητα στην αλλαγή, από θέση σε θέση, ενώ ταυτόχρονα προωθούν την

ακρίβεια της βολής, γρήγορες αντιδράσεις και σταθερότητα κατά τον κρίσιμο χρόνο της αμυντικής βολής.

Δεν υπάρχει πιο παράλογη ενέργεια, ενώ βρίσκεται κάποιος κάτω από τα καταιγιστικά πυρά του αντιπάλου του, από το να μένει όρθιος στη μέση του δρόμου και να προσπαθεί να σκοπεύσει τοποθετώντας το ένα χέρι στη μέση για ν' αποκτήσει σταθερότητα. (Το πιθανότερο είναι ν' αποκτήσει οριζόντια «μόνιμη» σταθερότητα).

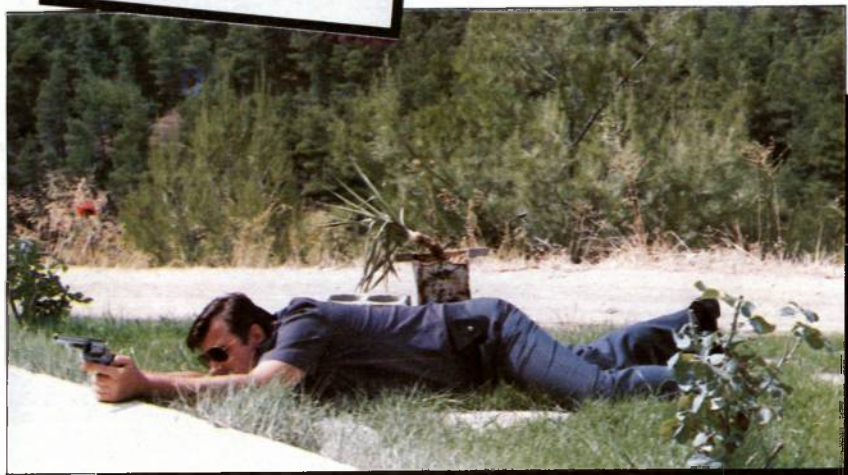
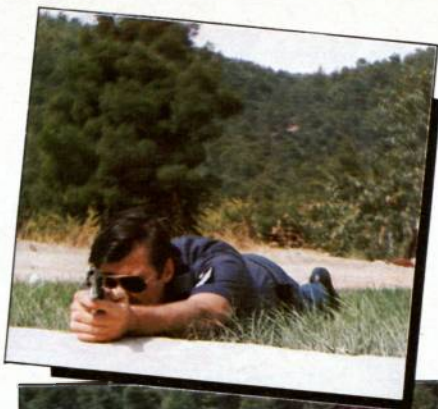
Το πιο λογικό σε μια παρόμοια κρίσιμη περίπτωση είναι να αναζητήσει κανείς κάλυψη και μια ανάλογη θέση βολής, ικανή να προσφέρει σταθερότητα και ακρίβεια στις βολές και παράλληλη μείωση του προσφερόμενου στόχου στον αντίπαλο.

Είναι ευχάριστο να βλέπεις έναν αστυνομικό να πέφτει κατευθείαν στο έδαφος έτοιμο να αντιπαρατάξει τα εύστοχα πυρά του στην κακόβουλη φονική πρόθεση του αντιπάλου του. Ο αντίπαλος αιφνιδιάζεται βλέποντας το στόχο του, από τη μια στιγμή στην άλλη, να μικραίνει ή να χάνεται πίσω από κάποιο εμπόδιο.

Μπορούμε να ανατρέψουμε το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού που συνήθως κατέχει ο αντίπαλος, αρκεί να γνωρίζουμε τον τρόπο. Θυμηθείτε, ότι άμυνα σημαίνει ανακλαστική αντίδραση: εκπαιδεύεστε πριν βρεθείτε προ εκπλήξεων!

ΣΤΑΣΗ ΠΡΗΝΗΔΟΝ

Η πρηνηδόν σκοπευτική θέση Μάχης μοιάζει μ' εκείνη του σκοπευτού καραμπίνας του σταθερού στόχου. Η στάση αυτή προσφέρει το μικρότερο δυνατό στόχο στον αντίπαλο και μεγάλη ακρίβεια στις βολές, επειδή το σώμα, τα χέρια και το όπλο εφάπτονται στο έδαφος. Είναι η στάση που συνήθως χρησιμοποιείται για ακριβείς βολές σε μεγάλες αποστάσεις, αλλά κανείς δεν απαγορεύει στον αστυνομικό, αν αυτός κρίνει ότι δεν έχει άλλη δυνατότητα επιλογής, να χρησιμοποιήσει αυτή τη στάση και για μικρές αποστάσεις, αντί να παραμεί-

γιατί η απότομη περιστροφή του σώματος δημιουργεί ζαλάδα. Είναι όμως η μόνη κάλυψη εκεί όπου δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση.

Για ν' αλλάξει ο σκοπευτής θέση ή να σηκωθεί όρθιος, αρκεί να συσπειρώσει με πλάγια κίνηση τα πόδια του προς το στήθος. Με την βοήθεια των χεριών του έρχεται στην καθιστή θέση. Χρησιμοποιών-

ναι εκτεθειμένος στα πυρά του αντιπάλου του. Ίσως είναι η μόνη λύση εκεί, όπου δεν υπάρχει κατάλληλο εμπόδιο για αποτελεσματική κάλυψη.

Ο σκοπευτής ξαπλώνει στο έδαφος με μέτωπο προς το στόχο. Τα χέρια εκτείνονται προς τα εμπρός εφαρμόζοντας διπλή λαβή για την στήριξη του όπλου. Η λαβή του όπλου δεν πρέπει ν' ακουμπά στο έδαφος. Αν η μορφολογία του εδάφους ή το ύψος του στόχου απαιτούν κάποια ανύψωση του επιπέδου βολής, τότε το αριστερό χέρι τοποθετείται κάτω από τη λαβή, ώστε το όπλο να έλθει στο επιθυμητό ύψος. Το κεφάλι ακουμπά σταθερά στο δεξιό βραχίονα. Τα πόδια και τα πόδια είναι σχεδόν ενωμένα με σκοπό να μειώσουν τον όγκο του σώματος. Το στήθος και το υπόλοιπο σώμα εφάπτονται στο έδαφος.

Η στάση αυτή προσφέρει την εναλλακτική λύση της αλλαγής θέσεως με δεξιά ή αριστερή αυτοπεριστροφή του σώματος, ενώ ταυτόχρονα από τη νέα θέση, μπορεί να βάλλει ο αστυνομικός κατά του αντιπάλου του. Η άσκηση αυτή απαιτεί ικανοποιητική προπόνηση,

τας για πλάγιο στήριγμα το αριστερό ή δεξί χέρι και το αντίθετο πόδι, μπορεί ν' αλλάξει ταχύτατα θέση. Η κίνηση πρέπει να γίνεται με φορά προς το πιο κοντινό ή πρόσφορο εμπόδιο για κάλυψη.

Ίσως μερικοί εγκλωβισμένοι από τις αυστηρά προσδιορισμένες αγωνιστικές τεχνικές, να έχουν αντιρρήσεις για την αποτελεσματικότητα της τεχνικής αυτής. Εκμεταλλευόμενοι της ευκαιρίας επισημαίνουμε, ότι οι τεχνικές που υποδεικνύονται από τους εκπαιδευτές δεν δίνουν αυτή καθ' εαυτή τη λύση σε κάποια πραγματική κρίσιμη στιγμή, αλλά την δυνατότητα για ν' αναπτυχθούν ανακλαστικές αντιδράσεις άμυνας, που βιώνονται με την εκπαίδευση. Κανείς δεν είναι σε θέση να προκαθορίσει την έκβαση μιας πραγματικής αναμετρήσεως, γιατί δεν υπάρχουν κώδικες τιμής που να προδιαγράφουν αντιδράσεις και κινήσεις, όπως συμβαίνει στους αγώνες. Η έκβαση μιας πραγματικής συμπλοκής θα εξαρτηθεί από την ευφυΐα του αστυνομικού, από τις συνθήκες κάτω από τις οποίες εξελίσσεται η κατάσταση και από τον αντίπαλο. Έτσι λοιπόν κάθε παραλλαγή μπορεί να βοηθή-

σει στην εκπαίδευση του αστυνομικού, προσφέροντάς του περισσότερες εμπειρίες ικανές να μειώσουν τις πιθανότητες αποτυχίας του. Πρέπει τελικά όλες οι θέσεις βολής να προσφέρουν πρακτική λειτουργικότητα, ώστε να μάθει ο αστυνομικός να αμύνεται κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες.

Σε πραγματικές συνθήκες ανταλλαγής πυροβολισμών, ο αστυνομικός μπορεί να πέσει στο έδαφος και ενώ τραβά το όπλο του γυρίζει στη θέση πρηνηδόν, γιατί η κίνηση είναι απαραίτητη, όπου δεν υπάρχει η δυνατότητα καλύψεως. Μειώνει έτσι τις πιθανότητες ευστοχίας του αντιπάλου του.

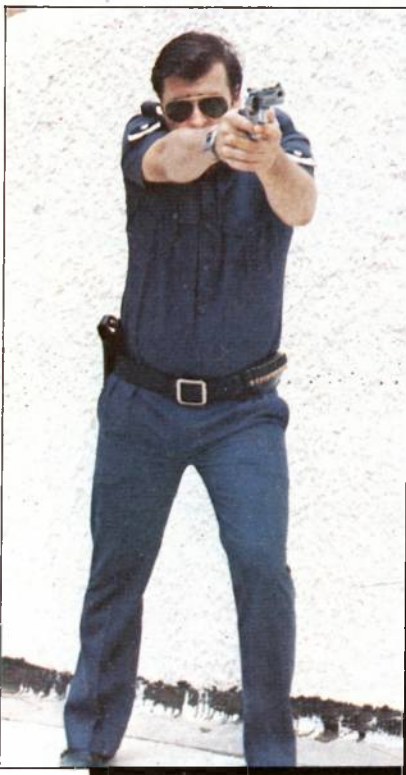
Η στάση πρηνηδόν για αγωνιστικές επιδόσεις, περιλαμβάνει ξάπλωμα του σώματος στο δεξιό πλευρό, για να ελαττωθεί η πίεση στο στομάχι. Λυγίζοντας στη συνέχεια το αριστερό πόδι, το σώμα παίρνει αντίθετη θέση από εκείνη του σκοπευτού караμπίνας. Έτσι διευκολύνεται η αναπνοή, και μειώνεται η πίεση στον αυχένα και στην πλάτη. Το δεξί χέρι εκτείνεται προς τα εμπρός και σχηματίζει σε σχέση με την σπονδυλική στήλη γωνία περίπου 15° μοιρών, έτσι το κεφάλι ακουμπά σταθερά στο πάνω μέρος του βραχίονα και τα μάτια βλέπουν άνετα τα σκοπευτικά όργανα. Το αριστερό χέρι υποβοηθά το δεξί για την σταθεροποίηση του όπλου με διπλή λαβή. Η θέση αυτή είναι η πιο λειτουργική για αγωνιστικές επιδόσεις, προσφέροντας άνεση και ακρίβεια. Δεν είναι όμως κατάλληλη για πραγματικές συνθήκες, επειδή η θέση του σώματος προσφέρει μεγάλο όγκο στον αντίπαλο. Αν όμως υπάρχει κάλυψη κατά μήκος του σώματος, είναι εξίσου λειτουργική και δεν υπάρχει λόγος να μην χρησιμοποιείται.

WEAVER STANCE (ΟΡΘΙΑ ΣΤΑΣΗ - ΓΟΥΙΒΕΡ)

Οι περισσότερες πραγματικές συμπλοκές ανταλλαγής πυροβολισμών γίνονται από όρθια θέση. Η κάλυψη του αστυνομικού στη θέση αυτή και εφόσον δεν υπάρχει

κατάλληλο εμπόδιο για προστασία, είναι η ταχύτητα αντίδρασης, η ικανότητα για εύστοχες βολές και η κίνηση (αλλαγή θέσης).

Η όρθια στάση WEAVER είναι πολύ αποτελεσματική, γιατί προωθεί το συντονισμό του σώματος και συνδυάζει εύκολες και ρευστές κινήσεις. Την ονομασία της οφείλει σ' αυτόν που πρώτος εφήρμοσε την

τεχνική αυτή, τον JACK WEAVER. Με την πάροδο του χρόνου η στάση τελειοποιήθηκε από τον EL-DEN CARL και τον JEFF COOPER.

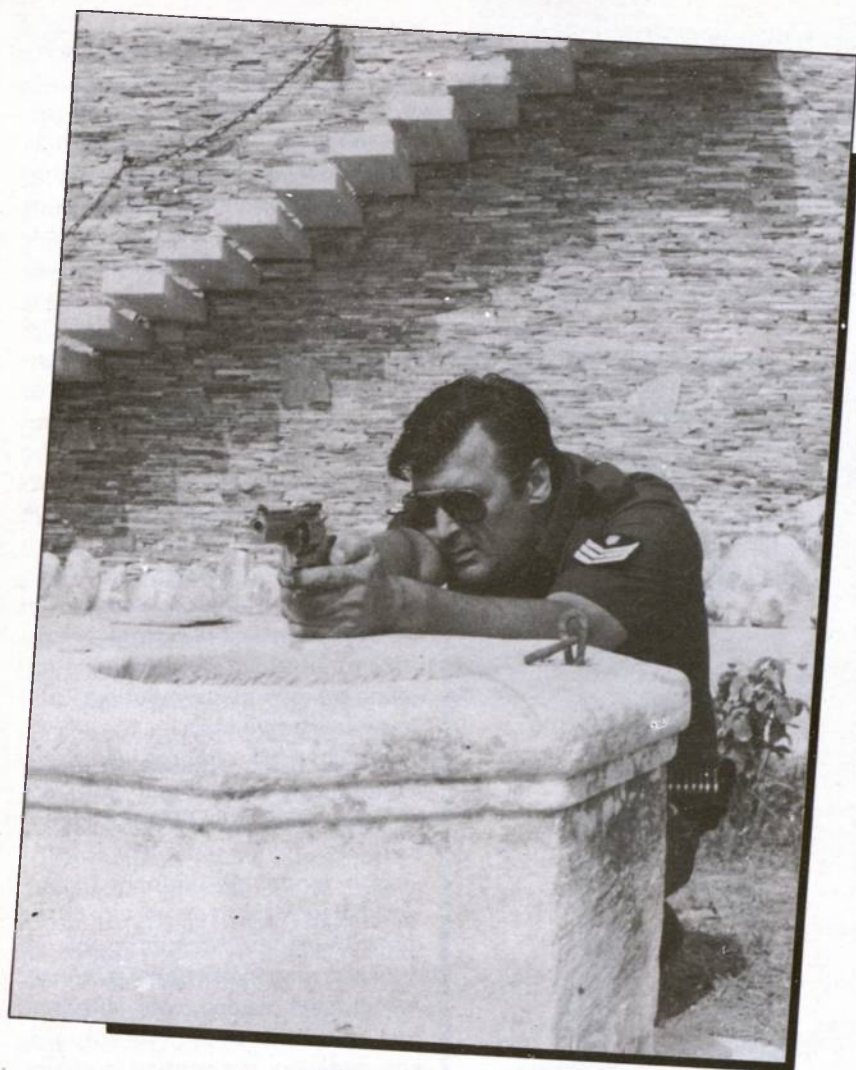
Η θέση των πελμάτων μοιάζει μ' εκείνη του παίκτη του γκόλφ, ενώ ετοιμάζεται να κτυπήσει το μπαλάκι. Η διάσταση των πελμάτων είναι όσο και το πλάτος των ώμων. Τα γόνατα είναι χαλαρά και το κέντρο βάρους του σώματος μεταβιβάζεται, μέσω των συνδέσμων και των οστών, μέσα στη βάση στήριξης. Ο θώρακας και ο κορμός έχουν διαγώνια θέση σε σχέση με την ευθεία του στόχου, η οποία είναι αντίθετη από κείνη του σκοπευτού πιστολίου σταθερού στόχου. Ο αριστερός ώμος έχει σχεδόν στραφεί προς την ίδια κατεύθυνση. Ο δεξιός ώμος, έχει λίγο ανυψωθεί για να φέρει το χέρι και το όπλο στο ύψος των ματιών. Ο δεξιός βραχίονας

και ο πήχυς μπορεί να είναι σε πλήρη έκταση ή ελαφρώς λυγισμένοι. Ο αριστερός βραχίονας κρατάται προς τα κάτω και σχηματίζει περίπου γωνία 45° μοιρών σε σχέση με το σώμα, ώστε να υποστηρίξει τη βασική λαβή του όπλου. Τα δάκτυλα και η παλάμη του αριστερού χεριού εξασκούν ίση πίεση πάνω στη λαβή των υπολοίπων δακτύλων. Μια άλλη άποψη είναι, ότι το αριστερό χέρι πιέζει τη λαβή προς τα πίσω, ενώ αντίθετη πίεση ασκείται από το δεξί χέρι. Η φιλοσοφία της τεχνικής αυτής είναι, ότι εξασκώντας τα χέρια αντίθετες ισομερείς πιέσεις πάνω στη λαβή του όπλου βοηθούν στον αποτελεσματικότερο έλεγχο κατά την ανάκρουση. Η αντίθετη άποψη υποστηρίζει, ότι όταν τα δάκτυλα της αριστερής παλάμης ασκούν πίεση η βασική λαβή ασυναίσθητα χαλαρώνει.

Η θέση των ποδιών επιτρέπει περιστροφές του κορμού πάνω από τα ισχία, χωρίς ν' αλλάζει η ευστάθεια και η ισορροπία της θέσης. Έτσι ο σκοπευτής μπορεί να καλύψει μια μεγάλη περιοχή για βολές σε πολλαπλούς στόχους, χωρίς να διακόπτεται η ενότητα και η συνοχή της διπλής λαβής. Με επιτόπου περιστροφή του δεξιού πέλματος και ανάλογη μετατόπιση του αριστερού ποδιού, το σώμα στρίβει πολύ εύκολα αριστερά ή δεξιά για την αντιμετώπιση διαφόρων στόχων, χωρίς να χάνει η στάση την ετοιμότητά της. Η στάση αυτή προάγει την κινητικότητα του σώματος, η οποία αναπτύσσεται με συνδυασμένες κινήσεις των ποδιών και της μέσης, αντίθετα με άλλες θέσεις βολής που δίδουν έμφαση στην στατική τοποθέτηση αυτού. Μικρές τροποποιήσεις επιτρέπουν εύκολη προσαρμογή της θέσης για όλες τις σωματικές διαπλάσεις.

ΣΤΑΣΗ ΓΟΝΥΠΕΤΩΣ

Η γονυπετής στάση στην αμυντική σκοποβολή αναπτύχθηκε με σκοπό να εξυπηρετήσει απαιτήσεις για κάλυψη του αστυνομικού πίσω από χαμηλά οδοφράγματα. Η κατάλληλη προσαρμογή των κάτω άκρων του παρέχουν την δυνατό-

τητα να καλυφθεί πίσω από ένα αυτοκίνητο ή άλλο χαμηλό εμπόδιο και να στηρίξει το όπλο του για μεγαλύτερη ακρίβεια. Επίσης η θέση αυτή επιτρέπει καλή σταθερότητα του άνω μέρους του σώματος και δεν επηρεάζει τη συνοχή της διπλής λαβής του όπλου. Η θέση του αριστερού ποδιού παρέχει κινητικότητα για γρήγορη αλλαγή της θέσης ή κίνηση για την αντιμετώπιση διαφορετικών στόχων σε ένα μεγαλύτερο πεδίο.

Η γονυπετής στάση έχει δύο παραλλαγές, την χαμηλή θέση του σώματος και την υψηλή. Η διαφορά μεταξύ των δύο θέσεων είναι, ότι ο σκοπευτής στην χαμηλή θέση κάθεται πάνω στην φτέρνα του δεξιού ποδιού και στηρίζει τον αγκώνα του αριστερού χεριού πάνω στο γόνατο του ομώνυμου ποδιού.

Ο δεξιόχειρας σκοπευτής γονατίζει στο δεξιό γόνατο, ενώ αντίθετα ενεργεί ο αριστερόχειρας. Το αριστερό πόδι προεξέχει προς το

στόχο με ανάλογο πλάγιο άνοιγμα, διατηρώντας την κνήμη σε κάθετη θέση, ώστε να επιτευχθεί η ανάλογη σταθερότητα του σώματος. Στην υψηλή θέση ο δεξιός μηρός στηρίζεται μόνο με το γόνατο στο έδαφος. Το σώμα παραμένει όρθιο και τα χέρια του σκοπευτού δεν στηρίζονται. Η στάση αυτή είναι κατάλληλη για κάλυψη πίσω από υπερυψωμένα εμπόδια και προφέρεται για ταχεία σκοπευμένη ή κατευθυνόμενη βολή.

Στην χαμηλή θέση ο δεξιός μηρός αναδιπλώνεται κάτω από το σώμα και ο σκοπευτής κάθεται στην φτέρνα του πέλματος. Το αριστερό πέλμα τοποθετείται στο ύψος του δεξιού γόνατος για να επιτρέψει την προσαρμογή του σώματος στην επιθυμητή θέση. Ο αγκώνας του αριστερού χεριού ακουμπά σταθερά στο δεξιό γόνατο και υποστηρίζει με τον τρόπο της διπλής λαβής το όπλο και το δεξί χέρι που

βρίσκεται σε πλήρη έκταση. Η θέση αυτή βελτιώνει την σταθερότητα του σώματος και την ακρίβεια των πυρών, αλλά η ταχύτητα βολής και η κινητικότητα για την αντιμετώπιση πολλαπλών στόχων περιορίζεται σημαντικά.

Μερικές ακόμη παραλλαγές, οι οποίες έχουν προέλθει από τη στάση γονυπετών, είναι οι καθιστές στάσεις βολής. Οι στάσεις όμως αυτές σε πραγματικές καταστάσεις είναι πρακτικά ανεφάρμοστες, γιατί περιορίζουν σημαντικά την κινητικότητα του σώματος.

ΟΡΘΙΑ ΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΒΟΛΗ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ

Μια από τις βασικές αρχές της σκοποβολής Μάχης είναι η κάλυψη πίσω από κάποιο κατάλληλο εμπόδιο. Οι πιθανότητες για επιβίωση αυξάνονται σημαντικά αν ο αστυνομικός επιλέξει, ενώ θάλλεται, το κατάλληλο εμπόδιο για κάλυψη και έχει αναπτύξει την ικανότητα να θάλλει αποτελεσματικά κάτω από παρόμοιες συνθήκες.

Τα οδοφράγματα συνήθως προσφέρουν κάλυψη σχεδόν ολοκληρώου του σώματος και στήριξη για το όπλο. Ο αστυνομικός εκθέτει στον αντίπαλο μόνο ένα μέρος του προσώπου, τον ώμο και το χέρι που κρατά το όπλο, ενώ το υπόλοιπο σώμα βρίσκεται πίσω από το οδοφράγμα. Η στήριξη του όπλου είναι αποτελεσματική, γιατί στηρίζεται πάνω σ' αυτό μέσω του αριστερού χεριού.

Κατά κανόνα ο αστυνομικός μπορεί να χρησιμοποιήσει σαν εμπόδιο τη γωνία ενός κτιρίου, κάποιον αρκετά υπερυψωμένο τοίχο, τον κορμό ενός δένδρου κλπ. Έτσι έχει την δυνατότητα να παραμείνει όρθιος και να πυροβολεί ανάλογα, είτε από την δεξιά πλευρά είτε από την αριστερή του εμποδίου.

Μια απαραίτητη πρόνοια είναι να μην ακουμπά κανένα τμήμα του όπλου πάνω στο εμπόδιο· υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να τραυματισθεί από θραύσματα τσιμέντου, ξύλου ή μολύβδου και ακόμη μπορεί να τραυματίσει τα δάκτυλά του λόγω

της ανάκρουσης του όπλου.

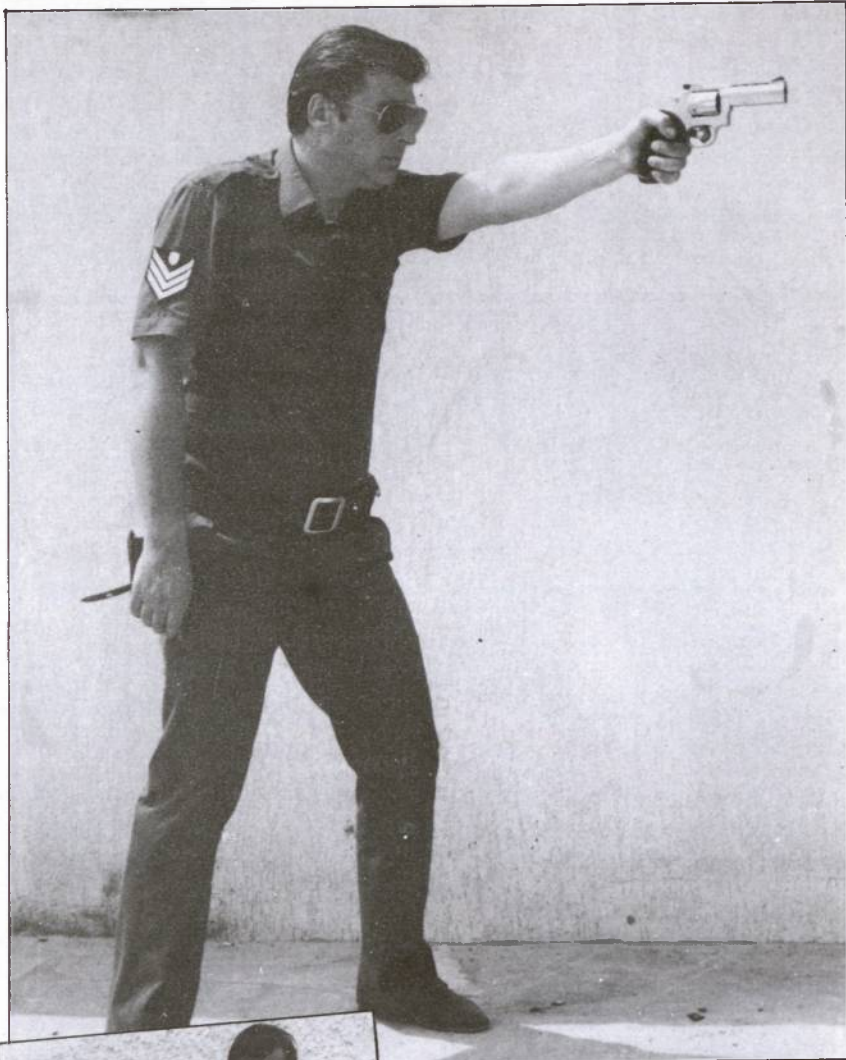
Πυροβολώντας από την δεξιά πλευρά του εμποδίου το δεξιό πόδι τοποθετείται μέσα από την οριακή γραμμή, για να προφυλάγεται αποτελεσματικά από τα πυρά του αντίπαλου. Το αριστερό πόδι προβάλλεται προς το εμπόδιο, έτσι ώστε να εξισορροπήσει το βάρος του σώματος, το οποίο δεν πρέπει να στηρίζεται για κανένα λόγο πάνω σ' αυτό μέσω του αριστερού χεριού.

Η αριστερή παλάμη στηρίζεται πάνω στο εμπόδιο στο ύψος των ματιών και ο αντίχειρας εκτείνεται σε σχήμα V για να στηρίξει τον καρπό του χεριού που κρατά το όπλο. Η τοποθέτηση της παλάμης στο οδόφραγμα είναι το μέσον στήριξης του όπλου. Το χέρι που βάλλει και το όπλο εκτείνονται πέρα από το εμπόδιο, ενώ στηρίζονται σταθερά από τα δάκτυλά του αντίθετου χεριού που παραμένουν ελεύθερα.

Πυροβολώντας από την αριστερή πλευρά του εμποδίου ο αστυνομικός χρησιμοποιεί για το κράτημα του όπλου το αριστερό χέρι και όλες οι άλλες ενέργειες γίνονται κατά τον αντίθετο τρόπο.

Ένα σοβαρό σφάλμα που γίνεται συνήθως σ' αυτή τη στάση βολής, είναι η τάση να στηρίζεται ο σκοπευτής πάνω στο εμπόδιο περισσότερο απ' ό,τι πρέπει. Αυτό συνήθως συμβαίνει όταν τοποθετούμε τα πόδια πολύ μακριά από τη βάση στήριξης του εμποδίου και έτσι αναγκάζομαστε να γείρουμε το σώμα υπερβολικά στη προσπάθεια να στηρίξουμε το όπλο. Κανονικά το σώμα πρέπει να παραμένει όρθιο και να απέχει από το εμπόδιο όσο το μήκος των χεριών σε πρόταση, ώστε ανεβάζοντας το όπλο στο ύψος των ματιών και τοποθετώντας το πλάγια του εμποδίου, υποχρεώνουμε το αριστερό χέρι να έλθει στο επιθυμητό ύψος, αποκλείοντας έτσι την υπερβολική κλίση του σώματος.

Μια άλλη τεχνική για την στήριξη του όπλου, η οποία θεωρείται και η πιο ιδανική, είναι η στήριξη του όπλου με τον αντίχειρα και τον δείκτη, ενώ διατηρείται η επαφή των υπολοίπων δακτύλων με την βασική λαβή. Η τεχνική αυτή προά-

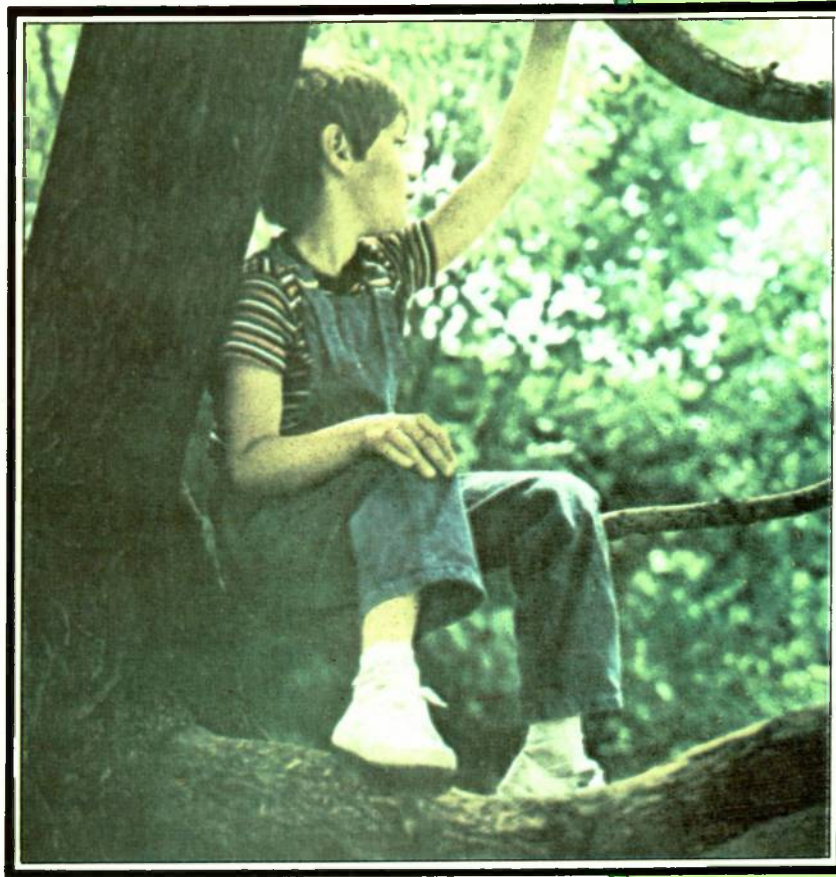
γει τον συντονισμό και την ακρίβεια της βολής και κάτω από την πίεση πραγματικών καταστάσεων ανταλλαγής πυροβολισμών.

Σε κάθε στάση βολής που απαιτείται ή υπάρχει η δυνατότητα για σκοπευμένη βολή, το όπλο στηρίζεται κατά τον ένα ή τον άλλο

τρόπο και εκείνο που ενδιαφέρει είναι η καλύτερη δυνατή απόδοση και όχι οι εξεζητημένες λεπτομέρειες που μπορεί να μην προσφέρουν τίποτα το ουσιαστικό στην άμυνα του αστυνομικού. Ο αστυνομικός πρέπει ν' αναπτύξει και να προσαρμόσει τις τεχνικές αυτές στις δικές του ατομικές απαιτήσεις. Εκεί όμως που πρέπει να δώσει ιδιαίτερη σημασία είναι, ότι πρέπει ν' απαλλάξει την τεχνική του από σφάλματα που μπορούν να του μειώσουν την απόδοση.

Φαίνεται καλό στον συγγραφέα ή τον εκπαιδευτή να υποδεικνύει τεχνικές ή ν' αναπτύσσει θεωρίες που μπορεί να δυσκολεύουν την ζωή του εκπαιδευομένου, αλλά το πιο ευχάριστο είναι να βλέπεις τον αστυνομικό σε δύσκολες καταστάσεις να αξιοποιεί την εκπαίδευσή του εποικοδομητικά κατά τον δικό του τρόπο.

Γόνιμες διακοπές

Πρέπει να είναι κατευθυνόμενος ή ελεύθερος ο χρόνος των παιδιών;

Ρεπορτάζ: Μαρία Ροδοπούλου

Το κλείσιμο του σχολείου δεν σημαίνει γι' όλα τα παιδιά τη φυγή στις εξοχές. Η χαρά του όμως μπορεί να φυτρώσει και στο τσιμέντο, καθώς βρίσκεται μπροστά στην ευχάριστη έκπληξη του «δικού» του ελεύθερου χρόνου, δίχως σχολικές υποχρεώσεις, πρωϊνά εγερτήρια, ωρολόγιο πρόγραμμα, διαθάσματα, φροντιστήρια, εξετάσεις, βαθμούς, ευθύνες.

Σημαίνει, όμως, άγχος για τις μαμάδες και γκρίνια επειδή το παιδί τους για δυο και περισσότερους μήνες ξυπνάει αργά το πρωί, δεν διαβάζει κάποιο σχολικό βιβλίο, βλέπει συνεχώς θίντεο και τηλεόραση δημιουργώντας τις περισσότερες φορές καβγάδες αν αισθανθεί ότι αδικείται όταν του αφαιρείται το δικαίωμα στην ξεκούραση μετά από μια κοπιαστική μαθητική χρονιά. Αν τα παιδιά πρέπει να έχουν στις διακοπές κατευθυνόμενο ή ελεύθερο χρόνο οι γνώμες των ειδικών δίστανται όταν πρόκειται για ακραίες περιπτώσεις.

«Η πιο γόνιμη δυνατότητα», θα μας πει ο παιδοψυχίατρος και δ/ντής Σχολικής Υγιεινής του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας κ. **Παύλος Γκίκας**, «είναι αυτή που παρέχεται στο παιδί να αυτοοργανωθεί, ν' ανοίξει τους ορίζοντές του, να κινηθεί, να αισθανθεί ελεύθερο, ανεξάρτητο, αυτόβουλο αλλά όχι ανοργάνωτο, ανεξέλεγκτο και μόνο».

Πρέπει να είναι κατευθυνόμενος ο ελεύθερος χρόνος των παιδιών;

Εφ' όσον είναι κατευθυνόμενος δεν είναι ελεύθερος χρόνος, βέβαια εξαρτάται σε ποιά ηλικία είναι το παιδί. Εάν μιλήσουμε για πολύ μικρές ηλικίες μια κάποια κατεύθυνση χρειάζεται. Για τις πιο μεγάλες ηλικίες η κατεύθυνση αυτή πρέπει να είναι πιο χαλαρή.

Μπορεί κανείς να ενθαρρύνει το παιδί να το κατευθύνει, να το συμβουλεύσει, χωρίς να το κάνει πιεστικά. Ασφαλώς θα πρέπει ο γονιός να κατευθύνει το παιδί του στο καλό, να το αποθαρρύνει, στο κακό και ακριβώς μέσα από κει δημιουργείται μια κοπιαστική ωρίμανση.

Ποιό είναι το αντίδοτο για την ανανέωση του οργανισμού στην περίπτωση των μαθητών που 9 μήνες ασχολούνται με πνευματική εργασία;

**Για τα παιδιά
τα όνειρα
είναι παντού
κρυμμένα.**

Μεγάλοι και μικροί το καλοκαίρι χρειάζονται κάποια ελευθερία και ελαστικότητα από την πίεση των καθηκόντων, πολύ περισσότερο τα παιδιά τα οποία πιέζονται τη σχολική χρονιά με διαβάσματα, φροντιστήρια ξένων γλωσσών κλπ. χωρίς να τους μένει καθόλου ελεύθερος χρόνος για παιχνίδι. Επειδή όμως μέσα από το παιχνίδι τα παιδιά θα εκφραστούν και θα εκτονωθούν το έχουν περισσότερο ανάγκη απ' όλες τις άλλες ηλικίες, έχουν ανάγκη από δράση γενικότερη δηλ. να τρέξουν, να παλέψουν, να παίξουν ποδόσφαιρο, μπάσκετ και γενικά ότι απαιτεί σωματική δραστηριότητα, πράγμα που οι περισσότεροι γονείς παραβλέπουν. Μια απ' αυτές τις δραστηριότητες είναι το κολύμπι το οποίο σαν σωματική άσκηση είναι πάρα πολύ καλή. Σαν αντίδοτο προτείνω το παιχνίδι γιατί το παιδί ξέρει να παίζει όταν βρεθεί με άλλα παιδιά και δεν χρειάζεται να του πουν οι γονείς τι θα παίξει.

Τα παιδιά ανάλογα με την ηλικία την εποχή και τη γειτονιά παίζουν κάποια παιχνίδια τα οποία διαφοροποιούνται από γενιά σε γενιά, πλην όμως παραμένουν ορισμένα βασικά.

Όπως ξέρουμε ελάχιστα είναι τα παιδιά που θα περάσουν όλες τις καλοκαιρινές διακοπές σε κάποιο χωριό, στη θάλασσα ή στην εξοχή. Ένα μεγάλο μέρος των μαθητών περνάει τις διακοπές του μέσα στην πόλη, το 1×2 μ. μπαλκόνι ή στους 4 τοίχους του διαμερίσματος. Γι' αυτά τα παιδιά τι έχετε να πείτε;

Βεβαίως όλα τα παιδιά δεν έχουν την ευκαιρία να πάνε σ' ένα χωριό ή στη θάλασσα να κάνουν μεγάλες διακοπές επειδή δεν μπορούν να πάνε οι γονείς είτε λόγω φόρτου εργασίας ή οικονομικών δυσκολιών. Επειδή όμως τα περισσότερα παιδιά της Αθήνας κατάγονται από κάποια χωριά στα οποία υπάρχουν συγγενείς θα μπορούσαν να αφεθούν ελεύθερα για παραπάνω διακοπές.

Όσον αφορά τα παιδιά που παραμένουν στην πόλη γιατί δεν έχουν κάπου να πάνε ή δεν έχουν την ευκαιρία ενός ταξιδιού ή μιας εξοχής θα μπορούσαν ν' ασχοληθούν στη γειτονιά τους, στο πάρκο, στις αυλές των σχολείων που τηρούν τις προδιαγραφές ασφαλείας και όχι αποκλειστικά πάνω στο μπαλκόνι.

Όσον αφορά τα μαθήματα, τους κα-

λοκαιρινούς μήνες ας τα ξεχάσουν λίγο για να υπάρξει χρόνος να ξεκουραστούν και να παίξουν. Εξάλλου το σχολείο είναι υποχρεωμένο να βοηθάει τους μαθητές που έχουν κάποιες δυσκολίες, οπότε ο γονιός δεν θα πρέπει να φορτώσει το παιδί ιδιαίτερα με τα σχολικά μαθήματα. Δεν χρειάζεται να το ενθαρρύνει να διαβάσει και να επαναλαμβάνει τα σχολικά βιβλία που έχουν συστηματικά εξαντληθεί στη σχολική χρονιά, θα πρέπει να το ενθαρρύνει να διαβάσει τον ελεύθερο χρόνο μέσα από το παιχνίδι κάποιο εξωσχολικό λογοτεχνικό βιβλίο ανάλογα με την ηλικία του, ακριβώς για να ξεφύγει από το σχολικό βιβλίο που το κουράζει.

Είμαι αντίθετος με τα σχολικά βιβλία απ' ενός μεν γιατί θα επαναληφθούν την επόμενη χρονιά συστηματικά με το νέο σύστημα που δεν ξέρει ο γονιός, γιατί θυμάται αυτά που διδάχτηκε ο ίδιος την εποχή του, οπότε δεν μπορεί να το βοηθήσει και αφετέρου δεν είναι απαραίτητο γιατί θα εξαντληθούν και πάλι μέσα στο σχολείο σιγά-σιγά. Εφ' όσον θέλουμε το παιδί να έχει κάποια σχέση με το βιβλίο και θα πρέπει να έχει να είναι ένα ελεύθερο λογοτεχνικό βιβλίο ανάλογα με την ηλικία του.

Πολλοί γονείς ανησυχούν όταν βλέπουν τα παιδιά τους να καταναλώνουν τις διακοπές τους με το να βλέπουν συνεχώς TV, βίντεο ή να διαβάζουν κόμικς κ.ά. Ανησυχούν γιατί πιστεύουν ότι θα ξεχάσουν ότι έμαθαν στο σχολείο και τα υποχρεώνουν να διαβάσουν ή και να κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα. Πόσο ξεκουράζουν τα παιδιά τέτοιες διακοπές;

Υπάρχουν γονείς που ανησυχούν όταν τα παιδιά τους στις καλοκαιρινές διακοπές βλέπουν TV και ιδιαίτερα βίντεο. Δίκαια ανησυχούν, γιατί η τηλεόραση έχει λίγα εκπαιδευτικά προγράμματα που το αφορούν, ενώ στο βίντεο θα δει ταινίες που βλέπουν και οι μεγάλοι. Οπότε είναι προτιμότερο να κατέβει κάτω και να παίξει.

Υπάρχουν όμως και γονείς οι οποίοι προστρέχουν στο βίντεο ή την τηλεόραση μαζί με τα παιδιά για να ησυχάσουν και οι ίδιοι. Πραγματικά είναι τραγικό για τα παιδιά επειδή δεν πρόκειται να ωφεληθούν πολλά βλέποντας βίντεο.

Πώς νοιώθει το παιδί όταν του κατευθύνουμε τον ελεύθερο χρόνο του, μήπως αφόρητη καταπίεση;

Το παιδί δεν πρέπει να φορτώνεται περισσότερο απ' ότι μπορεί, απ' ότι αντέχει και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ακολουθεί μια εκπαιδευτική πορεία μέσα από 9ετή τουλάχιστον υποχρεωτική φοίτηση. Δεν θα πρέπει να του στερήσουμε το παιχνίδι και στόχος μας να είναι το παιδί να έχει πάντα όρεξη για εκπαίδευση χωρίς να νοιώσει στερημένο από τα παιχνίδια της ηλικίας του.

Γιατί στερώντας του το παιχνίδι, όταν μπει στην εφηβική ηλικία που έχει τη δύναμη ν' αντιδράσει τα αποτελέσματα θα είναι αντίθετα από τα όνειρα των γονιών του και θα δούμε να διακόπτει τις σπουδές του επειδή έχει φορτωθεί και κουραστεί πάρα πολύ.

Το παιχνίδι είναι η έκφρασή του, η εκτόνωση. Μέσα από κει γίνεται η ψυχολογική ωρίμανση αλλά και κοινωνική ενώ το ομαδικό παιχνίδι είναι ακριβώς κοινωνικό παιχνίδι είναι δράση-αντίδραση.

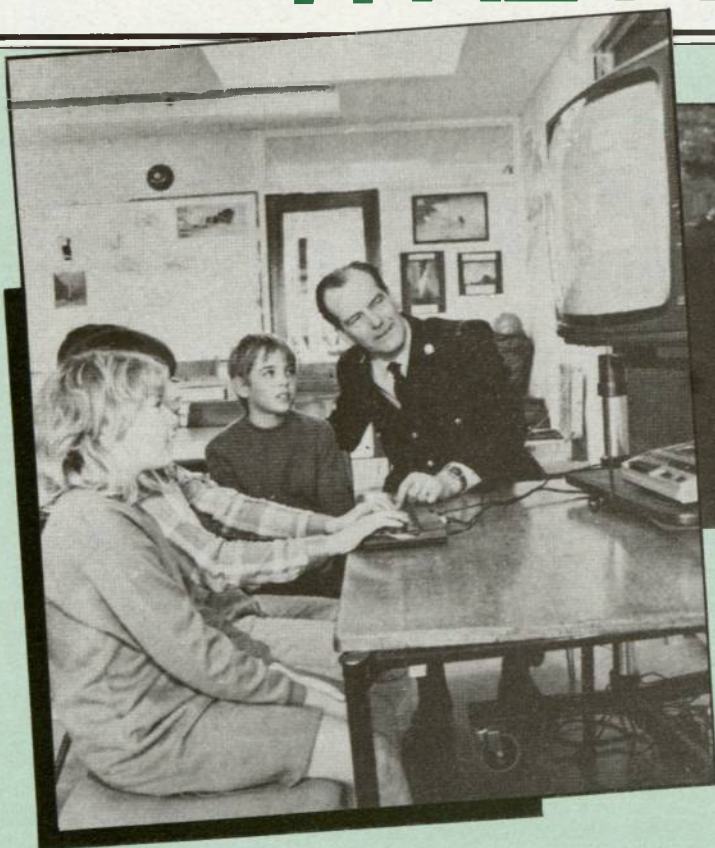
Πολλές φορές όμως με στόχο το παιδί μας να γίνει κάτι σπουδαίο, ένας σοφός για την ηλικία του, το πιέζουμε τόσο πολύ που προκαλούμε αντίθετα αποτελέσματα.

Όταν ο γονιός φτάνει να το κατευθύνει ακόμα και στο παιχνίδι έχει πολλές πιθανότητες να κάνει τραγικά λάθη και σε άλλες κατευθύνσεις που θα του δώσει γιατί γίνεται υπερπροστατευτικός και αυταρχικός και ποτέ αυτά δεν βοηθήσαν τα παιδιά, δεν τα άφησαν να εκφραστούν ελεύθερα και σωστά.

Ακόμη μέσα στο λογικό τους άγχος για κάποιο ατύχημα μπορεί να είναι κάπως πειστικοί στο να κατευθύνουν κάποιο παιχνίδι. Πρέπει να προσέξουν να ενημερώσουν το παιδί για ορισμένα ατυχήματα όχι όμως αγχωδώς και φορτικά να του εξηγήσουν απλά που κινδυνεύει ιδιαίτερα. Αυτό αγαπάει τη ζωή του, καταλαβαίνει τον κίνδυνο από πολύ μικρό και είναι σίγουρο ότι θα προφυλαχθεί. Το να του πούμε απλώς σου απαγορεύω να κάνεις εκείνο γιατί είναι επικίνδυνο, χωρίς να του δώσουμε εξηγήσεις είναι χειρότερο. Π.χ. το να ανέβει ένα 10χρονο παιδί σ' ένα δένδρο είναι φυσιολογικό, πρέπει όμως να του εξηγήσουμε να προσέξει και τί. Έχει σημασία αυτό γιατί πολλές φορές φοβούμενοι το ατύχημα απαγορεύουμε στο παιδί το παιχνίδι.

Ας θυμηθούν οι γονείς τα παιδικά τους χρόνια και πώς έπαιζαν αυτοί και ας αφήσουν τα παιδιά να εκφραστούν πιο ελεύθερα στο παιχνίδι και να ζήσουν μέσα απ' αυτό.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

παιδιά, από τους κινδύνους των συναναστροφών με ξένα και ύποπτα άτομα.

Ο Πινόκιο - κούκλα, μαζί με αστυνομικούς και αστυνομικίνες, "επισκέπτονται" τα σχολεία, διδάσκοντας στα μικρά παιδιά με ειδικά έντυπα γελοιογραφιών, τρόπους προφύλαξης από κάθε επικίνδυνο τύπο.

ΑΓΓΛΙΑ

Κυκλοφοριακή αγωγή μέσω κομπιούτερ

Το μάθημα της κυκλοφοριακής αγωγής μέσω κομπιούτερ και οι διάφορες δοκιμασίες και τα τεστ στα οποία υποβάλλονται οι μικροί μαθητές σαν είδος παιγνιδιού, κάνουν οπωσδήποτε το ουσιαστικό αυτό μάθημα, πιο διασκεδαστικό και ελκυστικό. Αυτό είναι και το νόημα της πρόσφατης εκστρατείας της αστυνομίας του Γουέστ - Γιορκσάιρ στην Αγγλία, για την κυκλοφοριακή διαφώτιση των παιδιών των σχολείων της περιοχής. Τα παιδιά δέχτηκαν την πρωτοποριακή αυτή ιδέα με ιδιαίτερο ενθουσιασμό.

Μέσω της οθόνης του κομπιούτερ, το παιδί βρίσκεται σ' ένα δρόμο γεμάτο κινδύνους, με έγχρωμες εικόνες και ήχο, οπότε, του ζητείται να διαλέξει τον ασφαλέστερο δρόμο

για να πάει από το σπίτι στο σχολείο και αντίστροφα. Αν κάνει λάθος, το κομπιούτερ θα τους το επισημάνει.

Εκτός από τα σχολεία, το σύστημα αυτό θα χρησιμοποιηθεί σε εκθέσεις, εκδηλώσεις και στην ειδική αστυνομική υπηρεσία Οδικής Ασφάλειας. Οι εμπνευστές πάντως αυτού του συστήματος διδασκαλίας, πιστεύουν ότι θα βοηθήσει σημαντικά τα παιδιά να αφομοιώσουν και να εμπεδώσουν καλύτερα τους βασικούς κανόνες κυκλοφοριακής αγωγής.

Ο Πινόκιο προειδοποιεί τα παιδιά....

Ο Πινόκιο ο αγαπημένος ήρωας των παιδικών παραμυθιών του Γουόλτ Ντίσνεϋ, είναι η κεντρική φιγούρα της αστυνομικής εκστρατείας με τίτλο «Ποτέ μην ακολουθείς έναν ξένο». Η εκστρατεία αυτή έχει σαν στόχο να προστατεύσει τα

Ανιχνευτές σκύλοι

Συνηθισμένη εικόνα στα αγγλικά γήπεδα όπως και σε πολλά άλλα Ευρωπαϊκά, η παρουσία αστυνομικών σκυλιών κατά τη διάρκεια των ποδοσφαιρικών αγώνων για την αποτροπή επεισοδίων.

Τελευταία όμως ειδικά εκπαιδευμένα σκυλιά, χρησιμοποιούνται και πριν από τους αγώνες, για να ανιχνεύουν εκρηκτικές και άλλες επικίνδυνες ύλες, που μπορούν να προκαλέσουν τραγωδίες.

Αστυφύλακας ΑΤΟΜ, το ρομποτάκι της Αστυνομίας της Οττάβα

Τα παιδιά σήμερα είναι τόσο εξοικειωμένα με τα επιτεύγματα της τεχνολογίας, που το μάτι τους δε θαμπώνεται εύκολα. Μόνο τα τελευταία ηλεκτρονικά μοντέλα μπορούν να προκαλέσουν την προσοχή τους, κι αυτά αν έρχονται από την τεχνολογία... του Πόλεμου των Άστρων! Για να ικανοποιήσουν τέτοιες ανάγκες, πολλές βορειο-αμερικάνικες Αστυνομίες χρησιμοποιούν σήμερα ρομπότ στην προσπάθειά τους για ενημέρωση των παιδιών κυρίως γύρω από θέματα οδικής ασφάλειας και συναναστροφής με άγνωστους, μια που έχει αποδειχθεί πως τα παιδιά είναι ιδιαίτερα δεκτικά σε τέτοιου είδους μηνύματα, στα οποία ανταποκρίνονται θετικότερα.

Στις 10 Μαΐου του 1986, έγινε μια τελετή ορκωμοσίας στο Λάντστοουν Παρκ της Οττάβα, με την ευκαιρία του εορτασμού του Αδαμάντινου Ιωηλαίου της Βασιλικής Καναδέζικης Λεγεώνας. Ο αρχηγός της τοπικής Αστυνομίας παρουσίασε επίσημα τον αστυφύλακα ΑΤΟΜ, τον πρώτο αστυνομικό - ρομπότ της Οττάβα. Πράγμα όχι ιδιαίτερα παράδοξο, αφού σε πολλές πολιτείες της Βόρειας Αμερικής θρίσκουμε ρομπότ να χρησιμοποιούνται από τις Αστυνομίες. Αυτά τα ρομπότ είναι εξοπλισμένα με οθόνη έγχρωμης τηλεόρασης, megάφωνα, ενσωματωμένο ραδιοκασετόφωνο σε AM και FM, έχουν δυνατότητες ειδικών φωτιστικών και ηχητικών εφέ και κίνησης, και βέβαια λειτουργούν με τηλεχειρισμό. Ειδικά ο αστυφύλακας ΑΤΟΜ έχει σχεδιασθεί στις Αστυνομικές Σχολές, όπου δύο (πραγματικοί) αστυνομικοί εκπαιδεύ-

τηκαν στην παρουσίαση και τις λειτουργίες του.

Έτσι, έχει γίνει ένα κουίζ για θέματα ασφάλειας του αστυφύλακα ΑΤΟΜ, σχεδιασμένο για παιδιά ηλικίας οκτώ έως δέκα χρόνων, που αφορά κυρίως την ασφάλεια πεζών και ποδηλάτων και δίνει συμβουλές για την αποφυγή συναναστροφών με άγνωστα άτομα. Ο ΑΤΟΜ αποδείχθηκε ένα πραγματικά χρήσιμο εργαλείο, ένας πολύτιμος δάσκαλος, στα δημοτικά σχολεία της περιοχής. Στο κουίζ συμμετέχουν, εκτός βέβαια από τον ΑΤΟΜ, ο χειριστής του (που δεν φαίνεται) και ο παρουσιαστής. Αυτός, λοιπόν, διαβάζει τις ερωτήσεις του κουίζ στους μαθητές, για τις οποίες ο ΑΤΟΜ δίνει μια σειρά πιθανών απαντήσεων. Οι μαθητές διαλέγουν αυτή που θεωρούν σωστή και μετά ο ΑΤΟΜ επιβεβαιώνει ή αντικρούει την άποψή τους και δίνει τις ανάλογες εξηγήσεις. Η παρουσίαση τελειώνει με την προβολή ενός βίντεο - επανάληψης όσων ειπώθηκαν και με την απονομή αναμνηστικών σημάτων του ΑΤΟΜ.

Η εμφάνιση του ΑΤΟΜ λειτουργεί σαν υπενθύμιση και επιβεβαίωση πολλών συμβουλών, που οι μικροί έχουν ακούσει από τους δάσκαλους, τους γονείς τους, ή τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, προσθέτοντας μάλιστα στις νουθεσίες μια σύθυμη παιχνιδιάρικη νότα. Γι' αυτό τα παιδιά περιμένουν ανυπόμονα πότε θα τους ξαναεπισκεφθεί και γίνεται σωστό πανηγύρι όταν τον βλέπουν να κυκλοφοράει στους δρόμους ή να τους υποδέχεται στις εκθέσεις ή τις διάφορες άλλες εκδηλώσεις, που διοργανώνει η Αστυνομία.

130 χρόνια από τον θάνατο του Διονυσίου Σολωμού

*Σε γνωρίζω από την κόψη
Του σπαθιού την τρομερή
Σε γνωρίζω από την όψη,
Που με θία μετράει τη γη.*

*Απ' τα κόκκαλα θαλαμνή
Των Ελλήνων τα ιερά,
Και σαν πρώτα ανδρειωμένη,
Χαίρε, ω χαίρε, Ελευθερία.*

Αυτές οι δύο ποιητικές στροφές είναι γνωστές σε κάθε Έλληνα, όπου γης. Αγαπήθηκαν και διατηρούν από γενιά σε γενιά την ίδια επικαιρότητα, προκαλώντας, στο άκουσμά τους, αυθόρμητη συγκίνηση και πατριωτικά συναισθήματα. Δεν έπαψαν ούτε στιγμή να εμπνέουν, να σιγοτραγουδιώνται ή να βροντοφωνάζονται σε εθνικά χαρμόσυνες ή κρίσιμες στιγμές. Κλείνουν μέσα τους όλη την ιστορική πορεία της πατρίδας μας που αναλλοίωτη προβάλλει μέσα στους αιώνες, τους πόθους και τα οράματα του λαού, τους σκληρούς αγώνες για τη λευτεριά και το δίκιο.

Αποτελούν την αρχή ενός μεγάλου επικού ποιήματος – που γράφτηκε το 1823 και μελοποιήθηκε πέντε χρόνια αργότερα, το 1828 – του «Ύμνου στην Ελευθερία». Δημιουργήθηκε μέσα στον κυκεώνα της Ελληνικής Επανάστασης από δύο κορυφαίες μορφές της ποίησης και της μουσικής, τον Διονύσιο Σολωμό και τον Νικόλαο Μάτζαρο, εμπνευσμένες επτανησιακές

προσωπικότητες της Τέχνης και του πνεύματος.

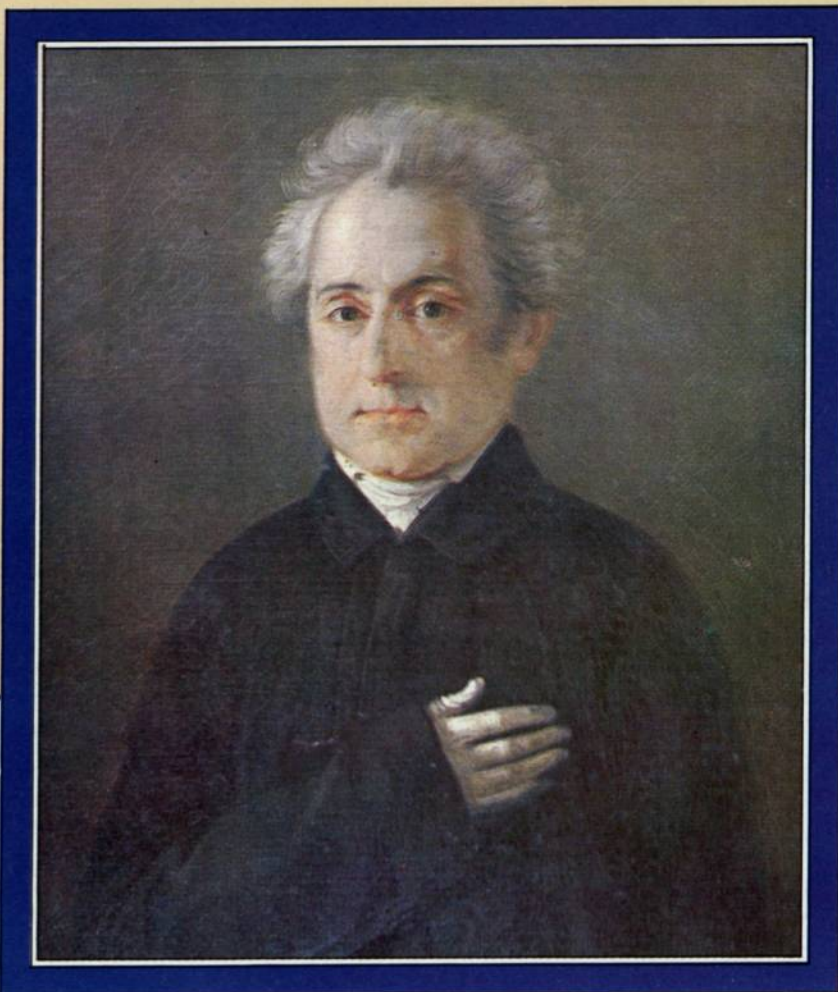
Η πολυσύνθετη φυσιογνωμία και ποιητική μεγαλοσύνη του Διονυσίου Σολωμού

Εκατόν τριάντα χρόνια από τη μέρα που ο ποιητής έκλεισε για πάντα τα μάτια του συμπληρώνονται φέτος και πε-

ρισσότερα από εκατόν εξήντα από τη στιγμή που ο νους του συνέλαβε κι αράδιασε με τάξη στο λευκό χαρτί τις εκατόν πενήντα οκτώ στροφές του Ύμνου. Λένε πως τον εμπνεύσθηκε σ' ένα από τους αγαπημένους τόπους που φιλοξενούσαν το ρεμβασμό και το στοχασμό του Ζάκυνθο. Το βεβαιότερο όμως είναι πως ξεπήδησε από την σύγκρουση αλληπάλληλων συναισθημάτων πατριωτισμού, εθνικής έξαρσης, φιλελευθέρης ανάτασης.

Αυτό, αλλά και τα επόμενα έργα

Διονύσιος Σολωμός

**Ο «Ύμνος
στην
Ελευθερία»
καί οι δημιουργοί του**

του, ανάδειξαν το Σολωμό κορυφαία ποιητική μορφή στο ελληνικό στερέωμα και εθνικό ποιητή, λίγα χρόνια μετά τον θάνατό του. Στα σχεδόν σαράντα πέντε χρόνια της ποιητικής και συγγραφικής του δράσης κατάφερε να αναπτύξει στο έπακρο το έμφυτο τάλαντό του και να αφήσει στους μεταγενέστερους πολλαπλάσια απ' όσα είχε ο ίδιος θρει. Η ποίησή του ανύψωσε τη φωνή της πατρίδας του στο θάθρο που της άξιζε, την ανέδειξε παγκόσμια, σύνθεσε σε αδιαίρετη ενότητα την ελληνική ποιητική παράδοση και έβαλε για πρώτη, επίσης, φορά τον κριτικό του απέναντι σε κάθε αντικείμενο της τέχνης. Σημαντικό έργο κατέλειπε και στην πεζογραφία.

Η ζωή και η παιδεία του Σολωμού διαβαίνουν από πλήθος δρόμους σπαρμένους με ιδέες και ρεύματα που στην εποχή του συνταράζουν την Ελλάδα και τον κόσμο ολόκληρο.

Παιδί του γέροντα κόμη Νικόλαου

Σολωμού και της ταπεινής αλλά νιάς και όμορφης υπηρέτριάς του, Αγγελικής Νίκλη, που δούλευε στο αρχοντικό και την παντρεύτηκε την παραμονή του θανάτου του, γεννιέται στη Ζάκυνθο το 1798. Δεύτερος καρπός αυτής της σχέσης είναι ο αδελφός του Δημήτριος, νεότερός του κατά δύο χρόνια.

Στην αγκαλιά της απλοϊκής, αγράμματης, αλλά γεμάτης λαϊκή σοφία μητέρας του ο ποιητής μυείται και εξοικειώνεται με την καθάρια λαϊκή γλώσσα μέχρι τα εννιά του χρόνια. Δένει την αφηγηματική χάρη με το συναισθηματικό κόσμο που διαμορφώνει εκείνη την εποχή. Χάρη σ' αυτό το δέσιμο δεν χάνει την επαφή του με τις ρίζες του όταν το 1808 οι κηδεμόνες του

τον στέλνουν να μορφωθεί στην Ιταλία, εκμεταλλευόμενοι τη ροπή του προς τα γράμματα και την απaréκλιτη συνήθεια που εφάρμοζαν για κάθε παιδί αριστοκράτη στα Επτάνησα. Η αποκλειστικά ιταλική παιδεία που του παρέχουν στη Βενετία, την Κρεμόνα και στο Πανεπιστήμιο της Παθίας δεν κατορθώνει να αποκόψει τους άρρηκτους δεσμούς του με το εθνικό και λαϊκό στοιχείο του τόπου του, με την εθνική μνήμη και συνείδηση.

Από τα παιδικά του χρόνια είναι έντονη και ευκολοδιάκριτη η κλίση του προς τη φυσική ομορφιά, το ρεμβασμό και τη θρησκευτικότητα. Στην Ιταλία δέχεται τα μηνύματα της πλούσιας πνευματικής κίνησης που υπάρχει εκεί και αρχίζει να γράφει στίχους στα ιταλικά και λατινικά. Μελετάει με πάθος ποιήματα άλλων ποιητών και ψαλμούς και συχνά τους απαγγέλλει στις συντροφίες του. Το ασυγκράτητο πνεύμα φιλελευθερισμού και εθνικής ανάτασης

Νικόλαος Μάντζαρος

που κυριαρχεί στην υπόδουλη Ελλάδα επικρατεί και στην Ιταλία, λίγο πριν ξεσπάσει η Επανάσταση του 1821.

Ο Σολωμός επιστρέφει στη Ζάκυνθο, το 1818, με το δίπλωμα του νομικού στις αποσκευές και την επαναστατική φλόγα στην ψυχή του. Παρ' όλο που οι ευγενείς του νησιού όχι μόνο δεν διανοπάθησαν από την Αγγλοκρατία, αλλά αντίθετα ευνοήθηκαν και πλούτισαν, ο ίδιος ήταν σφόδρα αντίθετος με την κατοχή και θερμός υποστηρικτής της Ένωσης των Ιονίων νήσων με την Ελλάδα. Ξεχώριζε στο στενό οικογενειακό του περιβάλλον για τις προοδευτικές πολιτικά και κοινωνικά αντιλήψεις και για τα υψηλά του φρονήματα, την ανεξαρτησία, το δίκιο, την αλήθεια, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Μυείται από τους πρώτους στη Φιλική Εταιρεία και ορκίζεται στο εκκλησάκι του Άη Γιώργη στο Ψήλωμα.

Η επιστροφή του στη γενέτειρα σημαίνει για τον Διονύσιο την οριστική του στροφή προς την ελληνική ποίηση. Από τις πρώτες μέρες της παλλινόστησης κατακτά την ελληνική θεωρητική παράδοση με τη βοήθεια της συναισθηματικής του ζωής, της θρησκευτικής παράδοσης, του δημοτικού τραγουδιού, της μητρικής του γλώσσας. Γι' αυτόν η Ελλάδα είναι μία ζωντανή πραγματικότητα που πρέπει να γνωρίσει, ένα ιδανικό που πρέπει να κατακτήσει. Με θερμή και πάθος αναλώνεται σ' αυτή την προσπάθεια, της μελέτης των ζωντανών στοιχείων του τόπου. Στη Ζάκυνθο φροντίζει για τη συλλογή των τραγουδιών που σώζονταν στο στόμα του λαού. Στην προσπάθειά του τον βοηθά η διάδοση της κρητικής παράδοσης που είχε δεχθεί και την επίδραση της κουλτούρας της Βενετίας.

Την ώθηση προς τα εμπρός του δίνουν ο φανατικός δημοτικιστής Μάτεσης και ο νέος πολιτικός Σπυρίδων Τρικούπης. Ο τελευταίος τον παροτρύνει να γίνει θεμελιωτής νέας φιλολογίας στην Ελλάδα. «Οι έλληνες έχουν

ιερό καθήκον να εργασθούν για να αναδείξουν τη νέα ελληνική ποίηση» θα του τονίσει ο Τρικούπης που επέστρεψε από τους πρώτους στην πατρίδα του για να αγωνιστεί για τη λευτεριά της.

Τα λόγια του θα πιάσουν τόπο, αφού λίγο αργότερα ο Σολωμός θα καταπιαστεί με τη συγγραφή του «Ύμνου στην Ελευθερία». Τις μέχρι τότε ελεγειακές, απλές και ρωμαντικές συνθέσεις του θα διαδεχθούν οι επικές, γεμάτες δύναμη συλλήψεις, με τα οράματα, τα ιδανικά και τον αγό της μάχης σε πρώτο πλάνο. Οι ήπιοι τόνοι δεν λείπουν αλλά παραμερίζονται αισθητά από τις αντιθέσεις και η ποιητική του συνείδηση ωριμάζει.

Το 1828 ο Σολωμός εγκαταλείπει τη Ζάκυνθο με την έντονη κοινωνική ζωή και τις διασκέδασεις που τον εμποδίζουν να στοχαστεί δημιουργικά. Η εγκατάστασή του στην Κέρκυρα είναι η απαρχή της μοναχικότητας στο ποιητικό και συγγραφικό έργο του.

Στη Ζάκυνθο έχει γράψει την «Ξανθούλα», την «Ωδή στον Μπάυρον», τον «Ύμνο στην Ελευθερία» και την «Φαρμακωμένη», το «Διάλογο».

Στην Κέρκυρα «δουλεύει» τη δημοτική και το δεκαπεντασύλλαβο, τη «Γυναίκα της Ζάκυνθος», το «Λάμπρο», τους «Ελεύθερους Πολιορκημένους». Ταυτόχρονα μελετά το γερμανικό στοχασμό και τους εκπροσώπους του και την κρητική ποίηση.

Αρνιέται τον αυτοσχεδιασμό με πείσμα. Γι' αυτόν η ποίηση πρέπει να αποτελεί καρπό ωριμότητας, έκφρασης της ασφάλειας και της ισορροπίας που παρέχει στο δημιουργό ο υψηλός στοχασμός, η γαλήνη, η απόλυτη κατοχή της τεχνικής. Η εποχή αυτή πράγματι χαρακτηρίζεται από αυτά τα στοιχεία που του δημιουργούν ψυχική ευφορία.

Τη γαλήνη του έρχεται να διαταράξει ανεπανόρθωτα μία θλιβερή οικογενειακή υπόθεση που θα διαρκέσει πέντε χρόνια. Τώρα το ιδανικό του γίνεται πιο λιτό, πιο αυστηρό. Τον κυριεύει η νοσταλγία για τα παλιά ευτυχισμένα χρόνια, γράφει ξανά ιταλικούς στίχους, ο ρυθμός του ξαναγίνεται γοργός. Λίγο πριν το τέλος η χαρά τον συναντάει, τίποτα όμως δεν είναι όπως πριν.

Πεθαίνει και ενταφιάζεται στην Κέρκυρα απ' όπου τα οστά του μεταφέ-

ρονται στην ιδιαίτερή του πατρίδα από τον αδελφό του Δημήτριο.

Ο αγώνας του για την τελειότητα, την κατάκτηση της ωριμότητας και της πραγματικότητας, την εξέλιξη, ήταν αδιάκοπος. Κατάφερε να πετύχει αυτό που οι πρόδρομοί του δεν ολοκλήρωσαν ποτέ, την αρμονική υποταγή και ενότητα του ρομαντισμού με τον κλασικισμό, στην ποίηση. Στο έργο του ο νέος ελληνισμός παρουσιάζεται σαν μια δύναμη άγνωστη, θαυμαστή, γόνιμη. «Παιδεία για όλους, στηριγμένη στην εθνική γλώσσα με έμφαση στη σημασία της πρωτόγονης λαϊκής δημιουργίας, του δημοτικού τραγουδιού». Αυτή είναι η φιλοσοφία του και γι' αυτήν αγωνίζεται με όλο το πάθος που τον διακατέχει. «Χαίρομαι να παίρνονται για ξεκίνημα τα δημοτικά τραγούδια», θα γράψει το 1833, «θά 'θελα όμως όποιος μεταχειρίζεται την κλέφτικη γλώσσα να τη μεταχειρίζεται στην ουσία της και όχι στη μορφή της... Το Έθνος ζητά από μας το θησαυρό της δικής μας διάνοιας, ντυμένον εθνικά».

Η πόλη και το λιμάνι της Ζακύνθου.

Η μελωδία του Μάντζαρου

Ο Νικόλαος Μάντζαρος, γέννημα - θρέμμα της Κέρκυρας, μουσουργός πολύ διακεκριμένος, συνδέθηκε φιλικά με τον Σολωμό, όταν ο τελευταίος πήγε στο νησί. Στο σπίτι του πρώτου συγκεντρωνόταν όλη η «αριστοκρατία» του πνεύματος. Θαυμαστής του έργου του ποιητή ο μουσικός, είχε μελοποιήσει τη «Φαρμακωμένη» πριν ακόμα γνωρίσει τον δημιουργό της.

Όπως εμφαντικά επισήμαινε, ο Σολωμός διέθετε μουσική αντίληψη και πολύ συχνά τραγουδούσε τους στίχους του με την αρμονική, εύκαμπτη, εκφραστική και ηχηρή φωνή του και αυτοσχεδίαζε μελωδίες. Σαν απλός θεατής και ακροατής μαζί παρακολουθούσε τον Μάντζαρο όταν δίδασκε μουσική τους μαθητές του.

Τρεις διαφορετικούς τρόπους μελοποίησης ακολούθησε ο μουσικός ώσπου να οριστικοποιήσει τη μελωδία του «Ύμνου». Στον τρίτο και τελευταίο έδωσε την σοβαρή μουσική που πί-

στευε πως άρμοζε σ' αυτό το έργο αναπτύσσοντας στο έπακρο την φαντασία του και αξιοποιώντας την θαύτατη μάθηση και το τάλαντό του.

Ο ποιητής όταν άκουσε για πρώτη φορά τη μελοποίηση εκτελούμενη από τον Μάντζαρο, αναλύθηκε σε δάκρυα.

Ο «Εθνικός Ύμνος»

Οι δύο πρώτες στροφές του «Ύμνου στην Ελευθερία» ορίσθηκαν σαν ο «Εθνικός Ύμνος» της Ελλάδας, με Βασιλικό Διάταγμα το 1865. Οι 158 στροφές του έχουν τέσσερεις στίχους η κάθε μία - δύο οκτασύλλαβους ομοιοκατάληκτους, εναλλάξ με δύο επτασύλλαβους επίσης ομοιοκατάληκτους. Το μέτρο που ακολουθείται είναι τροχαϊκό. Κάθε στίχος αρχίζει με δύναμη, πείσμα και πατριωτικό πάθος. Η Ελλάδα ταυτίζεται με την Ελευθερία και περιγράφονται οι αγώνες της φυλής και οι περιπέτειές της. Προβάλλει έντονο το πάθος για ανεξαρτησία που δεσπόζει σ' ολόκληρη την Ελληνική Ιστορία και το πνεύμα της λευτεριάς απ' άκρου σ' άκρο της ελληνικής γης. Στον επίλογό του κι αφού λαμπρύνει τις επιτυχίες των ελλήνων αγωνιστών απευθύνει παραινέσεις στους συμπατριώτες του για να παραμερίσουν τα ελαττώματά τους και να ολοκληρώσουν το επαναστατικό τους έργο.

Βιβλιογραφία

- Άπαντα Διονυσίου Σολωμού, εκδόσεις «Μέρμηγκα» πρόλογος - βιογραφικά στοιχεία Έλλης Αλεξίου, μελετήματα Μαρίνου Σιγούρου για τη ζωή του Σολωμού στην Κέρκυρα.
- Ανθολογία της Ποίησης, εκδόσεις «Περάνθη».
- Ιστορία της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας - Κ. Θ. Δημαρά, εκδόσεις «Ικαρος».

Πώς πρέπει να διατρεφόμαστε

1η αρχή:

Υπολογίζετε την πρόσληψη τροφών με βάση τις ανάγκες διατροφής.

Η ποσότητα τροφών που καταναλώνεται μέσα σε 24 ώρες, είναι ειδική για κάθε άτομο και εξαρτάται από τους επόμενους παράγοντες που το χαρακτηρίζουν.

- ανάστημα
- βάρος
- δραστηριότητα
- ηλικία
- κλίμα
- φύλο

Οι ποσοτικές ανάγκες του οργανισμού σε θρεπτικές ουσίες μετριούνται σε θερμίδες. Οι ανάγκες εξαρτώνται από την κατανάλωση θερμίδων, που ποικίλλει ανάλογα με τη δραστηριότητα.

Το ιδανικό βάρος εκφράζεται με την ακόλουθη εξίσωση. Θεωρητικό

«ιδανικό» βάρος:

$$A - 100 - \frac{(A - 150)}{4} = B$$

A = Ανάστημα σε εκατοστόμετρα

B = Βάρος σε κιλά.

Πρέπει να σημειωθεί, πως ανάλογα με την κατασκευή του σώματος (μορφολογικό τύπο) μπορεί να επιτραπεί μια διακύμανση 10% γύρω από το «ιδανικό» βάρος πριν χαρακτηριστεί το άτομο παχύ ή αδύνατο.

Μερικά παραδείγματα θερμιδικών αναγκών:

Η θερμιδική πρόσληψη πραγματοποιείται από διάφορες κατηγορίες τροφίμων που κατανέμονται κατά προσέγγιση στις εξής αναλογίες:

Λευκώματα: 15%

Υδατάνθρακες: 55%

Λιπίδια: 30%

Οι διάφορες κατηγορίες τροφίμων δεν ελευθερώνουν όλες την ίδια ποσότητα ενέργειας.

2η αρχή:

Φροντίζετε για το καθημερινό ισοζύγιο και την ποικιλία της τροφής σας.

Κανένα τρόφιμο δεν περιέχει μόνο του όλα τα συστατικά που είναι απαραίτητα για την ανάπτυξη και την αρμονική λειτουργία του οργανισμού.

Πρέπει να φροντίζετε να έχετε ποικιλία στην τροφή σας και να ισοζυγίζετε τα γεύματα στη διάρκεια της μέρας προκειμένου να προσφέρετε στον οργανισμό σας όλα τα συστατικά που του είναι απαραίτητα στην κατάλληλη στιγμή.

3η αρχή:

Καταναλώνετε περισσότερα λαχανικά και φρούτα

Καταναλώνετε κάθε μέρα ένα φρέσκο φρούτο ή λαχανικό σε σαλάτα για να εξασφαλίζετε στον οργανισμό σας νερό και τις απαραίτητες βιταμίνες και ιχνοστοιχεία.

Το είδος αυτό της τροφής προμηθεύει επίσης φυτικές ίνες, που είναι απαραίτητες για την καλή λειτουργία του εντέρου.

4η αρχή:

Παίρνετε ένα περιεκτικό πρόγευμα

Η καθημερινή προσφορά τροφής πρέπει να μοιράζεται σε τρία το ελάχιστο γεύματα την ημέρα. Για τους νέους και αυτούς που εργάζονται σκληρά, είναι χρήσιμο να παίρνουν κολατσιό μια ή δυο φορές στη διάρκεια της ημέρας.

Το πρόγευμα είναι ένα σημαντικό γεύμα που σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να παραμελείται. Ψωμί ή δημητριακά, μαργαρίνη ή βούτυρο, μέλι ή μαρμελάδα, τυρί ή αυγό, γάλα, φρούτο πρέπει να αποτελούν το βασικό γεύμα της ημέρας μας.

5η αρχή:

Τρώτε σ' ένα ευχάριστο περιβάλλον

Για να ανοίξει η όρεξη και να διευκολυνθεί η πέψη πρέπει να υπάρχει άνεση χρόνου, καλή εμφάνιση των τροφών και ευχάριστο περιβάλλον.

Ένα γεύμα γρήγορο, που δεν μασιέται καλά, είναι συχνά δύσπεπτο.

6η αρχή:

Αποφεύγετε το πολύ αλάτι

Επιστημονικά δεδομένα από πολλά ερευνητικά κέντρα έχουν

αποδείξει με ικανοποιητικό τρόπο ότι υπάρχει συσχέτιση ανάμεσα στο αλάτι της τροφής και την αύξηση της αρτηριακής πίεσης.

Το νάτριο, το επικίνδυνο στοιχείο που περιέχει το μαγειρικό αλάτι, βρίσκεται σε φυσική κατάσταση σε πολλές τροφές ή το προσθέτουν σε μεγάλες ποσότητες για τη συντήρηση τροφίμων (αλλαντικά, κονσέρβες, τυριά...). Για το λόγο αυτό ας αποφεύγουμε το πολύ αλάτι διαλέγοντας τροφές που είναι φτωχές σ' αυτό και περιορίζοντας το αλάτισμα των τροφίμων.

7η αρχή:

Αποφεύγετε τα οινόπνευμα-τώδη ποτά και αυτά που περιέχουν ζάχαρη

Όταν μπαίνει στο ανθρώπινο σώμα με τη μορφή οινόπνευματώδους ποτού, το οινόπνευμα περνάει μέσα σε λίγα λεπτά στο αίμα.

Το αίμα το μεταφέρει σ' όλα τα όργανα, από τα οποία τα πιο ευαίσθητα είναι ο εγκέφαλος και το συκώτι. Το οινόπνευμα δεν μετατρέπεται, όπως τα άλλα τρόφιμα, από τα πεπτικά υγρά του στομάχου και του εντέρου. Η ενέργεια που προσφέρει δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το σώμα.

Το οινόπνευμα δεν προσφέρει καμιά ωφέλεια, δημιουργεί σοβαρά κοινωνικά προβλήματα και προκαλεί βαριές παθήσεις της καρδιάς και του πεπτικού συστήματος και νευρικές ή ψυχικές διαταραχές. Τα ποτά που περιέχουν ζάχαρη πρέπει επίσης να αποφεύγονται επειδή κόβουν την όρεξη και ευνοούν την ανάπτυξη της περιθώνας.

8η αρχή:

Περιορίζετε την κατανάλωση λιπιδίων

Τα λιπίδια προσφέρουν σημαντική ποσότητα θερμίδων.

Ορισμένα λιπίδια, που έχουν κυρίως ζωϊκή προέλευση, περιέχουν κορεσμένα λιπαρά οξέα και

χοληστερόλη, που προδιαθέτουν σε κυκλοφορικές και καρδιακές παθήσεις. Φροντίζετε να τροποποιείτε τον τρόπο μαγειρέματος των τροφίμων.

Ανατροφή και έξοδα

Η διατροφή δεν είναι απαραίτητα πολυέξοδη.

Η υγιεινή διατροφή δεν σημαίνει και ακριβή διατροφή.

Η νοικοκυρά πρέπει να ρυθμίζει το φαγητό της με βάση τα εποχιακά προϊόντα και τις τιμές της αγοράς.

Κάτι τέτοιο μπορεί να πραγματοποιηθεί αν γνωρίζει την αντιστοιχία που υπάρχει ανάμεσα σε προϊόντα της ίδιας ομάδας.

Διατροφή και καταναλωτής

Σήμερα, αρκετές εταιρίες γράφουν πάνω στα προϊόντα τους πληροφορίες για τον καταναλωτή. Ας μάθουμε να διαβάζουμε αυτά τα τόσο σημαντικά στοιχεία.

Διατροφή και συντήρηση

Σήμερα χρησιμοποιούνται πολλές μέθοδοι για τη συντήρηση των τροφίμων φυτικής ή ζωϊκής προέλευσης.

Το συντηρημένο τρόφιμο όταν παρασκευάζεται και χρησιμοποιείται σωστά μπορεί σε ικανοποιητικό βαθμό να αντικαταστήσει το φρέσκο· επισημαίνεται ότι το καλό κατεψυγμένο προϊόν μπορεί να είναι σε πολλές περιπτώσεις καλύτερο από το φρέσκο.

Τα στοιχεία πάρθηκαν από την ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Β' ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Αριθμ. Γνωμ. 7 Αθήνα 27.8.1986

**Προς
το Αστυνομικό Τμήμα Τάξης Βάρης**

«Η εγκατάσταση σκηνών και στάθμευση τροχοσπίτων σε αρχαιολογικούς χώρους, αιγιαλούς κλπ. τιμωρείται με το άρθρο μόνο του ν. 779/78 και όχι με τις ποινικές διατάξεις που προβλέπονται από το ν. 392/76 για τους παραβάτες των διατάξεων περί «χώρων οργανωμένης κατασκηνώσεως». Συνεπώς δεν είναι αρμόδια η αστυνομική αρχή μετά έγγραφη παραγγελία του ΕΟΤ για την απομάκρυνση των παραβατών, ως επί διακοπής της λειτουργίας χώρων οργανωμένης κατασκηνώσεως, αλλά θα πρέπει οι παραβάτες να καταμηνύονται και να τηρείται η διαδικασία του αυτοφώρου (417 επ. ΚΠΔ). Έννοια αιγιαλού: δεν είναι απαραίτητος ο προηγούμενος διοικητικός καθορισμός του αιγιαλού προκειμένου να απομακρυνθούν σκηνές και τροχόσπιτα από αυτόν σύμφωνα με το άρθρ. 10 § 2 ν. 392/76».

Στο ζήτημα που γεννήθηκε με αφορμή την υπ' αριθ. πρωτ. 7017/34/4-8 αναφορά Σας, σχετικά με την εγκατάσταση σκηνών και τροχόσπιτων στην παραλία της Βάρκιζας έχομε την παρακάτω γνώμη:

Ι. Στο άρθρο 1 του ν. 392 της 26/31.7.76 δίδεται ο ορισμός των χώρων της οργανωμένης κατασκηνώσεως. «Οι χώροι οργανωμένης κατασκηνώσεως (κάμπινγκ) είναι υπαίθριοι χώροι, εις τους οποίους παρέχεται η δυνατότης διαμονής, σιτισμού και αναψυχής τουριστών, διαθετόντων η μη ίδια μέσα μεταφοράς και διανυκτερεύσεως, ήτοι: σκηνές και τροχόσπιτα, η δε ίδρυσις και λειτουργία αυτών υπόκεινται εις τον έλεγχον του ΕΟΤ».

Ο ίδιος Νόμος στη συνέχεια ρυθμίζει τις προϋποθέσεις για την ίδρυση και λειτουργία των χώρων της οργανωμένης κατασκηνώσεως καθώς επίσης και

τις ποινικές κυρώσεις παραβατών, που αφορούν τις σχετικές δυνάμεις για την άδεια καταλληλότητας και λειτουργίας, καθώς και της εκμετάλλευσής, διεύθυνσης ή διαχείρισης αυτών (άρθρο 9 § 1 σε συνδ. άρθρ. 1 § 2 και 3 § 2).

Στην § 2 του άρθρου 10 του ίδιου Νόμου ορίζεται ότι «Απαγορεύεται η εγκατάστασις σκηνών ή η στάθμευσις τροχοσπίτων εις αρχαιολογικούς χώρους, αιγιαλούς, παρυφάς δημοσίων δασών, δάση και εν γένει κοινόχρηστους χώρους».

Από το γλωσσικό νόημα των παραπάνω διατάξεων καθώς και από τον τίτλο του ν. 392 της 26/31.7.76 (ΦΕΚ 199 τ. Α.) «περί ιδρύσεως και λειτουργίας χώρων οργανωμένης κατασκηνώσεως (κάμπινγκ) και άλλων τινών διατάξεων», σαφώς προκύπτει ότι ο παραπάνω νόμος ρυθμίζει δυο ξεχωριστές διαφορετικές περιπτώσεις, που η πρώτη αφορά την ίδρυση και λειτουργία της οργανωμένης κατασκηνώσεως και η δεύτερη την εγκατάσταση σκηνών και τροχόσπιτων στους χώρους, που ορίζονται σ' αυτή.

Στο ν. 392 της 26/31.7.76 δεν προβλεπόταν αρχικά ποινική κύρωση για τους παραβάτες της διατάξεως της § 2 του άρθρου 10. Στη συνέχεια όμως με τα εδάφια που προστέθηκαν στη διάταξη αυτή με το άρθρο μόνο του ν. 779/78, προβλέπονται ποινικές κυρώσεις για τους παραβάτες, με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται σ' αυτά.

Με τα παραπάνω δεδομένα φρονούμε ότι, θέληση του νομοθέτη στην περίπτωση της § 2 του άρθρου 10 ν. 392/76, όπως αυτή συμπληρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν. 779/78 είναι η τιμωρία καθενός που εγκαθιστά σκηνές ή σταθμεύει τροχόσπιτα σε αρχαιολογικούς χώρους, αιγιαλούς, πλατείες, παρυφές δημοσίων δασών, δάση και γενικά σε κοινόχρηστους χώρους και ο οποίος δεν συμμορφώνεται στην εντολή της αρμόδιας Αρχής που αφορά την απομάκρυνσή του.

ΙΙ. Όσον αφορά το θέμα αν πριν από τη θεταίωση των αδικημάτων του άρθρου 10 § 2 ν. 392/76 χρειάζεται να έχει γίνει διοικητικός καθορισμός του αιγιαλού, εκθέτουμε τα εξής:

Στο άρθρο 1 του α.ν. 2344/40 χαρακτηρίζεται ως αιγιαλός η χερσαία ζώνη γύρω από τη θάλασσα που θρέχεται από τις μέγιστες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων και στο άρθρο 2 του ίδιου Νόμου προβλέπεται ο διοικητικός καθορισμός της οριογραμμής του αι-

γιαλού, που γίνεται από την επιτροπή του άρθρου 10 α.ν. 1540/38. Απ' αυτό προκύπτει ότι αιγιαλός μπορεί να ληφθεί με την παραπάνω έννοια, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 1 του α.ν. 2344/40, χωρίς ν' αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση γι' αυτή, ο διοικητικός καθορισμός της οριογραμμής του από την επιτροπή του άρθρου 10 α.ν. 1540/38, γιατί η ιδιότητα της λωρίδος της γης ως αιγιαλού, αποτελεί συνάρτηση καθαρά φυσικών φαινομένων και σε αμφισβήτηση μπορεί να αποδειχθεί στο Δικαστήριο και μ' άλλα αποδεικτικά μέσα, που μπορεί να ερευνηθούν παρεμπιπτόντως απ' αυτό.

Με τα παραπάνω δεδομένα φρονούμε ότι, δεν είναι απαραίτητο για να θεταίωθεί κάποια από τις παραβάσεις των αδικημάτων του άρθρου 10 § 2 ν. 392/76 να έχει προηγηθεί ο διοικητικός καθορισμός του αιγιαλού, αλλά αρκεί να προκύπτει από άλλα αποδεικτικά μέσα η εγκατάσταση σκηνών και τροχόσπιτων σ' αυτή.

ΙΙΙ. Όσον αφορά το θέμα της απομακρύνσεως των παραβατών εκ μέρους της Αστυνομικής Αρχής ύστερα από έγγραφη παραγγελία του ΕΟΤ φρονούμε ότι, δεν είναι αρμόδια για την ενέργεια αυτή η Αστυνομική Αρχή, αλλά το Δικαστήριο, όπως αυτό προκύπτει με σαφήνεια από τις διατάξεις του άρθρου 10 § 2 ν. 392/76 «...Οι μη συμμορφούμενοι προς την περί απομακρύνσεως των εντολή της Αρχής τιμωρούνται... διατασσομένης άμα υπό του δικαστηρίου της θίμης αποβολής των...» και γι' αυτό το λόγο δεν μπορεί να τύχει ανάλογης εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 9 § 2 του ίδιου Νόμου, κατά την οποία η αστυνομική αρχή, ύστερα από έγγραφη παραγγελία του ΕΟΤ προβαίνει στη διακοπή της λειτουργίας χώρων οργανωμένης κατασκηνώσεως κι' απομακρύνει αναγκαστικά εκείνους που διαμένουν σ' αυτή και το προσωπικό της, γιατί η διάταξη αυτή αφορά μόνο την περίπτωση της οργανωμένης κατασκηνώσεως.

ΙV. Κατόπιν όλων των παραπάνω πρέπει να καταμηνύονται όσοι εγκαθιστούν σκηνές και τροχόσπιτα σ' αιγιαλό και γενικά σε κοινόχρηστο χώρο και δεν απομακρύνονται αμέσως μετά από την ειδοποίηση της αρμόδιας αρχής (αστυνομικής) και να τηρείται για τους παραβάτες η διαδικασία των άρθρων 417 επ. ΚΠΔ (επί των επ' αυτοφώρω καταλαβανόμενων πλημ/των).

Ο Εισαγγελέας
EMMANΟΥΗΛ ΡΑΣΙΔΑΚΗΣ

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Προήχθησαν στο βαθμό του **αστυνομικού Α'** οι κατωτέρω αστυνόμενοι Β':

ΖΕΡΒΑΣ Αριστείδης, ΔΕΛΛΗΣ Σπυρίδων, ΣΕΒΑΣΤΙΑΔΗΣ Νικόλαος, ΜΗΤΣΗΣ Αθανάσιος, ΣΙΝΑΝΗΣ Ευστάθιος, ΡΑΔΗΣ Νικόλαος, ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΚΑΡΟΛΕΜΕΑΣ Γεώργιος, ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΚΑΤΣΙΜΠΡΑΣ Χρήστος, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΓΙΑΝΝΕΣ Γεώργιος, ΚΑΝΟΥΤΑΣ Στεριάδης, ΝΤΙΝΟΣ Δημήτριος, ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος, ΡΟΥΜΠΟΣ Σταύρος, ΓΚΟΤΣΗΣ Δημήτριος, ΠΟΥΛΑΚΑΚΗΣ Μάρκος, ΜΠΟΓΡΑΚΟΣ - ΤΖΑΝΕΤΑΚΟΣ Παύλος, ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Δημήτριος, ΜΠΟΖΙΝΑΚΗΣ Χρήστος, ΚΑΡΑΟΛΑΝΗΣ Νικόλαος, ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΡΙΝΗΣ Κωνσταντίνος, ΜΑΣΤΟΡΑΣ Αναστάσιος, ΚΑΛΟΦΩΛΙΑΣ Παναγιώτης, ΠΟΘΟΣ Μιχαήλ, ΜΥΛΩΣΗΣ Δημήτριος, ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ Φώτιος, ΣΚΑΡΜΟΥΤΣΟΣ Αναστάσιος, ΜΟΥΖΟΥΛΑΣ Γεώργιος, ΚΛΩΝΑΡΗΣ Κωνσταντίνος, ΡΑΓΚΟΣ Δημήτριος, ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΠΛΑΤΙΤΣΑΣ Δημήτριος, ΣΤΡΙΚΟΣ Αθανάσιος, ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Πάνος, ΤΣΙΤΙΝΗΣ Στάμος, ΔΑΛΑΜΑΓΓΙΔΗΣ Αθανάσιος, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Μιχαήλ, ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ Αναστάσιος, ΖΙΑΚΑΣ Νικόλαος, ΚΤΕΝΙΔΗΣ Ιωάννης, ΚΥΡΚΟΣ Κωνσταντίνος, ΠΑΤΣΗΣ Βασίλειος, ΒΓΕΝΗΣ Παναγιώτης, ΒΑΡΣΟΣ Αθανάσιος, ΛΙΑΚΕΑΣ Γεώργ. ΣΦΗΝΑΡΟΛΑΚΗΣ Ευτύχιος, ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ Ιωάννης, ΜΠΟΛΟΜΥΤΗΣ Βασίλειος, ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ Πέτρος, ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος, ΚΑΡΑΤΖΙΚΟΣ Ευάγγελος, ΒΛΑΧΟΣ Θεόδωρος, ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Αριστοκλής, ΚΟΛΛΙΑΣ Ιωάννης, ΜΠΕΛΛΗΣ Κωνσταντίνος, ΜΑΝΙΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος, ΚΟΚΟΤΙΝΗΣ Γεώργιος, ΚΕΦΗΣ Νικόλαος, ΣΙΑΡΑΓΓΟΣ Παύλος, ΠΑΠΑΓΕΩΡ-

ΓΙΟΥ Νικόλαος, ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ιωάννης, ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ Ευάγγελος, ΤΖΩΝΗΣ Κωνσταντίνος, ΧΑΡΒΑΛΑΚΟΣ Γεώργιος, ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ Γεώργιος, ΧΑΛΑΣΟΧΩΡΗΣ Αθανάσιος, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Αλέξανδρος, ΣΟΦΙΑΝΟΣ Χρήστος, ΦΛΩΡΟΣ Βασίλειος, ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Αντώνιος, ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΣΩΤΗΡΙΟΥ Κωνσταντίνος, ΚΑΝΙΟΥΡΑΣ Στέφανος, ΘΕΟΧΑΡΗΣ Δημήτριος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Στέφανος, ΛΕΚΚΑΣ Αναστάσιος και ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Μόδεστος.

☆

Προήχθησαν στο βαθμό του **αστυνομικού Β'** οι κατωτέρω υπαστυνόμενοι Α':

ΚΑΤΣΑΡΑΣ Νικόλαος, ΜΠΟΥΡΑΣ Κωνσταντίνος, ΚΑΤΣΙΝΑΣ Κωνσταντίνος, ΤΣΙΑΜΗΣ Γεώργιος, ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ Πρόδρομος, ΚΟΥΚΟΣ Κωνσταντίνος, ΜΑΝΤΗΣ Δημήτριος, ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος, ΛΑΒΔΗΣ Δημήτριος, ΜΙΧΑΣ Ανδρέας, ΝΙΚΗΦΟΡΙΔΗΣ Γεώργιος, ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΒΑΣΙΛΑΚΑΡΙΔΗΣ Δημοσθένης, ΤΣΙΡΩΝΗΣ Ιωάννης, ΚΑΚΑΒΑΣ Ηλίας, ΠΕΤΑΧΤΗΣ Δημήτριος, ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΝΑΚΟΣ Μενέλαος, ΡΗΓΑΣ Φώτιος, ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Γεώργιος, ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Γεώργιος, ΜΠΑΛΑΤΣΟΣ Κωνσταντίνος, ΡΟΤΣΟΣ Ιωάννης, ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ανέστης, ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Μιχαήλ, ΛΟΥΛΟΥΔΑΣ Νικόλαος, ΨΑΘΑΣ Κωνσταντίνος, ΜΑΡΑΤΣΟΛΑΣ Κωνσταντίνος, ΣΙΝΗΣ Ιωσήφ, ΚΟΥΣΑΞΙΔΗΣ Δημήτριος, ΤΣΕΡΓΑΣ Ευάγγελος, ΜΟΣΧΟΒΟΣ Ιωάννης, ΤΣΙΑΜΗΣ Κωνσταντίνος, ΚΑΒΒΑΘΑΣ Γεώργιος, ΣΑΚΚΑΣ Δημήτριος, ΓΚΑΖΙΝΟΣ Κωνσταντίνος, ΛΑΓΚΑΔΙΝΟΣ Θεόδωρος, ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Πέτρος, ΚΑΡΡΑΣ Δημήτριος, ΔΗΜΟΠΟΥ-

ΛΟΣ Στέφανος, ΝΤΑΣΚΑΣ Δημήτριος, ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης, ΓΑΛΙΩΤΟΣ Ευάγγελος, ΜΠΑΜΠΙΛΗΣ Παναγιώτης, ΓΡΥΛΛΙΑΣ Κωνσταντίνος, ΧΑΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος, ΟΛΠΑΣΑΛΗΣ Βασίλειος, ΖΩΓΡΑΦΟΣ Νικόλαος, ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΤΣΙΚΡΙΚΗΣ Μιχαήλ, ΔΕΛΗΜΑΡΗΣ Δημήτριος, ΦΡΑΓΚΟΣ Γεώργιος, ΚΤΕΝΑΣ Δημήτριος, ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ιάκωβος, ΛΙΟΝΤΑΚΗΣ Ελευθέριος, ΠΛΑΚΟΥΤΣΗΣ Νικηφόρος, ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Νικόλαος, ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Περικλής, ΜΑΓΚΑΦΑΣ Γεώργιος, ΛΥΜΠΕΡΗΣ Ανδρέας, ΞΕΝΑΚΗΣ Ιωάννης, ΚΑΡΑΛΗΣ Σωτήριος, ΚΑΨΗΣ Δημήτριος, ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΜΕΓΑΛΟΣ Σπυρίδων, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Νικόλαος, ΜΕΓΑΛΟΣ Ιωάννης, ΒΟΡΝΙΩΤΑΚΗΣ Κωνσταντίνος, ΛΑΠΠΑΣ Ευστάθιος, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ευστάθιος, ΝΕΖΗΣ Αργύριος, ΜΠΙΜΠΟΣ Νικόλαος, ΚΟΝΤΕΛΗΣ Στυλιανός, ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ Κωνσταντίνος, ΚΑΛΚΟΥΝΟΣ Πέτρος, ΠΛΑΚΙΑΣ Ευρυπίδης, ΚΙΟΥΣΗΣ Δημήτριος, ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Θωμάς, ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ Ιωάννης και ΖΕΡΒΑ Χριστίνα.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Σε εφαρμογή του άρθρου 10 του Ν. 1599/1986 (Φ.Ε.Κ. Α' 75/11.6.86) «Σχέσεις κράτους πολίτη...», εκδόθηκαν οι υπ' αριθ. 3021/19/6 από 26.11.86 (Φ.Ε.Κ. Β' 847/4.12.86) και 3021/19/68 από 9.12.86 (Φ.Ε.Κ. Β' 862/10.12.86) αποφάσεις κ. υπουργού Δημόσιας Τάξης, με τις οποίες περιορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη διεκπεραίωση των υποθέσεων πολιτών, στα απολύτως αναγκαία.

Με τις αποφάσεις αυτές, που αφορούν θέματα και δικαιολογητικά που προβλέπονται από διατάξεις νόμων, διαταγμάτων ή αποφάσεων, καθορίζεται ποιά δικαιολογητικά και σε ποιές περιπτώσεις, δύνανται να αντικατασταθούν με υπεύθυνη δήλωση.

Οι παράγραφοι 56 και 57 της πρώτης απόφασης, αναφέρονται στη δικαιολόγηση οδοιπορικών εξόδων του προσωπικού της ελληνικής αστυνομίας, γι' αυτό και τις αναδημοσιεύουμε:

Για τον μετακινούμενο εκτός έδρας για εκέλευση εξωτερικής υπηρεσίας, απαιτούνται:

- α. Έντυπο αναφοράς - πίνακα σε τρία (3) αντίτυπα.
- β. Πρωτότυπο φύλλο πορείας ή ισόδυναμο δικαιολογητικό.
- γ. Κεκρωμένο αντίγραφο διαταγής μετακίνησης ή εγκριτικής διαταγής.
- δ. Αποδείξεις καταβολής του αντιτίμου εισιτηρίου ή ναύλων.
- ε. Για μετακίνηση προς είσοδο σε Νοσοκομείο, θεώρηση στο φύλλο πορείας ή άλλο στοιχείο (αντίγραφο εισιτηρίου κλπ.) από τα οποία να προκύπτει η ημερομηνία εισόδου και εξόδου.
- στ. Για εμφανίσεις σε Ποινικά Δικαστήρια μαρτύρων ή κατηγορουμένων πρωτότυπη κλήση ή κλητήριο θέσπισμα και θεβαίωση του Γραμματέα του Δικαστηρίου από την οποία να προκύπτει η εμφάνιση, εξέταση και ώρα περαίωσης αυτής.
- ζ. Για εμφανίσεις σε Ανακριτικά Συμβούλια κλήση του Προέδρου του Συμβουλίου, θεβαίωση αυτού.
- η. Για συμμετοχή σε Συμβούλια, Επιτροπές, συσκέψεις, εξετάσεις, διαγωνισμούς, αθλητικούς ή άλλους αγώνες με πρωτοβουλία της Υπηρεσίας κ.λ.π. θεβαίωση ή θεώρηση στο φύλλο πορείας της αρμόδιας Υπηρεσίας από την οποία να προκύπτει η συμμετοχή

και η χρονική διάρκεια.

θ. Για κινήσεις με ιδιότητα επιβατικά αυτοκίνητα.

(1) Βεβαίωση του Δ/τή Αξιωματικού από την οποία να προκύπτει η αδυναμία διάθεσης υπηρεσιακού αυτοκινήτου για τη μετακίνηση και η τιμή του λίτρου της κοινής βενζίνης, δήλωση του μετακινήθεντος στην οποία να δηλώνεται η χρησιμοποίηση ιδιόκτητου αυτοκινήτου και ο αριθμός κυκλοφορίας του.

Βεβαίωση χιλιομετρικής απόστασης του αρμόδιου φορέα, για τις μετακινήσεις σε τόπους που δεν εξυπηρετούνται μεταξύ τους απ' ευθείας, ή δια μέσου άλλου σημείου με συγκοινωνία και που δικαιολογείται αντίτιμο εισιτηρίου βάσει της ισχύουσας τιμής του λίτρου της κοινής βενζίνης.

(2) Βεβαίωση του Δ/τή Αξ/κού από την οποία να προκύπτει η αδυναμία διάθεσης υπηρεσιακού αυτοκινήτου για τη μετακίνηση, δήλωση του μετακινήθεντος στην οποία να δηλώνεται η χρησιμοποίηση ιδιόκτητου αυτοκινήτου και ο αριθμός κυκλοφορίας του και τέλος θεβαίωση του αρμόδιου συγκοινωνιακού φορέα για τη τιμή του εισιτηρίου της αντίστοιχης διαδρομής δικαιουμένου μέσου και θέσης, για τις μετακινήσεις σε τόπους που εξυπηρετούνται με τα συνήθη συγκοινωνιακά μέσα (χερσαία, αεροπορικά, θαλάσσια) και δικαιολογείται αντίτιμο εισιτηρίου βάσει της τιμής αυτού στα μέσα συγκοινωνίας.

Για τον μετακινούμενο, λόγω μετάθεσης, απαιτούνται:

- α. Έντυπο αναφοράς - πίνακα, σε τρία αντίτυπα.
- β. Πρωτότυπο φύλλο πορείας ή ισό-

δυναμο δικαιολογητικό.

γ. Κεκρωμένο αντίγραφο της κατά περίπτωση διαταγής μετακίνησης, διατάγματος ή απόφασης αποστρατείας ή απόλυσης, αναφοράς αναγγελίας θανάτου κλπ.

δ. Υπεύθυνη δήλωση του μετακινούμενου ότι τα μέλη της οικογένειας, που αναγράφονται στο Φ.Π. ή στη βεβαίωση, μετακινήθηκαν πράγματι και ότι δεν υπάγονται σε καμιά εξαίρεση.

Προκειμένου για πατρική οικογένεια, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν.Δ. 334/1969, θα δηλώνεται ότι αυτά κατά την χρονολογία μετακίνησης συνοικούν κάτω από την ίδια στέγη και συντηρούνται από τον μετακινούμενο.

ε. Βεβαίωση της αρμόδιας Υπηρεσίας για τη χιλιομετρική ή μιλιομετρική απόσταση μεταξύ των τόπων μετακίνησης, αφού ληφθεί υπόψη η συντομότερη διαδρομή.

στ. Προκειμένου περί απόλυσης ή αποστρατείας επί πλέον υπεύθυνη δήλωση των δικαιούχων, στην οποία θα δηλώνεται ο τόπος οριστικής διαμονής τους, και αντίγραφο αναφοράς απόλυσης ή αποστρατείας της αρμόδιας υπηρεσίας από την οποία να προκύπτουν η ημερομηνία διαγραφής από το οικείο Σώμα, ο τόπος μόνιμης διαμονής, όπως δηλώθηκε και αν αυτοί ήταν ανακατεταγμένοι στο Σώμα, όπου αυτό απαιτείται.

ζ. Προκειμένου για αρχική τοποθέτηση των εξερχόμενων από τις παραγωγικές κλπ. σχολές απόδειξη εισιτηρίου και πρωτότυπη φορτωτική μεταφοράς αποσκευών μέχρι 100 χιλιογράμμων.

Τα ανωτέρω δικαιολογητικά δεν μπορούν να αντικατασταθούν με υπεύθυνη δήλωση.

ΟΡΙΟ ΗΛΙΚΙΑΣ

Σχετικά με τις φημολογίες για αύξηση του ορίου ηλικίας, το υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης απέστειλε σε όλα τα υπουργεία το ΔΙΚΠΡ/Φ.334/15/4.85 από 15.5.87 έγγραφο, με το οποίο χαρακτηρίζει παντελώς αβάσιμες τις διαδόσεις αυτές.

Επειδή το θέμα αυτό ενδιαφέρει όλους τους δημόσιους υπάλληλους, δημοσιεύουμε αυτούσιο το ανωτέρω έγγραφο:

«Με αφορμή το γεγονός, ότι παρά τις επανειλημμένες διαψεύσεις των αρμοδίων Υπουργών, και στο παρελθόν και πρόσφατα, συνεχίζεται η αβάσιμη φημολογία για καθορισμό αυξημένου ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των δημοσίων υπαλλήλων, σας πληροφορούμε ότι οι φήμες αυτές είναι παντελώς αβάσιμες και δεν ανταποκρίνονται στις προθέσεις της Κυβέρνησης.

Κατά συνέπεια, οποιαδήποτε ανησυχία για το θέμα αυτό είναι εντελώς αδικαιολόγητη και προκαλείται κάθε φορά, όπως φοβόμαστε, για την εξυπηρέτηση άλλων σκοπών.

Άλλωστε, όπως έχουμε κατ'επανάληψη τονίσει, βασικός στόχος μας, είναι η αναβάθμιση της δημόσιας

διοίκησης με την εφαρμογή της αρχής της αξιοκρατίας και η παραγωγική χρησιμοποίηση όλων των υπαλλήλων με βάση τις ικανότητες και την κατάρτισή τους και η ιδιαίτερη αναγνώριση της επάρκειας και της ουσιαστικής συμβολής τους στην εξυπηρέτηση του πολίτη και την αποδοτικότερη λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών. Επειδή δε, θύματα αυτών των διαδόσεων μπορεί να είναι και αξιοτάτοι υπάλληλοι, που, πιθανόν, να οδηγηθούν σε υποβολή παραιτήσεων, πράγμα που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το σκοπό που προαναφέρουμε, παρακαλούμε να ενημερώσετε και διαβεβαιώσετε τους υπαλλήλους, ώστε να τερματισθεί η φημολογία και ανησυχία που εντελώς ανυπόστατα δημιουργείται».

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Αστυνομικός υποδιευθυντής, μόνιμης διαθεσιμότητας, **ΚΟΛΤΣΙΔΑΣ** Σπυρίδων. Πέθανε στις 3.4.1987.

Αστυνόμος Β', μόνιμης διαθεσιμότητας, **ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ** Παναγιώτης. Πέθανε στις 18.4.1987.

Αρχιφύλακας **ΣΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ** Χρή-

στος του Ιωάννη, ετών 40, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Τμήμα Τάξης της Α.Δ. Ακαρνανίας και πέθανε στις 31.1.87.

Αστυφύλακας **ΚΟΥΛΠΑΣ** Δημήτριος του Μιλτιάδη, ετών 20. Υπηρετούσε στη Δ/ση Ασφάλειας Αττικής. Σκοτώθηκε στις 30.3.87 σε τροχαίο ατύχημα.

Αστυφύλακας **ΓΚΑΝΟΓΙΑΝΝΗΣ** Νικόλαος του Ιωάννη, ετών 37. Υπηρετούσε στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών. Πέθανε στις 8.5.87.

Αστυφύλακας **ΠΛΑΚΙΔΑΣ** Δημήτριος του Ιωάννη, ετών 27. Υπηρετούσε στο ΣΤ' Α.Τ.Τ. Πειραιά και πέθανε στις 12.5.87 από παθολογικά αίτια.

Ανθυπαστυνόμενος **ΣΥΜΨΗΡΗΣ** Αθανάσιος του Βασιλείου. Γεννήθηκε το 1956 στο Πατιόπουλο Αιτωλίας. Υπηρετούσε στο Τ.Τ. Κέρκυρας και πέθανε στις 21.5.87.

Ανθυπαστυνόμενος **ΤΑΣΣΗΣ** Χρήστος του Ιωάννη. Γεννήθηκε το 1951 στις Βαριάδες - Δωδώνης. Υπηρετούσε στο Α.Τ.Α.Ν. Φιλαδέλφειας. Σκοτώθηκε στις 22.5.87 σε τροχαίο ατύχημα.

Αστυφύλακας **ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ** Κων/νος του Παναγιώτη. Γεννήθηκε το 1955 στην Αγ. Βαρβάρα Μαντινείας. Υπηρετούσε στην Ασφάλεια Αττικής. Πέθανε στις 1.6.87.

Επίδομα στο προσωπικό των Ε.Κ.Α.Μ.

Με τροπολογία στο σχέδιο νόμου που αφορά το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο προβλέπεται η θέσπιση επιδόματος για τους άνδρες των Ειδικών Κατασταλτικών Αντιτρομοκρατικών Μονάδων (Ε.Κ.Α.Μ.).

Ειδικότερα το πλήρες κείμενο της τροπολογίας είναι το ακόλουθο:

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Στο σχέδιο νόμου «Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων της νομοθεσίας για το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (Ν.Α.Τ.)».

Στο ανωτέρω σχέδιο νόμου να προστεθεί άρθρο με αριθμό 7 ως εξής:

Άρθρο

1. α) Στο προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, που υπηρετεί σε υπηρεσίες και ομάδες, οι οποίες προβλέπονται από το Π.Δ. 357/1986 (Α-157), με την ειδικότητα του ανιχνευτή ή εξουδετερωτή βομβών και εκρηκτικών μηχανισμών ή και με τις δύο αυτές ειδικότητες, χορηγείται μηνιαίο επίδομα ίσο με το 30% του βασικού μισθού του υπαστυνόμου Β'. Το ίδιο ποσοστό επιδόματος χορηγείται και στους συνοδοούς σκύλων που χρησιμοποιούνται για την ανίχνευση (ανεύρεση) εκρηκτικών υλών, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1α του Ν. 1024/1980 (Α'-47) και το άρθρο 62 παρ. 5 του Ν. 1481/1984 (Α'-152). Το επίδομα αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση των

Υπουργών Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

β) Το ανωτέρω επίδομα χορηγείται και σε δικαιούχους, που απέχουν από τα καθήκοντά τους μέχρι τρεις μήνες, όταν η αποχή οφείλεται σε νοσηλεία ή πάθηση ή αναρρωτική άδεια λόγω τραυματισμού κατά τη διάρκεια επέμβασης για επισήμανση ή εξουδετέρωση ή καταστροφή εκρηκτικού μηχανισμού ή αυτοσχέδιας βόμβας ή κατά τη διάρκεια εκπαιδευτικής άσκησης στα αντικείμενα αυτά. Αποχή από τα καθήκοντα για οποιοδήποτε άλλο λόγο εφόσον διαρκεί περισσότερο από τριάντα ημέρες συνεπάγεται τη διακοπή χορήγησης του επιδόματος.

2. Στο προσωπικό των Ειδικών Κατασταλτικών Αντιτρομοκρατικών Μονάδων της Ελληνικής Αστυνομίας, που οργανώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 534/1978 (Α-114) με αποστολή την καθοριζόμενη στο άρθρο 40 της 10891 Φ.002.21/20λε από 7-7-1980 απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, χορηγείται μηνιαίο επίδομα ειδικών επιχειρήσεων, ίσο με το 20% του βασικού μισθού Υπαστυνόμου Β'. Το προσωπικό αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει τα εκατόν πενήντα (150) άτομα. Το εδάφιο β' της παραγράφου 1 εφαρμόζεται αναλόγως και για το προσωπικό αυτής της παραγράφου. Το επίδομα αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

3. Για το προσωπικό των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 10 και 11 του Ν.Δ. 1033/1971 (Α-232) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 1544/1985 (Α-80).

4. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 3 έχουν εφαρμογή από 24-4-87 και για το χρόνο εκπαίδευσης όσων ειδικεύονται ως ανιχνευτές ή εξουδετερωτές βομβών και εκρηκτικών μηχανισμών.

5. Οι διατάξεις της παρ. 8 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται γενικά και για το αστυνομικό προσωπικό το οποίο θανατώνεται ή τραυματίζεται κατά την εκτέλεση υπηρεσίας σε χώρους επισήμανσης ή εξουδετέρωσης αυτοσχεδίων βομβών ή εκρηκτικών μηχανισμών από έκρηξη αυτών.

ΑΠΙΟΛΟΓΙΑ

1. Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της εξουδετέρωσης βομβών και εκρηκτικών μηχανισμών ανακύπτει ανάγκη οργάνωσης ειδικών υπηρεσιών και ομάδων, οι οποίες να στελεχώνονται με κατάλληλο εκπαιδευμένο και έμπειρο προσωπικό, που θα επεμβαίνει άμεσα και αποτελεσματικά.

2. Σύμφωνα με το Ν.Δ. 1033/1971, την ευθύνη της αναγνώρισης, επισήμανσης και εξουδετέρωσης των εκρηκτικών μηχανισμών και αυτοσχεδίων βομβών, έχει, για όλη

την Ελλάδα, ο Στρατός Ξηράς (τάγμα εκκαθάρισης ναρκοπεδίων ξηράς).

3. Με το Π.Δ. 357/1986 (Α-157) η ανωτέρω ευθύνη περιέρχεται σταδιακά στην Ελληνική Αστυνομία και προβλέπεται η οργάνωση και λειτουργία ειδικών υπηρεσιών και ομάδων, για το σκοπό αυτό.

Η στελέχωση των υπηρεσιών αυτών προϋποθέτει κατάλληλο προσωπικό, που να επιθυμεί να υπηρετήσει σ' αυτές και να αποκτήσει ειδικές γνώσεις και εμπειρία, ύστερα από κατάλληλη εκπαίδευση. Είναι αυτονόητο, ότι το προσωπικό αυτό επιφορτίζεται ενσυνείδητα με έργο άκρως επικίνδυνο, διότι θέτει σε άμεσο και προφανή κίνδυνο τη ζωή και τη σωματική του ακεραιότητα, στην προσπάθειά του να ανταποκρίνεται στα καθήκοντά του, κατά τη διάρκεια της επισήμανσης και εξουδετέρωσης των εκρηκτικών μηχανισμών και αυτοσχέδιων βομβών.

4. Η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση, για τη χορήγηση ειδικού επιδόματος στους ανιχνευτές ή εξουδετερωτές βομβών και εκρηκτικών μηχανισμών, καθώς και στους συνοδούς σκύλων που χρησιμοποιούνται για την ανίχνευση εκρηκτικών υλών, αποτελεί ελάχιστο αντιστάθμισμα των κινδύνων του προσωπικού των κατηγοριών αυτών και παράλληλα κίνητρο, για την εκδήλωση ανάλογου ενδιαφέροντος από περισσότερο κατά το δυνατό προσωπικό, ώστε να επιλέγεται το καταλληλότερο από αυτό για τοποθέτηση στις ανωτέρω υπηρεσίες. Ανάλογες προβλέψεις υπάρχουν και στο Ν.Δ. 1033/1971, για το αντίστοιχο προσωπικό των συναφών υπηρεσιών του Στρατού Ξηράς, οι οποίες επεκτείνονται και στο προσωπικό ειδικών καθηκόντων της Ελληνικής Αστυνομίας.

5. Με την ίδια αιτιολογία, όπως αναλύεται ανωτέρω, προτείνεται η σχετική ρύθμιση να καλύπτει και το προσωπικό των Ειδικών Κατασταλτικών Αντιτρομοκρατικών Μονάδων, που λειτουργούν στην Ελληνική Αστυνομία, διότι και το προσωπικό αυτό εκτίθεται σε όμοιους σοβαρούς κινδύνους, κατά την εκτέλεση των ειδικών του καθηκόντων.

6. Επειδή και η εκπαίδευση των πυροτεχνουργών είναι υψηλής επικινδυνότητας, επιβάλλεται όπως τα ευεργετήματα των παραγράφων 1 και 3 παρέχονται και για το χρόνο της εκπαίδευσής τους, με έναρξη εφαρμογής της Διάταξης αυτής την 24-4-87, που συμπίπτει με την πρώτη αποστολή προσωπικού στο εξωτερικό για το σκοπό αυτό.

7. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου κρίνεται αναγκαίο όπως καλύπτουν και το αστυνομικό προσωπικό το οποίο έχει επιβεβλημένο καθήκον να προστρέχει ή να παραμένει πλησίον χώρων που είναι δυνατό να εκραγούν αυτοσχέδιες βόμβες ή εκρηκτικοί μηχανισμοί, προκειμένου να λαμβάνει τα απαιτούμενα μέτρα προστασίας και πρόληψης κινδύνων σε βάρος ανύποπτων πολιτών.

ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ένας ακόμα συνάδελφος έπεσε την ώρα του καθήκοντος. Σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα ενώ οδηγούσε την υπηρεσιακή μοτοσικλέτα.

Ο αρχιφύλακας Αντώνιος ΛΟΥ-ΠΑΣΑΚΗΣ, στις 21.6.87, ξημερώνοντας Κυριακή, οδηγούσε μοτοσικλέτα της Άμεσης Δράσης (ανήκε στην ομάδα Ζ) και εκινείτο στη λεωφόρο Αμφιθέας με προορισμό την υπηρεσία του, στη Λ. Αλεξάνδρας. Σε λίγα μέτρα απόσταση τον ακολουθούσε με τη δική του μηχανή ο ανθυπαστυνόμος της ομάδας «Ζ» Κλέων Μώρος. Σε λίγο τελείωνε και για τους δυό τους η νυχτερινή θάρδια...

Με αναμμένο το φάρο της μηχανής για να είναι ευδιάκριτος απ' τα αυτοκίνητα, ο άτυχος συνάδελφος πλησιάζει στη Λ. Συγγρού. Στη

διασταύρωση με την οδό Ιάσονος έγινε το κακό.

Η απροσεξία ενός οδηγού ΤΑΞΙ που παραβίασε την πινακίδα STOP και αγνόησε το παλλόμενο φως του σηματοδότη και την προτεραιότητα του δικυκλιστή, στοίχισε τη ζωή του συναδέλφου.

Ο αρχιφύλακας Αντώνιος Λουπασάκης γεννήθηκε το 1956 στην Κρύα Βρύση Κισάμου - Χανίων. Το 1975 κατετάγη στη σχολή αστυφυλάκων και στις 14.2.1985 εισήχθη στη σχολή αρχιφυλάκων.

Ο άτυχος συνάδελφος, φεύγοντας απ' τη ζωή, άφησε μόνους τη γυναίκα του και τα δυο ανήλικα

παιδιά του, ένα κορίτσι 6 χρόνων και ένα αγόρι 4 χρόνων.

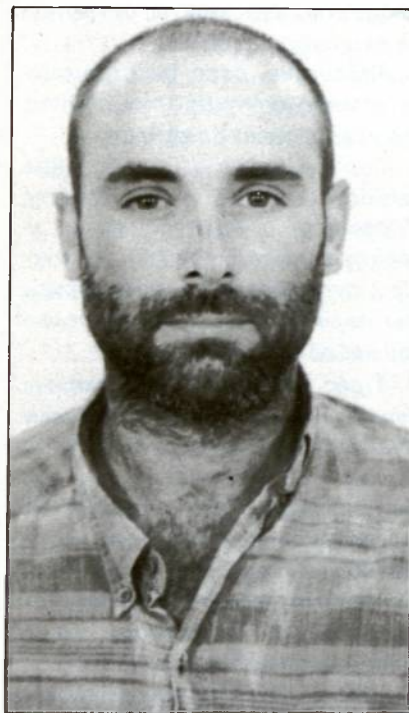
Κηδεύτηκε, μέσα σε ατμόσφαιρα γενικής συντριβής και οδύνης, στο νεκροταφείο Καλλιθέας.

Παραβρέθηκαν ο Γενικός Γραμματέας του Υ.Δ.Τ. κ. Παναγιώτης Μορφωπός, ο αρχηγός και οι υπαρχηγοί της Ελληνικής Αστυνομίας, αντιπροσωπείες, οι συγγενείς του εκλιπόντα, πολλοί συνάδελφοί του και πλήθος κόσμου.

Τιμές απέδωσε η μουσική του Σώματος και άγημα αστυνομικών. Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε η παρουσία των δικυκλιστών της ομάδας «Ζ» που είχαν σχηματίσει με τις μηχανές τους διάδρομο για να περάσει ο νεκρός. Ένα μαύρο κορδελάκι στη κεραία του ασυρμάτου ερμήνευε το βαρύ πένθος και τη λύπη των συναδέλφων του.

Μια φωτογραφία του σε πλαίσιο, λίγα λουλούδια, τα διακριτικά του και ένα σύντομο βιογραφικό, τοποθετήθηκαν σε περίοπτη θέση σε ένα απ' τα γραφεία της υπηρεσίας του, για να θυμίζουν το συνάδελφο που έπεσε στο καθήκον. Αιώνια η μνήμη του.

Συνελήφθη ο Ιταλός Φυγόδικος Φολίνι

Μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες των Ελληνικών Αστυνομικών Αρχών, χαρακτηρίστηκε από τον ελληνικό και ξένο τύπο, η πρόσφατη σύλληψη του Ιταλού φυγόδικου Μαουρίτζιο Φολίνι.

Ο Folini Maurizio - Giuseppe Franco του Angelo και της Angela, γεννήθηκε το 1953 στο Μιλάνο της Ιταλίας και από νωρίς «μυήθηκε» στις παράνομες οργανώσεις της χώρας του.

Στην Αθήνα έφθασε την Τετάρτη 10 Ιουνίου ατμοπλοϊκά, χρησιμοποιώντας το υπ' αριθ. 85 Β.Δ. 72485 πλαστό Γαλλικό Διαβατήριο, με τα στοιχεία Mario - Karmen Kalba. Η χώρα από την οποία προερχόταν παραμένει άγνωστη, αφού αρνήθηκε πεισματικά να την ανακαλύψει, όπως όμως πιστεύουν οι Αστυνομικές Αρχές και όπως από

το πλαστό διαβατήριό του προκύπτει, ο «απροσδόκητος επισκέπτης» επιβιβάσθηκε στο πλοίο σε λιμάνι της Κύπρου και μέσω Κρήτης έφθασε στον Πειραιά.

Σύμφωνα με το σήμα της Ιντερπόλ, ο Μαουρίτζιο Φολίνι, καταζητείται από τις Αρχές της χώρας του, από το 1979 γιατί εκκρεμούν σε βάρος του πολλές καταδικαστικές αποφάσεις των ιταλικών ποινικών δικαστηρίων, που του έχουν επιβάλει συνολικά 28 χρόνια φυλάκιση για συμμετοχή σε τρομοκρατικές και άλλες αξιόποινες πράξεις που διέπραξε στη χώρα του κατά το παρελθόν.

Επίσης φέρεται ως οργανωτικό στέλεχος της τρομοκρατικής οργάνωσης «Ένοπλοι Προλετάριοι».

Η σύλληψη του Ιταλού, πραγματοποιήθηκε την 7.30' ώρα περίπου της Κυριακής 21-6-87 και ήταν αποτέλεσμα της στενής συνεργασίας μεταξύ Ασφάλειας Αττικής και Ιντερπόλ. Πιάστηκε από «καταφύγιό» του, που ήταν το επί της οδού

ΡΩΜΗ

A.E. ΑΝΤΩΝΙΟ ΔΡΟΣΟΓΙΑΝΝΗ
Υπουργό Δημ. Τάξης

Επιθυμώ να σας απευθύνω τις πιο θερμές μου ευχαριστίες για την προσωπική και αποτελεσματική σας παρέμβαση, που είχε σαν αποτέλεσμα τη σύλληψη του γνωστού Maurizio Folini στα πλαίσια της κοινής αντιμετώπισης της τρομοκρατίας.

Με τη βεβαιότητα ότι η κοινή μας συνεργασία θα είναι πάντοτε επιτυχής σας απευθύνω τη βαθιά μου εκτίμηση.

OSCAR LUIGI SCALFARO
Υπουργός Εσωτερικών

Αγράφων 12 διαμέρισμα φιλικού του προσώπου.

Η είδηση «ξάφνιασε» την κοινή γνώμη και ενθουσίασε την Ιταλική Ηγεσία ο υπουργός Εσωτερικών της οποίας απέστειλε το παρακάτω τηλεγράφημα στον υπουργό Δημόσιας Τάξης Αντώνη Δροσογιάννη.

Ο «θάνατος» πουλιώταν στη Γλυφάδα

Από αστυνομικούς της Υπηρεσίας Δίωξης Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής, πιάστηκε στην Γλυφάδα λαθρέμπορος ναρκωτικών. Ο συλληφθείς είναι ο Βασίλειος Ρηνιωτάκης, 32 χρόνων, άργος, που παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα με την δικογραφία που σχηματίστηκε εις βάρος του.

Στην έρευνα που επακολούθησε στο σπίτι του Ρηνιωτάκη στην Γλυφάδα, θρέθηκαν και κατασχέθηκαν πέντε γραμμάρια κοκαΐνης, ποσότητα χασίς, μια ζυγαριά ακριβείας και 100.000 δρχ. που προέρχονταν, από εμπορία ναρκωτικών για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Χρησιμοποίησε για... κρύπτη... το στομάχι του

Συνελήφθη στο αεροδρόμιο του Ελληνικού προερχόμενος από το Πακιστάν, ο 25χρονος Δυτικογερμανός Ρολφ Σιέγκελ, ο οποίος χρησιμοποίησε για κρύπτη το στομάχι του, κρύβοντας τετρακόσια γραμμάρια ινδικής κάναβης, σε ειδική συσκευασία των 181 σθόλων.

Η υπερβολική νευρική του «πρωτότυπου» μεταφορέα οδήγησε τους έμπειρους αστυνομικούς, στην σύλληψή του.

Στον εισαγγελέα που οδηγήθη-

κε, ισχυρίσθηκε, ότι μετέφερε το χασίς για δική του χρήση.

☆

Εξ άλλου συνελήφθη στο αεροδρόμιο του Ελληνικού από αστυνομικούς της Ασφάλειας Αττικής, ο 36χρονος Γάλλος τουρίστας Ζαν Μισέλ Νοβάκ, προερχόμενος από το Μπανγκόκ, γιατί σε απόκρυφο σημείο του σώματός του βρέθηκαν κρυμμένα 95 γραμμάρια ηρωίνης, μέσα σε μικρές πλαστικές συσκευασίες. Στις αποσκευές του βρέθηκαν 54 χάπια ναρκωτικού φαρμάκου.

Άδοξο τέλος για τη σπείρα των πάρκινγκ

Σπείρα διαρρηκτών που λυμαίνονταν τα παρκαρισμένα Ι.Χ. αυτοκίνητα, στους χώρους στάθμευσης στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, εξαρθρώθηκε πρόσφατα από το ΚΗ' Α.Τ. Ασφάλειας.

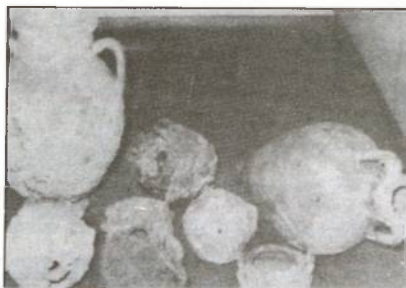
Μετά από επίμονες και εντατικές έρευνες των ανδρών του Τμήματος, συνελήφθησαν τα μέλη της τριμελούς σπείρας, ο 26χρονος φανοποιός Νίκος Παναγόπουλος, ο 21χρονος Αναστάσιος Γιαννιτσάκης και ο 33χρονος τορναδόρος Λεωνίδας Σεργιδάκης, γνωστός με το ψευδώνυμο «τζιτζικας».

Όπως αποκαλύφθηκε από την ανάκριση, η σπείρα είχε διαρρήξει δεκάδες αυτοκίνητα στο πάρκινγκ του αεροδρομίου, αφαιρώντας ραδιομαγνητόφωνα και διάφορα αξεσουάρ, ενώ το τελευταίο πεντάμηνο είχε διαρρήξει πάνω από είκοσι αυτοκίνητα που ήταν παρκαρισμένα, έξω από το στρατόπεδο Παλάσκα στο Σκαρμαγκά, στο Αιγάλεω, στην Εθνική οδό Αθήνας-Λαμίας και σε

άλλες περιοχές. Πολλά από τα κλεμμένα αντικείμενα, βρέθηκαν και αποδόθηκαν στους δικαιούχους.

ΣΥΛΛΗΨΗ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΩΝ

Οκτώ αρχαία αγγεία και αμφορείς, έπεσαν στα δίχτυα των ανδρών του Τμήματος Δίωξης Αρχαιοκαπηλείας της Ασφάλειας Αττικής. Τα αρχαία αντικείμενα, βρέθηκαν, ανάμεσα σε διακοσμητικές στάμνες και γλάστρες, στο κατάστημα διακοσμητικών ειδών του Γ. Μπαρμπα-

Στη φωτογραφία, διακρίνουμε μέρος, από τα κατασχεθέντα αρχαία αντικείμενα.

γιώτη 57 χρόνων, στη λεωφόρο Κηφισίας, στον Παράδεισο Αμαρουσίου.

Εναντίον του ιδιοκτήτη του καταστήματος σχηματίστηκε δικογραφία, ενώ τα κατασχεθέντα αγγεία και οι αμφορείς, που σημειωτέον προέρχονταν από κάποιο ελληνικό θυθό, αφού όλα είχαν πάνω τους κολλημένα κοχυλία και παλιά όστρακα, - απεστάλησαν για φύλαξη και εξέταση στην Εφορία Εναλίων Αρχαιοτήτων.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ «Ζ»

Τσαντάκιας φάντασμα πιάστηκε

τελικά, ύστερα από περιπετειώδη καταδίωξη.

Ο φαντομάς καμικάζι είναι ο Γεώργιος Δημ. Παπαδόπουλος, 22 χρόνων, κάτοικος Ν. Σμύρνης. Ιωακείμ 14.

Περίπου ένα χρόνο κράτησε η παράνομη δραστηριότητά του, και είχε κυριολεκτικά ρημάξει το Νομό Αττικής με αρπαγές τσαντών αφού είχε γίνει ο φόβος και ο τρόμος των ανύποπτων γυναικών.

Στις 17-6-87 αποπειράθηκε να αρπάξει την τσάντα της Φωτεινής Λουδάρου, που αντιστάθηκε καιάζοντας τις φωνές, «διέγειρε» το συναίσθημα των πολιτών, με αποτέλεσμα να αρχίσουν ένα ανελήτο ανθρωποκυνηγητό. Ο τσαντάκιας εγκλωβίστηκε τελικά και συνελήφθη στην οδό Λαγουμιτζή αφού μπλοκαρίστηκε από μοτοσυκλετιστή της ομάδας Ζ, της Άμεσης Δράσης.

Η υπ' αριθμ. Υ11-586 μοτοσυκλέττα που χρησιμοποιούσε ανήκε στον Αλ. Ζησιόδη, την οποία «απόκτησε» κλέβοντάς την το περασμένο καλοκαίρι έξω από τα δικαστήρια.

Σύμφωνα με ομολογία του υπ' αριθμ. «ένα» τσαντάκια, λίγο πριν συλληφθεί είχε αρπάξει ακόμα δύο τσάντες από ισάριθμες γυναίκες, οι οποίες του είχαν αποφέρει 20.000 δρχ. και 1.300 δρχ. και μία χρυσή αλυσίδα και ένα ρολόι αντίστοιχα. Στις 10 του μηνός είχε αρπάξει την τσάντα της Ειρήνης Αβραμίδη στην Ν. Σμύρνη με 50.000 δρχ. και της Ελευθερίας Ανδρικοπούλου με 45.000 δρχ. και κοσμήματα αξίας 300.000 δρχ.

Υστερα από έρευνα στο σπίτι του, βρέθηκαν σύριγγες και ηρωίνη και παραδέχτηκε πως είναι τοξικομανής και ότι δεν μπορούσε να θυμηθεί τα ονόματα των θυμάτων του.

Με την εις βάρος του δικογραφία οδηγήθηκε στον εισαγγελέα για τα παραπάνω.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Λιπαράκι πραγματικό έβαλε στο
χέρι η Αστυνομική Δύση Ρεθύ-
μνου με την σύλληψη του Γερ-
μανού Φουκς Ντέτφερ που μαζί
με τον επίσης Γερμανό Χέλμαν
Σικφίντ είχαν διαρρήξει το πε-
ρασμένο Σάββατο το σπίτι Αλ-
στριακού στην Αγία Γαλήνη.

Όπως γνωστοποίησε στην Α
τινομία η INTERPOL ο Φού

ως έχει σημειωθεί στην Γερμανία 9 φορές από το 1975— 1986 για πολλές περιπτώσεις κλοπής υπε ξαιρέτης παραβάσεις του νόμου για ναρκωτικά, πλαστογράφηση εγγράφων και σωματικής βλάβη. Ο Γερμανός κακοποιός διώκεται από την Εισαγγελία Αννόβερου για έκταση πονής για κλοπή και ληστεία ενώ από την ίδια Εισαλία αναζητείται για δολία

αποδοχή παροχών. Επίσης από την Εισαγγελία Βερολίνου διώκεται για παράβαση του Νόμου περί ναρκωτικών.

και λαθρεμπόριο ηρωίνης, κοκαί
νης και LSD

Το 1979 ο Φουκς κατηγορήθηκε για επίθεση και ληστεία στην Μεγάλη Βρετανία.

Και ο άγνωστος όμως Γερμανός ο Χέλμον Ζικφίλντ σημειώθηκε το 1982 στην Γερμανία για παράβαση του Νόμου περί ναρκωτικών.

Μεγάλος αριθμός πλοίων βιν-
ταλισμένων κατασχέθηκε στην δι-
ορκία υποτίθεται ότι ελέγχου-
ται, προετοιμάζεται ομάδα στην
Λοκίζα της Ασσόλεις και στην
Λήγον της Γουρής Προστασίας
Παραγωγής Ισοκτισίας σε δύο

καταστήματα ενοικίασης βιντεο
κασσετών

Συγκεκριμένα έγινε έλεγχος στο κατάστημα του Κων/νου Σαββαράκη που βρίσκεται στην πλατεία Γεωροφάντων. Κατό τον έλεγχο διαπιστώθηκε πως κατείχε 35

βιντεοκασέτες πλ.αστές οι οποίες
και κατασγέθηκαν.

Όπως ανακοίνωσε σχετικά η Αστυνομική Δύση Ρεθύμνου, έλεγχος πραγματοποιήθηκε και στο κατάστημα των Μιχ. Χαλκιάδakis και Ηλία Πετουσάκη όπου βρέθηκαν 268 πλαστές βινυλίστικες.

7 δενδρύλλια, φούντα, σπόροι, σύριγγες

Σε τεκέ και χώρο καλλιέργειας
χωρίς είχω μετατρέψει το σπίτι
της οδού Κλειδή 10 στην Π.
πόλη οι Αετός Φραγκιαδάκης
καρεπόλης 30 χρόνων, και η φοι
τήτρια της Φιλοσοφικής Ευαγγε
λίς Παυλά 28 χρόνων.

Υστερα από παρακολούθηση που έκαναν άνδρες του τμήμα-
τος Ασφάλειας Ρεθύμνου ενήργη-
σαν χθες στις 5.30 το απόγευμα
έρευνα στο σπίτι του Φραγκιαδά-
κη στην οδό Κουντουριώτη και
στο σπίτι που έμενε η φοιτήτρια
στην οδό Κλειδιά. Εκεί βρέθη-
καν και κατασχέθηκαν 7 δενδρύ-

72 ια ινδικής κάρναβης ύψους από 0,60 μέχρι 114 εκατοστά. Τα δεν δρύνλ.ια καλλιπεργούνσαν οι Φαεν κιαδικώς και Παυλή μέσα σι τρεις πύλωνες γλάστερες. Μέσα στο σπίτι βρέθηκαν σε σταχτοδο χείο βαμβάκι διαποτισμένο με νε ρό πάνω στο οποίο είχαν φυτρώ σει 7 μικρά φυτόνια τα οποία προόριζαν για μεταφύτευση και 16 σποριο ινδικής κάρναβης. Βρέ θηκε επίσης χασίς σε φούντα 14,2 γραμμάρια. Ακόμη βρέθηκαν 3 χρησιμοποιημένες σύριγγες με υπολείμτα πρωίνης και 3 κουτα λάρικια τα οποία χρησιμοποιούσαν για την παρασκευή της δόσης της πρωίνης.

Οι φραγκιαδούκης και Παυλή
συνελήφθησαν και απεστάλησαν
στον εισαγγελέα

ΕΡΕΥΝΑ
ΑΙΓΙΟΥ

Ευχαριστήρια
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΑΓΙΟΥ

Θεσσαλονίκης
από τις θερμ
που, προς τ
για, δια τ
του διαρκή
του κοσμοπο
του (πρί
215,87 Δι
την αμετα
και ασφα
στη αστυν
Από τα επ
δυνα και
δουλειά
Με θερ
Ζ. Γ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΙΔΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Εξαρθρώθηκε οπερία 4

ΕΚΛΕΒΑΝ... ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΑ

Αθόρυβα και μεθοδικά το Τμήμα Ασφαλείας Μυτιλήνης εξαρθρώσε οπερία διαρρηκτών που είχε κατακλύψει την πόλη μιας και τα χωριά.

Ήδη σχηματίζεται δικογραφία κατά των Δημ. Καλατζή 39 χρόνων κατοίκου Αγίας Παρασκευής Λεσβού εργολάβου, Γιάννη Γιαννί 20 χρόνων στρατιώτη, Μίχ. Γιαννί 19 χρόνων κατοίκου Αγίας Παρασκευής κα: προσωρινά Κω. Σερβιτόρου, Ιγνώη Κικιρίκου 17 χρόνων κατοίκου Αγίας Παρασκευής.

αργού και σταμάτη Γκαγκάση 17 χρόνων κατοίκου Αγίας Παρασκευής εργάτη.

Οι παραπάνω κατηγορούνται ότι από το Δεκέμβρη του 1986 ως 16 Απριλή 1987 διέπραξαν μια ζωεκλοπή και 12 κλοπές σε βάρος κλ. οικίου της 3ης ΜΟΜΑ κατοίκων Μυτιλήνης και Λεσβιακών χωριών.

Μεταξύ των κλοπιμαίων είναι: έγχρωμες τηλεοράσεις, βίντεο, μαγνητοφωνα συσκευών, κουτί διαφόρων εξαρτήματα κ.α. συνολικής αξίας 1.300.000 δραχ. Επίσης καταγγράφονται για υπερπαρακλή βίντεο από καταστροφή. Η ζωεκλοπή δεν είχε αναφερθεί στην Αστυνομία.

Στα χέρια του Δημ. Καλατζή ο οποίος ήρθε το Δεκέμβρη από την Αθήνα και εγκαταστάθηκε στην Αγία Παρασκευή, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν τα παρακάτω κλοπιμαία: 1 εγχρωμή τηλεόραση μάρκας UL TPA 26 ιντσών, 1 πλήρης στερεοφωνικό συγκρότημα μάρκας FHN LIPS 7 δίσκoi, στερεοφωνικό με γάλου μεγέθους (33 δίσκoi), 4 φιάλες ούισκι, πλήρεις 2 μαγνητοφωνα αυτοκινήτου μάρκας ACICO και FULKOR, 1 στρατιωτικό βαρέλι, πλήρες ορυκτελαίου και 1 κενό 1 στρατιωτικό δοχείο πλήρες γρασσ, 4 ηχεία μαγνητοφώνου αυτοκινήτου, 4 μπαταρίες μεγάλου μεγέθους (αυτ)των μηχανημάτων έργων, 2 μηχανές ανελκυσμού υδάτος και διάφορα άλλα μικροαντικείμενα.

Τα παραπάνω αναγνωρίζονται και παραλαμβάνονται από παύση της.

Η προανακρίση συνεχίζεται.

ΑΡΚΑΔΙΚΑ ΝΕΑ

Μικρά αστυνομικά

3 Τσιγγάνες συνελήφθησαν για κλοπή

Απο αστυνομικούς του Τμήματος Ασφαλείας της Αστυνομικής Διεύθυνσης Αρκαδίας συνελήφθησαν 3 νεαρές τσιγγάνες κατηγορούμενες για κλοπή.

Πρόκειται για την Ζ.Κ. σύζυγο του Σ. και τις άγες μες Ζ. Α. του Γ. και Κ. Α. του Ε. οι οποίες, όπως διαπιστώθηκε από την προανάκριση, αφαίρεσαν από τις τσέπες συνταξιούχου στην περιοχή Λουκά Αρκαδίας το ποσό των 25.000 δραχ. με την μέθοδο της απασχολήσεως, και στη συνέχεια εξαφανίστηκαν.

Τα κλοπιμαία χρήματα βρέθηκαν και αποδόθηκαν στον παθόντα, και οι δράστιδες οδηγήθηκαν στον Εισαγγελέα.

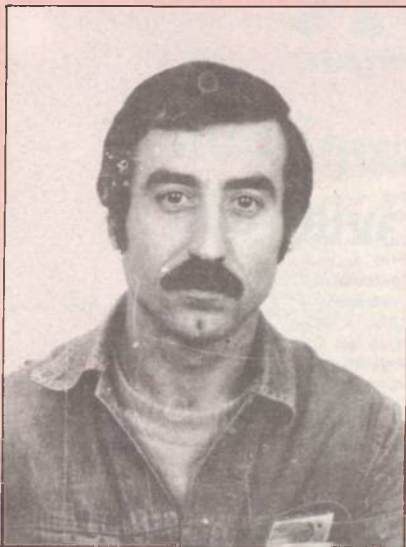
Η ΠΡΟΟΔΟΣ

Συνελήφθη στο Ακριτόχωρο 2 ΑΓΡΟΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΧΑΣΙΣΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Στο Ακριτόχωρο συνελήφθη προχθές στις 6.30 μ. από αστυνομικούς του Τμήματος Τάξης Παοίων ο 23. κάτοικος Ακριτόχωρου, νεωγός, κατηγορούμενος ότι κατοικήθηκε σε άσημερη τοποθεσία να έφαινε και καλλιέργει 38 φυτά ινδικής κάνναβης που είχαν ύψος 0.79 μ. μέσο σε είδη δοχεία. Επίσης μετά από έρευνα των αστυνομικών, διαπιστώθηκε ότι ο συλληφθείς κατείχε αποθήκη του είχε φυτεύσει και καλλιεργούσε μέσα σε βλάστρα 20 φυτά που πορρωμα φυτά ύψους 0.5 μ. Τα φυτά κατασχέθηκαν, ο δε Κάρπαπας θα παραπεμφθεί στον κ. Εισαγγελέα Σερρών.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

— Από την Δ/νση Ασφαλείας Θεσ/νίκης, εξαρθρώθηκε σπείρα κλεπτών-διαρρηκτών την οποία αποτελούσαν οι σεσημασμένοι κλέ-

φτες ΚΟΝΙΑΡΗΣ Νικόλαος του Χρήστου, ετών 35, κάτοικος Κουφαλίων Θεσ/νίκης, υδραυλικός και

ΠΟΜΑΚΗΣ Στέφανος του Διαμαντή, ετών 51, κάτοικος Γιαννιτσών, άεργος σε βάρος των οποίων σχηματίστηκε δικογραφία για κλοπές σε βαθμό κακουργήματος, διότι κατά το χρονικό διάστημα από τέλη 1984 μέχρι Μάρτιο 1987 διέρρηξαν με αντικλείδι ή παραβιάζοντας την πόρτα με κατσαβίδι εκατόν δύο

(102) διαμερίσματα στη Θεσ/νίκη και σφαίρεσαν τηλεοράσεις, βίντεο, κοσμήματα, λίρες χρυσές και χρήματα συνολικής αξίας 45.000.000 δρχ. περίπου.

— Από τα κλοπιμαία, όπως εδήλωσαν οι ίδιοι, όλα τα κοσμήματα πούλησαν στον ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ Ευρυσθένη του Μιχαήλ, ετών 47, κάτοικο Θεσ/νίκης, έμπορο γνωστό με το ψευδώνυμο «ΒΙΤΗΣ» και από τα βίντεο και τηλεοράσεις άλλα μεν πούλησαν στον ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ και άλλα στον ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ Νικόλαο του Σωτηρίου, ετών 64, κάτοικο Θεσ/νίκης, έμπορο, προς 50.000 το κομμάτι.

— Από την έρευνα που έγινε στα καταστήματά των βρέθηκε μέρος των κλοπιμαίων στα χέρια του ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ, ενώ στα χέρια του ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ δεν βρέθηκε τίποτα. Σε βάρος τους έγινε δικογραφία για κλεπταποδοχή.

— Οι κλέφτες οι οποίοι εκινούντο με το αυτοκίνητο του ΠΟΜΑΚΗ, έμπαιναν στα διαμερίσματα πάντοτε κατά την διάρκεια της ημέρας και συνήθως τις πρωινές ή απογευματινές ώρες, αφού βελαιωνόταν με το κουδούνι ότι έλειπαν οι ένοικοι.

— Τα χρήματα που έκλεψαν ή πήραν από την πώληση των αντικειμένων τα σπατάλησαν σε διασκεδάσεις.

Οι δράστες είναι σεσημασμένοι και απασχόλησαν πολλές φορές τις Αρχές με παρόμοιες πράξεις.

Από την Δ/νση Ασφαλείας Θεσ/νίκης σχηματίστηκε δικογρα-

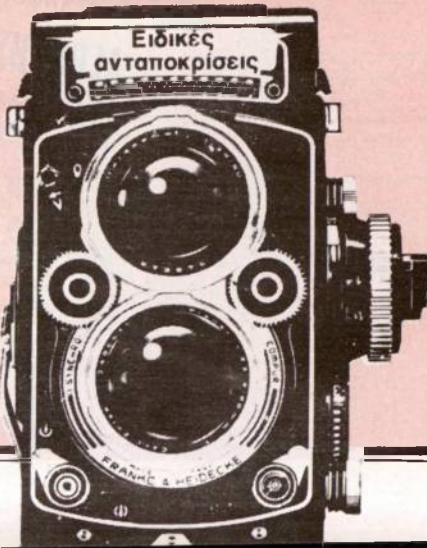
φία κατά των:

- 1) ΣΥΜΠΙΡΙΔΗ Κυριάκου του Στεργίου και της Θεοφανίας, ετών 22, αέργου, κατοίκου Θεσ/νίκης οδός Ανατ. Ρωμυλίας 36 — Νεάπολη.
- 2) ΣΕΜΕΡΤΖΙΔΗ Αντωνίου του Ιεροθέου και της Ευθυμίας, ετών 20, αέργου, κατοίκου Θεσ/νίκης, και
- 3) ΣΚΑΘΑΡΟΘΔΗ Αναστασίου του Κων/νου και της Δήμητρας, ετών 21, αέργου, κατοίκου Θεσ/νίκης οδός Φιλίππου 6 — Συκιές, κατηγορουμένων για σαράντα (40) κλοπές, που διέπραξαν σε καταστήματα και γραφεία στο κέντρο της Θεσ/νίκης και αφαίρεσαν χρήματα, ένσημα του Ι.Κ.Α., στερεοφωνικά, ραδιομαγνητόφωνα και άλλα αντικείμενα συνολικής αξίας 3.000.000 δρχ. περίπου.

Συγκεκριμένα οι παραπάνω δράστες την νύκτα της 4-5/6-87 διέρρηξαν τα γραφεία της Τεχνικής Σχολής «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» που βρίσκεται στην οδό Φράγκων 2 με σκοπό να διαρρήξουν ή να απαγάγουν το χρηματοκιβώτιο που περιείχε 100.000 δρχ. Επειδή όμως δεν πέτυχαν τον αρχικό τους σκοπό, έκλεψαν μέσα από συρτάρι ενός γραφείου ένσημα του Ι.Κ.Α. συνολικής αξίας 1.500.000 δρχ., τα οποία η Σχολή είχε για το Προσωπικό της, καθώς και μία αριθμομηχανή. Όλα τα κλεμμένα ένσημα βρέθηκαν στα χέρια του πρώτου δράστη και αποδόθηκαν στη Σχολή.

Επίσης οι παραπάνω δράστες όπως προέκυψε από την προανάκριση διέπραξαν άλλες 39 κλοπές σε καταστήματα και γραφεία του Κέντρου της Θεσ/νίκης και έκλεψαν χρήματα, στερεοφωνικά συγκροτήματα, ραδιομαγνητόφωνα και διάφορα άλλα αντικείμενα. Όλα σχεδόν τα κλεμμένα αντικείμενα βρέθηκαν στα χέρια των δραστών και αποδόθηκαν στους παθόντες, ενώ τα χρήματα κατανάλωσαν σε διασκεδάσεις.

Όλοι οι δράστες είναι σεσημασμένοι και έχουν απασχολήσει και άλλες φορές την Αστυνομία.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

Σπείρα εμπόρων του «λευκού θανάτου» εξάρθρωσαν μετά από επίπονες και πολύμηνες προσπάθειες οι αστυνομικοί του Α.Τ. Τάξης Κιάτου σε συνεργασία με συναδέλφους τους του Τ. Ασφαλείας Κορίνθου.

Η τετραμελής σπείρα διακινούσε στην περιοχή αυτή και στην Αθήνα ηρωίνη και χασίς.

Όπως αποκάλυψε η προανάκριση, ο Φίλιππος Παπαβασιλείου 26 χρόνων, κάτοικος Κιάτου, έμπορος ναρκωτικών προμήθευσε στον Κώστα Σερδάρη, συμπολίτη και συνομήλικό του, τον οποίο χρησιμοποιούσε σαν «θαποράκι» 1.400 γραμμάρια καθαρής ηρωίνης την οποία θα διοχέτευε σε κατοίκους της Κορινθίας και της πρωτεύουσας. Ο τελευταίος συνελήφθη την ώρα που τοποθετούσε κάτω από μια γέφυρα την ποσότητα της ηρωίνης μέσα σε φακελλάκια. Συνεργάτες των Κορίνθιων ήταν και δύο Αθηναίοι της ίδιας ηλικίας οι Αθανάσιος Παπαδόπουλος και Κώστας Κατανίδης που είχαν φθάσει στο Κιάτο με σκοπό να συναντήσουν τον Παπαβασιλείου και να προμηθευτούν ποσότητες ηρωίνης. Όταν η αστυνομία τους συνέλαβε βρήκε επάνω τους και κατέσχεσε 55.800 γραμμάρια κατεργασμένο χασίς.

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ

Την 30-5-87 και ώρα 11.00' στο χωριό Καστανή - Πωγωνίου - Ιωαννίνων, έγιναν τα εγκαίνια του επανασυσταθέντος ομώνυμου Αστυνομικού Σταθμού. Κατά την τελετή των εγκαινίων, που έγινε παρουσία όλων των κατοίκων του χωριού, των γειτονικών χωριών και ξενιτεμένων Καστανιτών, που ήρθαν σύσσωμοι από την Αθήνα και άλλα σημεία, παρέστησαν ο επιθεωρητής Αστυνομίας Δυτικής Ελλάδας

υποστράτηγος κ. Γερογιάννης, ο αναπλ. του Αστυνομικού Διευθυντή Ιωαννίνων αστυνομικός υποδιευθυντής κ. Μπάδας, ο αντιπρόεδρος και η γραμματέας της Αδελφότητας Καστανιανής κ. Μεξάκης και Τσόγκα, η πρόεδρος της Ομοσπονδίας Πωγωνισίων κ. Μάνου και ο κοινοτάρχης Καστανής κ. Παπαγιάννης, οι οποίοι και ομίλησαν επίκαιρα.

Παρέστησαν επίσης ο δήμαρχος Δελθινακίου κ. Βίλλης, οι πρόεδροι των ομώνυμων Κοινοτήτων, άλλοι εκπρόσωποι των τοπικών Αρχών και αντιπροσωπεία αξιωματικών και κατωτέρων της Αστυνομίας.

Μετά την τελετή των εγκαινίων, έγινε έπαρση της Σημαίας και οι παρευρισκόμενοι επισκέφθηκαν τους χώρους του Αστυνομικού Σταθμού και στη συνέχεια παρακά-
θησαν σε γεύμα, στην παρακείμενη

αίθουσα της Αδελφότητας, και η όλη εκδήλωση τέλειωσε, αργά το μεσημέρι, με γλέντι, στο οποίο χόρεψαν και ξεφάντωσαν όλοι οι παρευρισκόμενοι, μηδέν και των πολύ γερόντων εξαιρουμένων. Τον επανασυσταθέντα Αστυνομικό Σταθμό επάνδρωσαν ο ανθυπαστυνόμος Ζάννης Χρήστος και οι αστυφύλακες Κοσμάς Γεώργιος και Ρίζος Αλέξανδρος.

Στη συνέχεια ο επιθεωρητής Αστυνομίας, συνοδευόμενος από τον Αστυνομικό Υποδιευθυντή, επισκέφθηκε τον Μεθοριακό Σταθμό Ελέγχου Κακαβιάς και τους Αστυνομικούς Σταθμούς Κτισμάτων, Παρακαλάμου, Καλπακίου και Νέου Οικισμού Καρυών - Ιωαννίνων, όπου συζήτησε με τους αστυνομικούς, τα ιδιαίτερα προβλήματά τους.

Η αποστολή του επιστήμονα και του ποιητή

Μια παλαιή πρόληψη, που φοβάμαι ότι διαρκεί ως τις ημέρες μας, επιμένει να βλέπει τον ποιητή και τον επιστήμονα σαν μορφές που ανήκουν σε αντιμαχόμενα στρατόπεδα. Τοποθετεί από το ένα μέρος τη γνώση, την έρευνα, το θετικό μυαλό και από το άλλο την έμπνευση, την έξαρση, την φαντασία που ως ένα σημείο άλλωστε αυτά είναι σωστά, με την διαφορά ότι και οι επιστήμονες και οι ποιητές αν είναι άξιοι του ονόματος, ξεπερνούν αντιστρόφως αυτά τα όρια και κατά κάποιο τρόπο υπεισέρχονται ο ένας στα οικόπεδα του άλλου.

Επειδή και στις πλέον αυστηρά θετικές επιστήμες είδαμε ότι τα μεγάλα άλματα έγιναν με μιαν διόλου μικρή δόση φαντασίας και στις ποιητικές συνθέσεις, όσες αποδείχθηκε ότι αντέζανε στον χρόνο, το θάρος έπεσε στην πρόνοια, την αρχιτεκτονική και στους οιονεί μαθηματικούς υπολογισμούς για την ισορροπία του συνόλου.

Από πολλές πλευρές λοιπόν είμαστε πρώτοι εξάδελφοι στον χώρο του πνεύματος και ποιος άλλος μπορεί να θεωρείται σαν ο κατ' εξοχήν ναός του

πνεύματος εάν όχι το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα που λέγεται Πανεπιστήμιο. Ιδού ότι σήμερα σμίγουμε κάτω από την στέγη του πλέον ιστορικού του πρώτου Πανεπιστημίου της χώρας μας που είχε την τιμή, αλλά και την ευθύνη να εγκαινιάσει τις ανώτατες σπουδές στην νεώτερη Ελλάδα και να διαδράμει το μήκος 150 χρόνων μέσα σε πολέμους, καταστροφές και μύριες άλλες αντιξοότητες απτόητο

χωρίς να χάσει ποτέ του σε ύψος. Είναι ήδη ένα μεγάλο κατόρθωμα αυτό, αλλά το κυριότερο είναι, για την αντίληψή μου, η παράδοση που επέτυχε να δημιουργήσει. Το κεφάλαιο που μας κληρονόμησε: Την σειρά των διαπρεπών καθηγητών και τη στρατιά των ελευθέρων επιστημόνων που οικοδόμησαν την σύγχρονη Ελλάδα. Μη λησμονούμε ότι μόνον έτσι, μόνον χάριν σ' αυτούς βρεθήκαμε σήμε-

Ο δημιουργός του «Άξιον Εστί» φορώντας την πανεπιστημιακή τήβεννο. Πίσω του διακρίνονται ο υπουργός Παιδείας και ο πρόεδρος του Παν/μίου.

ρα έτοιμοι να ενταχθούμε στην κοινότητα των ευρωπαϊκών χωρών.

Και φυσικά η αποστολή μας δεν λήγει εδώ, μάλλον αρχίζει από δω, από το σημείο θέλω να πω, που η Ευρώπη έχοντας επιλύσει σ' ένα πρώτο στάδιο τα οικονομικά και τεχνικά προβλήματα που την απασχολούν, θ' αναζητήσει την πολιτιστική της ταυτότητα. Επειδή πάνω από τις στατιστικές, πάνω από την υπεροχή ορισμένων πληθυσμών που την συνθέτουν μια κοινότητα για να επιβιώσει οφείλει να καθορίσει και συνειδητοποιήσει την πνευματική της υπόσταση.

Δύο δυνάμεις υπάρχουν στον κόσμο αυτόν συνήθιζε να λέει ο Ναπολέων: το ξίφος και το πνεύμα. Στην αναμέτρησή τους, ομολογούσε είναι περίεργο, αλλά το ξίφος βγήκε πάντοτε ηττημένο.

Να γιατί το θάρος της κληρονομιάς που σηκώνουμε σαν φορείς της ελληνικής παιδείας είναι μεγάλο, και γιατί ο ρόλος που καλούνται να παίξουν τα ελληνικά Πανεπιστήμια θ' αποκτά στο μέλλον ολοένα και μεγαλύτερη σημασία.

Στην ελληνική γλώσσα είναι γραμμένα σχεδόν όλα τα κείμενα που θεμελιώνουν τον Δυτικό μας πολιτισμό, και είμαστε οι μόνοι εμείς που έχουμε το προνόμιο να τα μελετούμε και να τα εισδεχόμαστε από πρώτο χέρι. Κάτι που μας γεννά και υποχρεώσεις και δικαιώματα. Είναι καλό να το συνειδητοποιούμε αυτό χωρίς οίηση, αλλά με βαθύ αίσθημα ευθύνης.

Με σεβασμό και αληθινή συγκίνηση σας απευθύνω αυτά τα λόγια. Σεβασμό απέναντι στον μόχθο που αντιπροσωπεύει ένα τέτοιο κέντρο ανωτάτων σπουδών (όπως το Πανεπιστήμιο) και συγκίνηση, γιατί μου δόθηκε η χάρη να συμπορευθώ με το τελευταίο τρίτο της διαδρομής του και εννοώ τον μισό αιώνα στο διάστημα του οποίου υπήρξα και ταπεινός φοιτητής της Νομικής Σχολής του και αργότερα φίλος και συνεργάτης πολλών από τους πλέον επιφανείς λειτουργούς του. Η τύχη θέλησε να μην αξιοποιήσω αυτά που διδάχθηκα εδώ, ή μάλλον για να είμαι πιο ακριβής, να τα αξιοποιήσω κατά διαφορετικό τρόπο και σ' έναν διαφορετικό τομέα. Επειδή

πάντοτε μου εστάθη ανέλπιστα επωρελής, η μέθοδος που αποκομίζει κανείς όταν εγκύψει σε μια επιστήμη, με άλλα λόγια η πειθαρχία στη δουλειά και η συστηματική αντιμετώπιση των δυσκολιών που ορθώνει κάθε απαιτητική, συνθετική εργασία.

Εδώ δεν μπορώ προτού τελειώσω το μικρό αυτό ευχαριστήριο να μην αναφερθώ σ' ένα μεγάλο τέκνο της πατρίδας μας, τον Κωστή Παλαμά, που έλαχε και εκείνος από διαφορετικό δρόμο σαν διοικητικός, δηλαδή, λειτουργός του να συμπορευθεί με το εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο. Κάτι από την φλόγα της ψυχής του θα πρέπει νά 'χει μείνει σ' αυτούς τους χώρους και να εγκαρδιώνει εμάς που περνάμε σήμερα το κατώφλι του για να δεχθούμε μίαν από τις υψηλότερες τιμές που είναι δυνατόν ν' αποδοθούν σ' έναν εργάτη και καλλιεργητή των ελληνικών γραμμάτων.

Με πλήρη συνείδηση του θάρους και της αξίας που αντιπροσωπεύουν οι επιλογές σας, έρχομαι σήμερα να υποκλιθώ ενώπιόν σας και να σας ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου.

*Το Πανεπιστήμιο Αθηνών τίμησε πρόσφατα τους δύο κορυφαίους της ελληνικής ποίησης που ζουν: Οδυσσέα Ελύτη και Γιάννη Ρίτσο.

Το κείμενο που δημοσιεύουμε είναι η ομιλία του Οδυσσέα Ελύτη στην τελετή ανακήρυξής του ως επίτιμου διδάκτορα του Παν/μίου Αθηνών.

ΜΕΓΑ ΒΑΡΟΣ

ΝΑ ΜΕΤΕΧΕΙΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

βοσκό

ζωπάζαρο

Χιονισμένη πόλη

πατινάζ στον πάγο

Οι συνάδελφοί στην επαρχία δημιουργούν

Ο Ιωάννης Παπαδόπουλος είναι ένας ακόμη αξιόλογος καλλιτέχνης που υπηρετεί στην ΕΛ.ΑΣ. Γεννήθηκε το 1945 στον Άγιο Γεώργιο Γρεβενών και υπηρετεί με το βαθμό του ανθυπαστυνόμου στην αστυνομική δ/ση Κοζάνης.

Ο Παπαδόπουλος ασχολείται με τη ζωγραφική και είναι αυτοδίδακτος. Έχει πάρει μέρος σε δυο ομαδικές εκθέσεις στις οποίες διακρίθηκε η δουλειά του, ενώ ο τοπικός τύπος δημοσίευσε ευμενής σχόλια για το ταλέντο του καλλιτέχνη.

Θ' αφήσουμε όμως και στη δική σας κρίση το έργο του ζωγράφου Παπαδόπουλου δίνοντας μερικά δείγματα της καλλιτεχνικής του δημιουργίας.

Το περιοδικό μας συνεχίζει την παρουσίαση των ερασιτεχνών ζωγράφων που υπηρετούν στην Ελληνική Αστυνομία. Η σειρά της παρουσίασης είναι τυχαία και δεν έχει να κάνει με την αξία, την προσφορά ή την αρχαιότητα στη δουλειά του κάθε καλλιτέχνη.

ΠΟΙΑ ΟΧΗΜΑΤΑ ΑΠΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ «ΔΙΟΔΙΑ»

Τρεις κατηγορίες οχημάτων απαλλάσσονται απ' την καταβολή των ειδικών τελών κυκλοφορίας (διοδία), κατά τη διέλευσή τους απ' τους σταθμούς διοδίων, στους εθνικούς δρόμους:

- Τα οχήματα ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου.

- Τα πυροσβεστικά, τα υδροφόρα και τα οχήματα καθαριότητας που ανήκουν κατά κυριότητα σε δήμους, κοινότητες, λιμενικούς οργανισμούς και λιμενικά ταμεία.

- Τα ασθενοφόρα οχήματα και κινητά υγειονομικά συνεργεία που ανήκουν κατά κυριότητα στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, στα κρατικά, δημοτικά ή κοινοτικά νοσοκομεία, στο Ι.Κ.Α. και λοιπά ασφαλιστικά ταμεία καθώς και στα κοινωφελή νοσηλευτικά ιδρύματα.

Σύμφωνα με ανακοίνωση του τα-

μείου εθνικής οδοποιίας (ΤΕΟ) μπορούν οι οδηγοί, σε έκτακτες περιστάσεις, να απευθύνονται στους σταθμούς διοδίων, όπου το προσωπικό είναι πρόθυμο, σε οποιαδήποτε

ώρα του 24ωρου, να τους εξυπηρετήσει.

Οι σταθμοί διοδίων βρίσκονται στις παρακάτω χιλιομετρικές θέσεις:

ΤΜΗΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΡΟΜΟΥ	ΣΤΑΘΜΟΣ ΔΙΟΔΙΩΝ	ΤΗΛΕΦΩΝΑ	ΧΛΜ. ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ
Αθήνα - Λαμία	ΣΧΗΜΑΤΑΡΙ	0262-58222	60
	ΤΡΑΓΑΝΑ	0233-92201	134
Λαμία - Λάρισα	ΠΕΛΑΣΓΙΑ	0238-51201	252
	ΜΟΣΧΟΧΩΡΙ	041-961404	338
Λάρισα - Κατερίνη	ΤΕΜΠΗ	0495-93269	385
	ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ	0352-31355	412
Κατερίνη - Ευζώνοι	ΜΑΛΓΑΡΑ	0391-41351	480
Αθήνα - Κορίνθος	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	5546079	29
	ΙΣΘΜΟΣ	0741-22077	77
Κορίνθος - Πάτρα	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	0741-55415	95
	ΡΙΟ	061-991442	204

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΙΜΑΝΤΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΡΤ ΜΠΑΓΚΑΖ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Οι οδηγοί μπορούν να κινησουν το αυτοκίνητο με το πορτ μπαγκάζ γεμάτο με κάποιο φορτίο που το κάνει να παραμένει ανοιχτό, αλλά με απόλυτη ασφάλεια και σιγουριά χρησιμοποιώντας έναν ειδικά σχεδιασμένο ιμάντα που διαθέτει δική του συσκευή κλειδώματος.

Ο ιμάντας που όπως λέγεται τοποθετείται πολύ εύκολα, διαθέτει ειδική συσκευή κλειδώματος που ασφαλίσει πάνω στο κλειστό μέσα στο πορτ μπαγκάζ, ενώ στο αντίθετο άκρο υπάρχει αυτοασφαλιζόμενη κλειδαριά και ασφαλιστικός γάντζος.

Η τοποθέτησή του, ρυθμίζει το άνοιγμα του καπώ του πορτ μπαγκάζ που το κρατά κοντά στην «κλειστή»

Για να μην ξαναδούμε στους δρόμους παρόμοιες εικόνες, πρέπει να οδηγούμε με σύνεση και υπομονή.

θέση, όσο επιτρέπει το ανώμαλο σχήμα του μεταφερόμενου φορτίου. Μετά τη χρήση, μπορεί ο ιμάντας να αφαιρεθεί εύκολα ξεκλειδώνοντας το καπώ του πορτ μπαγκάζ με το κλειδί του, οπότε απελευθερώνεται η συσκευή που τον κλειδώνει και στη συνέχεια μπορεί να

αφαιρεθεί και ο κάτω γάντζος. Ο ιμάντας SECUREBOOT έχει σχεδιαστεί για να αντέχει σε καθημερινή χρήση και είναι κατασκευασμένος από επεξεργασμένο χάλυβα που φέρει ανεξίτηλη ταινία χρώματος κίτρινου από πολυπροπυλένιο για να είναι ευδιάκριτος στο σκοτάδι.

Η κυπελούχος ομάδα της Αστυνομίας.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΠΑΙΝΩΝ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΤΗΣ ΕΛ.ΑΣ.

Τον αρχιφύλακα Νίκο Φιλίππου τίμησε και συνεχάρη ο Υ.Δ.Τ. Αντώνιος Δροσογιάννης για την προσφορά του στην πρόσφατη επιτυχία της Εθνικής μας Ομάδας Μπάσκετ.

Στη συνέχεια ο Γ.Γ. Υ.Δ.Τ. Παναγιώτης Μορφωπός δέχθηκε την ομάδα Μπάσκετ της ΕΛ.ΑΣ. και συνεχάρη τους αθλητές για την κατάκτηση της πρώτης θέσης στους αγώνες Ενόπλων Δυνάμεων που έγιναν στην Κω, από 23-29/6/87 και για την μέχρι τώρα συμβολή τους στην ανάπτυξη του αθλήματος του Μπάσκετ.

Η ομάδα Μπάσκετ της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από τους εξής αθλητές:

Βασίλης ΓΚΟΥΜΑΣ (προπονητής)
Νίκος ΠΑΝΤΑΖΗΣ (βοηθός προπονητή)
Νίκος ΦΙΛΙΠΠΟΥ
Δημήτρης ΚΟΚΟΛΑΚΗΣ
Βασίλης ΠΑΡΑΜΑΝΙΔΗΣ
Αλέξης ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Γεώργιος ΣΚΡΟΠΟΛΙΘΑΣ
Μάνθος ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ
Σωτήρης ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Στάθης ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Δημήτρης ΦΩΣΣΕΣ
Χρήστος ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Μηνάς ΓΚΕΚΟΣ
Νίκος ΔΑΡΙΒΑΣ
Νίκος ΣΕΡΕΤΗΣ

Ο κ. Μορφωπός τόνισε ότι αποτελεί τιμή για το σώμα της ΕΛ.ΑΣ. που έχει στις τάξεις της αυτούς τους αθλητές που προάγουν τον ελληνικό αθλητισμό και αποδεικνύουν ταυτόχρονα το τεράστιο έργο που επιτελεί η ΕΛ.ΑΣ. και στον τομέα του αθλητισμού.

Με την ευκαιρία αυτής της εκδήλωσης συζητήσαμε με τους αρχιφύλακες Βασίλη Γκούμα και Δημήτρη Κοκολάκη για θέματα που αφορούν το μπάσκετ.

— «Κ. ΚΟΚΟΛΑΚΗ εκτός από το χρυσό μετάλλιο τι άλλο νομίζεις ότι πρόσφερε στον κόσμο αυτή η Εθνική ομάδα του μπάσκετ;

— «Πρόσφερε σ' όλο τον ελληνικό κόσμο, συγκίνηση και εθνική υπερηφάνεια. Ακόμη έκανε πολλά νέα παιδιά ν' αγαπήσουν το μπάσκετ, πράγμα που πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα.

— Τι σημαίνουν για σένα οι συμμετοχές σου στην ομάδα της ΕΛ.ΑΣ. και στην Εθνική Ενόπλων;

— Είναι μια πολύ μεγάλη διάκριση για μένα γιατί αντικαθιστώ κι εκεί την Ελλάδα σαν αθλητής και οπωσδήποτε είναι μια καλή εμπειρία να γνωρίσω ομάδες που δεν έχω παίξει ποτέ όπως οι Αφρικάνικες και Ασιατικές.

— Θέλεις να πεις κάτι για την τελευταία συμμετοχή σου στην ομάδα της ΕΛ.ΑΣ.

Θέλω να ευχαριστήσω την Πολιτεία γενικά και ιδιαίτερα τον υπουργό Δημ. Τάξεως και τον Γεν. Γραμματέα καθώς και την ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. με φροντίδα των οποίων πήγαμε στο όμορφο νησί της Κώ και δώσαμε την ευκαιρία στους κατοίκους των ακριτικών αυτών περιοχών να μας γνωρίσουν και να παρακολουθήσουν από κοντά ζωντανά παιχνίδια.

— Κανένα μήνυμα για την νεολαία;

— Τα νέα παιδιά να αθληθούν πάρα πολύ, για τον εαυτό τους και τον αθλητισμό και όχι να συχνάζουν στα καφενεία και στα ηλεκτρονικά παιχνίδια που είναι παγίδες.

— Κ. Γκούμα τώρα που πήραμε το χρυσό μετάλλιο, με την εμπειρία που έχεις τόσα χρόνια στο χώρο του μπάσκετ, τι νομίζεις ότι πρέπει να γίνει για να υπάρξει συνέχεια αυτή την επιτυχία;

— Τώρα νομίζω αρχίζουν τα δύ-

σκολα. Κατ' αρχήν πρέπει να δημιουργηθεί η σωστή υποδομή για να έχουμε συνέχεια και στα μετέπειτα χρόνια. Πρέπει να υπάρξουν περισσότερα κλειστά γήπεδα, καλύτεροι προπονητές και παράγοντες.

Πέρα απ' αυτά η εθνική ομάδα πρέπει να διατηρηθεί στην ίδια κατάσταση ώστε τον Ιούνιο που θα παίζει στο προολυμπιακό τουρνουά του Μονάχου, όπου όλοι θα περι-

φιθάλλω αν άλλες ομάδες θα πηγαιναν εκεί να παίξουν.

— Ποιά νομίζεις ότι είναι η προσφορά της ΕΛ.ΑΣ. στον Αθλητισμό;

— Θα μιλήσω προσωπικά.

Αν δεν ήμουν στην Αστυνομία θα είχα σταματήσει το μπάσκετ από 30 χρονών και θα έκανα κάτι άλλο. Θα γινόμουν υπάλληλος, επιχειρηματίας κλπ. Λόγω όμως του μισθού, των διευκολύνσεων και της επαγ-

Οι διεθνείς μπασκετμπολίστες - Αστυφύλακες Βασίλης Γκούμας και Δημήτρης Κοκολάκης.

μένουν να μας κερδίσουν, να σταθεί με αξιώσεις.

— Με τις ομάδες που έχεις παίξει κατά καιρούς δεν είχες ιδιαίτερες διακρίσεις. Με την ομάδα όμως της ΕΛ.ΑΣ. και της Εθνικής Ενόπλων έχεις πάρει αρκετούς τίτλους. Τι σημαίνουν αυτές οι διακρίσεις για σένα.

— Σκοπός μας ήταν το ήθος μέσα και έξω από τους αγωνιστικούς χώρους και να δείξουμε ότι η ελληνική Αστυνομία συμμετέχει σ' όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις και δραστηριότητες ιδίως όταν έχουν φιλανθρωπικό χαρακτήρα. Η ομάδα μας πηγαίνει σε απόμακρα μέρη και παίζει με μικρούς αθλητές και αμ-

γελματικής σταθερότητας που μου παρέχει το σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, παρέμεινα στο άθλημα. Ήταν πολύ σωστή ιδέα να προσλάβει η Αστυνομία αθλητές και γι' αυτό το λόγο κατά κάποιο τρόπο υπήρξε αθλητισμός στην Ελλάδα.

Παιδιά που είχαν προσφορές να πάνε έξω να σπουδάσουν κλπ., μείνανε λόγω της αστυνομίας στην Ελλάδα και προσέφεραν στον αθλητισμό.

Πρέπει να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στην ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας διότι μας συμπαράσκεται στα οποιαδήποτε προβλήματα.

Είναι μεγάλο έργο αυτό που έχει επιτελέσει η Ελληνική Αστυνομία.

Είναι ο κρυφός σύμμαχος του ελληνικού αθλητισμού χωρίς ποτέ να αναγνωριστεί αυτό το πράγμα επισήμως.

34ο Ράλλυ Ακρόπολις

Συναρπαστικό θέαμα απόλαυσαν οι φίλοι του αυτοκινήτου στο φετεινό ράλλυ «Ακρόπολις» στην πρώτη ειδική διαδρομή, που καθιέρωσε από φέτος η οργανωτική επιτροπή της ΕΛΠΑ, στις αλυκές Αναβύσσου.

Ο χώρος είχε διαμορφωθεί σαν μια «πίστα κλειστή» και οι 100 περίπου συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να δείξουν τις δυνατότητές τους και αυτές των αυτοκινήτων τους σε μια διαδρομή 5,8 χιλιομέτρων.

Η εκκίνηση δινόταν κάθε δυο λεπτά ενώ υπήρχε και ειδικός χώρος για επισκευές. Οι θεατές, που υπερέβησαν τις 15.000, απόλαυσαν το υπερθέαμα καθισμένοι με ασφάλεια στα φυσικά αναχώματα της περιοχής. Το οργανωτικό μέρος της εκδήλωσης υπήρξε άψογο, ενώ η παρουσία της Ελληνικής Αστυνομίας υπήρξε καθοριστική στο να αποφευχθούν ατυχήματα, να διευκολυνθούν οι θεατές και οι αγωνιζόμενοι και στο να μην υπάρξει κυκλοφοριακή συμφόρηση στο σημείο αυτό.

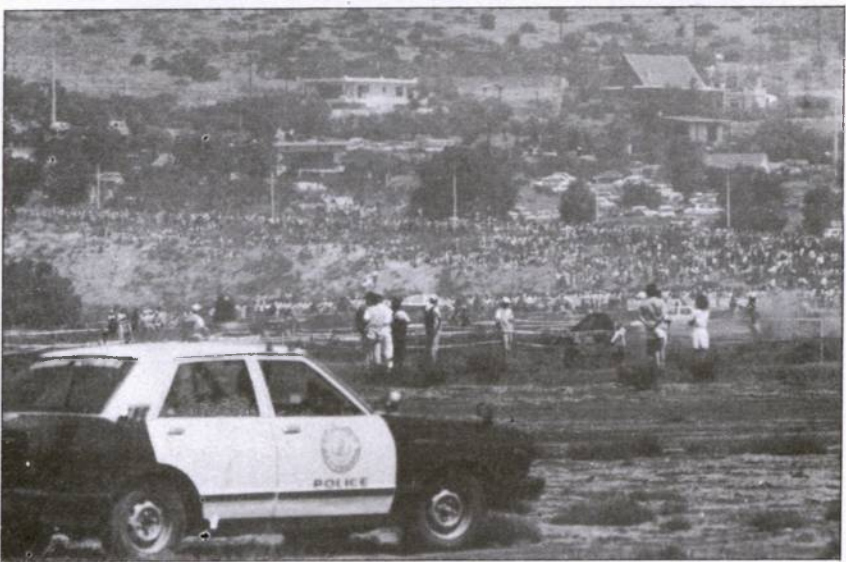
Η προσπάθεια αυτή χαιρετίστηκε πολλές φορές από τα μέλη της οργανωτικής επιτροπής της ΕΛΠΑ και ανακοινώθηκε από τα μεγάφωνα που ήταν εγκατεστημένα στο χώρο.

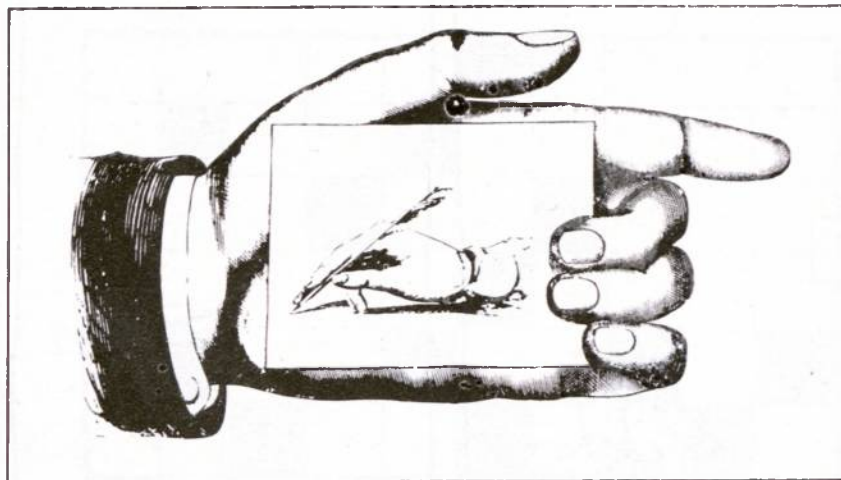
Το φετεινό ράλλυ Ακρόπολις ξεκίνησε στις 32/5 από την Ακρόπολη και τερματίστηκε στις 4/6/87 στο Παναθηναϊκό στάδιο όπου δόθηκαν και τα βραβεία στους νικητές που ήταν:

1ος Μαρκού Άλεν / Κιτιμάκι με Λάντσια, Φιλανδός

2ος Γιούχα Κανκούνεν / Πιρόνεν με Λάντσια, Φιλανδός

3ος Χανού Μίκολα / Χέρτζ με Άου-ντι 200, Φιλανδός.

ΓΙΟΡΤΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Πραγματοποιήθηκε 18 - 30 Ιουνίου στο Άλσος Κηφισιάς η 10η γιορτή Βιβλίου, που οργανώνει κάθε χρόνο με τη συνεργασία του υπουργείου Πολιτισμού και του Δήμου Κηφισιάς ο Σύλλογος Εκδοτών Βιβλιοπωλών Αθηνών.

Θεσμός που καταξιώθηκε εκτός των άλλων και με τις πολιτιστικές δραστηριότητες οι οποίες αναπτύχθηκαν στη διάρκεια των 10 χρόνων. Η γιορτή βιβλίου συγκέντρωσε φέτος σε 170 περίπου το μεγαλύτερο πανόραμα της εκδοτικής δραστηριότητας της χώρας.

Σύντομα ο Σύλλογος Εκδοτών Βιβλιοπωλών Αθηνών θα κυκλοφορήσει ένα τόμο με κείμενα 20 διαλεχτών λογοτεχνών μας, οι οποίοι τα παραχώρησαν για την επετειακή έκδοση της δεκαετίας.

Οι λογοτέχνες που θα πάρουν μέρος στη δημιουργία αυτή είναι:

Αλεξίου Έλλη, Ε. Χ. Γονατάς, Μάρω Δούκα, Καλιότσος Παντελής, Νίκος Κάσδαγλης, Κοτζιάς Αλέξ., Κουμανταρέας Μένης, Μαρωνίτης Δημ., Μηλιώνης Χριστ., Μητροπούλου Κωστούλα, Παπαδημητρακόπουλος Ηλίας, Παπαδημητρίου Σάκης, Πεντζίκης Νίκος, Πλασκοβίτης Σπύρος, Ρίτσος Γιάννης, Σαμαράκης Αντώνης, Σφυρίδης Περικλής, Σωτηρίου Διδώ,

Ταχτσής Κώστας, Χριστιανόπουλος Ντίνος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Τζέιμς Χ. Τσέιζ: «Όχι ορχιδέες για την Μις Μπλάντις».

Μετάφραση: Χρήστος Κωνσταντινόπουλος.

Εκδόσεις: ΕΞΑΝΤΑΣ.

Ενδιαφέρον αστυνομικό μυθιστόρημα με ταχύτητα πλοκής, απρόοπτες εναλλαγές στο σκηνικό του και πλούσια δράση.

P.D. JAMES: «Θύμα στη σκιά».

Μετάφραση: Ε. Φρυδά.

Εκδόσεις: ΡΟΕΣ. Σελίδες: 270.

Η υπόθεση αφορά την απόφαση μιάς γυναίκας να ασχοληθεί με το επαγγελμα του ιδιωτικού ντετέκτιβ.

P.D. JAMES: «Γεύση από θάνατο».

Μετάφραση: Ε. Μπαρτζινόπουλος.

Εκδόσεις: ΚΑΡΡΕ. Σελίδες: 466.

Ο γνωστός επιθεωρητής Νταλγκλίσ

προσπαθεί να εξιχνιάσει σειρά φόνων που κατά τα φαινόμενα δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους.

P.D. JAMES: «Σάβανο για ένα αηδό-νι».

Μετάφραση: Μ. Χατζηνικόλα.

Εκδόσεις: ΝΕΑ ΣΥΝΟΡΑ. Σελίδες: 326.

Πάλι ο επιθεωρητής Νταλγκλίσ, καλείται να εξιχνιάσει επιδημία θανάτων σε σχολή νοσοκόμων.

Ιζαμπέλ Αλιέντε: «Του έρωτα και της σκιάς».

Μετάφραση: Μάγια - Μαρία Ρούσσου.

Εκδόσεις: ΩΚΕΑΝΙΔΑ.

Το δεύτερο μετά «Το σπίτι των πνευμάτων» αριστούργημα της Ιζαμπέλ Αλιέντε. Εκπληκτικό μυθιστόρημα που μας μεταφέρει στις δύσκολες ώρες της Χιλής. Στις ώρες του τρόμου της στρατιωτικής δικτατορίας. Κι αυτές τις ώρες δυο νέοι άνθρωποι επιμένουν πεισματικά ν' αντιστέκονται και να ζουν. Ερωτεύονται. Η βία στρέφεται εναντίον τους και προσπαθεί να τους εξουθενώσει... Γύρω τους παρελαύνουν τα πρόσωπα της θασανισμένης χώρας, τα δεινά τους και τ' αποθέματα της δύναμής τους.

Ντ. Βαλοβόι - Ε. Λάψινα: «Οι πρόδρομοι και πρωτεργάτες».

Μετάφραση: Δημήτρης Τσαγκράνας.

Θεώρηση: Νίκος Σαραντάκος.

Σε γλώσσα απλή και κατανοητή ο Ντμίτρι Βαλοβόι και η Ενριέτα Λάψινα μιλούν για τους: Μαρξ, Ένγκελς, Β. Λίμπνεχτ, Λασάλ, Μ. Πέμπελ, Καμπανέλα, Μελιέ, Ουινστάινλεϊ, Μορ, Σεν - Σιμόν, Βαγιάν, Φουριέ, Ζορές, Προυτόν, Μπακούνιν, Τρερνισέφκι, Λαβρόφ, Μιχαϊλόφσκι, Πλεχάνοφ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ένας νεοσύλλεκτος έκανε την προσευχή: «Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς αγιασθήτω το... το...» και δεν μπορούσε να συνεχίσει. Δεν θυμόταν παρακάτω. Τότε ο διπλάνος του του λέει ψιθυριστά για να τον βοηθήσει: «Το όνομά Σου». Τότε αυτός που έκανε την προσευχή, χαιρετώντας στρατιωτικά φωνάζει: Στρατιώτης Γκούγκας Νικηφόρος...

Ο Λοχαγός στον αδιόρθωτο Καράνη που ήταν στην αναφορά γιατί το προηγούμενο βράδυ γύρισε πάλι μεθυσμένος:

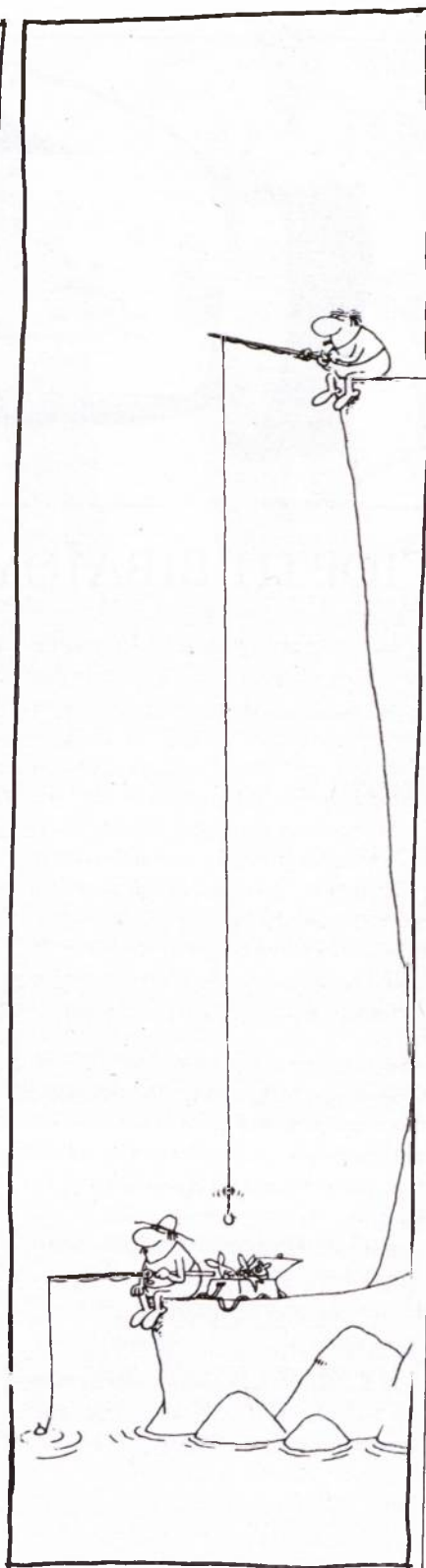
– Παιδί μου δεν καταλαβαίνεις ότι το κρασί είναι εχθρός σου;

– Μάλιστα, αλλά το Ευαγγέλιο λέει να αγαπάμε τους εχθρούς μας.

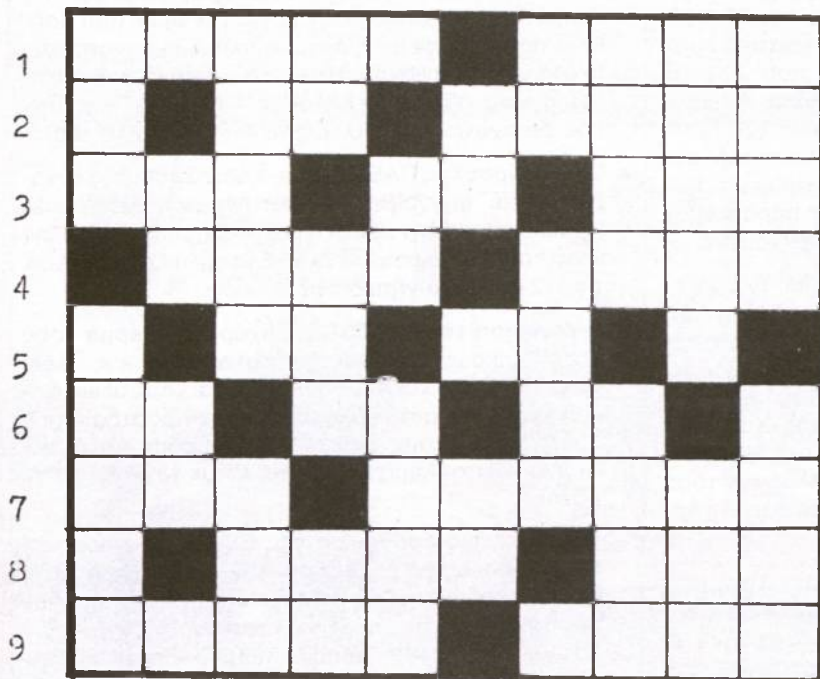
– Να τους αγαπάμε ναι, αλλά όχι και να τους καταπίνουμε.

– Γιατί έδεσες αυτό το σπάγγο στο δάκτυλό σου;

– Για να θυμηθώ εύκολα κάτι. Ο σπάγγος με κάνει να σκεφτώ το σχοινί. Το σχοινί με κάνει να σκεφτώ το ριγκ. Το ριγκ με κάνει να σκεφτώ τους πυγμάχους. Οι πυγμάχοι μου θυμίζουν γροθιές. Οι γροθιές μου θυμίζουν καυγά, ο καυγάς μου θυμίζει κρασί. Το κρασί μου θυμίζει σταφύλι. Το σταφύλι μου θυμίζει αμπέλι. Το αμπέλι μου θυμίζει το τέρμα Αμπελοκήπων, όπου θέλω να πάω απόψε στις οχτώ.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Η πρωτεύουσα της Κούθας – Α-
θλητικός όρος.
2. Ρωτά – Γραμμές πλοίου.
3. Ασιατικό μουσικό όργανο – Σύμ-
βολο του στοιχείου όσμιον – Η...
«καλλίστη».
4. Ταινία για διάφορες χρήσεις
(καθ.) – Δεν είναι καλό.
5. Αρχικά μορφής ενέργειας – Α-
ντίστροφος εταιρικός όρος.
6. Βυζαντινή νότα – Κυκλοφορούν
χιλιάδες τέτοια – Υπόσχεται.
7. Γνωστή προστακτική... προσκό-
πων – Οστό του βραχίονα (αι-
τιατ.)
8. Οικογένεια βατράχων – Θεά του
Ολύμπου.
9. Δημητριακό (δημοτική) – Γεν-
ναίος, υπεράνθρωπος (καθ.).

ΚΑΘΕΤΑ

1. Ποταμός Βελγίου και Γαλλίας –
Τούρκος αξιωματούχος.
2. Δίφθογγος – Προτρέπει.
3. Όχι έντιμη – Κοίταξε (καθ.).
4. Γράμμα για νέου νέους οδηγούς
– Πάντοτε – Μονάδα μέτρησης
επιφάνειας.
5. Αναφορικό (καθ.) – Καλούσε το
λαό στη διάρκεια της Κατοχής.
6. Αγριόχοιρος (αρχ.) – Μουσική
νότα.
7. Τα αρχικά του «πατέρα» της ψυ-
χανάλυσης – «... πράγμα στον
καιρό του».
8. Δίκοπο μαχαίρι – Αρχαίος... άν-
δρας.
9. Και τέτοια έκλειψη – Γνωστό το
τραγικό τέλος του ειδυλίου της
με τον Λέανδρο.
10. Ένδυμα κληρικού – Όχι... δύο.

ΛΥΣΗ

ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ – ΙΑ.
2. ΠΑΡΑΝΟΙΑ – ΤΥΡΙ
3. ΑΡΑ – ΤΙΚ – ΣΟΛ.
4. ΝΑΝΟΙ – ΙΑΤΡΙΚΑ.
5. ΑΤ – ΟΜΙΚΡΟ – ΣΟΛ
6. ΠΥΟ – ΟΣΟ – ΠΟΜΠΗ
7. ΑΠΛΑ – ΟΣΑ – ΣΟΙ.
8. ΤΑΜΙΑΣ – ΠΑΤΣΑΣ.
9. ΟΑΣ – ΝΑΝΑ – ΣΩ.
10. ΙΟΣ – ΚΡΑΤΗ – ΑΤΑ.
11. ΣΜ – ΠΟΑ – ΑΜΑΤΙ.
12. ΜΑΛΙΣΤΑ – ΕΠΙΚΑ.
13. ΟΡΙΟ – ΣΑΥΡΑ – ΟΝ.
14. ΑΣΤΑΡΤΗ – ΙΣΑ.

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΣ.
2. ΠΑΡΑΤΥΠΑ – ΟΜΑΡ.
3. ΙΡΑΝ – ΟΛΜΟΣ – ΛΙΑ.
4. ΔΑ – ΟΟ – ΑΙΑ – ΠΙΟΣ.
5. ΕΝΤΙΜΟ – ΑΣΚΟΣ.
6. ΙΟΙ – ΙΣΟΣ – ΡΑΤΣΑ.
7. ΞΙΚΙΚΟΣ – ΝΑ – ΑΑΡ.
8. Ε.Α. – ΑΡ – ΑΠΑΤΑ – ΥΤ.
9. ΣΤΟΠ – ΑΝΗΜΕΡΑ.
10. ΣΤΟΡ – ΟΣΤΑ – ΑΠΑ.
11. ΥΛΙΣΜΟΣ – ΑΤΙ.
12. ΙΡ – ΚΟΠΙΑΣΤΙΚΟΣ.
13. ΑΙΘΑΛΗ – ΣΩΑ – ΑΝΑ.

Από παραδρομή στα δύο τελευταία
τεύχη αντί να σας δώσουμε τις λύ-
σεις των προηγούμενων σταυρολέ-
ξων, δημοσιεύσαμε τις λύσεις του
ίδιου μήνα.

- Ο κ. Γεώργιος Αγγελόπουλος με αφορμή μια συμπλοκή τοιγάνων που παρακολούθησε την 12-2-87 στην οδό Μοναστηρίου καθώς και την επιτυχή συμβολή στην αποκατάσταση της τάξης, παρ' όλο το κίνδυνο που διέτρεχε, του αστυφύλακα Αντώνη Στρογγυλού εκφράζει τα συγχαρητήριά του προς τον αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. για την προσήλωση των ανδρών της Ελληνικής Αστυνομίας στο καθήκον. Εύχεται δε ο Αντώνης Στρογγυλός να είναι παράδειγμα προς μίμηση όλων των ανδρών της αστυνομίας.
- Ο υποστράτηγος ε.α. κ. Κ. Πρωτοπαππάς εκφράζει τις ευχαριστίες του προς τον αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας και συγχαίρει τους άνδρες της Ασφάλειας Χαλκίδας καθώς και του αστυν. Σταθμού Ν. Αρτάκης οι οποίοι κάτω από την υπεύθυνη καθοδήγηση του υπαστυνόμου της Ασφάλειας Χαλκίδας Ευτυχίου Παπαδέρου και του Σταθμάρχη Ν. Αρτάκης κ. Παπακώστα κατώρθωσαν να συλλάβουν τους διαρρηκτές της θερινής του κατοικίας στη Ν. Αρτάκη την 3η Φεβρουαρίου 1987.
- Η κ. Δήμητρα Μουρούτσου αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τον αρχιφύλακα Αθανάσιο Αθανασόπουλο ο οποίος έσωσε το σύζυγό της Πέτρο Μουρούτσο από θάνατο μεταφέροντάς τον εσπευσμένα στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Πειραιά.
- Ο κ. Κωνσταντίνος και η κ. Καλοτίνα Πορίχη ευχαριστούν τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης σαν πολιτικό προϊστάμενο της Ελληνικής Αστυνομίας καθώς και την Ασφάλεια Κορίνθου και ειδικότερα τον Υπαστυνόμο Στυλιανό Αναστόπουλο και τον ανθυπαστυνόμο Παναγιώτη Ζαρρή οι οποίοι τον βοήθησαν να βρει το κλεμμένο αυτοκίνητό του αξίας 1.500.000 δραχμών. Το αυτοκίνητο είχε κλαπεί από την οδό Εθν. Αντιστάσεως 32 στις 30 Μαρτίου και βρέθηκε στην περιοχή Αλμυρής Κορίνθου μετά από οκτώ ημέρες.
- Ο Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος «Η Προστασία» ευχαριστεί τον διοικητή του ΙΖ' Αστυνομικού Τμήματος Αθηνών καθώς και τους άνδρες του Τμήματος για την συμβολή τους στην καταστολή των αυθαιρεσιών και κακής νοοτροπίας από πλευράς προστασίας του περιβάλλοντος, ορισμένων κατοίκων και βιοτεχνιών της περιοχής της Νέας Κολοκυνθούς Περιστερίου.
- Ο κ. Α. Παπαδόπουλος θεωρεί υποχρέωσή του να ευχαριστήσει το Τμήμα Τροχαίας Καβάλας για την άμεση βοήθεια των ανδρών του Τμήματος σε τροχαίο ατύχημα που του συνέβη. Επίσης συγχαίρει τον διοικητή του τμήματος για την θαυμάσια οργάνωση της υπηρεσίας. Εύχεται στους άνδρες και τον διοικητή κάθε ευτυχία, δύναμη και ψυχική αντοχή ώστε να μπορούν να επιτελούν το δύσκολο αλλά θαυμάσιο έργο τους.
- Η Ελληνική Ομοσπονδία Ποδηλασίας εκφράζει τις θερμότερες ευχαριστίες της για την πολύτιμη βοήθεια που πρόσφερε η Αστυνομική Διεύθυνση Πρέβεζας με την άψογη κάλυψη του Διεθνούς ποδηλατικού αγώνα «VII Γύρος Ελλάδας - Έπαθλο Ολυμπία» που διοργάνωσε η Ε.Ο.Π. από 4 - 12 Απρίλη 1987.
- Ο Πρόεδρος της ΠΑΕ ΠΑΟΚ κ. Χάρης Σαββίδης ευχαριστεί και συγχαίρει την Αστυνομική Διεύθυνση Ηρακλείου για την υποδειγματική τήρηση της τάξης κατά τον ποδοσφαιρικό αγώνα μεταξύ ΟΦΗ - ΠΑΟΚ της 12-4-87 στο γήπεδο Ηρακλείου.
- Η Διοίκηση του Ηροδότου ευχαριστεί θερμά τους Αστυνομικούς Διευθυντές Καλαμάτας κ.κ. Βασ. Κωνσταντινίδη και Α. Ζανή καθώς και τους αξιωματικούς και τους αστυφύλακες για την προστασία που πρόσφεραν στους παίκτες της ομάδας κατά τον αγώνα πρωταθλήματος την 5-5-87 με τον Α.Ο. Καλαμάτας.
- Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ποδηλασίας ευχαριστεί την Αστυνομική Διεύθυνση Ιωαννίνων για την πολύτιμη βοήθεια που πρόσφερε με την άψογη κάλυψη του Διεθνούς ποδηλατικού αγώνα «VII Γύρος Ελλάδας - Έπαθλο Ολυμπία» που διοργάνωσε η Ε.Ο.Π. από 4 - 12 Απρίλη 1987.
- Ο κ. Δημοσθένης Αντωνίου ευχαριστεί τη Διεύθυνση Τροχαίας Θεσσαλονίκης καθώς και τους εκπαιδευτές και όλους όσους κοπιάζουν για να εκπαιδεύσουν τροχονόμους σαν τον Χρήστο Μαλιώτα που με τόση ευσυνειδησία και κίνδυνο βοήθησε να πιαστούν οι κλέφτες του καταστήματός του.
- Ο κ. Νίκος Ωρολογάς εκφράζει την ευγνωμοσύνη του προς τον υποδιοικητή του Γ' αστυνομικού τμήματος Πειραιά Σωτήριο Μάνδαλο και τον αστυφύλακα του ίδιου τμήματος Βασίλειο Τσιριμώκο που προσπάθησαν να κρατήσουν στη ζωή τον πατέρα του και να συμπαρασταθούν εκείνες τις δύσκολες ώρες στη μητέρα του.
- Ο Σύλλογος αργυροχρυσόχων Ρόδου συγχαίρει και εύχεται πολλές μελλοντικές επιτυχίες καθώς και ατομική ευτυχία προς τους άνδρες του τμήματος Ασφαλείας Ρόδου της Αστυνομικής Διεύθυνσης Δωδεκανήσου με αφορμή τη σύλληψη των επικινδυνών δραστών, θρασυτάτης κλοπής κοσμηματοπωλείου μελών του Συλλόγου.
- Το Δ.Σ. του Α.Ο. Καρδίτσας συγχαίρει την Αστυνομική Δ/νση Λαμίας για τα άψογα μέτρα που πήρε στον αγώνα της ομάδας της 17 - 5 - 87 με την ομάδα της Παλαμιακής.

**Αυτοί που τίμησαν τη
χώρα και την Ελληνική
Αστυνομία**

Την ομάδα μπάσκετ της Ελληνικής Αστυνομίας δέχθηκε ο Γεν. Γραμματέας του Υ.Δ.Τ. Παναγιώτης Μορφωπός και τους συνεχάρη για την κατάκτηση της πρώτης θέσης στους αγώνες των Ενόπλων Δυνάμεων.

Διακρίνονται : Βασίλης Γκούμας (προπονητής), Νίκος Πανταζής, Δημήτρης Κοκολάκης, Βασίλης Παραμανίδης, Αλέξης Μπακόπουλος, Γιώργος Σκροπολίθας, Μάνθος Κατσούλης, Σωτήρης Σακελλαρίου, Στάθης Παπαδάκης, Δημήτρης Φωσσές, Χρήστος Τριαφυύλλου, Μηνάς Γκέκος.

«Μακάρι κι άλλοι παίκτες από το ελληνικό μπάσκετ να έχουν την τύχη να ζήσουν ένα τέτοιο τέλος σαν το δικό μου. Ήταν κάτι συγκλονιστικό, όλοι αυτοί οι παίκτες, να παίξουν για μένα» δήλωσε ο αστυφύλακας Βασίλης Γκούμας στο τέλος του αγώνα Εθνικής Ελλάδας - Μεικτής Ευρώπης που έγινε προς τιμή του.

